

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

25758 *Reial decret llei 6/2023, de 19 de desembre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència en matèria de servei públic de justícia, funció pública, règim local i mecenatge.*

I

Després de l'impacte causat per la pandèmia, Espanya ha iniciat un nou cicle econòmic impulsat pel Pla de recuperació, transformació i resiliència. En efecte, l'ambiciós programa de reformes i inversions finançades amb els fons europeus Next Generation EU és un dels principals factors que expliquen el dinamisme de l'activitat, l'ocupació i la inversió registrat a Espanya des de l'estiu de 2021. Un dinamisme que es manté fins i tot en el complex context internacional.

Després d'un treball intens amb la Comissió Europea, el 13 de juliol de 2021, es va aprovar per Decisió d'execució del Consell el Pla de recuperació d'Espanya, per impulsar la inversió pública i privada dins d'un programa de reforma estructural de gran importància, comparable al que va suposar la incorporació a la Unió Europea el 1986, per modernitzar l'economia espanyola i reprendre la sendera de progrés i prosperitat aconseguida durant les dècades anteriors a la gran crisi financera iniciada el 2008.

El document esmentat detallava la primera fase del Pla de recuperació, amb un ambiciós programa de reformes i prop de 70.000 milions d'euros d'inversions i reformes, finançades amb les transferències del pressupost comunitari i concentrades en el període 2021-2023 per aconseguir un màxim impacte contracíclic i estructural sobre quatre eixos transversals: (i) la transició ecològica, (ii) la transformació digital, (iii) la cohesió social i territorial i (iv) la igualtat de gènere, que cobrien els sis pilars establerts en el Mecanisme de recuperació i resiliència.

Aquests quatre objectius marquen totes les inversions i reformes desplegades des del febrer de 2020, recollides en 10 polítiques palanca i 30 components per garantir la coherència de les actuacions en cada àmbit, de la mobilitat sostenible a la modernització de la indústria, de la reforma educativa a la modernització de l'Administració, de la intel·ligència artificial al reforç de les infraestructures de ciència i salut, de la nova economia de les cures a la reforma laboral i de pensions.

Amb aquest marc, el Pla de recuperació aprovat el juliol de 2021 recull en total 212 mesures, de les quals 110 són inversions i 102, reformes per al període 2021-2023, que acceleren les línies estratègiques seguides des de 2018 però que, fins a l'arribada dels fons europeus Next Generation, tenien la inversió pública molt limitada per l'espai fiscal disponible.

Sobre la base de l'experiència de la primera fase del Pla de recuperació en el període 2021-2023, l'Addenda al Pla de recuperació, que va rebre el passat 2 d'octubre l'avaluació positiva de la Comissió Europea i es va aprovar a l'ECOFIN de 17 d'octubre, permet consolidar la reindustrialització estratègica del país mitjançant la mobilització de més de 10.000 milions d'euros de transferències addicionals (7.700 milions del Mecanisme de recuperació i resiliència i més de 2.600 milions d'euros del programa REPowerEU) i fins a 84.000 milions d'euros en préstecs. En total, el Pla de recuperació permet mobilitzar fins a 163.000 milions d'euros en el període 2021-2026, més del 12% del PIB d'Espanya, que s'uneixen als 36.700 milions d'euros dels fons estructurals del marc financer plurianual 2021-2027 per culminar un ambiciós programa d'inversions modernitzadores del país.

Des del primer moment, Espanya ha liderat el desplegament del Pla de recuperació a Europa. Ha estat el primer país a rebre tres pagaments pel compliment complet de fites,

el primer a llançar els projectes estratègics i a començar a veure sobre el terreny l'impacte positiu dels fons Next Generation.

El nombre de fites i objectius del següent i quart desemborsament són 61, entre els quals hi ha tant reformes normatives com inversions. Per exemple, quant a les reformes, en destaquen algunes, com l'entrada en vigor de la Llei d'habitatge, incloent-hi accions de suport a l'augment de l'oferta d'habitatges amb un consum d'energia gairebé nul; la del Reial decret sobre el mecanisme de governança per millorar el sistema de regadiu espanyol; la de la Llei de reforç de l'avaluació de les polítiques públiques; la de la Llei de foment de l'ecosistema de les empreses emergents; la de la Llei de creació i creixement d'empreses; o la del Reial decret llei que millora l'eficiència dels processos judicials, així com el d'eficiència digital, o les mesures en relació amb la funció pública a l'Administració General de l'Estat. Quant a les inversions, s'ha de destacar el 30% de pressupost compromès en el programa Kit digital, en el programa Agents del canvi i en el Programa de suport als *hubs* d'innovació digital o el PERTE en l'àmbit dels vehicles elèctrics.

Pel que fa a les reformes normatives, cal tenir en compte que, com a conseqüència de la dissolució anticipada del Congrés dels Diputats i del Senat pel Reial decret 400/2023, de 29 de maig, de dissolució del Congrés dels Diputats i del Senat i de convocatòria d'eleccions, van quedar precipitadament inconclusos els procediments legislatius corresponents a algunes d'aquestes reformes integrades com a fites del quart desemborsament. Així va succeir amb el Projecte de Llei 121/000097, de mesures d'eficiència processal del servei públic de justícia (BOCG de 22 d'abril de 2022); el Projecte de Llei 121/000116, de mesures d'eficiència digital del Servei Públic de Justícia (BOCG de 12 de setembre de 2022); el Projecte de Llei 121/000149, de la funció pública de l'Administració de l'Estat (BOCG de 24 de març de 2023); o la Proposició de Llei de modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge (BOCG de 5 de maig de 2023).

Per aquest motiu, i amb l'objecte de no dilatar el compliment de fites i objectius necessaris per obtenir el quart desemborsament fixat per a l'últim semestre de 2023, és imprescindible implementar les reformes legislatives esmentades en el marc d'aquest Reial decret llei.

II

El dret a la tutela judicial efectiva que reconeix la nostra Constitució a l'article 24, dins dels drets fonamentals i de les llibertats públiques, no es pot comprendre desconnectat de la realitat en la qual, igual que succeeix amb la resta dels drets, es desenvolupa.

La consolidació en la nostra societat de les noves tecnologies, l'evolució cultural d'una ciutadania conscient dels reptes que comporta la digitalització i, sobretot, la utilitat dels nous instruments i eines tecnològiques al servei d'una gestió millor i més eficient dels recursos públics, també en el marc de l'Administració de justícia, implica per als poders públics l'imperatiu d'abordar correctament aquest nou marc relacional i, amb aquest, delimitar i potenciar l'entorn digital amb el propòsit d'afavorir una potestat jurisdiccional més eficient.

El gran punt d'inflexió en aquesta matèria es va produir amb la promulgació de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia, que va establir un vertader marc tecnològic per al servei públic de justícia, més enllà de la utilització d'eines tecnològiques concretes com l'ordinador o els sistemes de gestió processal.

S'hi introduïren conceptes com el Punt d'accés general de l'Administració de justícia i la seu judicial electrònica, o organismes tan consolidats avui dia com el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica (CTEAJE), tan important en un àmbit en què hi ha un entramat tan complex de competències públiques.

A més, aquest és el text legal que, amb poques reformes, ha atorgat als òrgans judicials les «regles del joc», tecnològicament parlant. Es va passar d'una tramitació completament en paper a la creació d'un expedient judicial electrònic, que fos més senzill

de consultar i d'emmagatzemar i que ja preveia la signatura electrònica, així com la pràctica d'actes de comunicació per mitjans electrònics.

Naturalment, s'han seguit fent passos en aquests anys mitjançant algunes reformes legislatives necessàries sobretot per la implantació de noves aplicacions tecnològiques i de la reforma general de l'Administració pública feta amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

En el procediment judicial, la Llei 42/2015, de 5 d'octubre, de reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, va introduir les subhastes judicials electròniques i l'obligatorietat general de comunicació amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics, tret d'algunes excepcions com les persones físiques, modificacions de transformació digital que van anar entrant en vigor els anys 2015, 2016 i 2017.

Va ser també l'any 2015 quan es va publicar el Reial decret 1065/2015, de 27 de novembre, sobre comunicacions electròniques a l'Administració de justícia en l'àmbit territorial del Ministeri de Justícia i pel qual es regula el sistema LexNET, que va començar sent un sistema de pràctica d'actes de comunicació amb professionals i avui dia s'utilitza en l'àmbit competencial del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts i en la major part de comunitats autònomes amb competències transferides, juntament amb altres sistemes d'informació.

Després de la publicació de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, i amb motiu de la crisi pandèmica COVID-19 l'any 2020, es constata la necessitat ineludible d'avançar, de manera ferma i decidida, cap al camí inevitable i desitjable de l'adequació tecnològica de l'Administració de justícia. La publicació de la Llei 3/2020, de 18 de setembre, de mesures processals i organitzatives per fer front a la COVID-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia, va introduir millores importants respecte del Reial decret llei 16/2020, de 28 d'abril, amb el mateix nom, i es va aprovar per una amplíssima majoria parlamentària, en un exercici conjunt de diàleg amb tots els sectors implicats i de recerca d'amplis consensos parlamentaris, per a la qual cosa va ser decisiu el treball dut a terme per les diferents administracions en el si de la Conferència Sectorial de Justícia. Algunes d'aquestes mesures, com la celebració de vistes i actes processals mitjançant presència telemàtica, actualment són part de l'activitat quotidiana del servei públic de justícia.

Tant el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts com les comunitats autònomes amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia s'han vist en la necessitat d'adaptar-se a la nova realitat tecnològica existent en el segle XXI, i de valer-se dels mitjans tecnològics existents per a la millora de l'eficiència del servei públic, com una demanda real i urgent de la ciutadania. En la recerca d'aquesta eficiència és necessari que tot el territori disposi de sistemes comuns, o de característiques anàlogues, interoperables, com a garantia del dret fonamental d'accés a la justícia en igualtat de condicions a tot el territori de l'Estat. Per això es posa el focus en l'impuls de la cogovernança.

D'aquesta manera, la digitalització comporta un compromís normatiu amb una societat avançada, moderna, i en la qual l'eficàcia, l'eficiència i l'efectivitat són termes traslladables a qualsevol servei públic, inclòs, naturalment, el prestat per l'Administració de justícia.

Des de la responsabilitat i la necessitat d'assumir amb èxit els reptes de la transformació digital en el marc de la justícia espanyola, aquest text busca presentar-se com una eina normativa completa, útil, transversal i amb la capacitat suficient per dotar l'Administració de justícia d'un marc legal, coherent i lògic en què la relació digital es descobreixi com una relació ordinària i habitual, i en què la tutela judicial efectiva sigui en qualsevol cas la prioritat absoluta, però que permeti trobar sota aquesta cobertura de normes i regles una nova via, més veloç i eficaç, que coadjuvi a una millor satisfacció dels drets de la ciutadania.

Aquest Reial decret llei persegueix, en primer lloc, l'adaptació de la realitat judicial espanyola del segle XXI al marc tecnològic contemporani, que afavoreixi una relació

digital entre la ciutadania i els òrgans jurisdiccionals i aprofiti els avantatges del «fet tecnològic» també per enfortir el nostre Estat social i democràtic de dret mitjançant la disposició de mesures orientades a la transparència, l'eficiència i la rendició de comptes dels poders públics.

Tot això es porta a terme en la redacció normativa, com és obligat, amb l'observança deguda a la doctrina jurisprudencial del Tribunal Europeu de Drets Humans i del Tribunal Constitucional; la perspectiva tecnològica s'assimila des d'una concepció instrumental en què la relació electrònica entre els ciutadans i les ciutadanes i els òrgans judicials només se situa com un mecanisme d'interacció més àgil, que respecta com a essència insubstituïble de la potestat jurisdiccional les missions de jutjar i fer executar allò jutjat, i la tecnologia s'ha d'adaptar necessàriament al seu servei i al de les garanties processals per permetre la seva plena satisfacció.

En la mateixa línia empresa de col·laboració i cogovernança a l'Administració de justícia, i amb la finalitat de garantir la tan buscada interoperabilitat dels sistemes ja existents, s'estableix l'obligació de les administracions competents en matèria de justícia de garantir la prestació del servei públic de justícia per mitjans digitals, equivalents, de qualitat i que assegurin a tot el territori de l'Estat una sèrie de serveis, entre els quals hi ha, com a mínim, (i) la itineració d'expedients electrònics i la transmissió de documents electrònics entre qualssevol òrgans judicials o fiscals, (ii) la interoperabilitat de dades entre qualssevol òrgans judicials o fiscals, (iii) l'accés als serveis, els procediments i les informacions de l'Administració de justícia que afectin la ciutadania, i (iv) la identificació i signatura dels intervinents en actuacions i serveis no presencials.

El text normatiu s'erigeix com un instrument per promoure i facilitar la intervenció telemàtica dels ciutadans en les actuacions judicials, de manera que se simplifiqui la relació amb l'Administració de justícia.

Conscient de la importància d'obtenir una resolució judicial en el termini escaient, la norma potencia la tramitació tecnològica de l'expedient judicial electrònic, eina central per comprendre la justícia digital dels propers anys.

Quant a la identificació per mitjans electrònics, s'adequa el contingut de la regulació en atenció al Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, així com al contingut de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Juntament amb aquests mitjans d'accés a la justícia, s'incorpora un sistema d'accés únic i personalitzat, la Carpeta Justícia, sistema pel qual cada persona pot accedir als seus afers, consultar els expedients en què sigui part o interessada i demanar cita prèvia per ser atesa. En aquesta Carpeta, cada persona pot conèixer els seus actes de comunicació per tal que, si té l'obligació de fer-ho, o ho vol fer voluntàriament, els pugui atendre, tot això mitjançant un sistema d'identificació segur. Aquest servei es pot oferir a través d'un sistema comú, a través de les respectives seues judicials electròniques de cadascun dels territoris, o a través de tots dos sistemes. D'altra banda, s'adopten disposicions curoses per tal que la immediació judicial es preservi en totes les actuacions mitjançant videoconferència. I amb aquesta finalitat es regulen, mitjançant requisits tècnics i de garantia, els anomenats «punts d'accés segurs» i els «llocs segurs» des dels quals es poden efectuar amb plens efectes processals les intervencions telemàtiques, en els termes que disposen les modificacions de les lleis processals.

A més, es potencia l'expedient judicial electrònic mitjançant un canvi de paradigma, i es passa de l'orientació al document a l'orientació a la dada. Això implica un gran avenç respecte de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, que fa una dècada es plantejava com a objectiu la transició del paper al digital, atès que ara es tracta d'aconseguir millores substancials ja en l'entorn digital.

Des de la comprensió de la importància capital de les dades en una societat contemporània digital, es fa una aposta clara i decisiva per la seva utilització racional per aconseguir evidència i certesa al servei de la planificació i l'elaboració d'estratègies que coadjuvin a una política pública de justícia millor i més eficaç. Això ha de permetre

prendre decisions estratègiques en matèries tan fonamentals per a la ciutadania com els procediments concursals, els judicis de desnonament o els procediments en matèria de violència sobre la dona. D'aquestes dades, no se n'ha de beneficiar únicament la mateixa Administració, sinó tota la ciutadania, mitjançant la incorporació a l'Administració de justícia del concepte de «dada oberta». Aquesta mateixa orientació a la dada ha de facilitar les denominades actuacions automatitzades, assistides i proactives.

S'estableix, igualment, la preferència de la pràctica de les comunicacions judicials per via telemàtica, excepte les persones que, de conformitat amb les lleis, no estiguin obligades a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics. Les comunicacions han d'estar igualment orientades a la dada, i s'han de preveure mecanismes per a la pràctica de comunicacions massives que alleugin el canal general de comunicació, i evitin interrupcions i desconnexions.

La transformació digital de la justícia afavoreix i possibilita una justícia més propera i accessible, però això no és neutre des del punt de vista social i econòmic, i s'hi poden identificar, entre d'altres, un impacte de gènere, educatiu, geogràfic, econòmic, d'edat o per raó de discapacitat. És necessari, doncs, que, des del mateix moment del disseny dels sistemes informàtics de justícia, s'abordi específicament quins són, sobre qui es produeix i per què sorgeix cada tipus de bretxa, i, a través d'aquesta anàlisi, es disposin els mecanismes necessaris per a la seva eliminació o reducció.

La digitalització de la justícia necessita un model de coordinació i decisió basat en la cogovernança i el diàleg horitzontal. Un mecanisme d'articulació de consensos i acords en què el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica es reforça, i amb aquest es pretén emfatitzar la necessitat d'assimilar la justícia com un servei de tots i totes i per a tots i totes en el qual els pactes, els consensos i la corresponsabilitat en són característiques fonamentals i notes indissociables.

A la digitalització s'hi ha d'afegir la necessitat d'introduir els mecanismes eficients que són imprescindibles per fer front a l'increment de la litigiositat i per recuperar el pols de l'activitat judicial, al compàs de la recuperació econòmica i social després de la finalització de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19; així com les reformes corresponents en les lleis processals com a mesures d'agilitació dels procediments en els diferents ordres jurisdiccionals.

Aquestes mesures d'agilitació processal s'introdueixen bàsicament en la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Reial decret de 14 de setembre de 1882; en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa; en la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil; en la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social; i en la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.

Amb tot això, tant amb la digitalització com amb les mesures processals, es contribueix al compliment del component 11, reforma 2 (C11.R2) del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i, per tant, dels compromisos assumits per Espanya en aquest àmbit.

III

D'altra banda, l'Administració de l'Estat ha d'afavorir una ocupació pública de qualitat, estable, flexible, innovadora i que promogui de manera efectiva la igualtat de tracte i d'oportunitats de dones i homes, que sigui capaç de donar resposta a les complexes demandes de la societat actual i d'adaptar-se de manera accelerada als reptes de la revolució tecnològica, per assegurar una substitució ordenada del coneixement.

La necessitat d'abordar al nostre país una reforma de l'Administració i de l'ocupació pública constitueix un compromís que preveu el component 11 del Pla de recuperació, transformació i resiliència, que té com a objectius la revitalització dels instruments de planificació, ordenació i gestió dels recursos humans, la garantia de l'efectivitat dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat en l'accés a l'ocupació pública, així com la transparència i l'agilitat dels processos selectius, la regulació de l'avaluació del rendiment

d'acord amb un marc basat en les competències, en particular per a les noves incorporacions i el desenvolupament de la figura del personal directiu públic professional, element clau en la concepció d'una Administració pública orientada a la planificació, l'avaluació i el control de les polítiques públiques.

Aquesta norma parteix de la base que el nostre país necessita en els propers anys una funció pública competent i eficaç per mantenir la confiança de la ciutadania en les administracions públiques. A més, considerant el personal empleat públic com la punta de llança de qualsevol avenç a l'Administració contemporània, la funció pública ha de ser proactiva i innovadora, implicada en qualsevol procés de canvi i en continu aprenentatge. Alhora, la funció pública ha de ser inclusiva i plural, reflex de la diversitat de la societat a la qual serveix i representa.

D'altra banda, la llei es fonamenta en el fet que per modernitzar l'Administració pública no n'hi ha prou a dotar d'inversions, sinó que és necessari reconvertir i redefinir els processos i procediments interns per aconseguir una millor gestió.

A tots aquests elements, s'hi afegeix la conveniència d'avançar cap a un model de gestió basat en competències per garantir que les habilitats del personal empleat públic requerides per a l'ocupació dels llocs de treball s'adaptin a les demandes de la societat i d'impulsar una regulació de la direcció pública professional necessària per enfortir la capacitat de lideratge en la funció pública.

En primer lloc, es parteix del reconeixement de la política de recursos humans com una eina estratègica que ha d'estar alineada amb les polítiques de l'Administració; així, les necessitats de personal, tant des del punt de vista quantitatiu com qualitatiu, les ha de determinar el mateix desplegament de les seves polítiques públiques, de manera que hi convergeixin tots els seus objectius. Per a això és indispensable aprofundir en la generalització de la cultura de la planificació de recursos humans. Aquesta és la mesura crítica de tot el conjunt, atès que la seva potenciació és el que ha de permetre assegurar l'èxit de totes les altres reformes que es plantegen.

La transformació digital en la qual està immersa l'Administració de l'Estat, tant pel que fa a la seva infraestructura com als seus processos, afecta de manera decisiva per a una planificació adequada de recursos humans que permeti adoptar decisions estratègiques i operatives.

En segon lloc, aquesta norma adopta un enfocament basat en la gestió per competències en línia amb la Recomanació del Consell sobre Lideratge i Capacitat en la Funció Pública de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE). La gestió per competències centra la seva atenció en la manera com s'exerceix el lloc de treball, que es concreta en un «saber», «saber fer», «voler ser», «voler fer», a més d'en els valors i objectius de l'organització.

La selecció de persones constitueix un altre dels elements nuclears, ja que es necessiten professionals competents i amb una profunda vocació de servei públic per poder prestar a la societat uns serveis públics de qualitat. Per a això, aposta per un model de selecció a l'ocupació pública garantista, fonamentat en els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat. Així mateix, el model ha de ser flexible i adaptable en funció de les competències, les capacitats i els coneixements necessaris per a l'accés als diferents cossos, escales o categories, i mixt, és a dir, basat tant en els coneixements com en l'avaluació de competències i habilitats. El model es completa amb la seva dimensió social, per garantir la diversitat social i territorial en l'accés a l'ocupació pública.

Els principis rectors que han d'inspirar el model de selecció han de pivotar bàsicament en quatre eixos: la definició de la dimensió objectiva de la selecció, quant als perfils i les competències professionals; l'agilitat i l'eficiència en els processos selectius, amb la recerca, a més, de l'adequació entre les proves i les funcions a exercir; la remoció d'obstacles econòmics i socials en l'accés a l'ocupació pública; i la professionalització dels tribunals de selecció.

En vista de la importància crucial de les actuacions que s'han de portar a terme en cadascun dels eixos descrits i com a tancament del model que es pretén dibuixar amb la

reforma plantejada, es recull la transformació de l'Institut Nacional d'Administració Pública en una agència estatal que lideri la política de selecció i la seva execució d'una manera més àgil i eficient, i impulsi una estructura racional i simplificada.

En tercer lloc, es posa l'accent en l'avaluació de l'acompliment, amb la introducció d'una cultura de la responsabilitat en la gestió que ha de servir perquè el personal empleat públic dugui a terme la seva comesa amb un clar compromís de servei públic i exerceixi d'estímul perquè la compleixi amb eficàcia i eficiència.

Com a complement a aquesta cultura de responsabilitat i professionalització de la gestió, la carrera horitzontal constitueix un dels aspectes més innovadors d'aquest Reial decret llei, dissenyat com un model complementari a l'estructura per nivells dels llocs de treball, basat en la progressió en un itinerari de trams sense necessitat que es produeixi un canvi de lloc de treball.

Finalment, un altre element clau en la concepció d'una Administració moderna orientada a la planificació, l'avaluació i el control de les polítiques públiques consisteix en la regulació de la figura del personal directiu públic professional, actor clau cridat a impulsar i pilotar les actuacions dirigides a plasmar en la pràctica les reformes aquí plantejades. Les mesures que inclou aquest Reial decret llei pretenen garantir la professionalització i reforçar la idoneïtat, la capacitat i l'orientació a resultats de les persones que assumeixen els càrrecs directius.

IV

Així mateix, en el marc del mateix component 11 del Pla de recuperació, s'inclouen una sèrie d'objectius, encaminats a accelerar i ampliar el desplegament dels serveis públics locals, també a través de mitjans digitals com les aplicacions; donar suport a les ciutats petites en la seva prestació de serveis públics; i actualitzar i millorar el padró municipal d'habitants gestionat per les entitats locals, a través de la reforma de la Llei i del Reial decret 1690/1986, d'11 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals. Aquesta reforma ha d'anar acompanyada d'una avaluació d'impacte, que inclogui aspectes de sostenibilitat pressupostària.

La reforma plantejada té, per tant, com a primer eix d'actuació la millora de la gestió del padró municipal d'habitants amb la finalitat de permetre l'actualització en temps real de les dades que consten en els padrons municipals, la qual cosa ha de permetre un millor accés dels ciutadans als serveis públics i, sens dubte, la modernització digital de les entitats locals municipals.

Així mateix, la reforma pretén incorporar com a criteri d'atribució competencial el principi de diferenciació, d'acord amb la capacitat de gestió de les entitats corresponents. Igualment es fa necessari, en virtut del principi de diferenciació esmentat, i de les previsions de l'article 9.2 de la nostra Constitució, establir un règim especial per a la gestió col·laborativa dels serveis en municipis determinats de menys població, la qual cosa ha de facilitar la fixació de la població en aquests municipis i una millor prestació dels seus serveis públics.

Té una importància especial l'adaptació de l'Administració local en el seu conjunt a les noves possibilitats que permet l'avenç de les tecnologies de la informació i la comunicació i, per tant, a l'administració digital dels serveis locals, que s'han de veure beneficiats per l'accés a aquests que aquestes noves possibilitats permeten als veïns al marge del lloc des del qual es presten.

La reforma també persegueix, recollint diferents iniciatives i avenços ja molt estesos en la realitat de la nostra Administració local, fomentar la participació ciutadana amb l'establiment de mesures concretes per fer-ho, com l'obligació de crear i mantenir un portal d'internet de participació ciutadana, així com d'elaborar plans que tinguin com a objecte la implementació de mecanismes digitals que facilitin l'accessibilitat dels veïns i les empreses als serveis públics.

V

Finalment, el Pla de recuperació, transformació i resiliència també recull, al component 24, mesures per a la «Revaloració de la indústria cultural», dins la palanca número IX, «Impuls a la indústria de la cultura i l'esport». Aquestes mesures del component 24 engloben una sèrie de reformes i inversions orientades a enfortir la cadena de valor de les indústries culturals espanyoles, mitjançant el reforç de les seves capacitats i resiliència.

Entre les reformes d'aquest component destaca la reforma 1, relativa al «desplegament de l'Estatut de l'artista, foment de la inversió, el mecenatge cultural i la participació». Aquesta reforma pretén l'adequació del marc jurídic, fiscal i laboral del sector cultural, per millorar la protecció social dels agents del sector i augmentar la participació de la inversió privada.

El compliment d'aquesta reforma constitueix una fita CID (352), titulada «Entrada en vigor de l'Estatut de l'artista, foment del mecenatge i règim d'incentius fiscals», que estableix com a objectius la millora de la regulació del mecenatge i del règim d'incentius fiscals, i desenvolupa juntament amb altres mesures un marc jurídic, fiscal i laboral adequat per al sector de la cultura amb la finalitat de millorar la protecció social dels diferents agents del sector i augmentar la participació de les inversions privades.

Tenint en compte la necessitat de completar la regulació de tots els aspectes de l'Estatut de l'artista que preveu la reforma esmentada, aquest Reial decret llei també aborda l'actualització del règim d'incentius fiscals al mecenatge. En efecte, es fa necessari complementar la despesa pública destinada a aquestes activitats amb l'incentiu fiscal al mecenatge cap a aquestes activitats, atès que les entitats sense ànim de lucre que treballen en activitats d'interès general cobreixen parcel·les del nostre estat del benestar que les administracions públiques no arriben a cobrir o que només poden arribar a cobrir a costos molt superiors. És essencial reforçar el mecenatge des del suport fiscal, amb efectes en activitats molt diferents: culturals, educatives, assistencials, esportives, mediambientals, de recerca, etcètera, que tenen com a denominador comú el fet de ser d'interès general i de ser impulsades des de la iniciativa privada.

VI

Aquest Reial decret llei s'estructura en una part expositiva i una part dispositiva que consta de quatre llibres, conformats per 129 articles, setze disposicions addicionals, onze disposicions transitòries, una disposició derogatòria, nou disposicions finals i un annex de definicions.

En el llibre primer, el títol preliminar defineix el seu objecte i acull els principis d'accés, autenticitat, confidencialitat, integritat, disponibilitat, traçabilitat, conservació i interoperabilitat que han de regir els sistemes d'informació de l'Administració de justícia.

Determina, a més, el seu àmbit d'aplicació a l'Administració de justícia, als ciutadans i les ciutadanes en les seves relacions amb aquesta i als i les professionals que actuen en el seu àmbit, així com a les relacions entre aquella i la resta de les administracions i els organismes i els ens públics.

També, com a novetat, defineix els serveis digitals que les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han de prestar de manera equivalent i de qualitat a tot el territori de l'Estat, serveis que es manifesten indispensables per al funcionament correcte de la justícia, adequat al marc jurídic material i processal de l'Estat.

El títol I del llibre primer, sota la rúbrica «Drets i deures digitals en l'àmbit de l'Administració de justícia», recull i actualitza els drets i deures que reconeix la Llei 18/2011, de 5 de juliol.

Com a novetat destacable, es reconeix a la ciutadania el dret a un servei personalitzat d'accés a procediments, informacions i serveis accessibles de l'Administració de justícia i s'estableixen una sèrie de serveis la prestació dels quals han de garantir les administracions públiques amb competències en mitjans materials i

personals de l'Administració de justícia per mitjans digitals, a tot el territori de l'Estat. Entre d'altres, la itineració d'expedients electrònics i la transmissió de documents electrònics entre qualssevol òrgans judicials o fiscals; la interoperabilitat de dades entre qualssevol tribunals, oficines judicials i fiscals, amb les finalitats que preveuen les lleis; un servei personalitzat que ha de facilitar l'accés als serveis, els procediments i les informacions accessibles de l'Administració de justícia que afectin un ciutadà o ciutadana quan sigui part o se li hagi reconegut un interès directe i legítim; determinats portals de dades en els termes que preveu la Llei, i la identificació i signatura dels intervinents en actuacions no presencials.

Així mateix, com una altra novetat important, s'estableix el dret de les persones professionals de l'advocacia, de la procuració i els graduats socials al fet que els sistemes d'informació de l'Administració de justícia possibilitin i afavoreixin la desconnexió digital i la conciliació de la vida laboral, personal i familiar, amb respecte al que disposa la legislació processal.

La regulació del títol I del llibre primer ha tingut com a guia el conjunt de principis i drets que recull la recentment adoptada Carta de drets digitals, que té com a objectiu principal la protecció dels drets de la ciutadania en la nova era d'Internet i la intel·ligència artificial, així com la salvaguarda dels drets dels nens, nenes i adolescents que preveu la Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció a la infància i l'adolescència davant la violència.

Així mateix, la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia, aprovada pel Ple del Congrés el 2 d'abril de 2002. L'apartat 21 estableix la necessitat que la justícia sigui tecnològicament avançada, i reconeixia el dret «a comunicar-se amb l'Administració de justícia a través del correu electrònic, videoconferència i altres mitjans telemàtics d'acord amb el que disposen les lleis processals». En l'àmbit internacional, la Unió Europea ha desenvolupat el Pla d'acció E-Justícia. Aquest Pla d'acció busca la millora de l'eficàcia dels sistemes judicials mitjançant l'aplicació de les tecnologies d'informació i comunicació en la gestió administrativa dels processos judicials.

El títol II del llibre primer regula l'accés digital a l'Administració de justícia. L'accessibilitat al sistema de justícia és un dels aspectes clau que la norma pretén millorar. En aquest marc s'engloben tres grans previsions.

Es millora el concepte de seu judicial electrònica que hi ha a la Llei 18/2011, de 5 de juliol, i es regulen les característiques de les seus judicials electròniques i les seves classes, així com el seu contingut, els serveis que han de prestar i les regles especials de responsabilitat.

Es regula el Punt d'accés general de l'Administració de justícia (PAGAJ), que també s'orienta cap a una perspectiva de serveis a la ciutadania. Es crea un servei nou i personalitzat per a la ciutadania dins del PAGAJ, la carpeta en l'àmbit de l'Administració de justícia (o Carpeta Justícia, interoperable amb la Carpeta ciutadana del sector públic estatal, que ha de facilitar l'accés als serveis i procediments o a la seu judicial electrònica de l'administració competent en matèria de justícia on es prestin, per a les persones que siguin parts o interessades). Requereix identificació prèvia i els seus requisits s'han d'establir per reglament, amb l'informe previ del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

S'actualitzen els sistemes d'identificació i autenticació de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, incloent-hi l'establiment d'un sistema segur d'identificació en videoconferències, la regulació de sistemes de codi segur de verificació, sistemes de signatura del personal al servei de l'Administració de justícia, normes sobre interoperabilitat i identificació i representació de la ciutadania, així com intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació.

A més, amb la finalitat de millorar l'operativitat i fer més accessible la identificació digital a persones que per diverses raons no tenen accés a un certificat electrònic o tenen dificultat per utilitzar-lo, s'articula en l'àmbit de l'Administració de justícia un sistema d'identificació i signatura no criptogràfica en actuacions i procediments judicials.

El títol III del llibre primer es refereix a la tramitació electrònica dels procediments judicials, orientada a la dada, que és una de les grans novetats d'aquesta Llei. Per aconseguir la tramitació electrònica íntegra dels procediments, els sistemes d'informació i comunicació han de permetre conservar la traça de qualsevol accés, creació, modificació o esborrament d'informació de l'àmbit jurisdiccional per a tot el personal intervinent.

De la regulació continguda sobre aquesta matèria cal destacar els aspectes següents:

a) Iniciació i tramitació del procediment. Tant la iniciació com la tramitació han de ser electròniques per a les persones que estiguin obligades a comunicar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics.

b) Principi general d'orientació a la dada.

Ja s'ha dit més amunt que les dades són clau en les polítiques públiques modernes. La gestió sobre aquestes dades ha de possibilitar o facilitar la interoperabilitat dels sistemes, la tramitació electrònica, la recerca i l'anàlisi de les dades, l'anonimització i la pseudonimització, l'elaboració de quadres de comandament, la gestió de documents i la seva transformació, la publicació d'informació en portals de dades obertes, la producció d'actuacions automatitzades, assistides i proactives, la utilització de sistemes d'intel·ligència artificial per a l'elaboració de polítiques públiques, i la transmissió de les dades de conformitat amb el que es determini.

c) Intercanvis massius. A causa de les característiques especials dels o les intervinents que per diverses raons tenen un gran volum d'afers en els òrgans judicials.

d) Expedient judicial electrònic. Superat el concepte de la sola eliminació del paper físic, s'intenta fer un pas més, com és la visió de l'expedient judicial electrònic com un «conjunt de conjunt de dades» estructurades que proporcionen informació, incloent-hi així documents, tràmits, actuacions electròniques o gravacions audiovisuals corresponents a un procediment judicial. S'han d'identificar per un número únic per a cada procediment, i han de tenir un índex electrònic.

e) Document judicial electrònic i la seva presentació. Basat en la regulació anterior, es presenta un nou concepte més ampli de document judicial electrònic. A més, ha de contenir metadades que n'assegurin la interoperabilitat, així com portar associat un segell o signatura electrònica, en què quedi constància de l'òrgan emissor, la data i l'hora.

De la mateixa manera, es preveu la forma de presentació de documents en actuacions orals telemàtiques, cas en què sempre s'ha de presentar per aquesta mateixa via fins i tot si s'intervé en l'actuació de manera no presencial.

f) Actes de comunicació per via electrònica i Punt comú d'actes de comunicació.

g) Actuacions automatitzades, proactives i assistides. Es regulen les actuacions automatitzades i, com a subtipus d'aquestes, les proactives.

Les actuacions automatitzades es regulen fent previsions específiques per al seu ús per a tasques repetitives i automatitzables, però també establint límits. Aquestes actuacions es veuen especialment facilitades a través de l'orientació a la dada, que permet que algunes qüestions que abans no es podien fer de manera automàtica perquè requerien que es llegís un document, es processés i es fessin tasques basades en la informació, ara es puguin efectuar de manera automàtica (per exemple, càlcul de terminis sobre la base de dates que apareixen com a dades, comprovacions automàtiques de la situació concursal d'una empresa, sobre la base del NIF i el tipus de procés judicial, etc.).

Igualment es regulen, com a subtipus d'actuacions automatitzades, les actuacions proactives, que aprofiten la informació incorporada amb una finalitat determinada, per generar efectes o avisos a altres finalitats diferents. Per exemple, notificacions o avisos automàtics, sense necessitat d'intervenció manual.

Finalment, com a tipus diferenciats de les anteriors, però amb alguns requisits en comú, es defineixen les actuacions assistides, que generen un esborrany total o parcial de text, que pot servir de suport a la tasca del jutge o jutgessa, magistrat o magistrada, fiscal i lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, de tal manera que aquests sempre

mantinguin el ple control sobre el text i sense que l'esborrany es constitueixi en resolució sense la intervenció de l'operador. Per a aquestes tasques, és fonamental l'orientació a la dada (per possibilitar la generació d'esborranys de qualitat), així com l'aplicació de noves tecnologies, com la intel·ligència artificial.

El títol IV del llibre primer regula els actes i serveis no presencials, i aquest és un dels aspectes més identificables del Reial decret llei, ja que s'ha generalitzat l'oportunitat de comprovar-ne la realització de manera prèvia, en veure's impulsats els actes i serveis així prestats per la situació provocada per la pandèmia COVID-19; la norma preveu, així mateix, la realització també de manera no presencial d'actes governatius i serveis no estrictament jurisdiccionals.

En el seu articulat es defineixen, mitjançant requisits tècnics i de garantia, els conceptes de punts d'accés segurs i de llocs segurs, des dels quals es pot intervenir per mitjans telemàtics. A més, es consideren com a tals alguns llocs específics, com les oficines judicials.

El títol V del llibre primer disciplina els registres de l'Administració de justícia i els arxius electrònics.

Pel que fa al registre electrònic de dades per al contacte electrònic amb l'Administració de justícia, es preveu, com a servei electrònic de l'Administració de justícia, un registre en el qual els ciutadans (voluntàriament) i els professionals (obligatòriament) proporcionin dades de caràcter personal per al contacte electrònic.

Quant als arxius a l'Administració de justícia, es preveu la creació per part de les administracions públiques competents d'un sistema d'arxius per conservar i accedir a expedients i documents electrònics, que ha de ser interoperable amb els sistemes de gestió processal, i la resta dels sistemes d'arxiu de conformitat amb la normativa tècnica aprovada en el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

El títol VI del llibre primer, que porta per rúbrica «Dades obertes», regula el portal de dades de l'Administració de justícia, que ha de facilitar a la ciutadania i als professionals informació processada i precisa sobre l'activitat, la càrrega de treball i altres dades rellevants de tots els òrgans, els serveis i les oficines judicials i fiscals d'Espanya, proveïda pels sistemes de justícia en els termes que defineixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica. A aquests efectes, la Comissió Nacional d'Estadística Judicial ha de determinar la informació d'estadística judicial que s'hagi de publicar en el Portal. Dins d'aquest Portal s'ha d'incloure un apartat on la informació tingui la consideració de «dada oberta».

Es regula també el que és necessari sobre les condicions i llicències de reutilització de dades, dades automàticament processables i interoperabilitat de les dades obertes.

El títol VII del llibre primer, que manté en aquest aspecte l'estructura de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, regula la cooperació entre les administracions amb competències en matèria de justícia, l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat i les altres normes sobre seguretat.

Es potencia el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, com a òrgan de cogovernança de l'Administració digital de la justícia i d'impuls i coordinació del desenvolupament de la transformació digital de l'Administració de justícia, alineat en l'exercici de les seves funcions amb la Conferència Sectorial de Justícia.

Es preveu la constitució en el seu si d'un Consell Consultiu per a la Transformació Digital de l'Administració de Justícia, la creació del qual té com a finalitat afavorir que la iniciativa, el disseny, el desenvolupament i la producció de sistemes es portin a terme en coordinació amb el sector privat i els col·lectius principalment afectats.

Es regula l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat i s'aprofundeix en l'obligació d'interoperabilitat amb previsions respecte als col·legis professionals i els registres amb els quals es relaciona l'Administració de justícia en general, i en especial respecte als registres electrònics a disposició dels registres de la Propietat, registres de béns mobles i registres mercantils, protocols electrònics de les notaries i comunicacions entre les oficines judicials i fiscals i el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions

amb les Corts pel que fa a actes de cooperació jurídica internacional i comunicacions electròniques transfrontereres.

Finalment, es dicten normes per a l'elaboració i actualització de la política de seguretat de la informació a l'Administració de justícia, i es preveu l'existència d'un Subcomitè de Seguretat com a òrgan especialitzat i permanent del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, i d'un Centre d'Operacions de Ciberseguretat de l'Administració de justícia.

Quant al títol VIII del llibre primer, recull les mesures d'eficiència processal del servei públic de justícia, mitjançant la modificació de diferents lleis processals, per harmonitzar la regulació processal civil, penal, contenciosa administrativa i social amb el context de tramitació electrònica. Presenten disposicions d'una importància enorme, com la introducció d'un article 258 *bis* en la Llei d'enjudiciament criminal. Aquest article disposa una regla de preferència per a la realització d'actes processals mitjançant presència telemàtica, de la qual s'exceptuen expressament les actuacions de naturalesa personal, com els interrogatoris de parts o testimonis, a més de les excepcions pròpies del dret penal, i es preserva, a més, la facultat de l'autoritat judicial per determinar la possible realització de qualsevol acte processal mitjançant presència física.

En l'àmbit del procés contenciós administratiu, també s'aborda la modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'objecte no tan sols de dotar els jutjats i tribunals d'eines que permetin agilitzar tant la tramitació com la resolució dels plets de què coneixen, sinó també d'aprofundir en l'ús de mitjans electrònics. Amb aquesta finalitat s'introdueix l'obligació que la tramesa per l'Administració als òrgans jurisdiccionals de l'expedient administratiu en els diferents procediments que regula la Llei s'hagi d'efectuar en suport electrònic i, a més, s'incorpora el deure de relacionar-se amb l'Administració de justícia a través de mitjans telemàtics o electrònics dels funcionaris públics que, en defensa dels seus drets estatutaris, compareixen davant dels jutjats i tribunals de l'ordre contenciós administratiu per si mateixos.

Quant a la reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, destaca la introducció d'una sèrie de modificacions legislatives en les quals s'han tingut especialment en compte la situació i les necessitats de les persones grans, per eliminar les barreres que els impedeixen participar en els processos judicials en igualtat de condicions, i contribuir a la creació d'un servei públic de justícia inclusiu i amigable. Altres mesures, com l'ampliació de matèries que independentment de la seva quantia s'han de tramitar per les normes del judici verbal, o la incorporació del procediment testimoni, o les reformes introduïdes en els processos de família i en l'execució, persegueixen dotar de més celeritat els plets, sense cap minva de les garanties processals ni els drets de les parts.

Finalment, en l'àmbit cultural, i també en relació amb el component 24, reforma 1, del Pla de recuperació, transformació i resiliència, relativa al «desplegament de l'Estatut de l'artista, foment de la inversió, el mecenatge cultural i la participació», s'aborda la regulació de la legitimació activa de les associacions de professionals de l'art i de la cultura en els processos que tinguin com a objecte la defensa en judici dels interessos de les seves associades i associats quan es detectin pràctiques fraudulentas, abusos de llei o discriminació que afectin un col·lectiu de professionals. Es tracta de restaurar l'equilibri contractual en un sector caracteritzat, moltes vegades, per la falta de capacitat negociadora dels artistes que, sense autonomia de negociació i decisió, acaben acceptant clàusules desavantatjoses que, en no pocs casos, són nul·les o abusives.

Pel que fa a l'ordre jurisdiccional social, s'emprèn una reforma de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, que és continuadora de la que va efectuar la Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova oficina judicial, en la qual es van redefinir les competències dels lletrats o les lletrades de l'Administració de justícia en la direcció del procés. Després de deu anys des de l'entrada en vigor d'aquella Llei, la present n'actualitza el contingut, i pren en consideració el treball dut a terme en els jutjats en el moment present,

s'optimitzen recursos i s'aprofundeix en els avenços aconseguits, per a la qual cosa s'utilitzen eines com el procediment testimoni o l'extensió d'efectes.

Així mateix, s'introdueix una modificació normativa en les diferents lleis processals per permetre a l'Advocacia General de l'Estat tenir coneixement i col·laborar amb els òrgans judicials en els procediments de revisió de sentències que se segueixin davant del Tribunal Suprem com a conseqüència dels pronunciaments del Tribunal Europeu de Drets Humans que hagin declarat que una resolució judicial s'ha dictat en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni europeu per a la protecció dels drets i les llibertats fonamentals; i això amb la finalitat que, d'una banda, l'Advocacia General de l'Estat, en l'exercici de les seves funcions d'agent del Regne d'Espanya davant del Tribunal Europeu de Drets Humans, pugui informar el Comitè de Ministres del Consell d'Europa de les mesures adoptades en execució de les sentències del Tribunal esmentat, i, d'altra banda, facilitar als òrgans jurisdiccionals la seva tasca de donar deguda consideració al que pugui demanar l'execució d'aquestes sentències de condemna.

VII

El llibre segon es refereix a les mesures legislatives de reforma de la funció pública.

El llibre comença descrivint l'objecte d'aquesta regulació, que és ordenar i definir un model que assenti la base d'una reforma de la funció pública per a l'Administració del segle XXI. Aquest llibre pivota, al llarg dels seus quatre títols, sobre quatre elements fonamentals, que són la planificació estratègica, l'accés a l'ocupació pública i selecció del personal, l'avaluació de l'acompliment i la carrera professional, així com la figura del directiu públic professional.

El títol I del llibre segon es refereix a la planificació estratègica dels recursos humans, que es vincula estretament amb la planificació plurianual de l'Administració de l'Estat, tant pressupostària com funcional.

S'hi estructura un model de planificació i s'hi recullen mesures concretes quant a dues eines fonamentals per completar aquest aspecte del model de reforma, com són l'oferta d'ocupació pública i les relacions de llocs de treball.

S'introdueix igualment com a novetat que la Secretaria d'Estat de Funció Pública pot convocar concursos unitaris amb caràcter obert i permanent, en els quals es poden incloure llocs vacants adscrits a departaments ministerials i organismes públics amb la finalitat de fomentar una ocupació més alta de les places i afavorir una mobilitat dirigida i coordinada.

El títol II del llibre segon regula l'accés i la selecció. Com a novetats en aquest àmbit, aquest Reial decret llei potencia l'agilitat i eficiència en els processos selectius, i aprofundeix en la resta dels principis que recull el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i els adapta al context actual i als desafiaments de futur.

Es preveu que els processos selectius garanteixin la connexió dels diferents tipus de proves objectives a superar amb les competències requerides per a l'exercici de les funcions.

A més, els processos de selecció s'han de desenvolupar de manera que la realització de les proves es porti a terme de manera territorialitzada, amb l'enfortiment de la professionalització dels òrgans de selecció mitjançant la participació dels seus membres potencials en activitats formatives dirigides a l'obtenció o actualització de coneixements i competències en tècniques de selecció.

El títol III del llibre segon recull el desplegament de la regulació de l'avaluació de l'acompliment, que està lligada a la planificació estratègica, i carrera professional, amb la introducció de la carrera horitzontal.

L'avaluació de l'acompliment consisteix en un procediment en el qual es porta a terme la valoració de la conducta professional i el mesurament del compliment d'objectius col·lectius i individuals amb la finalitat de millorar la productivitat de les diferents unitats i la qualitat dels serveis públics.

Aquesta avaluació s'ha d'incardinar en la planificació estratègica i ha de tenir en compte els resultats de cada unitat o centre directiu per analitzar el compliment d'objectius de caràcter col·lectiu i individual.

Es preveu la participació del personal empleat públic a través de la negociació col·lectiva de les normes en matèria d'avaluació de l'acompliment i a través de les respectives comissions de seguiment.

Aquesta regulació no reconeix un model unívoc d'avaluació de l'acompliment que serveixi per a tots els departaments ministerials i organismes públics, però sí que determina uns principis i criteris orientadors que han de presidir qualsevol model d'avaluació, tant els que ja estan en funcionament en l'actualitat com els que es vulguin desenvolupar en el futur.

Entre els principis orientadors de l'avaluació de l'acompliment destaquen la millora contínua i la revisió i el seguiment periòdic dels objectius d'aquest model a través de la Comissió de Coordinació de l'Avaluació de l'Acompliment.

L'avaluació de l'acompliment es configura com un instrument clau per a l'incentiu i l'extensió de les millors pràctiques, tant en l'àmbit organitzatiu com en l'individual, per tant, és obligatòria per a tot el personal i té efectes directes en la progressió en la carrera professional, en l'acreditació de mèrits per a la provisió de llocs de treball, en la continuïtat en el lloc de treball, en la percepció de retribucions complementàries de caràcter variable, en els termes que preveu aquest Reial decret llei o el conveni col·lectiu aplicable, i en la valoració de les necessitats formatives, i incentiva, a més, la participació en accions formatives voluntàries. Per al personal funcionari de l'Administració de l'Estat, aquesta retribució complementària, de caràcter variable, es configura a través del complement d'acompliment, que substitueix l'actual complement de productivitat una vegada implementats els models d'avaluació de l'acompliment. Per al personal laboral, aquest complement s'ha de regular de conformitat amb el que estableixin els convenis col·lectius i la normativa específica aplicable.

Tot això sense perjudici de les actuacions que es puguin portar a terme en cada àmbit per assegurar el bon clima laboral mitjançant enquestes i altres eines que ofereixin informació rellevant.

Quant a la carrera professional, aquest Reial decret llei introdueix la carrera horitzontal, que consisteix en el reconeixement del desenvolupament professional mitjançant la seva progressió a través de l'ascens en un sistema de trams, definits com les etapes successives de reconeixement del desenvolupament professional que són resultat d'una avaluació objectiva i reglada, sense necessitat de canviar de lloc de treball.

Els ascensos de tram han de tenir en compte la trajectòria professional i el resultat de l'avaluació de l'acompliment, així com el compliment d'un itinerari de formació especialitzada i, si s'escau, la participació en activitats de gestió del coneixement, docència o recerca.

La progressió en la carrera horitzontal té el seu reflex retributiu per al personal funcionari de carrera en un nou complement de carrera que retribueix la progressió que s'hi assoleix. Per al personal laboral, és aplicable d'acord amb la seva normativa específica.

El títol IV del llibre segon, finalment, preveu la figura del personal directiu públic professional, que es defineix com el que exerceix funcions directives per al desenvolupament de polítiques i programes públics, amb marge d'autonomia d'acord amb els criteris i les instruccions directes dels seus superiors, responsabilitat en la seva gestió i control del compliment dels objectius proposats en desenvolupament dels plans d'actuació de l'organització en la qual exerceixen les seves funcions.

El personal directiu públic professional es correspon amb les persones titulars de les subdireccions generals i llocs assimilats, i tenen la consideració de llocs predirectius els llocs corresponents a subdireccions generals adjuntes i els que s'assimilin expressament als anteriors.

En el sector públic institucional, els llocs de personal directiu són els que prevegin amb aquest caràcter els seus estatuts i es regeixen pel règim jurídic que correspongui, el qual pot ser administratiu o laboral.

S'estableix com a novetat la creació d'un repertori de llocs amb el perfil de llocs referenciat a competències i qualificacions professionals, així com l'experiència professional i la deguda formació requerida. D'altra banda, es preveu la creació d'un directori per facilitar la gestió del talent intern. La inscripció en aquest directori té caràcter voluntari.

VIII

Pel que fa al llibre tercer, cal subratllar que la fita número 147 del Pla de recuperació, transformació i resiliència, titulada «Entrada en vigor de la reforma de la Llei 7/1985 i de les modificacions del Reial decret 1690/1986, d'11 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals», estableix com a objectius «i) accelerar i ampliar el desplegament dels serveis públics locals, també a través de mitjans digitals com les aplicacions, i ii) donar suport a les ciutats petites en la seva prestació de serveis públics. Les modificacions del Reial decret 1690/1986, d'11 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals, han d'actualitzar i millorar el cens municipal d'habitants gestionat pels municipis».

D'aquesta manera, mitjançant la modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, inclosa en aquest Reial decret llei, es compleixen els compromisos reflectits en aquesta fita i assumits davant la Unió Europea, pel que fa a la disposició legal esmentada.

Així, amb la finalitat d'accelerar i ampliar el desplegament dels serveis públics locals, també a través de mitjans digitals com les aplicacions, i igualment amb la finalitat de complir l'actualització i la millora del padró municipal d'habitants gestionat per les entitats locals, a través de la reforma de la Llei, es porta a terme la modificació de l'article 16, relatiu al padró, en el qual d'una banda s'actualitzen les dades obligatòries que han de constar en la inscripció de conformitat amb la nova normativa en matèria d'estrangeria, alhora que es concreta l'obligació que les dades relatives al domicili habitual incloguin la referència cadastral corresponent, sempre que això sigui possible.

Així mateix, aquest article recull en una norma amb rang legal l'aportació de dades voluntàries, i d'aquesta manera cohesiona la Llei amb el que disposa el Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals, aprovat pel Reial decret 1690/1986, d'11 de juliol, així com amb les diferents instruccions tècniques procedents de l'Institut Nacional d'Estadística.

La modificació d'aquest article es complementa amb la modificació de l'article 17 i de la disposició addicional setena que porta a terme també aquest Reial decret llei, i amb la futura modificació de l'esmentat Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals, amb la finalitat de permetre l'actualització en temps real de les dades que consten en els padrons, la qual cosa ha de permetre, al seu torn, un millor accés dels ciutadans als serveis públics, i, sens dubte, la modernització digital del conjunt de les entitats locals.

Així mateix, s'introdueix un nou article 70 *quater*, en el qual es preveu que les entitats locals adoptin les mesures necessàries per facilitar l'accessibilitat dels serveis públics als veïns, i promoguin la utilització de les tecnologies de la informació. Per fer-ho, han d'elaborar plans que tinguin com a objecte la implementació de mecanismes digitals que facilitin l'accessibilitat dels veïns i de les empreses als serveis públics. A més, han de crear i mantenir un portal d'internet destinat a promoure la digitalització progressiva dels serveis públics.

Pel que fa al compliment de l'objectiu de donar suport a les ciutats petites en la seva prestació de serveis públics, la modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, estableix, d'una banda, la inclusió del principi de diferenciació en l'atribució de competències als municipis, en termes de ponderació específica de la capacitat de gestió de l'entitat local

als efectes de promoure les adaptacions o mesures que siguin procedents en aquest sentit.

En segon lloc, es dota novament de contingut l'article 28 amb la finalitat d'incloure-hi la figura de la gestió col·laborativa en el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants. Aquesta figura està dirigida a garantir el compliment de les competències municipals i, essencialment, una prestació de qualitat dels serveis públics mínims obligatoris de manera financerament sostenible. Per a això, s'estableix un elenc enunciatiu de mesures que van des de l'adopció de mesures de racionalització organitzativa i de funcionament fins a mesures orientades a garantir la prestació dels serveis mínims obligatoris a través de qualsevol fórmula associativa prevista a l'ordenament jurídic, així com mesures dirigides al sosteniment del personal en comú amb altres municipis, o mesures de foment orientades al desenvolupament econòmic i social del municipi.

IX

El llibre quart modifica la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, amb l'objectiu principal de millorar els incentius fiscals al mecenatge, tant si és efectuat per persones físiques com per persones jurídiques o per no residents.

La fita número 352 del Pla de recuperació, transformació i resiliència estableix com a objectius, tal com s'ha indicat, la millora de la regulació del mecenatge i del règim d'incentius fiscals, amb el desenvolupament, juntament amb altres mesures, d'un marc jurídic, fiscal i laboral adequat per al sector de la cultura amb la finalitat de millorar la protecció social dels diferents agents del sector i augmentar la participació de les inversions privades.

Amb aquest objectiu, s'incrementen els incentius fiscals al mecenatge. En el cas de persones físiques, s'eleva de l'actual 35% al 40% el percentatge de deducció aplicable amb caràcter general. A més, s'amplia la quantia del micromecenatge de 150 a 250 euros, per la qual cosa s'incentiva clarament la generació d'aquest tipus de donatius fonamentals per a les entitats beneficiàries de mecenatge, amb l'aplicació del percentatge del 80% a una quantia més gran de donatius, conseqüència d'ampliar la quantia del micromecenatge.

D'altra banda, es redueix de 4 a 3 anys el nombre d'exercicis en els quals ha de fer donatius a una mateixa entitat per un import igual o superior als de l'exercici anterior, per accedir a l'increment de 5 punts en el percentatge de deducció, percentatge que queda incrementat al 45%.

En el cas de persones jurídiques, s'incrementa el percentatge de deducció, que passa del 35 al 40%, per potenciar l'incentiu.

A més, es redueix de quatre a tres anys el nombre d'exercicis durant els quals el donant o aportant ha de fer donatius a una mateixa entitat per un import igual o superior als de l'exercici immediatament anterior, amb la finalitat d'accedir a l'increment de 10 punts en el percentatge de deducció, percentatge que queda incrementat al 50%.

En efecte, es modifica el percentatge de deducció aplicable en la quota de l'impost sobre societats, quan es tracti d'un donant o aportant persona jurídica, en el cas de fidelització de donatius, i es passa d'una deducció del 40 al 50%, amb la finalitat d'estimular, en major mesura, aquesta fidelització. Amb això es persegueix millorar l'incentiu fiscal, incentivant la realització de donacions continuades, en temps i en quantia, a favor d'una mateixa entitat beneficiària del mecenatge, amb la finalitat de dotar de més estabilitat el finançament d'aquest tipus d'entitats i garantir així la participació del sector privat en les activitats d'interès general.

Finalment, s'incrementa en cinc punts percentuals, i passa del 10 al 15%, el límit que opera sobre la base imposable del període, a l'efecte de determinar la base de la deducció. Aquest augment del límit esmentat és igualment aplicable en el cas de

contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que operin en territori espanyol sense establiment permanent.

S'actualitza la relació d'activitats econòmiques que, quan les exerceixin entitats sense ànim de lucre, en compliment del seu objecte o finalitat específica, poden gaudir de l'exempció en l'impost sobre societats, amb la finalitat d'incloure-hi les que, en l'actualitat, constitueixen activitats de gran rellevància per a la societat, com ara les accions d'inserció sociolaboral de persones en risc d'exclusió social, per tal d'enfortir els vincles de les persones que estan en aquestes situacions d'abandonament i exclusió, amb la finalitat que puguin sortir de situacions no desitjades ni volgudes.

D'altra banda, en la mateixa línia, en l'àmbit de la formació, és imprescindible incloure les activitats d'«educació d'altres capacitats» entre les activitats econòmiques susceptibles d'exempció en l'impost sobre societats, amb la finalitat de potenciar al màxim les capacitats de persones que demostrin un nivell d'aptitud excel·lent o una competència que és molt superior en relació amb un determinat grup.

A més, es modifica el número 3r de l'article 7 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, relatiu a les explotacions econòmiques que consisteixin a portar a terme activitats de recerca, desenvolupament i innovació, amb la finalitat d'ampliar l'espectre d'activitats d'R +D que puguin gaudir d'exempció, així com amb la finalitat d'incloure-hi, per primera vegada, les activitats d'innovació sempre que es tracti d'activitats que compleixin les definicions que recull l'article 35 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, i no n'estiguin excloses d'acord amb el que disposa l'apartat 3 del precepte esmentat.

D'altra banda, s'inclou la cessió d'ús d'un bé moble o immoble sense contraprestació com a tipologia específica de donatiu que pot generar la deducció que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, atès que, si bé es podria considerar enquadrada dins les donacions de drets, moltes vegades la falta d'una menció expressa impedia dur a terme aquestes cessions de manera efectiva.

En línia amb aquesta modificació, es precisa la valoració de la cessió d'ús de béns mobles o immobles, en la qual s'han de tenir en compte les despeses en què ha incorregut el cedent durant cada any de cessió, les quals haurien estat fiscalment deduïbles si s'hagués cedit l'ús de manera onerosa. Aquestes despeses han d'estar degudament comptabilitzades, quan s'hi estigui obligat. En cap cas no formen part de la base de la deducció els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o la millora del bé i les altres despeses de finançament.

D'altra banda, es dona resposta a una sol·licitud reiterada, tant pel sector no lucratiu com pels donants, en el sentit de considerar que no es perd el caràcter irrevocable, pur i simple dels donatius, les donacions i les aportacions en els supòsits en què el donant pugui rebre una menció honorífica o un reconeixement reputacional, per la seva mera condició de donant, sempre que aquesta menció o reconeixement no tingui rellevància econòmica, de manera que no es pugui considerar una contraprestació. Sense perjudici d'això, es delimita l'import que pugui rebre el donant al 15% del valor del donatiu, la donació o l'aportació efectuada, i en tot cas s'estableix un límit màxim de 25.000 euros, amb la finalitat d'evitar abusos i evitar que la donació pugui adquirir un caràcter oneros, no perseguit pel legislador.

Al seu torn, s'inclouen «les prestacions de serveis» com a mecanisme per col·laborar amb les entitats beneficiàries del mecenatge i coadjuvar al compliment dels fins d'interès general perseguits per aquestes, de manera que és necessari dotar aquest instrument de col·laboració de més seguretat jurídica tant per al col·laborador com per a les entitats que se n'hagin de beneficiar.

Els convenis de col·laboració garanteixen aquest marc i ofereixen la seguretat jurídica necessària pretesa pel legislador per a aquest tipus d'ajudes econòmiques, alhora que atorguen un incentiu fiscal atractiu i permeten la deduïbilitat de les despeses en què s'ha incorregut en aquestes prestacions. Ara bé, es puntualitza que les prestacions incentivades s'han de dur a terme en el si de l'activitat exercida pel col·laborador, atès que no tindria cap sentit que aquelles s'efectuessin al marge de la

seva activitat i sense disposar dels mitjans necessaris, ja que implicaria uns costos addicionals al col·laborador i desvirtuaria, d'altra banda, la finalitat perseguida pels convenis de col·laboració.

D'altra banda, s'inclouen per primera vegada, de manera expressa, les ajudes en espècie com a mecanisme de col·laboració en el marc dels convenis que preveu l'article 25 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, si bé aquest mecanisme s'admetia per la doctrina administrativa.

A més, atès que aquestes ajudes en espècie podrien donar lloc a rendes que es possessin de manifest en la seu del col·laborador, en el moment del seu lliurament, la Llei exigeix de tributació aquestes rendes en la imposició personal del col·laborador.

Finalment, es permet que la difusió la pugui dur a terme indistintament el col·laborador o les entitats beneficiàries de mecenatge, atès que un dels objectius buscats per la reforma de la Llei és difondre els esforços privats en activitats d'interès general en el marc dels convenis de col·laboració d'una manera més eficaç.

Així mateix, s'incorporen precisions normatives necessàries per a un funcionament adequat de les entitats, com per exemple que el pagament d'assegurances de responsabilitat civil contractades en benefici de patrons, representants estatutaris i membres dels òrgans de govern de les entitats no tingui el concepte de remuneració, sempre que només cobreixin riscos derivats de l'exercici d'aquests càrrecs a l'entitat.

X

Aquest Reial decret llei inclou, en la seva part final, una sèrie de disposicions que completen la regulació projectada al llarg de l'articulat.

Es tracta, en primer lloc, de previsions a complir per les administracions amb competències en matèria de justícia, tendents a garantir la interoperabilitat entre els sistemes, assegurar que tota la ciutadania puguin accedir als serveis electrònics en igualtat de condicions, dotar dels mitjans i instruments electrònics necessaris els tribunals, les oficines judicials i les oficines fiscals perquè exerceixin la seva funció eficientment, i establir l'aplicació de les disposicions que conté el llibre primer en l'àmbit de la jurisdicció militar, sense perjudici de les especialitats pròpies de les seves normes reguladores.

A més, les disposicions addicionals desena, onzena i dotzena estableixen el règim d'aplicació del llibre segon al personal funcionari docent, estatutari dels serveis de salut i de recerca, al personal funcionari propi de les ciutats de Ceuta i Melilla i als ens de dret públic del sector públic estatal amb legislació pròpia i autonomia especial en matèria organitzativa.

Al seu torn, la disposició addicional tretzena autoritza la transformació en agència estatal de l'Institut Nacional d'Administració Pública, amb competències en matèria de selecció i formació del personal empleat públic.

Amb aquesta mesura es persegueix configurar l'Institut Nacional d'Administració Pública com un organisme capaç de liderar una política de formació i selecció l'execució de la qual sigui més àgil i eficient.

A més, des d'aquesta agència es pretén impulsar la innovació pública en els diferents àmbits d'actuació i promoure la realització d'estudis, publicacions i investigacions relacionades amb l'Administració pública, i així configurar-la com un organisme referent i un fòrum permanent de trobada, anàlisi, debat, recerca, experimentació i col·laboració transversal en l'àmbit de les polítiques i dels serveis públics.

La disposició addicional catorzena es dedica als catàlegs de llocs del sector públic institucional estatal, i la disposició addicional quinzena preveu l'existència d'unitats d'inclusió de persones amb discapacitat, com a element de suport especialitzat en matèria d'inclusió del personal d'aquest personal.

La disposició addicional setzena preveu que en el termini de tres anys des de l'aprovació de les mesures que recull el llibre quart, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'avaluar els efectes de la seva aplicació i presentar un

informe al Congrés dels Diputats per avaluar l'impacte de les mesures previstes, amb la finalitat de mantenir-les o modificar-les.

Les disposicions transitòries primera i segona regulen, d'una banda, el règim transitori aplicable durant el temps de coexistència de procediments en suport paper amb procediments tramitats exclusivament en format electrònic, i, d'altra banda, el règim a aplicar a l'expedient judicial electrònic que no compleixi els requisits que estableix aquesta norma.

La disposició transitòria tercera preveu la tramesa de l'expedient administratiu electrònic en un altre format digital durant un termini màxim de cinc anys.

Per la seva banda, les disposicions transitòries quarta, cinquena, sisena i setena s'ocupen de l'aplicació del llibre segon a l'accés a l'ocupació pública, de la vigència dels sistemes d'avaluació de l'acompliment que ja estiguin implantats, dels intervals de nivells en cada grup i subgrup de classificació amb caràcter transitori, incloent-hi per primera vegada l'interval de nivells corresponent al grup B, i del règim transitori de retribucions.

La disposició transitòria vuitena preveu que els requisits per a la designació de personal directiu públic professional i les normes aplicables al nomenament i cessament d'aquest personal no són aplicables als qui en la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei ocupin llocs considerats de personal directiu públic professional mentre romanguin en aquests llocs.

Finalment, la disposició transitòria novena es refereix a l'aplicació de l'obligació d'incloure la referència cadastral en el padró municipal; la desena, a procediments o actuacions iniciats o en tramitació en matèria de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional; i l'onzena, als procediments de desannexió de municipis iniciats o en tramitació.

La disposició derogatòria única preveu la derogació expressa de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, així com de qualssevol altres normes del mateix rang o inferior quan contradiguin el que disposa aquest Reial decret llei o s'hi oposin.

A través de la disposició final primera, i també de manera coherent amb la resta de modificacions de normes processals efectuades en el llibre primer, s'adapta la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar, per permetre a l'Advocacia General de l'Estat tenir coneixement i, si s'escau, intervenir en les actuacions processals que se segueixin en aquesta jurisdicció com a conseqüència dels pronunciaments del Tribunal Europeu de Drets Humans.

Quant a les disposicions finals segona i quarta, modifiquen la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, en coherència amb la regulació projectada en el llibre primer.

Per la seva banda, la disposició final tercera inclou una modificació puntual de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, que versa sobre els requisits que han de complir les persones que hagin de ser nomenades subsecretari o director general.

La disposició final cinquena modifica el Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, sobre requisits per garantir la seguretat de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques de cinquena generació. Aquesta norma, que estableix un règim jurídic integral per garantir que les modernes i innovadores xarxes i serveis 5G es puguin desplegar i proveir en condicions d'integritat i seguretat adequades, incorpora en tota la seva extensió la Recomanació (UE) 2019/534, de 26 de març de 2019, de la Comissió Europea, sobre la ciberseguretat de les xarxes 5G, així com les recomanacions que la Comunicació de 29 de gener de 2020 de la Comissió Europea «Desplegament segur de la 5G a la UE - Aplicació de la caixa d'eines de la UE» (COM/2020/50 final) efectuava als estats membres sobre la utilització de la «caixa d'eines».

D'aquesta manera, es donava compliment a una de les reformes (Reforma C15R2) del component 15 del Pla de recuperació, transformació i resiliència dedicat a «Connectivitat digital, impuls de la ciberseguretat i desplegament del 5G»; en concret, està prevista com a fita CID 235 «l'entrada en vigor de la Llei de ciberseguretat 5G».

No obstant això, d'una banda, el marc jurídic i de normativa tècnica de la ciberseguretat 5G encara no està totalment complet, en la mesura en què diferents institucions europees i internacionals estan treballant per tal d'aprovar esquemes de certificació, de normes i estàndards tècnics i de directrius que permetin concretar i especificar encara més les condicions que es considerin adequades per garantir la seguretat i integritat de les xarxes i els serveis 5G. I, de l'altra, de l'aplicació de l'esmentat Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, se n'ha extret la conclusió que és necessari reforçar els controls a dur a terme sobre les condicions en què s'efectuen la instal·lació dels diferents equips, elements, funcions i sistemes propis de la tecnologia 5G, el desplegament de les xarxes 5G i la prestació de serveis de comunicacions electròniques 5G, per tal d'assolir l'objectiu últim que persegueix la norma esmentada, que és, com indica el seu article 1, establir requisits de seguretat per a la instal·lació, el desplegament i l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques i la prestació de serveis de comunicacions electròniques i sense fil basats en la tecnologia de cinquena generació (5G).

En la mesura en què algunes d'aquestes mesures addicionals de control i verificació, per la seva afectació al lliure exercici de la llibertat d'empresa, no es poden establir ni abordar mitjançant l'Esquema nacional de seguretat de les xarxes i els serveis 5G que el mateix Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, té previst que es dicti en el seu desplegament, és procedent modificar-lo.

Mitjançant la disposició final sisena s'inclou un manament a fi que, en el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor del llibre primer, i amb una negociació col·lectiva prèvia, es regulin el teletreball i el lloc de treball deslocalitzat com a modalitats de prestació de serveis a distància en l'àmbit de l'Administració de justícia.

Finalment, les disposicions finals setena a novena es refereixen al títol competencial, els manaments necessaris per al desplegament normatiu i a l'entrada en vigor de la norma.

XI

L'article 86 de la Constitució espanyola estableix que «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern podrà dictar disposicions legislatives provisionals que prendran la forma de decrets llei i que no podran afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general».

Tal com reiteradament ha mantingut el nostre Tribunal Constitucional (STC 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3; 189/2005, de 7 de juliol, F 3; 68/2007, F 10, i 137/2011, F 7), el reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit sempre que la finalitat que justifica la legislació d'urgència sigui subvenir a una situació concreta dins dels objectius governamentals que, per raons difícils de preveure, requereixi una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

D'acord amb aquesta mateixa doctrina, la justificació del pressupòsit habilitador ha de comprendre dos aspectes: d'una banda, la presentació explícita i raonada dels motius de necessitat extraordinària i urgent que el Govern ha tingut en compte i, d'altra banda, l'explicació de la connexió necessària que hi ha d'haver entre la situació d'urgència definida i les mesures concretes adoptades per subvenir-hi (STC 29/1982, 4 de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4).

Finalment, s'ha d'advertir que el fet que es consideri una reforma estructural no impedeix, per si sola, la utilització de la figura del reial decret llei, atès que, i això és particularment pertinent en el supòsit que s'analitza, el possible caràcter estructural del problema que es pretén solucionar no exclou que aquest problema es pugui convertir en

un moment donat en un supòsit de necessitat extraordinària i urgent, que justifiqui l'aprovació d'un reial decret llei, la qual cosa s'ha de determinar atenent les circumstàncies concurrents en cada cas (STC 137/2011, FJ 6; reiterat a les STC 183/2014, FJ 5; 47/2015, FJ 5, i 139/2016, FJ 3).

Amb aquest objecte, tant la present part expositiva com el mateix expedient d'elaboració de la norma i la seva memòria d'anàlisi d'impacte normatiu raonen la justificació d'aquestes dues dimensions en relació amb les mesures adoptades i les circumstàncies concretes i particulars que concorren en la seva adopció mitjançant aquest instrument normatiu, amb una explicació de les raons de necessitat extraordinària i urgent que justifiquen l'adopció del reial decret llei. Aquestes raons, en essència, es concreten en el fet que la proposta té com a objecte l'aprovació de diferents mesures incloses en el Pla de recuperació, transformació i resiliència; de la realització de les quals depèn el desemborsament corresponent al compliment de les fites que representen.

En aquest sentit, l'article 24 del Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de recuperació i resiliència, relatiu a les «Normes sobre pagaments, suspensió i resolució d'acords relatius a les contribucions financeres i als préstecs», estableix que, una vegada assolits els corresponents objectius i fites convinguts que consten en el Pla de recuperació i resiliència aprovat de conformitat amb el que disposa l'article 20, l'Estat membre de què es tracti ha de presentar a la Comissió una sol·licitud, degudament justificada, de pagament de la contribució financera i, quan escaigui, del préstec.

Si, com a resultat de l'avaluació, la Comissió determina que no s'han complert de manera satisfactòria les fites i els objectius establerts en la decisió d'execució del Consell que preveu l'article 20, apartat 1, s'ha de suspendre el pagament de la totalitat o una part de la contribució financera i, si s'escau, del préstec.

La suspensió només s'ha d'aixecar quan l'Estat membre de què es tracti hagi pres les mesures necessàries per garantir el compliment satisfactori de les fites i els objectius establerts en la decisió d'execució del Consell. A més, el transcurs d'un termini de sis mesos a partir de la suspensió, si l'Estat membre en qüestió no ha pres les mesures necessàries, permet a la Comissió reduir proporcionalment l'import de la contribució financera i fins i tot resoldre els acords assolits i alliberar l'import de la contribució financera, si en el termini de divuit mesos a partir de la data d'adopció de la decisió d'execució del Consell l'Estat membre en qüestió no ha efectuat avenços tangibles en les fites i els objectius pertinents.

Igualment, la mateixa Decisió d'execució del Consell de 13 de juliol de 2021 relativa a l'aprovació de l'avaluació del Pla de recuperació i resiliència d'Espanya inclou, a l'apartat 4 de l'article 3, la supeditació del desemborsament dels trams a la disponibilitat de fons i a una decisió de la Comissió, adoptada de conformitat amb l'article 24 del Reglament (UE) 2021/241, en la qual s'acrediti que Espanya ha complert satisfactòriament les fites i els objectius pertinents determinats en relació amb l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència.

Aquesta vinculació entre la consecució dels objectius i les fites compromesos i el lliurament dels fons, fins al punt de suspendre el pagament de la totalitat o una part de la contribució financera i, si s'escau, del préstec, justifica la necessitat extraordinària i urgent de l'aprovació d'aquestes mesures.

Amb aquestes finalitats, en el llibre primer d'aquest Reial decret llei s'han inclòs, d'entre totes les mesures previstes en els esmentats projectes legislatius suspesos en la seva tramitació per la dissolució de les Corts i la convocatòria d'eleccions generals, únicament, exclusivament i estrictament les mesures que, sempre dins dels límits que la mateixa Constitució estableix per a aquest instrument normatiu, determinen el compliment de fites en el programa del Mecanisme per a la recuperació i la resiliència, les que determinen la necessitat d'una norma que sustenti la realització d'actes processals per mitjans telemàtics una vegada ha desaparegut l'emergència internacional per COVID-19, i les reformes imprescindibles de caràcter processal per garantir l'agilitat imprescindible en la tramitació dels procediments judicials.

En aquest sentit, el nombre actual d'afers judicialitzats, unit al risc patent d'augment dels terminis de litispendència, col·loca l'Administració de justícia en una situació molt delicada que exigeix adoptar mesures immediates i efectives, sota pena que aquella es vegi abocada a un increment en la durada mitjana dels afers i fins i tot un col·lapse de l'activitat dels tribunals, amb una afectació greu als interessos de la societat espanyola la tutela dels quals es confia a aquests òrgans jurisdiccionals.

La necessitat extraordinària i urgent de les mesures legislatives que inclou el llibre segon d'aquest Reial decret llei es deu, igualment, al decàim del Projecte de Llei de funció pública de l'Administració de l'Estat amb la convocatòria d'eleccions amb data 29 de maig de 2023, amb la conseqüència de la impossibilitat de portar a terme l'aprovació definitiva de la Llei de funció pública de l'Administració de l'Estat en els temps compromesos en la fita 148 del Pla de recuperació, transformació i resiliència. Després de l'aprovació de l'addenda al Pla de recuperació, s'acorda amb la Comissió Europea un marc temporal fins al 31 de desembre de 2023 per portar a terme mesures reguladores amb les quals efectuar la implementació dels elements inclosos en la fita.

Part d'aquests elements gaudeixen de reserva de llei, a més de la conveniència que sigui una norma d'aquest rang la que els imbrui i presenti de manera cohesionada, atès que els diferents elements de la reforma compromesa no s'entenen com a elements estancs i aïllats, sinó com un conjunt de mesures sobre les quals pivotar una ambiciosa reforma de l'ocupació pública.

Aquesta circumstància, en el marc del context actual, fa que sigui inviable acudir a qualsevol instrument legal, ja sigui la tramitació d'una llei ordinària o la seva tramitació d'urgència, i s'ha d'acudir necessàriament a l'eina excepcional del reial decret llei per poder emprendre les reformes compromeses amb la Comissió Europea dins del termini establert i en la forma pertinent.

Les mateixes consideracions són aplicables al llibre tercer. La reforma de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, és imprescindible per complir la fita 147 del Pla, i la seva consecució exigeix acudir a l'instrument del reial decret llei.

En relació amb la modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, efectuada pel llibre quart, respon a les mateixes premisses, atès que és imprescindible per complir la fita 352 del Pla de recuperació, transformació i resiliència. D'altra banda, és imperatiu, urgent i necessari que el teixit social cultural, educatiu, investigador, segueixi treballant en les activitats d'interès general en les quals treballa. Sovint les entitats sense ànim de lucre que treballen en activitats d'interès general cobreixen parcel·les del nostre estat del benestar que les administracions públiques no arriben a cobrir, o que només poden arribar a cobrir a costos molt superiors. Per això, urgeix complementar la despesa pública destinada a aquestes activitats amb l'incentiu fiscal al mecenatge envers aquestes activitats, dins del marc de mesures que, de manera extraordinària i urgent, s'estan aprovant en adaptació a l'evolució econòmica i social, impactada encara per les conseqüències a Espanya de la guerra a Ucraïna.

Pel que fa a la part final, o bé es tracta de disposicions complementàries o modificatives, imprescindibles per fer efectives les mesures que conté l'articulat, o bé participen igualment de les mateixes notes d'urgència inherents al Reial decret llei. Així, pel que fa a la modificació del Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, s'ha d'emprendre immediatament, ja que aquestes facultats addicionals de control i verificació són essencials perquè el Govern i el Ministeri de Transformació Digital puguin portar a terme una política de gestió integral de la seguretat i integritat de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques 5G. Una vegada que els operadors 5G, en aplicació del que estableix el Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, han aportat al departament esmentat una informació i documentació molt abundants sobre les anàlisis de riscos de les seves pròpies xarxes i serveis 5G, els seus plans de tècniques de mitigació d'aquests riscos i amenaces i les seves estratègies de diversificació de la cadena de subministrament i les seves actualitzacions, i que tota aquesta documentació s'ha pogut valorar i analitzar adequadament pels serveis del Ministeri de Transformació Digital, s'ha de desplegar amb urgència aquest règim jurídic que estableix el Reial decret llei 7/2022,

de 29 de març. Aquest desplegament s'ha de dur a terme a través de l'aprovació de l'Esquema nacional de seguretat de les xarxes i els serveis 5G i d'actes d'execució d'aquesta norma, de manera que per aconseguir un règim coordinat i coherent que possibiliti el disseny i l'execució d'una política de gestió integral de la seguretat i integritat de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques 5G és imprescindible que s'estableixin mesures addicionals de control i verificació en les condicions i els requisits de la instal·lació d'equips, elements, funcions i sistemes propis de la tecnologia 5G, del desplegament de les xarxes 5G i de la prestació de serveis de comunicacions electròniques 5G que, unides a les facultats, potestats i mesures ja establertes en el Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, possibilitin portar a terme un control coordinat i una gestió integral de les condicions de seguretat en què s'han d'instal·lar xarxes i prestar serveis de comunicacions electròniques 5G.

A més, convé recordar la doctrina exposada pel Tribunal Constitucional en relació amb l'aprovació urgent i extraordinària per reial decret llei de diverses mesures per complir la transposició en el termini escaient de directives de la Unió (*cfr.* STC 329/2005, de 15 de desembre, i 1/2012, de 13 de gener).

En síntesi, el Tribunal Constitucional ha estat exigint, mantenint un criteri restrictiu en relació amb la utilització del decret llei, que la utilització d'aquest instrument normatiu no es pot basar en la mera raó de l'existència d'un termini complert, sinó que juntament amb aquesta circumstància temporal és necessària la concurrència d'un altre tipus de factors d'índole material que justifiquin una regulació normativa immediata pel Govern, en particular en la seva STC 1/2012, de 13 de gener.

En aplicació anàloga de la doctrina exposada del Tribunal Constitucional a la regulació que conté aquest Reial decret llei, cal apreciar, en primer lloc, que no ofereix cap dubte la concurrència en aquest cas de l'element temporal, per tal com es tracta de complir l'obligació d'aprovar una mesura compromesa amb la Comissió Europea en el Pla de recuperació a fi de percebre el pagament dels desemborsaments corresponents.

En segon lloc, quant a l'element material, queda acreditada la importància objectiva de la regulació que es disposa, no tan sols intrínsecament, sinó per la seva vinculació a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència i a la recepció dels fons corresponents del Mecanisme de recuperació i resiliència de la Unió Europea.

Prova d'això són les exigències que contenen els considerants 51 i 52 del Reglament (UE) 2021/241, en disposar el primer d'aquests que «Per raons d'eficiència i simplificació de la gestió financera del Mecanisme, l'ajuda financera de la Unió als plans de recuperació i resiliència ha d'adoptar la forma d'un finançament basat en l'assoliment de resultats mesurats per referència a les fites i els objectius indicats en els plans de recuperació i resiliència aprovats. Amb aquesta finalitat, l'ajuda addicional en forma de préstec s'ha de vincular a fites i objectius addicionals respecte dels corresponents a l'ajuda financera (és a dir, l'ajuda financera no reemborsable)», per afegir en el 52 que «L'alliberament dels fons en el marc del Mecanisme depèn del compliment satisfactori per part dels estats membres de les fites i els objectius pertinents que constin en els plans de recuperació i resiliència l'avaluació dels quals ha d'haver rebut l'aprovació del Consell».

A més, el mateix Reglament disposa que la Comissió ha de presentar un informe anual al Parlament Europeu i al Consell sobre l'aplicació del Mecanisme, informe que ha d'incloure informació sobre els avenços efectuats pels estats membres en el marc dels plans de recuperació i resiliència aprovats.

En definitiva, l'íntima vinculació entre la consecució de les fites i els objectius que preveu el Pla de recuperació i l'obtenció de l'ajuda financera de la Unió al Pla mitjançant el seu finançament (o, si s'escau, préstec), i el fet que l'alliberament dels fons depengui del compliment satisfactori per Espanya dels objectius compromesos en el Pla, justifiquen l'adopció de les mesures que preveu el Reial decret llei per obtenir l'ajuda financera esmentada.

D'altra banda, totes aquestes mesures, singularment les de digitalització del servei públic de justícia, així com les processals i en matèria de funció pública i tributàries, no

incideixen en el contingut dels drets i les llibertats del títol I de la Constitució espanyola, en l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, el règim de les comunitats autònomes o el dret electoral general. Les mesures processals no «afecten» aquells drets, ni es refereixen als elements estructurals o essencials del procés judicial, ni regulen un element essencial del poder judicial com a institució bàsica de l'Estat. A més, la regulació processal esmentada no altera ni afecta la competència dels òrgans judicials, ni, en definitiva, suposa una regulació general del dret a la tutela judicial efectiva.

Pel que fa a les mesures de caràcter tributari, el Tribunal Constitucional [STC 35/2017, d'1 de març (FJ 5è), 100/2012, de 8 de maig (FJ 9), 111/1983] sosté que la submissió de la matèria tributària al principi de reserva de llei (articles 31.3 i 133.1 i 3 CE) té caràcter relatiu i no absolut, per la qual cosa l'àmbit de regulació del decret llei pot penetrar en la matèria tributària sempre que es donin els requisits constitucionals del pressupòsit habilitador i no afecti les matèries excloses, que implica en definitiva la impossibilitat mitjançant aquest instrument d'alteració del règim general o dels elements essencials dels tributs, si incideixen sensiblement en la determinació de la càrrega tributària o són susceptibles d'afectar així el deure general de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just.

El llibre quart preveu modificacions concretes i puntuals que no comporten cap afectació al deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques que preveu l'article 31.1 de la Constitució. Així, tal com indica la STC 73/2017, de 8 de juny (FJ 2), «El que aquest Tribunal ha d'atendre en interpretar el límit material de l'article 86.1 CE és "l'examen de si hi ha hagut 'afectació' pel decret llei d'un dret, deure o llibertat que regula el títol I de la Constitució"; la qual cosa exigeix «tenir en compte la configuració constitucional del dret o deure afectat en cada cas i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 8; 329/2005, FJ 8; 100/2012, FJ 9, i 35/2017, FJ 5, entre d'altres). En aquest sentit, dins del títol I de la Constitució s'insereix l'article 31.1, del qual es deriva el deure de «tots» de contribuir al sosteniment de les despeses públiques; fet que implica que un dels deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei és el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques. El decret llei «no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, de manera que afecti el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just»; vulnera l'article 86.1 CE, en conseqüència, «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 139/2016, FJ 6, i 35/2017, FJ 5, per totes). De conformitat amb el que s'ha indicat, és necessari tenir en compte, en cada cas, «en quin tribut concret incideix el decret llei –amb la constatació de la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins dels seus elements –essencials o no– són alterats per aquesta forma excepcional de producció normativa i, en fi, quina és la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7, i 83/2014, FJ 5).

XII

En l'elaboració i la tramitació d'aquesta norma s'han observat els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, que exigeix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

La iniciativa normativa que recull el llibre primer és necessària per assegurar un marc jurídic que no obstaculitzi el desenvolupament de la transformació digital de la justícia, però que al mateix temps doti aquest desenvolupament de les garanties necessàries.

L'eficàcia de la norma deriva de constituir l'instrument idoni, i l'únic possible, per assegurar l'objectiu d'aconseguir una plena transformació digital de l'Administració de justícia.

Al seu torn, gran part del contingut del llibre segon es correspon amb el contingut del Projecte de Llei de funció pública de l'Administració de l'Estat, que al seu torn derivava de la regulació sobre el règim de funció pública que requereix el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic pendent encara de desplegament pel que fa a l'Administració de l'Estat, i es configura com un instrument indispensable en la conformació d'un sistema de funció pública coherent i complet.

Igualment, s'ha de recordar que el llibre tercer busca donar resposta al component 11.R1 («Reforma per a la modernització i digitalització de les administracions públiques») del Pla de recuperació, transformació i resiliència (fita 147). Conté, únicament a aquests efectes, la regulació imprescindible per donar resposta als compromisos europeus del Regne d'Espanya, així com a les necessitats de la ciutadania en els termes abans expressats. En aquest sentit s'arbitren un conjunt d'instruments de diferents tipus i que operen a diferents nivells, tendents a fer efectiva una prestació adequada dels serveis públics locals en els termes i amb l'abast que en cada cas fixin les normes de desplegament.

De la mateixa manera, el llibre quart conté únicament la regulació imprescindible per donar resposta als compromisos del Regne d'Espanya relatius a la fita número 352 «Entrada en vigor de l'Estatut de l'artista, foment del mecenatge i règim d'incentius fiscals», i per a això preveu una sèrie de mesures que procurin la millora de la regulació del mecenatge i del règim d'incentius fiscals, amb la conformació d'un marc jurídic, fiscal i laboral adequat per al sector de la cultura, la millora de la protecció social dels diferents agents del sector i l'augment de la participació de les inversions privades.

Quant al principi de proporcionalitat, s'introdueix la regulació imprescindible per a la consecució, d'una banda, dels objectius perseguits de transformació digital del servei públic de justícia, i de l'altra, de les transformacions que requereix el sistema de funció pública per adequar-se a les demandes actuals. Igualment, amb aquesta norma es persegueix aconseguir una millor gestió dels serveis públics municipals mitjançant la seva digitalització, per facilitar-ne l'accessibilitat pels veïns i les empreses, així com la millora de la regulació del règim del mecenatge i els seus incentius fiscals.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, s'introdueix un sistema coherent, integrat en el marc normatiu de la Unió Europea i imbricat adequadament amb les normes processals, de funció pública, de règim local i de regulació del mecenatge, i es genera així un marc normatiu integrat i clar.

En aplicació del principi de transparència, aquesta norma s'ha sotmès, respecte a bona part del seu contingut, i amb caràcter previ a la seva tramesa al Congrés dels Diputats com a projecte de Llei, al tràmit de consulta pública prèvia i al d'audiència pública, i s'han recollit nombroses aportacions rebudes en tots dos tràmits. A més, s'exposa clarament la motivació de la norma, a fi que la ciutadania pugui comprendre el seu abast fàcilment i en tota la seva extensió. Entre aquestes destaca l'obligació a tots els municipis de crear i mantenir un portal web de participació ciutadana que operi com a plataforma tecnològica de comunicació entre els veïns i l'Administració local.

En tot cas, s'ha de recordar que els tràmits de consulta pública prèvia i d'audiència pública estan exceptuats en aquest tipus d'instruments normatius, d'acord amb l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, el Reial decret Llei compleix el principi d'eficiència, atès que no imposa cap càrrega administrativa que no estigui justificada i sigui la mínima i, en tot cas, proporcionada, en atenció a la particular situació existent i la necessitat de garantir el principi d'eficàcia en l'aplicació de les mesures adoptades.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts; de la ministra d'Hisenda i Funció Pública, i del ministre de Política Territorial i Memòria

Democràtica, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 19 de desembre de 2023,

DISPOSO:

LLIBRE PRIMER

Mesures d'eficiència digital i processal del Servei Públic de Justícia

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i principis.*

1. Aquest llibre té com a objecte regular la utilització de les tecnologies de la informació per part dels ciutadans i les ciutadanes i els i les professionals en les seves relacions amb l'Administració de justícia i en les relacions de l'Administració de justícia amb la resta d'administracions públiques, i els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculades i dependents.

2. A l'Administració de justícia s'han d'utilitzar les tecnologies de la informació d'acord amb el que disposa aquest Reial decret llei, i s'han d'assegurar la seguretat jurídica digital, l'accés, l'autenticitat, la confidencialitat, la integritat, la disponibilitat, la traçabilitat, la conservació, la portabilitat i la interoperabilitat de les dades, les informacions i els serveis que gestioni en l'exercici de les seves funcions.

3. Les tecnologies de la informació en l'àmbit de l'Administració de justícia tenen caràcter instrumental d'assistència i suport a l'activitat jurisdiccional, amb ple respecte a les garanties processals i constitucionals.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret llei és aplicable a l'Administració de justícia, als ciutadans i les ciutadanes en les seves relacions amb aquesta i als i les professionals que actuïn en el seu àmbit, així com a les relacions entre aquella i la resta d'administracions públiques, i els seus organismes públics i entitats públiques vinculades i dependents.

Les referències generals als ciutadans i les ciutadanes efectuades en aquest Reial decret llei comprenen les persones jurídiques i altres entitats sense personalitat jurídica, excepte en els casos en què la mateixa norma especifiqui una altra cosa. Les referències generals als i les professionals comprenen les persones que exerceixen l'advocacia, la procuració i els graduats i les graduades socials, entre altres professionals, excepte en els casos en què la mateixa norma especifiqui una altra cosa.

Article 3. *Terminologia.*

Als efectes d'aquest Reial decret llei, els termes que s'hi utilitzen tenen el significat que, si s'escau, determini el mateix Reial decret llei o l'annex final.

Article 4. *Serveis electrònics de l'Administració de justícia.*

1. En els termes que preveu aquest Reial decret llei, les administracions públiques amb competència en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han de garantir la prestació del servei públic de justícia per mitjans digitals equivalents, interoperables i amb nivells de qualitat equiparables, que assegurin a tot el territori de l'Estat, almenys, els serveis següents:

a) La itineració d'expedients electrònics i la transmissió de documents electrònics entre qualssevol òrgans i oficines judicials, la Fiscalia Europea o oficines fiscals.

- b) La interoperabilitat de dades entre qualssevol òrgans judicials o fiscals, amb les finalitats que preveuen les lleis.
- c) La conservació i l'accés a llarg termini dels expedients i documents electrònics.
- d) La presentació d'escrits i comunicacions dirigides als òrgans, les oficines judicials i les oficines fiscals a través d'un registre comú per a tota l'Administració de justícia, de manera complementària i interoperable amb els registres judicials electrònics que corresponguin a una o diverses oficines judicials en els diferents àmbits de competència, per als usuaris externs a aquests àmbits de competència.
- e) Un Punt d'accés general de l'Administració de justícia.
- f) Un servei personalitzat, d'accés als diferents serveis, procediments i informacions accessibles de l'Administració de justícia que afectin un ciutadà o ciutadana quan siguin part o interessats legítims i directes en un procediment o una actuació judicial. A aquest servei poden ser accessibles a través d'un servei central, a través de les respectives seues judicials electròniques de cadascun dels territoris, o a través de tots dos sistemes.
- g) Un registre comú de dades per al contacte electrònic de ciutadans, ciutadanes i professionals, interoperable amb els possibles registres existents, per facilitar el contacte dels usuaris en els diferents àmbits de competències.
- h) L'accés per part dels i les professionals a través d'un punt comú a tots els actes de comunicació dels quals siguin destinataris, sigui quin sigui l'òrgan judicial o l'oficina fiscal que els hagi emès. Aquest accés es pot efectuar a través d'un punt comú, a través de les respectives seues judicials electròniques de cadascun dels territoris, o a través de tots dos sistemes.
- i) El Tauler Edictal Judicial Únic.
- j) Portals de dades en els termes que preveu aquest Reial decret llei.
- k) Un registre interoperable en el qual consti el personal al servei de l'Administració de justícia que hagi estat habilitat per a la realització de determinats tràmits o actuacions en aquesta Administració.
- l) El Registre electrònic d'apoderaments judicials.
- m) La possible textualització d'actuacions orals enregistrades en un suport apte per a la gravació i reproducció del so i la imatge.
- n) La identificació i signatura dels intervinents en actuacions no presencials.
- ñ) Les comunicacions electròniques transfrontereres relatives a actuacions de cooperació jurídica internacional, a través d'un node comú que assegurí el compliment dels requisits d'interoperabilitat que s'hagin convingut en el marc de la Unió Europea o, si s'escau, de la normativa convencional aplicable.
- o) La identificació i signatura no criptogràfica en les actuacions i els procediments judicials portats a terme per videoconferència, i en els serveis i les actuacions no presencials.
- p) Els altres serveis que determinin les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia, en el marc institucional de cooperació que defineix aquest Reial decret llei.

Les condicions de prestació d'aquests serveis les ha d'aprovar el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, i cada administració pública amb competències en matèries d'Administració de justícia ha de determinar si la prestació s'efectua a través de serveis comuns, a través de les respectives seues electròniques de cada territori, o a través de tots dos.

2. Els sistemes utilitzats per a la prestació dels serveis han de ser interoperables entre tots els òrgans, les oficines judicials i les oficines fiscals, els instituts de medicina legal, l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, les oficines d'atenció a les víctimes del delicte i qualssevol altres que, per raó de les seves funcions o competències, es relacionin directament amb l'Administració de justícia, independentment del lloc on estiguin radicades.

Així mateix, han de ser plenament interoperables amb la resta d'administracions públiques, i els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculades i dependents.

Igualment, tots els sistemes utilitzats han de ser plenament accessibles electrònicament per als qui es relacionin amb l'Administració de justícia.

3. Les administracions públiques amb competència en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han d'habilitar diferents canals o mitjans per a la prestació dels serveis electrònics, i han d'assegurar en tot cas i en la forma que considerin adequada l'accés a aquests serveis a tots els ciutadans i les ciutadanes, independentment de les seves circumstàncies personals, mitjans o coneixements.

Amb aquestes finalitats, les administracions competents en matèria de Justícia han de disposar, almenys, dels mitjans següents:

a) Oficines d'informació i atenció al públic que, en els procediments en què els ciutadans i les ciutadanes compareguin i actuïn sense assistència lletrada i sense representació processal, han de posar a la seva disposició de manera lliure i gratuïta els mitjans i instruments necessaris per exercir els drets que reconeix l'article 5 d'aquest Reial decret llei, i han de disposar d'assistència i orientació sobre la seva utilització, bé a càrrec del personal de les oficines en què s'ubiquin o bé per sistemes incorporats al mateix mitjà o instrument.

b) Seus judicials electròniques creades i gestionades per les diferents administracions competents en matèria de justícia i disponibles per a les relacions dels ciutadans i les ciutadanes amb l'Administració de justícia a través de xarxes de comunicació. Aquestes seus han de ser interoperables amb la Carpeta Justícia i la seva relació l'ha de publicar l'administració competent.

c) Serveis d'atenció telefònica amb els criteris de seguretat i les possibilitats tècniques existents, que facilitin als ciutadans i les ciutadanes les relacions amb l'Administració de justícia pel que fa als serveis electrònics que esmenta aquest precepte.

d) Punts d'informació electrònics, ubicats en els edificis judicials.

TÍTOL I

Drets i deures digitals en l'àmbit de l'Administració de justícia

Article 5. *Drets dels ciutadans i les ciutadanes.*

1. Els ciutadans i les ciutadanes tenen dret a relacionar-se amb l'Administració de justícia utilitzant mitjans electrònics per a l'exercici dels drets que preveuen els capítols I i VII del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en la forma i amb les limitacions que s'hi estableixen.

2. A més, els ciutadans i les ciutadanes tenen, en relació amb la utilització dels mitjans electrònics en l'activitat judicial i en els termes que preveu aquest Reial decret llei, els drets següents:

a) A un servei públic de justícia prestat per mitjans digitals, en els termes que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 4 d'aquest Reial decret llei.

b) A la igualtat en l'accés electrònic als serveis de l'Administració de justícia.

c) A la qualitat dels serveis públics prestats per mitjans electrònics.

d) A un servei personalitzat d'accés a procediments, informacions i serveis accessibles de l'Administració de justícia en què siguin parts o interessats legítims.

e) A escollir, entre els que estiguin disponibles en cada moment, el canal a través del qual relacionar-se per mitjans electrònics amb l'Administració de justícia.

f) A conèixer per mitjans electrònics l'estat de tramitació dels procediments en els quals siguin part processal o interessats legítims, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i les lleis processals.

g) A accedir i obtenir una còpia de l'expedient judicial electrònic i dels documents electrònics que formin part de procediments en els quals tinguin la condició de part o

acreditin un interès legítim i directe, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i les lleis processals.

h) A la conservació per l'Administració de justícia en format electrònic dels documents electrònics que formin part d'un expedient de conformitat amb la normativa vigent en matèria d'arxius judicials.

i) A utilitzar els sistemes d'identificació i signatura electrònica davant l'Administració de justícia del document nacional d'identitat, els altres dispositius posats a la seva disposició amb la finalitat de facilitar la seva autenticació o signatura d'acord amb el que estableix l'article 20 d'aquest Reial decret llei, així com els altres determinats en aquest.

j) A la protecció de dades de caràcter personal i, en particular, a la seguretat i confidencialitat de les dades que siguin objecte de tractament per l'Administració de justícia, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i amb les especialitats establertes per aquesta; el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE; la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals; i la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a fins de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals, així com les que derivin de lleis processals.

k) A escollir les aplicacions o els sistemes per relacionar-se amb l'Administració de justícia sempre que utilitzin estàndards oberts o, si s'escau, els altres que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans i les ciutadanes i, en tot cas, sempre que siguin compatibles amb els que disposin els òrgans judicials i es respectin les garanties i els requisits previstos en el procediment de què es tracti.

l) Que les aplicacions o els sistemes per relacionar-se telemàticament amb l'Administració de justícia estiguin disponibles en totes les llengües oficials de l'Estat en els termes que preveu l'article 231 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.

3. Les persones jurídiques tenen els drets que reconeixen l'apartat 1 i les lletres a), b), c), d), f), g), h), i), j) i l) de l'apartat 2 d'aquest article. En tot cas, estan subjectes a les previsions especials que aquest Reial decret llei estableixi.

Article 6. Drets i deures dels i les professionals que es relacionin amb l'Administració de justícia.

1. Els i les professionals que es relacionin amb l'Administració de justícia tenen dret a relacionar-s'hi a través de mitjans electrònics.

2. A més, respecte de la utilització dels mitjans electrònics en l'activitat judicial i en els termes que preveu aquest Reial decret llei, els i les professionals que es relacionin amb l'Administració de justícia tenen els drets següents:

a) A accedir i conèixer per mitjans electrònics l'estat de la tramitació dels procediments en els quals, segons el que consti en el procediment judicial, tinguin la representació processal o assumeixin la defensa jurídica de part personada o que hi hagi acreditat un interès legítim i directe, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i les lleis processals.

b) A accedir i obtenir una còpia de l'expedient judicial electrònic i dels documents electrònics que formin part de procediments en els quals, segons el que consti en el procediment judicial, tinguin la representació processal o assumeixin la defensa jurídica de part personada o que hi hagi acreditat un interès legítim i directe, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i les lleis processals.

c) A accedir en format electrònic als documents conservats per l'Administració de justícia que formin part d'un expedient, segons la normativa vigent en matèria d'arxius judicials.

d) A utilitzar els sistemes d'identificació i signatura establerts que preveu aquest Reial decret llei i de conformitat amb aquest. A aquest efecte, els consells generals o superiors professionals corresponents han de posar a disposició dels òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals els protocols i sistemes d'interconnexió que permetin l'accés necessari per mitjans electrònics al registre de professionals col·legiats exercents que preveu l'article 10 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals, i han de garantir que en aquest registre constin les seves dades professionals, com ara nom i cognoms dels i les professionals col·legiats, número de col·legiació, títols oficials que tinguin, domicili professional i situació d'habilitació professional, i, en el cas de les societats professionals, la denominació social d'aquesta, així com les dades dels socis atorgants i dels i les professionals que actuen en el seu si.

e) A la garantia de la seguretat, confidencialitat i disponibilitat en el tractament de les dades personals efectuat per l'Administració de justícia que constin en els fitxers, els sistemes i les aplicacions de l'Administració de justícia, en els termes que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i amb les especialitats establertes per aquesta; les lleis processals, el present Reial decret llei, el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016; la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre; i la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, així com els que derivin de lleis processals. Correspon a l'administració competent complir les responsabilitats que, com a administració prestacional, tingui atribuïdes en aquesta matèria.

f) Que els sistemes d'informació de l'Administració de justícia possibilitin i afavoreixin la desconexió digital, de manera que permeti la conciliació de la vida laboral, personal i familiar dels i les professionals que es relacionin amb l'Administració de justícia, amb respecte al que disposa la legislació processal.

Les administracions amb competències en matèria de justícia han de definir, mitjançant convenis i protocols, els termes, els mitjans i les mesures adequades, en l'àmbit tecnològic, per possibilitar la desconexió, la conciliació i el descans en els períodes inhàbils processalment i en aquells en què les persones professionals de l'advocacia, la procuració i els graduats i les graduades socials estiguin fent ús de les possibilitats que disposen amb aquesta finalitat les normes processals.

3. Els i les professionals que es relacionin amb l'Administració de justícia, en els termes que preveu aquest Reial decret llei, tenen el deure d'utilitzar els mitjans electrònics, les aplicacions o els sistemes establerts per les administracions competents en matèria de justícia, i de respectar en tot cas les garanties i els requisits previstos en el procediment de què es tracti.

4. Les administracions competents en matèria de justícia han d'assegurar l'accés dels i les professionals als serveis electrònics proporcionats en el seu àmbit a través de punts d'accés electrònic, consistents en seus judicials electròniques creades i gestionades per aquelles i disponibles per als i les professionals a través de xarxes de comunicació, en els termes que preveu aquest Reial decret llei.

Article 7. Ús obligatori de mitjans i instruments electrònics per l'Administració de justícia.

1. Els òrgans i les oficines judicials, les fiscalies i les oficines fiscals han d'utilitzar per dur a terme la seva activitat i exercir les seves funcions els mitjans tècnics, electrònics, informàtics i electrònics posats a la seva disposició per l'administració competent, sempre que aquests mitjans compleixin els esquemes nacionals d'interoperabilitat i seguretat, així com la normativa tècnica, les instruccions tècniques de seguretat, els requisits funcionals fixats pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica i la normativa de protecció de dades personals.

2. Les administracions públiques amb competència en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han de dotar els òrgans i les oficines judicials i oficines fiscals de sistemes tecnològics que permetin la tramitació electrònica dels procediments i compleixin els requisits que defineix l'apartat anterior.

3. Les instruccions de contingut general o singular relatives a l'ús de les tecnologies que el Consell General del Poder Judicial o la Fiscalia General de l'Estat dirigeixin als jutges i magistrats o als fiscals, respectivament, són de compliment obligat. Igualment ho són les que la persona titular de la Secretaria General de l'Administració de Justícia dirigeixi als lletrats de l'Administració de justícia.

TÍTOL II

Accés digital a l'Administració de justícia

CAPÍTOL I

De la seu judicial electrònica

Article 8. *Seu judicial electrònica.*

1. La seu judicial electrònica és l'adreça electrònica disponible per als ciutadans i les ciutadanes a través de xarxes de telecomunicacions la titularitat, la gestió i l'administració de les quals correspon a cadascuna de les administracions competents en matèria de justícia.

2. Les seus judicials electròniques s'han de crear mitjançant una disposició publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o el butlletí o diari oficial de la comunitat autònoma corresponent, i han de tenir, almenys, els continguts següents:

a) Identificació de l'adreça electrònica de referència de la seu, que inclogui el nom del domini que li atorgui l'administració competent.

b) Identificació del seu titular, així com de l'òrgan o òrgans administratius encarregats de la gestió i dels serveis posats a disposició dels ciutadans, les ciutadanes i els professionals en aquesta.

c) Identificació dels canals d'accés als serveis disponibles a la seu, amb expressió, si s'escau, dels telèfons i les oficines a través dels quals també s'hi pot accedir.

d) Cursos disponibles per a la formulació de suggeriments i queixes respecte al servei que presta la seu.

e) Accés a l'expedient judicial electrònic, a la presentació d'escrits, a la pràctica de notificacions i a l'agenda d'assenyalaments i informació, dels sistemes habilitats de videoconferència.

3. L'establiment d'una seu judicial electrònica comporta la responsabilitat del seu titular de garantir la integritat i l'actualització de la informació facilitada, així com l'accés als serveis que s'hi preveuen.

4. Les administracions competents en matèria de justícia han de determinar les condicions i els instruments de creació de les seus judicials electròniques, amb subjecció als principis de publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat.

5. La publicació a les seus judicials electròniques d'informacions, serveis i transaccions ha de respectar els estàndards oberts i, si s'escau, els altres que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans i les ciutadanes.

6. Les seus judicials electròniques es regeixen, a més de pel que preveu aquest Reial decret llei, pel que estableix l'article 38 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic.

7. Les seus judicials electròniques han d'utilitzar comunicacions xifrades sobre la base de certificats qualificats d'autenticació de llocs web o un mitjà equivalent, segons el que disposa el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE.

8. Les adreces electròniques de l'Administració de justícia que tinguin la condició de seus judicials electròniques s'han de fer constar de manera visible i inequívoca.

9. L'instrument de creació de la seu judicial electrònica ha de ser accessible directament o mitjançant un enllaç a la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o en el de la comunitat autònoma corresponent.

10. Els sistemes d'informació que suportin les seus judicials electròniques han d'assegurar la confidencialitat, la integritat, l'autenticitat, la traçabilitat i la disponibilitat de les informacions que manegen i dels serveis prestats.

Article 9. *Característiques de les seus judicials electròniques i les seves classes.*

1. S'han de dur a terme preferentment a través de seus judicials electròniques les actuacions, els procediments i els serveis que requereixin l'autenticació de l'Administració de justícia o dels ciutadans, les ciutadanes i els professionals per mitjans electrònics. Aquests serveis poden ser accessibles des de la Carpeta Justícia en les condicions establertes pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, per assegurar la incorporació completa i exacta de la informació i els accessos publicats en aquest.

2. Les seus judicials electròniques han de disposar de sistemes que permetin l'establiment de comunicacions segures sempre que siguin necessàries.

3. Quan estigui justificat per motius tècnics o funcionals, es poden crear una o diverses seus judicials electròniques derivades d'una seu judicial electrònica. Aquestes seus derivades han de ser accessibles des de l'adreça electrònica de la seu principal, sense perjudici que sigui possible l'accés electrònic directe.

4. Les seus judicials electròniques associades s'han de crear per disposició de l'òrgan administratiu que tingui atribuïda aquesta competència i han de complir els mateixos requisits de publicitat que les seus judicials electròniques principals.

Article 10. *Contingut i serveis de les seus judicials electròniques.*

1. Qualsevol seu judicial electrònica ha de disposar, almenys, dels continguts següents:

a) Identificació de la seu, així com de l'administració pública o els organismes titulars i dels responsables de la gestió, dels serveis que s'hi posen a disposició i, si s'escau, de les seus que en deriven, així com de l'òrgan, l'oficina judicial o l'oficina fiscal que origini la informació que s'hagi d'incloure a la seu judicial electrònica.

b) Informació necessària per a la seva utilització correcta, incloent-hi el mapa de la seu judicial electrònica o informació equivalent, amb especificació de l'estructura de navegació i les diferents seccions disponibles.

c) Relació de sistemes d'identificació i signatura electrònica que, de conformitat amb el que preveu aquest Reial decret llei, s'admetin o s'utilitzin a la seu.

d) Normes de creació del registre o registres electrònics accessibles des de la seu.

e) Informació relacionada amb la protecció de dades de caràcter personal, incloent-hi un enllaç amb la seu electrònica de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i les de les agències autonòmiques de protecció de dades; així mateix, la informació que preveuen els articles 13 i 14 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i qualsevol altra que permeti complir el principi de transparència, així com l'inventari de tractaments a què fa referència l'article 31.2 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

2. Les seus judicials electròniques han de tenir, almenys, els serveis següents a disposició dels ciutadans, les ciutadanes i els professionals:

a) La relació dels serveis disponibles a la seu judicial electrònica.

b) La carta de serveis i la carta de serveis electrònics.

c) La relació dels mitjans electrònics que els ciutadans, les ciutadanes i els professionals poden utilitzar en cada supòsit en l'exercici del seu dret a comunicar-se amb l'Administració de justícia.

d) Accés a l'expedient judicial electrònic, a la presentació d'escrits, a la pràctica d'actes de comunicació i a l'agenda d'assenyalaments i informació, si s'escau, dels sistemes habilitats de videoconferència.

e) Un enllaç per formular suggeriments i queixes davant dels òrgans corresponents.

f) Accés, en els termes que estableixen les lleis processals, a l'estat de la tramitació de l'expedient.

g) Un enllaç al Tauler Edictal Judicial Únic, com a mitjà de publicació i consulta de les resolucions i comunicacions que per disposició legal s'hagin de fixar en el tauler d'anuncis o edictes.

h) Verificació dels segells electrònics dels òrgans o organismes públics que compregui la seu.

i) Comprovació de l'autenticitat i la integritat dels documents emesos pels òrgans o organismes públics que comprèn la seu, que hagin estat autenticats mitjançant un codi segur de verificació.

j) Serveis d'assessorament electrònic a l'usuari per a la utilització correcta de la seu.

k) La Carta de drets dels ciutadans davant la justícia.

l) Enllaç a l'apartat d'instruccions o gestió de cita per a la sol·licitud d'assistència jurídica gratuïta.

3. No és necessari recollir a les seues derivades la informació i els serveis a què es refereixen els apartats anteriors quan ja constin a la seu de la qual aquelles deriven.

4. La seu judicial electrònica ha de garantir el règim de cooficialitat lingüística vigent en el seu territori.

Article 11. *Regla especial de responsabilitat.*

L'òrgan que origini la informació que s'hagi d'incloure a la seu judicial electrònica és el responsable de la veracitat i integritat del seu contingut. La seu judicial electrònica ha d'establir els mitjans necessaris perquè el ciutadà o la ciutadana conegui si la informació o el servei al qual accedeix correspon a la mateixa seu o a un punt d'accés que no té el caràcter de seu o a un tercer.

Article 12. *Punt d'accés general de l'Administració de justícia.*

1. El Punt d'accés general de l'Administració de justícia és un portal orientat als ciutadans i les ciutadanes que ha de disposar de seu electrònica que, com a mínim, ha de contenir la Carpeta Justícia i el directori de les seues judicials electròniques que, en aquest àmbit, facilitin l'accés als serveis, els procediments i les informacions accessibles corresponents a l'Administració de justícia, al Consell General del Poder Judicial, a la Fiscalia General de l'Estat i als organismes públics vinculats o dependents d'aquesta, així com a les administracions amb competències en matèria de justícia. També pot proporcionar accés a serveis o informacions corresponents a altres administracions públiques o corporacions que representin els interessos dels i les professionals que es relacionen amb l'Administració de justícia, mitjançant la subscripció dels convenis corresponents.

2. El Punt d'accés general de l'Administració de justícia l'ha de gestionar el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts de conformitat amb els acords que s'adoptin en el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, amb l'objectiu d'assegurar la incorporació completa i exacta de la informació i els accessos publicats en aquest, de manera interoperable amb els possibles punts ubicats en els portals habilitats per cada administració competent.

3. El Punt d'accés general ha de respondre als principis d'accessibilitat universal i claredat de la informació, i ha d'incloure continguts dirigits a col·lectius vulnerables, especialment a nens, nenes i adolescents, que puguin ser del seu interès.

4. El Punt d'accés general de l'Administració de justícia ha d'oferir al ciutadà o la ciutadana, almenys, un servei de consulta d'expedients en què consti com a part en procediments judicials, i en tot cas, la possibilitat de conèixer i accedir a rebre les notificacions de tots els òrgans judicials.

5. A les persones jurídiques el volum de causes de les quals pugui dificultar una gestió a través del Punt d'accés general, se'ls han d'oferir sistemes específics en funció dels nivells de volum d'expedients o d'àrees de gestió en atenció als acords esmentats que s'adoptin de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article.

CAPÍTOL II

De la Carpeta Justícia

Article 13. *La Carpeta en l'àmbit de l'Administració de justícia.*

1. La Carpeta Justícia és un servei personalitzat que ha de facilitar l'accés als serveis, els procediments i les informacions accessibles de l'Administració de justícia que afectin un ciutadà o ciutadana quan sigui part o justifiqui un interès legítim i directe en un procediment o una actuació judicial. Aquest servei es pot oferir a través d'un sistema comú, a través de les respectives seues judicials electròniques de cadascun dels territoris, o a través de tots dos sistemes. Per a això el ciutadà o la ciutadana i el seu professional autoritzat o autoritzada s'ha d'identificar prèviament en alguna de les formes que preveu aquest Reial decret llei.

2. Reglamentàriament, i amb l'informe previ del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, s'han d'establir els requisits que ha de complir la Carpeta Justícia en l'àmbit de tot el territori de l'Estat.

3. De conformitat amb els acords que s'adoptin en el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, la Carpeta Justícia s'ha de gestionar per assegurar la incorporació completa i exacta de la informació i els accessos que s'hi publiquin, sota la responsabilitat del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

4. En tot allò que no reguli aquest Reial decret llei o el seu desplegament reglamentari, s'hi han d'aplicar les disposicions reglamentàries establertes per a la Carpeta ciutadana del sector públic estatal, sempre que per la seua naturalesa siguin compatibles.

5. La Carpeta Justícia ha de ser interoperable amb la Carpeta ciutadana del sector públic estatal.

Article 14. *Responsabilitat.*

1. Les administracions públiques amb competències en matèria de justícia han de vetllar pel compliment dels principis de confidencialitat, integritat, autenticitat, traçabilitat, disponibilitat i actualització de la informació i els serveis que constitueixen la Carpeta Justícia, i han d'adoptar les mesures pertinents per garantir-los.

2. Els ciutadans i les ciutadanes i els i les professionals estan obligats a fer un bon ús dels serveis i les informacions disponibles a la Carpeta Justícia, i en cas contrari estan subjectes a les responsabilitats que es derivin del seu mal ús.

Article 15. *Contingut de la Carpeta Justícia.*

1. La Carpeta Justícia ha de contenir, com a mínim:

a) La informació necessària que permeti als ciutadans i les ciutadanes la seua utilització.

b) La relació dels serveis que poden obtenir a través d'aquesta Carpeta.

- c) Els drets i les obligacions dels ciutadans i les ciutadanes derivats del seu ús.
- d) La possibilitat de verificar els accessos previs pel ciutadà o la ciutadana.
- e) L'accés als expedients judicials en què el ciutadà sigui part o interessat, de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret llei.
- f) L'accés i la signatura dels actes de comunicació de l'Administració de justícia pendants, així com l'accés als actes de comunicació ja practicats.
- g) L'accés a la informació personalitzada que consti en el Tauler Edictal Judicial Únic.
- h) L'obtenció i la gestió d'una cita prèvia en l'àmbit judicial.
- i) L'accés a una agenda personalitzada d'actuacions davant l'Administració de justícia.
- j) L'accés a les vies per fer suggeriments i queixes.

Article 16. Accés dels ciutadans i les ciutadanes als serveis de la Carpeta Justícia.

1. Els sistemes informàtics han d'assegurar que cada vegada que el ciutadà o la ciutadana accedeixi a la Carpeta Justícia quedi constància de la informació a la qual hagi accedit, així com de la data i l'hora d'aquest accés.
2. El ciutadà o la ciutadana pot obtenir l'original, una còpia o un justificant, segons que correspongui, dels documents i les resolucions processals i judicials als quals tingui accés a través de la Carpeta Justícia.
3. El ciutadà o la ciutadana pot canalitzar, a través de la seva Carpeta Justícia, l'exercici dels drets que preveu la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Article 17. Accés a l'expedient judicial electrònic.

1. La Carpeta Justícia ha de facilitar un servei de consulta de l'estat de la tramitació, així com d'accés a tots els expedients judicials electrònics en els quals el ciutadà o la ciutadana sigui part.
2. En el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, es poden definir altres perfils per a l'accés, o la consulta limitada, a l'estat del procediment o a altres informacions i documents pels qui, sense ser-hi part, justifiquin un interès legítim i directe.
3. Els accessos i les consultes als quals es refereixen els apartats anteriors s'han d'ajustar al que disposen les lleis processals, amb especial atenció a la normativa sobre actuacions declarades secretes o reservades i sobre protecció de dades de caràcter personal.
4. En el cas de procediments judicials que no estiguin en suport electrònic, s'han d'habilitar igualment serveis electrònics d'informació que compreguin si més no l'estat de la tramitació i l'òrgan judicial competent.
5. Amb les finalitats que preveu aquest article, els sistemes de gestió processal han de ser interoperables amb la Carpeta Justícia en els termes que defineixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Article 18. Cita prèvia.

1. Els ciutadans i les ciutadanes poden sol·licitar una cita prèvia davant dels òrgans i les oficines judicials i oficines fiscals a través de la Carpeta Justícia, així com visualitzar les seves cites prèvies assenyalades en el sistema.
2. Els serveis de cita prèvia de les administracions públiques amb competències en matèries d'Administració de justícia han de ser interoperables amb el servei de cita prèvia de la Carpeta Justícia, en els termes que defineixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, sense perjudici de la interoperabilitat que puguin mantenir amb altres serveis.

CAPÍTOL III

De la identificació i signatura electròniques*Secció 1a Disposicions comunes dels sistemes d'identificació i signatura**Article 19. Sistemes d'identificació admesos per l'Administració de justícia.*

La identificació en les actuacions processals i judicials s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableixen l'article 9 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, i la Llei 6/2020, d'11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança, sense perjudici del reconeixement dels sistemes d'identificació d'altres països amb els quals l'Administració de justícia hagi arribat a un acord, en el marc del que estableix la Comissió Europea. Per via reglamentària es poden habilitar altres sistemes d'identificació digital.

Article 20. Sistemes de signatura admesos per l'Administració de justícia.

1. La signatura en les actuacions processals i judicials s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableixen l'article 10 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, i la Llei 6/2020, d'11 de novembre, sense perjudici del reconeixement dels sistemes de signatura d'altres països amb els quals l'Administració de justícia pugui arribar a un acord, en el marc del que estableix la Comissió Europea. Per via reglamentària es poden habilitar altres sistemes de signatura.

En el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica es pot determinar el nivell de signatura aplicable a cadascuna de les actuacions en l'àmbit de l'Administració de justícia. Aquesta determinació s'ha d'efectuar en la Guia d'interoperabilitat i seguretat d'autenticació, certificats i signatura electrònica, en proporció al nivell de seguretat que es consideri necessari per a cada classe d'actuació.

2. Quan així ho disposi expressament la normativa reguladora aplicable, l'Administració de justícia pot admetre els sistemes d'identificació que preveu aquest Reial decret llei com a sistemes de signatura quan permetin acreditar l'autenticitat de l'expressió de la voluntat i el consentiment dels ciutadans, les ciutadanes i dels i les professionals que es relacionen amb l'Administració de justícia.

3. Quan s'utilitzi un sistema de signatura dels que preveu aquest article per relacionar-se amb l'Administració de justícia, la identitat s'entén ja acreditada mitjançant el mateix acte de la signatura.

Article 21. Sistemes de signatura per a les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica.

Les persones jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica poden utilitzar sistemes de signatura electrònica amb atribut de representant per a tots els procediments i les actuacions davant l'Administració de justícia, sempre que això sigui conforme a les lleis processals.

Article 22. Ús dels sistemes d'identificació i signatura a l'Administració de justícia.

1. L'Administració de justícia ha d'admetre i requerir la signatura electrònica en tots els casos en què, de conformitat amb les lleis processals, els òrgans judicials requereixin la signatura, sense perjudici del que disposa l'article 29.1.

2. En els altres casos, per dur a terme actuacions o accedir a serveis davant l'Administració de justícia és suficient acreditar prèviament la identitat a través de qualsevol dels mitjans d'identificació que preveu aquest Reial decret llei.

El règim d'accés als serveis electrònics en l'àmbit de l'Administració de justícia per als supòsits de substitució entre professionals, així com per a l'habilitació dels seus empleats, l'ha de regular la respectiva administració competent mitjançant disposicions reglamentàries.

3. L'ús de la signatura electrònica no exclou l'obligació d'incloure en el document o la comunicació electrònica les dades d'identificació que siguin necessàries d'acord amb la legislació aplicable.

4. Els òrgans de l'Administració de justícia o organismes públics vinculats o dependents poden tractar les dades personals consignades, als efectes de la verificació de la signatura.

Article 23. *Sistema d'identificació segur en videoconferències.*

1. En els casos en què ho determini el jutge o jutgessa o el tribunal, el representant del Ministeri Fiscal o el lletrat o lletrada de l'Administració de justícia que en cada cas dirigeixi les actuacions i els procediments judicials portats a terme per videoconferència, o el personal al servei de l'Administració de justícia que en absència d'aquells atengui l'actuació o presti el servei presencial, es pot utilitzar un sistema d'informació per a la identificació i signatura no criptogràfica, en els termes i les condicions d'ús que estableix la regulació sobre identificació digital tant nacional com de la Unió Europea.

2. El sistema serveix per acreditar davant qualsevol òrgan o oficina judicial o fiscal la identificació electrònica en el procediment judicial.

3. El Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts ha de possibilitar la prestació d'un servei ajustat a les característiques que indica aquest article a les administracions públiques amb competència en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia que decideixin fer-ne ús, de conformitat amb les condicions que es determinin en el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Secció 2a Identificació i signatura de l'Administració de justícia

Article 24. *Sistemes d'identificació de l'Administració de justícia.*

L'Administració de justícia es pot identificar mitjançant els sistemes d'identificació que estableix l'article 40 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre.

Article 25. *Sistemes de signatura de l'Administració de justícia.*

1. L'Administració de justícia pot fer ús de certificats qualificats de segell electrònic d'entitat que preveu el Reglament UE núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, associats a la seu judicial o a altres òrgans als quals s'adscriu la seu, per generar documents electrònics segellats.

2. Per a la identificació de l'exercici de la competència en l'actuació judicial automatitzada, les administracions públiques amb competència en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia poden fer ús dels sistemes de signatura electrònica següents:

a) Certificats qualificats de segell electrònic d'Administració pública, d'acord amb el que disposa l'article 42 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, o de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014.

b) Sistemes de codi segur de verificació.

3. L'ús dels certificats a què es refereix l'apartat anterior ha d'incloure la informació necessària per determinar l'àmbit organitzatiu, territorial o de la pròpia naturalesa de l'actuació.

Article 26. *Sistemes de codi segur de verificació.*

1. Les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia poden gestionar sistemes de codi segur de verificació que, quan constin en un document electrònic o en la seva versió impresa, permetin la confrontació de l'autenticitat i la integritat del document. La confrontació dels documents amb codi segur de verificació s'ha de dur a terme a la seu judicial electrònica corresponent a l'òrgan que va emetre el document.

2. La inclusió de codis segurs de verificació en els documents ha d'anar acompanyada de l'adreça electrònica en què es pugui dur a terme la confrontació.

3. Els codis segurs de verificació s'han de codificar de conformitat amb els termes que es defineixen en el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

4. Es poden establir requisits restrictius d'identificació o similars sobre alguns documents, per evitar que siguin accessibles únicament pel seu codi segur de verificació, quan hi hagi raons de protecció de la informació.

5. Es poden habilitar mecanismes que ofereixin el document en una versió anonimitzada. Els documents electrònics poden contenir mesures de seguretat com ara marques d'aigua, sistemes anticòpia o versions personalitzades de documents que permetin detectar la persona concreta que hagi difós un document de manera no autoritzada.

Article 27. *Sistemes de signatura dels qui presten servei a l'Administració de justícia.*

1. En els casos en què aquest Reial decret llei no disposi una altra cosa, la identificació i l'autenticació actuació de l'òrgan o l'oficina fiscal, quan utilitzi mitjans electrònics, s'han d'efectuar mitjançant la signatura electrònica del titular de l'òrgan o l'oficina o del funcionari o la funcionària públic, d'acord amb el que disposen els apartats següents.

2. El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica ha de determinar els sistemes de signatura que han d'utilitzar els i les fiscals, els lletrats i les lletrades de l'Administració de justícia i la resta de personal al servei de l'Administració de justícia. Aquests sistemes poden identificar de manera conjunta el titular i el càrrec. Els sistemes de signatura electrònica dels jutges, les jutgesses, els magistrats i les magistrades els ha de determinar i proveir el Consell General del Poder Judicial. Aquest pot establir, a través de convenis, que el proveïdor sigui l'administració competent.

3. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de dotar de sistemes de signatura electrònica que compleixin el que preveu aquest Reial decret llei els qui tinguin atribuïda la defensa i representació de l'Estat i del sector públic, als quals es refereix l'article 551 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.

Secció 3a Interoperabilitat, identificació i representació dels ciutadans i les ciutadanes

Article 28. *Admissió dels sistemes de signatura i identificació electrònica notificats a la Comissió Europea.*

Sense perjudici de l'obligació de signatura electrònica que preveu l'article 27.1 d'aquest Reial decret llei per a tots els casos en què correspongui de conformitat amb les lleis processals, l'Administració de justícia ha d'admetre tots els sistemes de signatura i identificació electrònica inclosos en la llista publicada per la Comissió Europea en el «Diari Oficial de la Unió Europea» a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article 9 del Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014.

Article 29. Identificació dels ciutadans i les ciutadanes per un funcionari o funcionària públic.

1. En els supòsits en què per a la realització de qualsevol actuació per mitjans electrònics es requereixi la identificació del ciutadà o la ciutadana en els termes que preveu aquest Reial decret llei, i aquests no disposin d'aquests mitjans, la identificació i autenticació la pot efectuar vàlidament el personal funcionari públic habilitat a aquest efecte, mitjançant l'ús del sistema de signatura electrònica del qual estigui dotat.

2. Per a l'eficàcia del que disposa l'apartat anterior, el ciutadà o la ciutadana s'ha d'identificar i prestar el seu consentiment exprés, i n'ha de quedar constància per als casos de discrepància o litigi.

3. Si la constància s'obté utilitzant una signatura, aquesta pot ser manuscrita, bé en paper o bé amb l'ús de dispositius tècnics idonis per a la seva captura que gestionin la signatura amb mesures de seguretat equivalents a la signatura avançada que defineix el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, i segons el que estableix la Guia d'interoperabilitat i seguretat d'autenticació, certificats i signatura electrònica aprovada pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Article 30. Intercanvi electrònic de dades en entorns tancats de comunicació.

1. Els documents electrònics transmesos en entorns tancats de comunicacions establerts entre administracions amb competències en matèria de justícia, òrgans i entitats de dret públic es consideren vàlids als efectes d'autenticació i identificació dels emissors i receptors en les condicions que estableix aquest article.

2. Quan els participants en les comunicacions pertanyin a l'Administració de justícia, el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica ha de determinar les condicions i garanties per les quals s'han de regir, que almenys han de comprendre la relació d'emissors i receptors autoritzats i la naturalesa de les dades a intercanviar.

3. Quan els participants pertanyin a diferents administracions o a entitats de dret públic, les condicions i garanties que esmenta l'apartat anterior s'han d'establir mitjançant un conveni.

4. En tot cas s'ha de garantir la seguretat de l'entorn tancat de comunicacions i la protecció de les dades que es transmetin.

TÍTOL III

De la tramitació electrònica dels procediments judicials

CAPÍTOL I

Disposicions comunes i inici del procediment

Article 31. Integritat i registre d'activitat.

1. Els sistemes d'informació i comunicació utilitzats per l'Administració de justícia han de conservar un registre de les activitats de tractament de conformitat amb el que disposa la normativa sobre protecció de dades. A més, han de mantenir registres de, com a mínim, les següents operacions de tractament en sistemes de tractament automatitzats: recollida, alteració, consulta, comunicació, incloses les transferències, i combinació o supressió. Els registres han de fer possible determinar la justificació, la data i l'hora d'aquestes operacions, així com la persona que fa la consulta o comunicació de les dades personals i la identitat dels destinataris o destinatàries d'aquestes dades.

2. Les funcionalitats a les quals es refereix l'apartat anterior s'han d'aplicar a tothom que interactui amb el sistema, inclusivament al personal en tasques d'administració, manteniment i suport dels sistemes d'informació, o d'inspecció dels sistemes, així com a

les actuacions automatitzades i al personal dels centres d'atenció i suport a usuaris i usuàries de les administracions públiques.

3. Requereix l'autorització prèvia del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia competent, o si s'escau del superior funcional del servei, qualsevol accés que es porti a terme als sistemes d'informació, ja sigui amb les finalitats de l'apartat anterior o amb qualsevol altra finalitat estranya o aliena o diferent de l'accés ordinari que efectuen els jutges i jutgesses, magistrats i magistrades, fiscals, lletrats i lletrades de l'Administració de justícia i personal de l'oficina judicial per tal d'exercir l'activitat jurisdiccional i de tramitar els procediments judicials, i del que, de conformitat amb aquest Reial decret llei i les lleis processals, efectuïn les parts, els qui hagin justificat un interès legítim i directe, i els i les professionals jurídics en l'exercici de la defensa tècnica o de la representació processal.

4. Qualsevol accés als sistemes d'informació pels òrgans competents dependents del Consell General del Poder Judicial, de la Fiscalia General de l'Estat i del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts requereix posar-ho en coneixement de l'administració prestacional del servei, que hi ha de facilitar l'accés per al compliment de les funcions d'inspecció i control que estableixen les lleis i la seva normativa de desplegament.

Article 32. *Actuacions per mitjans electrònics.*

1. La presentació d'escrits i documents, els actes de comunicació, la consulta d'expedients judicials o del seu estat de tramitació, qualsevol altres actuacions i tots els serveis prestats per l'Administració de justícia s'han de portar a terme per mitjans electrònics. Se n'exceptuen les persones físiques que, de conformitat amb les lleis processals, no actuïn representades per un procurador. En aquests casos, les persones físiques poden escollir, en tot moment, si es comuniquen amb l'Administració de justícia a través de mitjans electrònics o no, excepte en els supòsits en què expressament estiguin obligades a relacionar-s'hi a través d'aquests mitjans.

2. Igualment s'han de dur a terme per mitjans electrònics les comunicacions, el trasllat d'expedients judicials electrònics, documents i dades, i qualsevol intercanvi d'informació entre òrgans i oficines judicials i fiscals, i els altres òrgans, administracions i institucions en l'àmbit de l'Administració de justícia, de suport o de col·laboració amb aquesta.

Article 33. *Inici del procediment per mitjans electrònics.*

1. L'inici pels ciutadans i les ciutadanes d'un procediment judicial per mitjans electrònics en els afers en els quals no siguin necessàries la representació processal ni l'assistència lletrada, requereix la posada a disposició dels interessats, a la seu judicial electrònica, dels models o impresos normalitzats corresponents, que han de ser accessibles sense més restriccions tecnològiques que les estrictament derivades de la utilització d'estàndards i criteris de comunicació i seguretat aplicables d'acord amb les normes i els protocols nacionals i internacionals.

2. En tot cas, quan els escrits els presentin en paper les persones a les quals es refereix l'apartat 1 d'aquest article, els ha de digitalitzar la secció corresponent del servei comú processal que tingui atribuïdes aquestes funcions.

3. Els i les professionals que es relacionen amb l'Administració de justícia han de presentar les seves demandes i altres escrits per via telemàtica, i per a l'escrit principal han d'utilitzar la signatura electrònica que estableix aquest Reial decret llei.

4. Qualsevol escrit iniciador del procediment ha d'anar acompanyat d'un formulari normalitzat degudament emplenat en els termes que estableixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Article 34. *Tramitació del procediment utilitzant mitjans electrònics.*

1. La gestió electrònica dels procediments judicials ha de respectar el compliment dels requisits formals i materials que estableixen les normes processals.

2. Les aplicacions i els sistemes d'informació utilitzats per a la gestió per mitjans electrònics dels procediments han de garantir el control dels temps i terminis, la identificació de l'òrgan o l'oficina responsable dels procediments, la tramitació ordenada dels expedients i, així mateix, han de facilitar la simplificació i la publicitat dels procediments.

3. Els sistemes de comunicació utilitzats en la gestió electrònica dels procediments per a les comunicacions entre les unitats intervinents en la tramitació de les diferents fases del procés han de complir els requisits que estableixen aquest Reial decret llei i les disposicions reglamentàries de desplegament.

4. Quan s'utilitzin mitjans electrònics en la gestió del procediment, els actes de comunicació i notificació que s'hagin de practicar s'han de dur a terme de conformitat amb les disposicions que conté aquest Reial decret llei.

5. La tramesa d'expedients administratius per les diferents administracions i organismes públics, prevista en les lleis processals, s'ha d'efectuar a través de les eines de tramesa telemàtica d'expedients administratius posades a la seva disposició.

CAPÍTOL II

Tramitació orientada a la dada

Article 35. *Principi general d'orientació a la dada.*

1. Tots els sistemes d'informació i comunicació que s'utilitzin en l'àmbit de l'Administració de justícia, fins i tot per a finalitats de suport a les de caràcter governatiu, han d'assegurar l'entrada, la incorporació i el tractament de la informació en forma de metadades, d'acord amb uns esquemes comuns, i en models de dades comuns i interoperables que possibilitin, simplifiquin i afavoreixin les finalitats següents:

a) La interoperabilitat dels sistemes informàtics a disposició de l'Administració de justícia.

b) La tramitació electrònica de procediments judicials.

c) La recerca i l'anàlisi de dades i documents per a finalitats jurisdiccionals i organitzatives.

d) La recerca i l'anàlisi de dades per a finalitats d'estadística.

e) L'anonimització i pseudonimització de dades i documents.

f) L'ús de dades a través de quadres de comandaments o eines similars, per cada administració pública en el marc de les seves competències.

g) La gestió de documents.

h) L'autodocumentació i la transformació dels documents.

i) La publicació d'informació en portals de dades obertes.

j) La producció d'actuacions judicials i processals automatitzades, assistides i proactives, de conformitat amb la llei.

k) L'aplicació de tècniques d'intel·ligència artificial per a les finalitats anteriors o d'altres que serveixin de suport a la funció jurisdiccional, a la tramitació, si s'escau, de procediments judicials, i a la definició i l'execució de polítiques públiques relatives a l'Administració de justícia.

l) La transmissió de dades entre òrgans judicials, administracions públiques i, així mateix, amb els ciutadans i les ciutadanes o persones jurídiques, d'acord amb la llei.

m) Qualsevol altra finalitat legítima d'interès per a l'Administració de justícia.

2. L'ús de models de dades és obligatori en les condicions que es determinin per via reglamentària, amb l'informe previ del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, per a l'àmbit de tot el territori de l'Estat.

Article 36. Intercanvis orientats a la dada.

1. Els sistemes informàtics i de comunicació utilitzats a l'Administració de justícia han de possibilitar l'intercanvi d'informació entre òrgans judicials, així com amb les parts o els interessats, en format de dades estructurades.

2. La transmissió d'informació en models i estàndards de dades entre òrgans, oficines judicials i oficines fiscals i entre aquests i altres intervinents s'ha d'efectuar en els termes que determini la normativa tècnica aplicable, definida pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, que en tot cas n'han d'assegurar la confiabilitat, la possible automatització i la integració en l'expedient judicial electrònic per a la seva visualització per l'usuari.

3. A aquest efecte, el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts ha de posar a disposició per a l'administració que ho requereixi una plataforma d'interoperabilitat de dades, i és responsable del seu funcionament i gestió.

4. Les administracions públiques amb competències en matèria d'Administració de justícia poden intercanviar informació i utilitzar la informació intercanviada a través de la plataforma esmentada, amb el compliment de la normativa tècnica que s'estableixi.

5. Les administracions públiques amb competència en justícia han d'impulsar els intercanvis que preveu l'apartat anterior amb finalitats d'agilitació de processos judicials i d'eficiència processal, i han de dur a terme les actuacions oportunes, entre les quals hi pot haver la subscripció de convenis amb entitats de dret públic o subjectes de dret privat.

6. En el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica s'ha d'afavorir la col·laboració amb altres administracions públiques en la identificació d'utilitats per a l'intercanvi d'informació en format de dades estructurades, així com en la definició dels paràmetres i requisits de compatibilitat necessaris per a això.

7. La plataforma d'interoperabilitat de dades a la qual es refereix l'apartat 3 ha de ser plenament interoperable amb la plataforma d'intermediació de dades de l'Administració General de l'Estat, quan les dades siguin necessàries per a la tramitació d'alguna administració.

Article 37. Intercanvis massius.

1. L'Administració de justícia ha de disposar de sistemes d'intercanvi massiu d'informació.

2. Els sistemes que preveu l'apartat anterior poden estar subjectes a condicions especials de servei, fins i tot horàries, a fi d'evitar la saturació de sistemes o per altres raons d'eficiència tecnològica, dins dels termes que es defineixin en el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Les persones jurídiques, les entitats sense personalitat jurídica a les quals la llei reconegui capacitat per ser part i els col·lectius de persones físiques, així com els i les professionals de l'advocacia i la procuració i els graduats i graduades socials, estan obligats a utilitzar els sistemes als quals es refereix l'apartat anterior en els casos i les condicions que s'estableixin reglamentàriament o per normativa tècnica.

3. L'ús dels models i sistemes de presentació massiva és voluntari en el cas de les persones físiques.

Article 38. Documents generats i presentats de manera automatitzada.

Els escrits i documents iniciadors o de tràmit presentats de manera automatitzada han de complir els requisits processals, així com els requisits tècnics que determini la normativa d'aquesta naturalesa.

CAPÍTOL III**Del document judicial electrònic****Article 39. Els documents judicials electrònics.**

1. Té la consideració de document judicial electrònic la informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en un suport electrònic, segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat admès en l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat i en les normes que el desenvolupen, i que s'hagi generat, rebut o incorporat a l'expedient judicial electrònic per l'Administració de justícia en l'exercici de les seves funcions, d'acord amb les lleis processals.

Tots els documents judicials electrònics han de contenir metadades que en possibilitin la interoperabilitat, així com portar associat un segell o signatura electrònica, en què quedi constància de l'òrgan emissor, la data i l'hora de la seva presentació o creació, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, i amb la Llei 6/2020, d'11 de novembre.

2. Té la consideració de document públic el document judicial electrònic que, a més dels requisits anteriors, incorpori la signatura electrònica del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, sempre que es produeixi en l'àmbit de les competències que tinguin assumides de conformitat amb les lleis processals.

Article 40. Document original i còpies electròniques.

1. Tenen la consideració de document original tots els documents judicials electrònics emanats dels sistemes de gestió processal i proveïts de signatura electrònica, així com els corresponents als escrits i documents iniciadors o de tràmit presentats per les parts i els interessats, una vegada s'hagin incorporat a l'expedient judicial electrònic.

També tenen la consideració de documents originals les resolucions judicials o administratives que hagi signat electrònicament l'autoritat competent per emetre-les, a través de qualsevol dels sistemes legalment establerts, incloent-hi els basats en un codi segur de verificació.

No tenen la consideració d'originals, a aquests efectes, les còpies digitalitzades d'altres documents incorporats a l'expedient judicial electrònic, llevat que es declari expressament.

2. Tenen la consideració de còpies autèntiques de documents judicials electrònics originals les emeses, sigui quin sigui el seu suport o canvi de format que es produeixi, sota la signatura del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, i les que s'obtinguin mitjançant actuacions automatitzades, sempre que estiguin proveïdes d'un segell electrònic i hi concorrin, a més, aquests requisits:

- a) Que el document electrònic original estigui en l'expedient judicial electrònic.
- b) Que la informació de la signatura electrònica, i si s'escau del segell electrònic qualificat, així com del seu contingut, permeti comprovar la coincidència amb el document esmentat.

3. Les còpies que preveu l'apartat anterior tenen l'eficàcia que preveuen les lleis processals, sempre que la informació de signatura electrònica i, si s'escau, de marca de temps o segell electrònic qualificat, així com del seu contingut, permetin comprovar la coincidència amb el document esmentat.

4. També són còpies autèntiques, sempre que s'emetin sota la signatura del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia:

- a) Els documents electrònics generats per l'oficina judicial, d'acord amb la normativa tècnica del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, sobre documents judicials en suport paper que constin en els arxius judicials.

b) La digitalització dels documents en paper presentats pels qui no estiguin obligats a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics, sempre que es faci en els termes definits pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, que, en tot cas, n'han de garantir l'autenticitat, la integritat i la constància de la identitat amb el document imatge, així com els establerts en els sistemes, de la qual cosa s'ha de deixar constància, amb la possibilitat que se n'impugni la validesa per les vies processals procedents.

5. Les còpies autèntiques s'han d'expedir sempre a partir d'un original o d'una altra còpia autèntica, i tenen la mateixa validesa i eficàcia que els documents originals. Aquesta obtenció es pot fer de manera automatitzada mitjançant el segell electrònic corresponent, i, en cas que s'alteri el format original, s'ha d'incloure en les metadades la condició de còpia.

6. Es poden verificar l'autenticitat i la integritat de tots els documents judicials electrònics, preferiblement per mitjans criptogràfics automatitzats, i també són vàlids els sistemes basats en un codi segur de verificació que permetin comprovar l'autenticitat de la còpia mitjançant l'accés als arxius electrònics de l'oficina judicial emissora. Les adreces de comprovació dels codis d'aquests documents s'han de fer públiques a través de les seus judicials electròniques.

7. No es permet la impressió ni l'expedició de documents en format paper, tret quan el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, en atenció a les circumstàncies concurrents, n'acordi l'expedició, o ho sol·liciti el qui no estigui obligat a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics. En aquests casos, el document generat té la consideració d'original, sempre que contingui el codi segur de verificació, per garantir-ne l'autenticitat i la integritat.

Per garantir la identitat i el contingut de les còpies electròniques o en paper, i per tant, el seu caràcter de còpies autèntiques, cal atènyer-se al que preveu l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat, així com la normativa tècnica de desplegament.

8. Tenen la consideració de còpies anonimitzades les obtingudes de conformitat amb la normativa tècnica definida pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, mitjançant extractes del contingut del document origen a través de la utilització de mètodes electrònics automatitzats, que permetin mantenir la confidencialitat de les dades que es determinin.

CAPÍTOL IV

La presentació de documents

Article 41. *Forma de presentació de documents.*

1. Les parts o els intervinents han de presentar tot tipus de documents i actuacions per a la seva incorporació a l'expedient judicial electrònic en format electrònic.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els casos que preveuen les lleis.

2. La presentació dels documents en els procediments judicials s'ha d'ajustar al que estableixen les lleis processals, i s'ha de garantir en tot cas l'obtenció del rebut de la seva presentació, on quedi constància del seu contingut, la data i l'hora. La presentació d'aquests documents s'ha de fer electrònicament a través dels sistemes destinats a aquesta finalitat, els quals poden incloure sistemes automatitzats de presentació.

3. Quan el document es presenti en un format diferent de l'electrònic, s'ha de procedir d'acord amb el que preveu aquest Reial decret llei.

Article 42. *Presentació de documents per mitjans electrònics.*

1. La presentació d'escrits i documents, o qualssevol altres mitjans o instruments, per mitjans electrònics, fins i tot els que es generin de manera automatitzada, ha de complir el que disposen les lleis processals i la normativa tècnica establerta en el marc

del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, les lleis processals i, si s'escau, la normativa tècnica. Hi han de constar necessàriament:

- a) La identitat de la persona que el presenti.
- b) L'òrgan judicial, l'oficina judicial o l'oficina fiscal als quals va dirigit.
- c) El tipus i número de procediment al qual s'ha d'incorporar.
- d) La data de presentació.

2. Els documents que s'hagin presentat electrònicament s'han de conservar en un format que permeti garantir l'autenticitat, la integritat i la conservació del document, així com la seva consulta independentment del temps transcorregut des de la seva emissió. S'ha d'assegurar en tot cas la possibilitat de traslladar les dades a altres formats i suports que garanteixin l'accés des de diferents aplicacions. L'eliminació dels documents esmentats s'ha d'autoritzar d'acord amb el que disposa la normativa aplicable sobre arxius judicials.

3. Quan es plantegin dubtes sobre la integritat dels documents, a incloure o ja inclosos en l'expedient judicial electrònic, o hi hagi dubtes derivats de la qualitat de la còpia, l'oficina judicial pot requerir el presentant perquè exhibeixi el document o la informació original, amb la finalitat d'examinar-lo i avaluar la procedència d'incorporació a l'expedient judicial electrònic. En cas d'impugnació, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposen les lleis processals.

Article 43. Presentació de documents en paper o en altres suports no digitals.

1. Els documents en paper que s'aportin en qualsevol moment del procediment, sempre que la part que els presenti no estigui obligada a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, s'han de digitalitzar per l'oficina judicial i incorporar a l'expedient judicial electrònic.

La digitalització a la qual es refereix l'apartat anterior ha de complir la normativa tècnica establerta en el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, i el que disposen aquest Reial decret llei, les lleis processals o altres normes de desplegament.

2. Tots els documents que estiguin en formats diferents del paper s'han d'aportar per qui els presenti en un format compatible per incorporar-los a l'expedient judicial electrònic.

Si la persona que els presenta no està obligada a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics, s'han de digitalitzar amb els mitjans posats a disposició de l'oficina judicial o fiscal per l'administració competent.

3. En cas que el document no es pugui digitalitzar per raons històriques, de protecció del patrimoni o altres raons, o quan la seva conservació així ho aconselli segons el parer del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, s'ha de presentar en el format original i l'oficina judicial l'ha de conservar en la forma que estableixi la llei.

4. La persona interessada ha de fer arribar la documentació esmentada a l'òrgan judicial, l'oficina judicial o l'oficina fiscal en la forma que estableixin les normes processals, i ha de fer referència a les dades identificatives de l'enviament electrònic al qual no es va poder adjuntar, amb la presentació de l'original davant l'òrgan judicial el dia hàbil següent a aquell en què s'hagi efectuat l'enviament electrònic de l'escrit, que ha d'adjuntar en tot cas. Si no es presenta en aquest termini, el document s'ha de considerar no presentat a tots els efectes.

5. S'ha de deixar constància a l'expedient judicial electrònic, per diligència del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, de l'existència de documents en format no electrònic.

6. Les administracions públiques amb competències sobre mitjans materials a l'Administració de justícia han de proveir les oficines judicials i oficines fiscals dels mitjans necessaris per a la conversió d'aquests documents.

7. Els documents presentats que no s'hagin de conservar s'han de retornar a la persona que els hagi presentat immediatament després de digitalitzar-los. En cas d'impossibilitat, se'ls ha de donar la destinació que prevegi la normativa corresponent sobre arxius judicials, tot això sense perjudici de la previsió derivada de l'article 82.1 d'aquest Reial decret llei.

Article 44. *Presentació i trasllat de còpies.*

1. El trasllat de còpies entre professionals s'ha de fer per via telemàtica de manera simultània a la presentació telemàtica d'escrits i documents originals davant del tribunal, l'oficina judicial o l'oficina fiscal corresponent.

2. Les còpies que per disposició legal s'hagin de traslladar a les parts s'han de presentar en format digital, i s'ha de procedir de conformitat amb el que preveu aquest Reial decret llei en cas que el seu destinatari no estigui obligat a comunicar-se per mitjans electrònics amb l'Administració de justícia.

3. Per a això, els i les professionals es poden servir de codis d'emmagatzematge que garanteixin la identitat, integritat i invariabilitat del contingut, la qual cosa és responsabilitat del professional que el presenti.

Article 45. *Aportació de documents en les actuacions orals telemàtiques.*

1. En les actuacions efectuades amb intervenció telemàtica d'un o diversos intervinents, i en els actes i serveis no presencials, les parts poden presentar i visualitzar la documentació independentment de si la seva intervenció es fa per via telemàtica o presencial. Amb aquesta finalitat, els intervinents per via telemàtica que vulguin presentar documentació en el mateix acte l'han de presentar per la mateixa via, fins i tot en els casos en què per regla general no estiguin obligats a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics, i sempre de conformitat amb les normes processals.

2. Els documents que es puguin o s'hagin d'aportar en el moment del judici o l'actuació de què es tracti s'han de presentar de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret llei i amb la normativa del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

3. Quan la part que presenti el document o la prova no pugui remetre la documentació en la forma prevista anteriorment, ha de justificar la circumstància que n'impedeixi la tramesa, així com posar-ho en coneixement de l'òrgan judicial de manera prèvia a la vista o l'actuació, a fi que aquest disposi el que sigui procedent.

Article 46. *Accés a la informació sobre l'estat de tramitació.*

1. Els serveis electrònics que facilitin a les parts i als i les professionals que intervenen davant l'Administració de justícia l'accés a l'estat de tramitació del procediment o la consulta de l'expedient judicial electrònic, han de garantir l'aplicació de la normativa que pugui establir restriccions a la informació esmentada, amb ple respecte al que disposen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016; la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre; la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, i la seva normativa de desplegament, amb les especialitats que estableix la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i les lleis processals.

2. La informació sobre l'estat de tramitació del procediment ha de comprendre la relació dels actes de tràmit efectuats, amb indicació sobre el seu contingut, així com la data en què es van dictar les resolucions.

CAPÍTOL V**De l'expedient judicial electrònic**

Article 47. *Expedient judicial electrònic.*

1. L'expedient judicial electrònic és el conjunt ordenat de dades, documents, tràmits i actuacions electròniques, així com de gravacions audiovisuals, corresponents a un procediment judicial, sigui quin sigui el tipus d'informació que continguin i el format en què s'hagin generat.

2. S'ha d'assignar un número d'identificació general a cada expedient judicial electrònic, que és únic i inalterable al llarg de tot el procés, i ha de permetre la seva identificació unívoca per qualsevol tribunal o oficina de l'àmbit judicial en un entorn d'intercanvi de dades.

3. Qualsevol expedient judicial electrònic ha de tenir un índex electrònic, signat per l'oficina judicial actuant o per processos automatitzats de conformitat amb el que preveu aquest Reial decret llei. Aquest índex ha de garantir la integritat de l'expedient judicial electrònic i n'ha de permetre la recuperació sempre que sigui necessari; és admissible que un mateix document formi part de diferents expedients judicials electrònics.

4. La tramesa d'expedients s'ha de substituir a tots els efectes legals per la posada a disposició de l'expedient judicial electrònic, del qual poden obtenir una còpia electrònica tots els qui hi tinguin dret de conformitat amb el que disposen les normes processals.

5. La posada a disposició dels documents judicials electrònics s'ha de dur a terme en la forma que estableix aquest Reial decret llei per a l'accés i la posada a disposició de l'expedient judicial electrònic.

Article 48. *Sistema comú d'intercanvi de documents i expedients judicials electrònics.*

1. El Sistema comú d'intercanvi de documents i expedients judicials electrònics té com a objecte possibilitar la itineració d'expedients electrònics i la transmissió de documents electrònics d'una oficina o un òrgan judicial o fiscal a un altre, en els casos en què correspongui per aplicació de les lleis processals, i independentment que els tribunals o les oficines implicats utilitzin el mateix o diferents sistemes de gestió processal, i està sota la responsabilitat i gestió del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

2. Les administracions públiques amb competències en matèries d'Administració de justícia han d'assegurar la interoperabilitat dels sistemes de gestió processal amb el Sistema comú d'intercanvi de documents i expedients.

3. El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica n'ha d'establir les condicions de funcionament amb àmbit a tot el territori de l'Estat, així com els requisits tècnics i les previsions per a la interoperabilitat dels sistemes de justícia amb aquest Sistema.

CAPÍTOL VI**De les comunicacions electròniques**

Article 49. *Comunicacions electròniques en l'àmbit de l'Administració de justícia.*

1. Les comunicacions en l'àmbit de l'Administració de justícia s'han de practicar per mitjans electrònics, inclusivament els actes processals de comunicació que preveu l'article 149 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

2. Els òrgans, les oficines judicials o les oficines fiscals han de portar a terme les comunicacions per altres mitjans quan les persones no obligades a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics no escullin fer ús d'aquests mitjans.

3. Les persones que no estiguin obligades a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics poden escollir, en qualsevol moment, la manera de comunicar-se amb l'Administració de justícia, i que les comunicacions successives es practiquin o es deixin de practicar per mitjans electrònics.

4. La persona interessada pot identificar un dispositiu electrònic i, si s'escau, una adreça de correu electrònic que serveixin per a l'enviament d'informació i d'avisos de posada a disposició d'actes de comunicació.

5. Les comunicacions a través de mitjans electrònics s'han d'efectuar, en tot cas, amb subjecció al que disposa la legislació processal i són vàlides sempre que hi hagi constància de la transmissió i recepció, de les seves dates i del contingut íntegre de les comunicacions, i que se n'identifiquin el remitent i el destinatari. L'acreditació de la pràctica de l'acte de comunicació s'ha d'incorporar a l'expedient judicial electrònic.

Article 50. *Actes processals de comunicació per mitjans electrònics. Excepcions.*

1. Els actes processals de comunicació que preveu l'article 149 de la Llei d'enjudiciament civil que es portin a terme per mitjans electrònics es poden practicar mitjançant la compareixença en la Carpeta Justícia o la seu judicial electrònica corresponent, a través de l'adreça electrònica habilitada única que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, o per altres mitjans electrònics que s'estableixin reglamentàriament i garanteixin l'exercici de les facultats i els drets que preveu aquest Reial decret llei. Això sense perjudici de l'eficàcia de la comunicació quan el destinatari es doni per assabentat, de conformitat amb el que disposa l'article 166.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

S'entén per compareixença a la Carpeta Justícia o a la seu judicial electrònica l'accés per la persona interessada o el seu representant degudament identificat al contingut de l'acte de comunicació.

2. En cas que l'acte de comunicació no es pugui portar a terme per mitjans electrònics, s'ha de practicar en les altres formes que estableixen les lleis processals, i s'ha d'incorporar a l'expedient judicial electrònic la informació acreditativa de la pràctica de l'acte de comunicació.

3. Tots els actes de comunicació en paper que s'hagin de practicar a la persona interessada que no estigui obligada a relacionar-se telemàticament amb l'Administració de justícia s'han de posar a la seva disposició a la Carpeta Justícia, i, si s'escau, a la seu judicial electrònica corresponent, per tal que pugui accedir al seu contingut de manera voluntària i amb plens efectes.

Article 51. *Punt comú d'actes de comunicació.*

1. Les administracions competents en matèria de justícia han de garantir l'existència d'un Punt comú d'actes de comunicació, en el qual els i les professionals puguin accedir a tots els actes de comunicació dels quals siguin destinataris, sigui quin sigui l'òrgan judicial, l'oficina judicial o l'oficina fiscal que els hagi emès.

2. El Punt comú d'actes de comunicació ha d'interoperar en temps real i de manera automàtica amb els sistemes de gestió processal. A més, ha de permetre als òrgans judicials accedir a tots els actes de comunicació electrònics que des d'aquests sistemes es practiquin a les parts i els interessats.

3. Així mateix, el Punt comú d'actes de comunicació ha d'interoperar amb el sistema d'intercanvi de registres de l'Administració pública amb l'objecte de canalitzar les comunicacions entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat i els òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals. Les administracions públiques amb competències en matèries d'Administració de justícia han de definir el tipus de comunicacions o avisos de comunicació que es poden remetre a través del sistema d'intercanvi de registres de l'Administració pública, amb la possibilitat de mantenir la seu judicial electrònica com a punt preferent d'accés a la notificació.

Article 52. *Comunicacions massives.*

Les comunicacions i els actes de comunicació per via electrònica es poden efectuar individualment o de manera massiva, en els termes que defineixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica. En aquest cas s'ha de tenir en compte el que estableix l'article 37 d'aquest Reial decret llei.

Article 53. *Comunicacions orientades a la dada.*

Els canals electrònics utilitzats per a la realització de comunicacions unidireccionals o bidireccionals han d'estar metadats i orientats a la dada, i han d'assegurar l'entrada, la incorporació i el tractament de la informació en forma de metadades d'acord amb esquemes comuns, i en models de dades comuns i interoperables, amb les finalitats que preveu l'article 49 d'aquest Reial decret llei.

Article 54. *Comunicació edictal electrònica.*

1. La publicació de resolucions i actes de comunicació que per disposició legal s'hagin de fixar en un tauler d'anuncis, així com la publicació dels actes de comunicació processal que hagin de ser objecte d'inserció en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o en el butlletí o diari oficial de la comunitat autònoma o de la província respectiva, s'han de substituir en tots els ordres jurisdiccionals per la seva publicació en el Tauler Edictal Judicial Únic que preveu l'article 236 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.

En tot cas, el destinatari o la destinatària de l'acte de comunicació edictal pot obtenir una còpia íntegra de la resolució objecte de la comunicació edictal mitjançant l'accés a la seu judicial electrònica, amb la identificació prèvia per algun dels mitjans que preveu aquest Reial decret llei, tot això sense perjudici de les restriccions que pugui establir la normativa en matèria de protecció de dades.

2. El Tauler Edictal Judicial Únic l'ha de publicar electrònicament l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat, en la forma que es disposi reglamentàriament, i s'ha d'impedir en tot cas la indexació per motors de cerca. A aquest efecte, l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat ha de posar a disposició dels òrgans judicials un sistema automatitzat de tramesa i gestió telemàtica que garanteixi la celeritat en la publicació dels edictes, la seva inserció correcta i fidel, així com la identificació de l'òrgan remitent.

3. Les publicacions que, en compliment del que preveuen les lleis processals, s'hagin de fer en el Tauler Edictal Judicial Únic són gratuïtes en tot cas, sense que escaigui cap contraprestació econòmica per part dels qui les hagin sol·licitat. Igualment són gratuïtes les consultes en el Tauler, així com les subscripcions que els ciutadans i les ciutadanes puguin efectuar al seu sistema d'alertes.

Article 55. *Comunicacions transfrontereres.*

El Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts ha d'establir una aplicació o un servei comú com a node per a les comunicacions electròniques transfrontereres relatives a actuacions de cooperació jurídica internacional. Ha de complir els requisits d'interoperabilitat que s'hagin convingut en el marc de la Unió Europea o, si s'escau, de la normativa convencional aplicable, i permetre el compliment de les normes substantives i processals de la Unió Europea i dels tractats o acords internacionals en vigor.

Les comunitats autònomes amb competència en mitjans personals i materials de l'Administració de justícia han d'assegurar la interoperabilitat dels sistemes que estableixin amb l'aplicació o el servei comú que preveu aquest article.

CAPÍTOL VII

De les actuacions automatitzades, proactives i assistidesArticle 56. *Actuacions automatitzades.*

1. S'entén per actuació automatitzada l'actuació processal produïda per un sistema d'informació adequadament programat sense necessitat d'intervenció humana en cada cas singular.

2. Els sistemes informàtics utilitzats a l'Administració de justícia han de possibilitar l'automatització de les actuacions de tràmit o resolutòries simples, que no requereixen una interpretació jurídica. Entre d'altres:

- a) La numeració o paginació dels expedients.
- b) La tramesa d'afers a l'arxiu quan es donin les condicions processals per a això.
- c) La generació de còpies i certificats.
- d) La generació de llibres.
- e) La comprovació de representacions.
- f) La declaració de fermesa, d'acord amb la llei processal.

3. S'entén per actuacions proactives les actuacions automatitzades, autoiniciades pels sistemes d'informació sense intervenció humana, que aprofiten la informació incorporada en un expedient o procediment d'una administració pública amb una finalitat determinada, per generar avisos o efectes directes amb altres finalitats diferents, en el mateix expedient o en d'altres, de la mateixa administració pública o d'una altra, en tot cas conformes a la llei.

En el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica s'ha d'afavorir la col·laboració amb altres administracions públiques en la identificació d'actuacions que, si s'escau, puguin ser proactives, així com en la definició dels paràmetres i requisits de compatibilitat necessaris per a això.

4. En relació amb les actuacions que preveu aquest article, els sistemes de l'Administració de justícia han d'assegurar:

- a) Que totes les actuacions automatitzades i proactives es puguin identificar com a tals, traçar i justificar.
- b) Que sigui possible efectuar les mateixes actuacions de manera no automatitzada.
- c) Que sigui possible deshabilitar, revertir o deixar sense efecte les actuacions automatitzades ja produïdes.

Article 57. *Actuacions assistides.*

1. Es considera actuació assistida aquella per a la qual el sistema d'informació de l'Administració de justícia genera un esborrany total o parcial de document complex basat en dades, que pot ser produït per algoritmes, i pot constituir el fonament o suport d'una resolució judicial o processal.

2. En cap cas l'esborrany documental així generat no constitueix per si una resolució judicial o processal, sense la validació de l'autoritat competent. Els sistemes de l'Administració de justícia han d'assegurar que l'esborrany documental només es generi a voluntat de l'usuari i que aquest el pugui modificar lliurement i enterament.

3. La constitució d'una resolució judicial o processal requereix sempre la validació del text definitiu, pel jutge o jutgessa, magistrat o magistrada, fiscal o lletrat o lletrada de l'Administració de justícia, en l'àmbit de les seves respectives competències i sota la seva responsabilitat, així com la identificació, l'autenticació o la signatura electrònica que la llei prevegi en cada cas, a més dels requisits que les lleis processals estableixin.

Article 58. *Requisits comuns de les actuacions automatitzades, proactives i assistides.*

1. En cas d'actuació automatitzada, assistida o proactiva, el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica pot efectuar la definició de les especificacions, la programació, el manteniment, la supervisió i el control de qualitat i, si s'escau, l'auditoria del sistema d'informació i del seu codi font.
2. Els criteris de decisió han de ser públics i objectius, i s'ha de deixar constància de les decisions preses en cada moment.
3. Els sistemes han d'incloure els indicadors de gestió que estableixin la Comissió Nacional d'Estadística Judicial i el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, cada un en l'àmbit de les seves competències.

TÍTOL IV

Dels actes i serveis no presencials

CAPÍTOL I

Actuacions judicials i actes i serveis no presencials

Article 59. *Atenció i serveis no presencials.*

1. L'atenció als ciutadans i les ciutadanes s'ha d'efectuar, mitjançant presència telemàtica, per videoconferència o un altre sistema similar, sempre que el ciutadà o la ciutadana ho sol·liciti i sigui possible en funció de la naturalesa de l'acte o la informació requerida i amb el compliment de la normativa aplicable en matèria de protecció de dades de caràcter personal.
2. L'atenció als i les professionals també es pot dur a terme per presència telemàtica o videoconferència, sempre de conformitat amb aquests.
3. L'atenció al públic i als i les professionals per videoconferència o un sistema similar requereix la participació del ciutadà, ciutadana o professional des d'un punt d'accés segur.
4. El personal al servei de l'Administració de justícia ha de gestionar les cites per a l'atenció telemàtica a través d'un sistema que atorgui seguretat jurídica al procés d'atenció i garanteixi l'encriptació i la integritat de les comunicacions.
5. Les administracions amb competències en justícia han de garantir la interoperabilitat i compatibilitat dels diferents sistemes que possibilitin la presència telemàtica i la videoconferència que s'utilitzin en cadascun dels àmbits territorials de prestació del servei públic de justícia.

Article 60. *Regla general d'identificació i signatura.*

1. Sense perjudici de la identificació electrònica que regulen els articles següents i de l'aplicació de les normes que contenen les lleis processals, les persones intervinents en una videoconferència s'han d'identificar a l'inici de l'acte.

El jutge o jutgessa, magistrat o magistrada, representant del Ministeri Fiscal o lletrat o lletrada de l'Administració de justícia que dirigeixi l'acte o l'actuació ha d'adoptar les disposicions oportunes amb aquesta finalitat.

Quan l'actuació no la dirigeixin els anteriors, el funcionari públic que proveeixi el servei ha d'assegurar que els intervinents s'identifiquin a l'inici.

2. Així mateix, l'accés dels ciutadans, les ciutadanes i els i les professionals a les actuacions judicials i processals dutes a terme per videoconferència en les quals siguin part o tinguin un interès legítim i directe s'ha d'efectuar preferentment mitjançant identificació electrònica, que ha de ser prèvia o simultània al moment de cada actuació i específica per a aquesta.

3. El que disposen els apartats anteriors es pot exceptuar en el cas de testimonis o pèrits protegits, agents de policia, agents de policia encoberts, i, en definitiva, en el de qualsevol persona la identitat de la qual s'hagi de preservar en el procés d'acord amb la llei.

4. L'oficina judicial o fiscal ha de comprovar la identitat de les persones intervinents en les actuacions dutes a terme per procediments electrònics a través de les dades bàsiques d'identificació que aquestes hagin aportat prèviament, de conformitat amb el que estableix aquest article.

5. En la intervenció per videoconferència no es poden utilitzar sistemes o aplicacions que alterin o distorsionin la imatge i el so transmès, tret d'excepcions relatives a la salvaguarda de la identitat en els casos que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

6. Els intervinents en una videoconferència han d'observar les mateixes normes de decòrum, vestimenta i respecte exigides en les actuacions dutes a terme presencialment a les sales de vistes i a les seus dels tribunals, les oficines judicials i les oficines fiscals.

7. Quan una actuació duta a terme per videoconferència exigeixi la signatura de la persona intervinent per aquest mateix mitjà, requereix, de manera general:

- a) La verificació prèvia de la informació a signar per part de la persona intervinent.
- b) L'autenticació de la persona intervinent de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret llei.

L'ús de les signatures en cadascuna de les actuacions dutes a terme per videoconferència s'ha de determinar en el marc del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Article 61. *Efectes de les actuacions per videoconferència.*

1. L'incompliment del que estableixen els articles anteriors no priva per si sol d'efectes processals i jurídics a l'actuació portada a terme per videoconferència, ni implica la seva ineficàcia o nul·litat.

2. Si, una vegada duta a terme l'actuació corresponent, s'impugna la identificació o la signatura efectuada en la videoconferència, l'administració competent ha de comprovar que aquesta compleix tots els requisits i les condicions que estableix l'article anterior.

3. Si les comprovacions esmentades ofereixen un resultat positiu, es presumeix l'autenticitat de la identificació, i les costes, les despeses i els drets que origini la comprovació són exclusivament a càrrec de qui hagi formulat la impugnació.

4. Si les comprovacions ofereixen un resultat negatiu o si, malgrat el seu resultat positiu, l'impugnant sosté la impugnació, el jutge o tribunal competent en l'afer ha de resoldre motivadament el que correspongui, amb l'audiència prèvia de les parts.

Article 62. *Punts d'accés segurs i llocs segurs.*

1. Als efectes de les normes sobre atenció al públic i als i les professionals mitjançant presència telemàtica que conté aquest Reial decret llei, i de les normes processals sobre intervenció en actes processals mitjançant presència telemàtica, tenen la consideració de punt d'accés segur i de lloc segur, respectivament, els que s'ajustin al que preveu aquest article.

2. Són punts d'accés segurs els dispositius i sistemes d'informació que compleixin els requisits que determini la normativa del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, que en tot cas han de complir, almenys, els següents:

- a) Permetre la transmissió segura de les comunicacions i la protecció de la informació.
- b) Permetre i garantir la identificació dels intervinents.

c) Complir els requisits d'integritat, interoperabilitat, confidencialitat i disponibilitat de les actuacions.

3. Són llocs segurs els que compleixin els requisits que determini la normativa del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, que en tot cas han de complir, almenys, els següents:

a) Disposar de dispositius i sistemes que tinguin la condició de punt d'accés segur, de conformitat amb l'apartat anterior.

b) Garantir la comprovació de la identitat dels intervinents i l'autonomia de la seva intervenció.

c) Assegurar totes les garanties del dret de defensa, incloent-hi la facultat d'entrevistar-se reservadament amb l'advocat o advocada.

d) Disposar de mitjans que permetin la digitalització de documents per a la seva visualització per videoconferència.

4. A més, s'entenen per llocs segurs en tot cas:

a) L'oficina judicial corresponent al tribunal competent, o qualsevol altra oficina judicial o fiscal, i les oficines de justícia al municipi.

b) Els registres civils, per a actuacions relacionades amb el seu àmbit.

c) L'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses i els instituts de medicina legal, per a la intervenció dels metges forenses, facultatius, tècnics i ajudants de laboratori.

d) Les seus de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, per a la intervenció dels seus membres.

e) Les seus oficials de l'Advocacia de l'Estat, del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social i dels serveis jurídics de les comunitats autònomes, per a la intervenció dels membres d'aquests serveis.

f) Els centres penitenciaris, òrgans dependents d'institucions penitenciàries, centres d'internament d'estrangers i centres d'internament de menors, per a les persones internes i els funcionaris públics.

g) Qualsevol altres llocs que s'estableixin per reglament aplicable a tot el territori de l'Estat, amb l'informe favorable previ del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Article 63. *Mitjans tècnics.*

El Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts i les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia han de dotar les oficines judicials i fiscals dels mitjans tècnics adequats perquè es puguin garantir les actuacions i els serveis no presencials.

Article 64. *Actuacions no jurisdiccionals.*

1. Les actuacions no jurisdiccionals en les quals intervinguin jutges o jutgesses, magistrats o magistrades, lletrats o lletrades de l'Administració de justícia i el Ministeri Fiscal es poden dur a terme de manera presencial o mitjançant la utilització de videoconferència, o per qualsevol altres sistemes que permetin la reproducció del so i de la imatge.

2. Les juntes de jutges i les sales de govern poden dur a terme les seves actuacions de manera telemàtica, en els termes que estableix aquest Reial decret llei i d'acord amb el que a aquest efecte disposi reglamentàriament el Consell General del Poder Judicial. De la mateixa manera telemàtica es poden dur a terme les juntes de fiscals i de lletrats i lletrades de l'Administració de justícia.

Article 65. *Utilització de les sales de vistes virtuals.*

1. Es consideren sales de vistes virtuals les generades en el medi digital, que disposin dels mateixos mitjans de gravació, seguretat i integració amb l'expedient judicial electrònic que les sales de vistes presencials o físiques, però que no necessitin espais físics especials, i permetin el seu ús de manera independent al de les sales presencials.

2. Les administracions públiques amb competències en matèria de justícia han de proveir els jutges i jutgesses, magistrats i magistrades, fiscals, lletrats i lletrades de l'Administració de justícia i personal al servei de l'Administració de justícia de sales virtuals per a la realització de les actuacions que hagin de portar a terme en l'exercici de les seves funcions. La forma i els requisits del seu ús s'han d'establir mitjançant una norma reglamentària.

3. La utilització indeguda de les sales virtuals es pot sancionar, si s'escau, en els termes que determini la normativa disciplinària aplicable.

CAPÍTOL II

L'emissió de les actuacions dutes a terme per mitjans electrònics

Article 66. *L'emissió dels actes de judici i les vistes electrònics.*

1. Els actes de judici, les vistes i altres actuacions que d'acord amb les lleis processals s'hagin de practicar en audiència pública, quan es duguin a terme amb participació telemàtica de tots els intervinents, s'han de retransmetre públicament de conformitat amb els aspectes o les especificitats tècniques que estableixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Els sistemes d'informació i comunicació poden establir diferents nivells de seguretat i accés del públic a la retransmissió.

En els casos de l'article 138.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil; 681.1 de la Llei d'enjudiciament criminal, o en qualsevol altre en què la llei processal permeti la restricció de la publicitat, el jutge o tribunal pot acordar la no retransmissió en la forma que preveu la llei processal.

2. En els actes de judici, les vistes i les audiències dutes a terme amb presència física a la sala de vistes d'algun o alguns dels intervinents, i en aquells en què la publicitat quedi garantida mitjançant l'accés obert a la sala de vistes, el jutge o tribunal pot acordar mitjançant una interlocutòria la no retransmissió en els casos de l'apartat 1, paràgraf tercer, i, a més, quan ho consideri estrictament necessari en atenció a les circumstàncies concurrents.

3. Així mateix, en l'àmbit penal, d'acord amb l'article 682 de la Llei d'enjudiciament criminal, el jutge o tribunal, amb l'audiència prèvia de les parts, pot restringir la presència dels mitjans de comunicació audiovisuals en les sessions del judici i establir limitacions a les gravacions i la presa d'imatges, a la publicitat d'informacions sobre la identitat de les víctimes, dels testimonis o pèrits o de qualsevol altra persona que intervingui en el judici.

4. A les seues judicials electròniques s'ha de publicar la llista dels actes de judici, les vistes i les audiències a dur a terme per cada òrgan judicial, i la forma d'accés a aquests als efectes de publicitat.

5. En el cas de les actuacions orals que es duguin a terme davant del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia s'ha d'aplicar el que preveuen els apartats anteriors.

Els lletrats o les lletrades de l'Administració de justícia poden acordar mitjançant un decret la no retransmissió en els casos que preveu aquest article en matèries de la seva competència exclusiva.

CAPÍTOL III**Protecció de dades de les actuacions recollides en suport audiovisual**

Article 67. *Control sobre la difusió d'actuacions telemàtiques.*

1. Les actuacions judicials que es duguin a terme de manera telemàtica han de respectar la normativa vigent en matèria de protecció de dades.
2. En les actuacions judicials telemàtiques i en els serveis no presencials que descriu aquest títol, les parts, els intervinents o qualssevol persones que tinguin accés a l'actuació esmentada no poden gravar, prendre imatges o utilitzar qualssevol mitjans que permetin una reproducció posterior del so i/o de la imatge del que hagi succeït.
3. Les gravacions a les quals qualsevol persona hagi tingut accés amb motiu d'un procediment judicial no es poden utilitzar, sense autorització judicial, per a finalitats diferents de les jurisdiccionals.
4. En cas d'incompliment de les obligacions que estableix aquest article, el jutge o tribunal pot imposar motivadament una multa de 180 a 60.000 euros, que està subjecta al règim de recursos que preveu el títol V del llibre VII de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, sense perjudici de les sancions que corresponguin si l'actuació constitueix una infracció a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, i de les responsabilitats administratives, civils o penals que corresponguin. Per a la imposició de les sancions s'han de tenir en compte la intencionalitat, el perjudici real causat a l'Administració o als ciutadans i la reiteració o reincidència de la conducta.

CAPÍTOL IV**Seguretat dels entorns remots de treball**

Article 68. *Entorns remots de treball.*

1. S'entén per entorns remots de treball els espais de treball que compleixin els requisits de seguretat, interoperabilitat i capacitat en la gestió i permetin la prestació del servei públic de justícia mitjançant la utilització de les noves tecnologies, independentment de si la prestació del servei es fa de manera presencial.
2. Els entorns remots de treball han de disposar de les mesures de seguretat adequades que garanteixin la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat, la qualitat, la protecció i la conservació de la informació que s'hi gestioni, d'acord amb la normativa que sigui aplicable i sempre que compleixin les condicions d'ús i seguretat que consideri l'administració competent. En concret, han d'assegurar la identificació dels usuaris i el control d'accessos.
3. L'Esquema nacional de seguretat i l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat han de fixar els requisits mínims que totes les administracions públiques amb competències en matèria de justícia han de garantir en relació amb els entorns remots de treball.
4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que estableix l'article 62 d'aquest Reial decret llei en relació amb les actuacions telemàtiques en entorns segurs.

TÍTOL V

Els registres de l'Administració de justícia i els arxius electrònics

CAPÍTOL I

Del Registre de dades per al contacte electrònic amb l'Administració de justícia

Article 69. *Registre de dades per al contacte electrònic amb l'Administració de justícia.*

1. El Registre de dades de contacte electrònic amb l'Administració de justícia ha d'incloure les dades de contacte que els ciutadans, les ciutadanes i els professionals que intervenen davant l'Administració de justícia facilitin a un òrgan o una oficina judicial, fiscalia o oficina fiscal durant la tramitació de qualsevol procediment en el qual siguin parts o interessats, i han de ser accessibles per a tots els òrgans i les oficines judicials, fiscals i oficines fiscals amb finalitats jurisdiccionals, d'acord amb el que disposi la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal que sigui aplicable.

2. Els i les professionals que intervenen davant l'Administració de justícia estan obligats a proporcionar les seves dades de caràcter personal perquè s'incloguin en el Registre que preveu aquest article.

3. El Registre de dades de contacte electrònic amb l'Administració de justícia ha de disposar un sistema específic per a la constància registral de les circumstàncies determinants de la incapacitat per exercir l'advocacia, la procuració o la professió de graduat social, així com del termini durant el qual siguin aplicables, amb una indicació precisa del dia inicial i el dia final.

Els col·legis de l'advocacia, la procuració i els graduats socials estan obligats comunicar aquestes circumstàncies a l'Administració de justícia per mitjans electrònics, en els termes que determini la normativa tècnica.

El sistema ha de ser, a més, interoperable amb els registres administratius de suport a l'Administració de justícia.

4. Les persones no obligades a relacionar-se amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics poden proporcionar les seves dades de caràcter personal perquè s'incloguin en el Registre que preveu aquest article, i en poden sol·licitar l'eliminació en qualsevol moment.

5. El Registre de dades de contacte electrònic amb l'Administració de justícia ha de ser interoperable amb el sistema de contactes de l'Administració General de l'Estat en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

CAPÍTOL II

Del registre d'escrits

Article 70. *Registre judicial electrònic.*

1. Les oficines judicials amb funcions de registre i repartiment han de disposar dels mitjans electrònics adequats per a la recepció i el registre d'escrits i documents, el trasllat de còpies, la realització d'actes de comunicació i l'expedició de resguards electrònics a través de mitjans de transmissió segurs, entre els quals s'han d'incloure els sistemes de signatura i segellament de temps basats en certificats electrònics qualificats.

2. En aquests registres judicials electrònics únicament s'han d'admetre escrits i documents dirigits als òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals adscrits al registre judicial electrònic de què es tracti.

3. La recepció de sol·licituds, escrits i comunicacions es pot interrompre pel temps imprescindible només quan hi concorren raons justificades de manteniment tècnic o operatiu. La interrupció s'ha d'anunciar als potencials usuaris i usuàries del registre electrònic amb l'antelació que, en cada cas, sigui possible. En supòsits d'interrupció no

planificada en el funcionament del registre electrònic, i sempre que sigui possible, s'han de disposar les mesures perquè l'usuari o la usuària sigui informat d'aquesta circumstància, així com dels efectes de la suspensió, amb indicació expressa, si s'escau, de la pròrroga dels terminis de venciment imminent. Alternativament, es pot establir un readreçament que permeti utilitzar un registre electrònic en substitució d'aquell en el qual s'hagi produït la interrupció.

Article 71. *Funcionament.*

1. Els registres electrònics han d'emetre automàticament un rebut consistent en una còpia autenticada de l'escrit, el document o la comunicació de què es tracti, incloent-hi la data i l'hora de presentació i el número d'entrada de registre.

2. Els documents que s'adjuntin a l'escrit o la comunicació corresponent han de complir els estàndards de format i requisits de seguretat que es determinin en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica. Els registres electrònics han de generar rebuts acreditatius del lliurament d'aquests documents que garanteixin la integritat i el no-repudi dels documents aportats, així com la data i l'hora de presentació i el número de registre d'entrada en la corresponent seu judicial electrònica.

Article 72. *Còmput de terminis.*

1. Els registres electrònics es regeixen, als efectes de còmput dels terminis imputables tant a les persones interessades com a les oficines judicials, per la data i l'hora oficial de la seu judicial electrònica d'accés, que ha de disposar de les mesures de seguretat necessàries per garantir-ne la integritat i en què han d'estar visibles. L'inici del còmput dels terminis que hagin de complir els òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals està determinat per la data i l'hora de presentació en el mateix registre.

2. Els registres electrònics han de permetre la presentació d'escrits, documents i comunicacions cada dia de l'any durant les vint-i-quatre hores.

3. Als efectes que prevegin les lleis processals quant al còmput de terminis fixats en dies hàbils o naturals, i pel que fa al compliment de terminis pels interessats, la presentació per mitjans electrònics en un dia inhàbil a efectes processals de conformitat amb la llei s'entén efectuada en la primera hora hàbil del primer dia hàbil següent, llevat que una norma permeti expressament la recepció en un dia inhàbil.

4. Cada seu judicial electrònica en què estigui disponible un registre electrònic ha d'indicar, atenent l'àmbit territorial en el qual exerceix les seves competències el titular d'aquella, els dies que es consideren inhàbils als efectes dels apartats anteriors.

CAPÍTOL III

Del Registre electrònic comú de l'Administració de justícia

Article 73. *Registre electrònic comú de l'Administració de justícia.*

1. El Registre electrònic comú de l'Administració de justícia ha de possibilitar la presentació d'escrits i comunicacions dirigits a l'Administració de justícia i als òrgans i les oficines judicials, fiscalies i oficines fiscals, de manera complementària i interoperable amb els registres existents en les administracions amb competència de justícia.

2. El Registre electrònic comú de l'Administració de justícia ha de ser accessible a través del Punt d'accés general de l'Administració de justícia i interoperable amb el Registre electrònic comú de l'Administració General de l'Estat.

3. L'ha de gestionar el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts. El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica n'ha d'establir les condicions de funcionament, així com els requisits tècnics i les previsions per a l'adhesió a aquest Registre dels sistemes existents a les comunitats autònomes amb competència en la matèria; el Registre electrònic comú té un caràcter complementari a aquests

sistemes. Els escrits i les comunicacions que compleixin els requisits que determini la normativa tècnica o de desplegament, presentats al Registre electrònic comú de l'Administració de justícia, han de generar l'entrada automàtica, i han de proporcionar un justificant de recepció electrònic amb acreditació de la data i l'hora de presentació.

4. Les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han de facilitar la interoperabilitat dels sistemes de justícia amb el Registre electrònic comú de l'Administració de justícia.

5. El Registre electrònic comú de l'Administració de justícia ha d'informar el ciutadà, la ciutadana o el o la professional i l'ha de redirigir, quan escaigui, als registres competents per a la recepció dels documents que disposin d'aplicacions o registres específics per al seu tractament, bé per raó de la matèria o bé perquè encara no s'ha procedit a l'adhesió d'àmbits competencials o jurisdiccionals a aquest.

CAPÍTOL IV

Del Registre electrònic d'apoderaments judicials

Article 74. *El Registre electrònic d'apoderaments judicials.*

1. En el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts hi ha d'haver un Registre electrònic d'apoderaments judicials en què s'han d'inscriure els apoderaments atorgats presencialment o electrònicament per qui tingui la condició d'interessat o interessada en un procediment judicial a favor del seu representant, per actuar en nom seu davant l'Administració de justícia. També hi han de constar les altres circumstàncies i representacions que preveu aquest Reial decret llei.

2. El Registre electrònic d'apoderaments judicials ha de permetre comprovar vàlidament la representació que tenen els qui actuïn davant l'Administració de justícia en nom d'un tercer.

3. Els assentaments que s'efectuïn en el Registre electrònic d'apoderaments judicials han de contenir, almenys, la informació següent:

a) Nom i cognoms o raó social, número de document nacional d'identitat, passaport, número d'identificació d'estrangeria o document d'identitat d'estranger si es tracta d'una persona estrangera, d'identificació fiscal o d'un document equivalent del poderdant, domicili, telèfon i, si s'escau, adreça de correu electrònic.

b) Nom i cognoms o raó social, número de document nacional d'identitat, passaport, NIE, o document d'identitat si es tracta d'una persona estrangera, d'identificació fiscal o d'un document equivalent de l'apoderat, domicili, telèfon i, si s'escau, adreça de correu electrònic. En el cas que sigui un professional intervinent davant l'Administració de justícia sotmès a col·legiació s'hi han de consignar el número de col·legiat i el col·legi professional de pertinença.

c) Data d'inscripció.

d) Tipus de poder segons les facultats que atorgui.

4. Els apoderaments que s'inscriguin en el Registre electrònic d'apoderaments judicials han de correspondre a alguna de les tipologies següents, segons l'àmbit d'aquests i les facultats conferides a l'apoderat o apoderada:

a) Un poder genèric perquè l'apoderat o apoderada pugui actuar en nom del poderdant en qualsevol classe de procediment i actuació judicial.

b) Un poder perquè l'apoderat o apoderada pugui actuar en nom del poderdant únicament en determinades classes de procediments.

c) Un poder específic perquè l'apoderat o apoderada pugui actuar en nom del poderdant en un procediment concret.

Les facultats de l'apoderat poden ser de caràcter general o especial segons el que determini el poderdant, de conformitat amb el que estableix l'article 25 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

5. El poder en què la part atorgui la seva representació per compareixença electrònica, a través d'una seu judicial electrònica, en el registre electrònic d'apoderaments judicials, s'ha d'efectuar fent ús dels sistemes de signatura electrònica que preveu aquest Reial decret llei.

Quan el poderdant no disposi d'un sistema de signatura electrònica que preveu aquest Reial decret llei, pot conferir el poder per compareixença personal davant del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia de qualsevol oficina judicial, i aquest, en tot cas, ha d'assegurar la inscripció en el Registre electrònic d'apoderaments judicials.

6. Les inscripcions dels apoderaments en el Registre tenen una validesa determinada màxima de cinc anys a comptar de la data d'inscripció. En tot cas, en qualsevol moment abans de la finalització d'aquest termini el poderdant pot revocar o prorrogar la inscripció. Les pròrroques atorgades pel poderdant a l'apoderament tenen una validesa determinada màxima de cinc anys a comptar de la data d'inscripció o, si s'escau, de l'última pròrroga.

7. Les sol·licituds de revocació, de pròrroga o de denúncia del poder es poden dirigir a qualsevol registre, i aquesta circumstància ha de quedar inscrita en el registre davant del qual tingui efectes el poder, amb efectes des de la data en què tingui lloc aquesta inscripció.

8. El tractament de les dades ha de ser conforme a la normativa aplicable de protecció de dades de caràcter personal, i s'hi han d'incorporar les mesures tècniques i organitzatives necessàries amb aquesta finalitat.

Article 75. Reconeixement de les representacions en el Registre electrònic d'apoderaments de l'Administració General de l'Estat.

1. Els apoderaments inscrits en el Registre electrònic d'apoderaments de l'Administració General de l'Estat que preveu l'article 6 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, poden tenir efecte davant dels òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals, en els casos, amb els requisits i amb els límits que determini el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

2. En tot cas, per a això es requereix la compatibilitat i interoperabilitat dels sistemes informàtics dels registres electrònics d'apoderaments judicials i d'apoderaments de l'Administració General de l'Estat, i que el personal al servei de l'Administració de justícia pugui accedir i consultar el Registre electrònic d'apoderaments de l'Administració General de l'Estat.

Article 76. Inscripció de l'apoderament pels representants processals.

Els representants processals poden inscriure directament l'apoderament conferit a favor seu en els procediments que determini el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, amb una valoració de la seva quantia o transcendència. En cas que no es pugui acreditar l'atorgament en forma de l'apoderament així inscrit, el qui s'hagi atribuït representació incorre en la responsabilitat civil, penal i disciplinària que derivi de la seva actuació.

Article 77. Acreditació de la representació processal.

La representació processal s'ha d'acreditar mitjançant una consulta automatitzada orientada a la dada que confirmi la inscripció d'aquesta en el Registre electrònic d'apoderaments judicials, quan el sistema ho permeti. Si passa altrament, s'ha d'acreditar mitjançant el certificat de la inscripció en el Registre electrònic d'apoderaments judicials.

En tots els casos, el qui assumeixi la representació processal ha d'indicar el número assignat a la inscripció en aquest Registre.

CAPÍTOL V**Registre de personal al servei de l'Administració de justícia habilitat**

Article 78. *Registre de personal al servei de l'Administració de justícia habilitat.*

Els funcionaris i les funcionàries al servei de l'Administració de justícia poden ser habilitats per dur a terme per mitjans electrònics tràmits, actuacions o serveis determinats.

Aquestes habilitacions s'han d'inscriure en un registre interoperable amb els sistemes de l'Administració de justícia en els termes que defineixi la normativa tècnica del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

CAPÍTOL VI**Arxius a l'Administració de justícia**

Article 79. *Sistema d'arxiu de l'Administració de justícia.*

Les administracions públiques amb competències en matèries d'Administració de justícia han de disposar d'un sistema d'arxiu judicial electrònic que asseguri l'accés i la conservació a llarg termini dels expedients i documents judicials electrònics. Aquest sistema d'arxiu ha de ser interoperable amb tots els sistemes de gestió processal i els altres sistemes de justícia la prestació del servei públic de justícia, i ha d'assegurar unes característiques i una qualitat equivalent a tot el territori, en els termes que es defineixin reglamentàriament o mitjançant normativa tècnica del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, amb respecte al que estableix la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal. Cada administració amb competències en matèria de mitjans de justícia ha de determinar si aquest sistema es proveeix a través de serveis comuns, a través de les respectives seues electròniques de cada territori, o a través de tots dos.

Article 80. *Documents en format no electrònic.*

1. Transcorregut el termini que es determini reglamentàriament, els documents en suport no electrònic que estiguin en els tribunals, les oficines judicials i les oficines fiscals i dels quals s'hagi obtingut una còpia electrònica autèntica per al seu registre i incorporació al corresponent expedient judicial electrònic, es poden retornar a la part o l'interessat que els va aportar o, si s'escau, es poden destruir, de conformitat amb els requisits que estableixi aquest Reial decret llei o el seu desplegament en via reglamentària o normativa tècnica.

2. La devolució o, si s'escau, la destrucció dels documents que esmenta l'apartat anterior s'ha d'efectuar sota la responsabilitat del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, o per resolució judicial quan la naturalesa probatòria o altres finalitats jurisdiccionals així ho aconsellin, amb l'audiència prèvia de les parts o els interessats en tot cas.

TÍTOL VI**Dades obertes**

Article 81. *Del Portal de dades de l'Administració de justícia.*

1. El Portal de dades de l'Administració de justícia ha de facilitar als ciutadans, les ciutadanes i els professionals informació processada i precisa sobre l'activitat i la càrrega de treball, així com qualssevol altres dades rellevants, de tots els òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals, proveïda pels sistemes de justícia en els termes

que defineixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, per tal de reflectir la realitat de l'Administració de justícia amb el rigor i el detall màxims possibles.

2. La Comissió Nacional d'Estadística Judicial ha de determinar la informació d'estadística judicial que, als efectes que preveu l'apartat anterior, s'hagi de publicar en el Portal.

3. Dins d'aquest Portal s'ha d'incloure un apartat on la informació tingui la consideració de «dada oberta».

4. És necessària una anonimització prèvia de les dades que garanteixi, en tot cas, el nivell d'agregació suficient que impedeixi la identificació de persones físiques.

Article 82. *Sobre les condicions i llicències de reutilització de dades.*

1. Les dades, sol·licituds i llicències de reutilització de les dades, que en compliment del que estableix l'article anterior es publiquin a l'apartat de dades obertes, estan subjectes al que disposa el Reial decret llei 24/2021, de 2 de novembre, de transposició de directives de la Unió Europea en les matèries de bons garantits, distribució transfronterera d'organismes d'inversió col·lectiva, dades obertes i reutilització de la informació del sector públic, exercici de drets d'autor i drets afins aplicables a determinades transmissions en línia i a les retransmissions de programes de ràdio i televisió, exempcions temporals a determinades importacions i subministraments, de persones consumidores i per a la promoció de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients.

2. Les administracions amb competències en matèria de justícia han de promoure la utilització, la reutilització i la compartició de les dades i la informació subministrada en els portals amb el propòsit d'afavorir el dret a la informació dels ciutadans i les ciutadanes i el deure de transparència dels poders públics.

3. El tractament ulterior de la informació no jurisdiccional de dades obertes o de reutilització de la informació a la qual s'hagi accedit en l'àmbit jurisdiccional ha de complir la normativa de protecció de dades vigent.

Article 83. *Dades automàticament processables.*

Les administracions públiques amb competències en matèries d'Administració de justícia han de vetllar perquè les dades publicades en el Portal de dades de l'Administració de justícia siguin automàticament processables sempre que sigui possible. A aquest efecte, els sistemes informàtics de gestió processal de l'Administració de justícia i les seves aplicacions associades han de permetre l'extracció automatitzada de les dades necessàries per a l'elaboració de la informació pública dels portals. És, en tot cas, responsabilitat de cada administració amb competències en matèria de justícia el compliment del deure de proporcionar les dades en condicions idònies per utilitzar-les en la informació dels portals web.

Article 84. *Sobre la interoperabilitat de les dades obertes.*

La part de dades obertes del Portal de dades de l'Administració de justícia ha d'interoperar amb el Portal de dades obertes de l'Estat, així com amb el de la Unió Europea. Les diferents administracions poden utilitzar el Portal de dades de l'Administració de justícia directament o interoperant els possibles portals propis que tinguin a aquest efecte.

TÍTOL VII

Cooperació entre les administracions amb competències en matèria d'Administració de justícia. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat

CAPÍTOL I

Marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica

Article 85. *El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica. Definició i funcions.*

1. El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica és l'òrgan de cooperació en matèria d'Administració judicial electrònica. Està compost per representants del Consell General del Poder Judicial, del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, de la Fiscalia General de l'Estat i de les comunitats autònomes amb competències en matèries d'Administració de justícia. Està copresidit per un representant del Consell General del Poder Judicial i un altre del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, i té les finalitats següents:

- a) L'impuls de la cogovernança de l'Administració digital de la justícia.
- b) L'impuls i la coordinació del desenvolupament de la transformació digital de l'Administració de justícia.

2. Amb les finalitats anteriors, el Comitè té les funcions següents:

- a) Definir i validar la funcionalitat i seguretat dels programes i les aplicacions que es pretenguin utilitzar en l'àmbit de l'Administració de justícia, amb caràcter previ a la seva implantació.
- b) Impulsar i coordinar l'elaboració i l'execució de les iniciatives d'actuació i els plans conjunts, acords i convenis, per tal d'aconseguir la transformació digital de l'Administració de justícia.
- c) Promoure la posada en marxa de serveis interadministratius integrats i la compartició d'infraestructures tècniques i dels serveis comuns, que permetin la racionalització dels recursos de tecnologies de la informació i la comunicació a tots els nivells.
- d) Fixar i mantenir actualitzat l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat, de manera que permeti, a través de les plataformes tecnològiques necessàries, la interoperabilitat total de totes les aplicacions informàtiques al servei de l'Administració de justícia.
- e) En matèria de ciberseguretat judicial, vetllar per la seguretat dels sistemes, establint el marc organitzatiu a través del Subcomitè de Seguretat, la política de seguretat i promovent el seu desplegament normatiu, així com la definició i l'establiment de criteris de valoració de referència que permetin a les administracions prestacionals determinar el nivell de seguretat de cada dimensió dels sistemes d'informació de jutjats, tribunals i fiscalies i els nivells de riscos proposats per les administracions instrumentals, en els termes que estableixi la normativa relativa a protecció de dades i de seguretat aplicable.
- f) Emetre informe dels avantprojectes de llei, els projectes de disposicions reglamentàries i altres normes que li sotmetin els òrgans proponentes i l'objecte de les quals sigui la regulació en matèria de tecnologies de la informació i la comunicació aplicable a l'Administració de justícia.
- g) Les altres que es determinin legalment o reglamentàriament.

Article 86. Relacions amb altres òrgans.

1. El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica i la Conferència Sectorial de Justícia s'han de coordinar en l'exercici de les seves funcions, en nom de l'eficiència dels serveis públics. Amb aquesta finalitat s'han d'arbitrar els mecanismes de col·laboració que corresponguin.

2. Dins del model de governança, amb l'objectiu d'unir esforços i coordinar l'execució del procés de transformació digital, s'hi ha de fixar un marc de col·laboració constant entre l'Administració General de l'Estat i els seus organismes i entitats de dret públic vinculades o dependents, i el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Aquesta col·laboració s'ha d'articular a través del Comitè de Direcció per a la Digitalització de l'Administració o un òrgan equivalent.

3. Així mateix, per tal de complir el manament que conté l'article 461 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, s'han d'arbitrar els mecanismes de coordinació necessaris entre la Comissió Nacional d'Estadística Judicial i el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

Article 87. Consell Consultiu per a la Transformació Digital de l'Administració de Justícia.

1. Les administracions públiques amb competències en justícia han d'afavorir que la iniciativa, el disseny, el desenvolupament i la producció de sistemes es portin a terme en col·laboració amb el sector privat i els col·lectius principalment afectats.

2. Amb aquesta finalitat, s'ha de constituir un Consell Consultiu del qual formin part:

- a) Organitzacions sindicals.
- b) Associacions professionals de jutges i jutgesses, fiscals i lletrats i lletrades de l'Administració de justícia.
- c) Consells generals de l'advocacia, la procuració i els graduats i les graduades socials.
- d) Associacions i organitzacions empresarials, així com l'associació o associacions d'empreses d'electrònica, tecnologies de la informació, telecomunicacions i digitalització.
- e) El Col·legi Oficial de Registradors de la Propietat i Mercantils d'Espanya.
- f) El Consell General del Notariat.
- g) La Federació Espanyola de Municipis i Províncies.
- h) La Secretaria General d'Administració Digital.
- i) Les altres organitzacions que es determinin amb les finalitats d'aquest article.

En el cas de les administracions amb competències transferides en matèria de justícia es poden crear consells territorials, la composició dels quals s'ha d'adequar als representants institucionals, col·legials i associatius de cada territori.

CAPÍTOL II

Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat*Secció 1a Interoperabilitat judicial**Article 88. Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.*

1. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat està constituït pel conjunt d'instruccions tècniques d'interoperabilitat i seguretat aprovades pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica i que permetin el compliment de l'Esquema nacional d'interoperabilitat i de l'Esquema nacional de seguretat en l'àmbit de l'Administració electrònica, i recullin les particularitats de l'Administració de justícia que requereixin una regulació concreta.

2. Els esquemes nacionals indicats i les seves instruccions tècniques de desenvolupament són de compliment obligat, sense perjudici de les adaptacions que indica l'apartat anterior.

3. Així mateix, forma part de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat el conjunt d'instruccions tècniques que dicti el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica en l'exercici de les seves competències de conformitat amb la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i aquest Reial decret llei.

4. Les instruccions tècniques que indiquen els apartats anteriors es denominen guies tècniques d'interoperabilitat i seguretat.

5. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat, amb l'anàlisi prèvia dels riscos, ha d'incorporar les mesures tècniques i organitzatives destinades a garantir i poder acreditar que el tractament de les dades de caràcter personal és conforme a la normativa de protecció de dades personals, que s'han de revisar i actualitzar quan sigui necessari.

Article 89. *Interoperabilitat dels sistemes d'informació.*

Els sistemes d'informació i comunicació que s'utilitzin a l'Administració de justícia han de ser interoperables entre si per facilitar la seva comunicació i integració, en els termes que determini el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

A fi d'assegurar la interoperabilitat a què es refereix l'apartat anterior, correspon al Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica identificar i definir les metadades mínimes obligatòries que han de contenir els documents judicials i les metadades complementàries. Els sistemes de justícia han d'assegurar en tot cas la incorporació, l'entrada i el tractament, com a mínim, de les metadades mínimes obligatòries, tant en els intercanvis entre sistemes de l'administració corresponent com en els intercanvis amb altres administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia, i amb altres administracions públiques.

En l'àmbit d'aquest Reial decret llei, és de compliment obligat l'Esquema nacional d'interoperabilitat, així com la normativa europea d'interoperabilitat aplicable. Per adequar-ne el compliment, i en cas que requereixi una regulació específica d'acord amb les particularitats pròpies de l'Administració de justícia, el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica ha de desenvolupar normes tècniques d'interoperabilitat que siguin de compliment obligat, a través de guies tècniques d'interoperabilitat i seguretat d'aquest Comitè.

Article 90. *Consells generals i professions col·legiades.*

Les aplicacions i els serveis electrònics que els consells generals de l'advocacia, de la procuració i de graduats i graduades socials posin a disposició dels i les professionals han d'interoperar amb els sistemes de gestió processal, si és necessari a través dels serveis comuns a totes les administracions competents que preveu aquest Reial decret llei.

Reglamentàriament, amb l'informe previ del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, escoltats els consells generals, s'han d'establir per a tot l'àmbit estatal les condicions i funcionalitats obligatòries de la interoperabilitat.

Article 91. *Notaries i registres de la propietat, béns mobles i mercantils i qualssevol altres registres públics amb els quals es relacionen l'Administració de justícia i la resta d'administracions públiques i els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculades i dependents.*

Els registres electrònics a disposició dels registres de la Propietat, mercantils i de béns mobles, i qualssevol altres registres públics amb els quals es relaciona l'Administració de justícia, així com el protocol electrònic de les notaries, han de garantir l'accessibilitat i la consulta, per a finalitats jurisdiccionals, des dels òrgans judicials, les

oficines judicials i les oficines fiscals, i la interoperabilitat amb els sistemes de gestió processal, si és necessari a través dels serveis comuns a totes les administracions competents que preveu aquest Reial decret llei, i han de possibilitar l'automatització d'interaccions habituals entre l'òrgan judicial i el registre o l'òrgan judicial i la notaria que no exigeixin l'exercici de la funció qualificadora ni de la fe pública.

La interconnexió s'ha de fer per un protocol electrònic d'accessibilitat i consulta, que ha de ser únic per a tota l'Administració de justícia, sota acord del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

De la mateixa manera, els registres electrònics als quals es refereix aquest precepte han de garantir la interoperabilitat amb els sistemes utilitzats per la resta d'administracions públiques, i els seus organismes públics i entitats de dret públic vinculades i dependents, de conformitat amb la normativa que sigui aplicable en cada cas.

Article 92. *Cooperació jurídica internacional i comunicacions electròniques transfrontereres.*

1. Les comunicacions entre els òrgans judicials unipersonals i col·legiats, així com la Fiscalia i les oficines judicials i fiscals, i el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, relatives a actes de cooperació jurídica internacional s'han de dur a terme per mitjans electrònics que assegurin el compliment dels requisits tècnics que estableix aquest Reial decret llei i els requisits processals i de contingut que estableix el marc normatiu vigent. Se n'exceptuen els casos en què l'Estat de destinació no admeti les comunicacions electròniques.

2. Amb aquesta finalitat, les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han d'implantar solucions que permetin la comunicació electrònica de dades i documents entre els jutjats i tribunals, així com les oficines judicials i oficines fiscals, i el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, en els termes que preveu l'apartat anterior. Aquestes solucions han de ser interoperables amb els sistemes de gestió processal i han de possibilitar l'entrada, la incorporació i el tractament de la informació en forma de metadades, d'acord amb esquemes comuns, i en models de dades.

3. Els sistemes informàtics de gestió processal de l'Administració de justícia han de permetre l'extracció automatitzada de les dades relatives al sistema judicial quan pel dret de la Unió Europea o un tractat internacional en vigor l'Estat estigui obligat a comunicar-les a organismes internacionals. El Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts ha de centralitzar la informació per tal de remetre-la a l'organisme corresponent.

Secció 2a *Ciberseguretat judicial*

Article 93. *Política de seguretat de la informació de l'Administració judicial electrònica.*

1. Corresponen al Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica l'elaboració i l'actualització de la política de seguretat de la informació de l'Administració de justícia, en els seus aspectes organitzatius, tècnics, físics i de compliment de la normativa.

2. Aquesta política de seguretat de la informació és aplicable a tots els sistemes d'informació i comunicacions que prestin serveis a l'Administració de justícia, de manera única; l'ha d'aprovar el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica i s'ha de publicar com a acord de l'òrgan de cooperació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en els butlletins o diaris oficials de les comunitats autònomes amb competències assumides en matèria de justícia, així com en el Punt d'accés general de l'Administració de justícia i a les seues judicials electròniques.

3. Sense perjudici de la declaració de conformitat i la certificació amb l'Esquema nacional de seguretat, els sistemes d'informació de l'Administració de justícia han

d'acreditar la seva conformitat amb l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat, d'acord amb els termes que estableixi el Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

4. Les entitats del sector privat que proveeixin de solucions o prestin serveis a les administracions, als seus organismes i a les institucions sotmeses a aquest Reial decret llei s'han d'atendir al que disposa aquesta política de seguretat, així com al compliment dels esquemes nacionals d'interoperabilitat i seguretat, les guies d'interoperabilitat i seguretat, i les instruccions tècniques de seguretat del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica que siguin aplicables.

Article 94. *Millora contínua del procés de seguretat.*

1. El procés integral de seguretat implantat s'ha d'actualitzar i millorar de manera contínua. Per fer-ho, s'han d'aplicar els criteris i mètodes reconeguts en la pràctica i els estàndards nacionals i internacionals relatius a gestió de les tecnologies de la informació.

2. L'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat s'ha de mantenir actualitzat de manera permanent. S'ha de desenvolupar i perfeccionar al llarg del temps en paral·lel al progrés dels serveis d'administració electrònica, de l'evolució tecnològica i a mesura que es vagin consolidant les infraestructures que li donen suport. Per a això, s'han de desenvolupar les corresponents guies i normes tècniques aplicables.

3. Correspon al Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica aprovar les bases per a l'actualització de l'Esquema judicial d'interoperabilitat i seguretat.

Article 95. *Subcomitè de Seguretat.*

1. El Subcomitè de Seguretat és l'òrgan especialitzat i permanent per a la ciberseguretat judicial del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

2. El Subcomitè de Seguretat està integrat per les persones amb responsabilitat en matèria de seguretat de cadascuna de les administracions i institucions integrants del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, així com per les persones que designin el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat. S'han d'arbitrar els mecanismes de col·laboració necessaris entre el Subcomitè de Seguretat i el Centre Criptològic Nacional.

3. Per via reglamentària s'han d'establir les funcions del Subcomitè de Seguretat, que han de tenir com a objecte principal l'establiment d'un marc comú de cooperació que permeti l'adopció de decisions comunes i coordinades en matèria de ciberseguretat judicial.

4. El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica ha de rebre el suport del Subcomitè de Seguretat per elaborar les instruccions tècniques i guies d'interoperabilitat i seguretat necessàries, en compliment de l'Esquema nacional de seguretat, així com de la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Article 96. *Centre d'Operacions de Ciberseguretat de l'Administració de Justícia.*

El Centre d'Operacions de Ciberseguretat de l'Administració de Justícia ha de reforçar les capacitats de vigilància, prevenció, protecció, detecció i resposta davant d'incidents de ciberseguretat, assessorament i suport a la gestió de la ciberseguretat d'una manera centralitzada, que permeti una millor eficàcia i eficiència.

Per aconseguir-ho, el Centre d'Operacions de Ciberseguretat de l'Administració de Justícia ha de prestar un conjunt de serveis horitzontals de ciberseguretat a les administracions públiques prestatàries del servei públic de justícia.

La gestió d'aquests serveis inclou, fonamentalment, la implantació de la infraestructura tècnica i eines, els procediments, l'operació i altres qüestions associades. En el cas de les administracions amb competències en ciberseguretat i serveis horitzontals per als sistemes de l'Administració de justícia, i dins l'activitat del Comitè

Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica, s'han de crear grups de treball en els quals es concretin les dades a intercanviar i els mitjans de col·laboració que es considerin necessaris.

El Centre d'Operacions de Ciberseguretat de l'Administració de Justícia ha d'articular la resposta als incidents de seguretat, i ha d'actuar sense perjudici de les capacitats de resposta a incidents de seguretat que pugui tenir cada administració amb competències en matèria de justícia i institucions judicials sotmeses a aquest Reial decret llei, i de la funció de coordinació en l'àmbit nacional i internacional de l'Equip de Resposta per a Emergències Informàtiques del Centre Criptològic Nacional (CCN-CERT).

CAPÍTOL III

Reutilització d'aplicacions i transferència de tecnologies. Directori general d'informació tecnològica judicial

Article 97. Reutilització de sistemes, infraestructures i aplicacions de propietat de les administracions amb competències en matèria de justícia.

1. Les administracions titulars dels drets de propietat intel·lectual d'aplicacions, desenvolupades pels seus serveis o el desenvolupament de les quals hagi estat objecte de contractació, les han de posar a disposició de qualsevol institució judicial o qualsevol administració pública sense cap contraprestació i sense necessitat de conveni.

2. Les aplicacions a les quals es refereix l'apartat anterior es poden declarar de fonts obertes, quan se'n derivi més transparència en el funcionament de l'Administració de justícia. S'han de publicar, en aquest cas, com a llicència pública de la Unió Europea, sense perjudici d'altres llicències que assegurin que els programes, les dades o la informació que es comparteixen:

- a) Es poden executar per a qualsevol propòsit.
- b) Permeten conèixer el seu codi font.
- c) Es poden modificar o millorar.
- d) Es poden redistribuir a altres usuaris amb canvis o sense, sempre que l'obra derivada mantingui aquestes mateixes quatre garanties.

3. Les administracions públiques amb competències en justícia, amb caràcter previ a l'adquisició, el desenvolupament o el manteniment al llarg de tot el cicle de vida d'una aplicació, tant si s'efectua amb mitjans propis com per la contractació dels serveis corresponents, han de consultar en el directori general d'aplicacions del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, i, si s'escau, han de consultar en el directori general d'aplicacions dependent de l'Administració General de l'Estat, si hi ha solucions disponibles per a la seva reutilització, que puguin satisfer totalment o parcialment les necessitats, millores o actualitzacions que es pretenen cobrir, i sempre que els requisits tecnològics d'interoperabilitat i seguretat ho permetin.

En el cas que hi hagi una solució disponible per a la seva reutilització total o parcial, les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia la poden reutilitzar amb la formalització prèvia d'un conveni d'acord amb el que estableix l'article 47 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Article 98. Transferència de tecnologia entre administracions. Directori general d'informació tecnològica judicial.

1. El Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts ha de mantenir un directori general d'aplicacions judicials per a la seva reutilització i n'ha d'impulsar el manteniment, en col·laboració amb la resta d'administracions públiques amb competències en matèria de justícia. S'ha de promoure el desenvolupament de guies tècniques, formats i estàndards comuns d'especial interès per al desenvolupament de

l'Administració judicial electrònica en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

2. Les diferents administracions han de mantenir directoris actualitzats d'aplicacions per a la seva reutilització lliure, especialment en els camps d'especial interès per al desenvolupament de l'administració electrònica i de conformitat amb el que s'estableixi sobre això en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

3. Les administracions amb competències en matèria de justícia han de tenir en compte les solucions disponibles per a la reutilització lliure que puguin satisfer totalment o parcialment les necessitats dels nous sistemes i serveis o la millora i l'actualització dels ja implantats. En concret, es poden adherir voluntàriament i a través de mitjans electrònics a les plataformes, les aplicacions i els registres establerts.

CAPÍTOL IV

Protecció de dades de caràcter personal

Article 99. *Protecció de dades en l'ús dels mitjans tecnològics i informàtics.*

Els sistemes que s'utilitzin a l'Administració de justícia i que tractin dades personals que s'hagin d'incorporar a un procés judicial o expedient fiscal per a finalitats jurisdiccionals s'han d'ajustar a la normativa que preveuen els articles 236 *bis* a 236 *decies* de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol; l'article 2, paràgrafs 4 i 5, de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, i l'article 2.2 de la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig.

Article 100. *Protecció de dades en els documents judicials electrònics.*

Les oficines judicials i fiscals han de disposar dels mitjans tecnològics adequats per a la realització automatitzada de l'anonimització, la pseudonimització i la dissociació de les dades de caràcter personal.

Amb la finalitat de possibilitar el que disposa el paràgraf anterior, les resolucions processals i judicials s'han d'adequar a un format normalitzat acordat en el si del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.

TÍTOL VIII

Mesures d'eficiència processal del Servei Públic de Justícia

Article 101. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal, aprovada pel Reial decret de 14 de setembre de 1882.*

La Llei d'enjudiciament criminal queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 109, que queda redactat de la manera següent:

«Article 109.

A l'acte de rebre's declaració pel jutge de la persona ofesa o perjudicada, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha d'instruir del dret que l'assisteix per mostrar-se part en el procés i renunciar o no a la restitució de la cosa, la reparació del dany i la indemnització del perjudici causat pel fet punible. Així mateix, l'ha d'informar dels drets que recull la legislació vigent, i pot delegar aquesta funció en personal especialitzat en l'assistència a víctimes.

Si és menor s'ha de practicar la mateixa diligència amb el seu representant legal.

En els processos en què participin persones amb discapacitat, s'hi han de fer les adaptacions i els ajustos que siguin necessaris. Aquestes adaptacions poden

estar referides a la comunicació, la comprensió i la interacció amb l'entorn. S'ha de garantir que:

a) Totes les comunicacions amb les persones amb discapacitat, orals o escrites, es facin en un llenguatge clar, senzill i accessible, d'una manera que tinguí en compte les seves característiques personals i les seves necessitats, fent ús de mitjans com la lectura fàcil. Si és necessari, la comunicació també s'ha de fer a la persona que presti suport a la persona amb discapacitat per a l'exercici de la seva capacitat jurídica.

b) Es faciliti a la persona amb discapacitat l'assistència o els suports necessaris perquè es pugui fer entendre, la qual cosa inclou la interpretació en les llengües de signes reconegudes legalment i els mitjans de suport a la comunicació oral de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

c) Es permeti la participació d'un professional expert que com a facilitador dugui a terme tasques d'adaptació i ajust necessàries perquè la persona amb discapacitat pugui entendre i ser entesa.

d) La persona amb discapacitat pugui estar acompanyada d'una persona de la seva elecció des del primer contacte amb les autoritats i els funcionaris.

Fora dels casos que preveuen els dos paràgrafs anteriors, als interessats en les accions civils o penals no se'ls ha de fer cap notificació que prolongui o aturi el curs de la causa, la qual cosa no obsta perquè el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia procuri instruir d'aquell dret l'ofès absent.

En tot cas, en els processos que se segueixin per delictes compresos a l'article 57 del Codi penal, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'assegurar la comunicació a la víctima dels actes processals que puguin afectar la seva seguretat.»

Dos. Es modifica l'article 252, que queda redactat de la manera següent:

«Article 252.

Els tribunals han de remetre, a través de procediments electrònics, al Registre central de penats, al Registre central de mesures cautelars, requisitòries i sentències no fermes i al Registre central per a la protecció de les víctimes de la violència domèstica i de gènere, establerts en el Ministeri de Justícia, respectivament, notes autoritzades de les sentències fermes en les quals s'imposi alguna pena o mesura de seguretat per delicte i de les interlocutòries en què es declari la rebel·lia dels processats.

En els procediments de cancel·lació de la inscripció d'antecedents penals en el Registre central de penats iniciats a instància de l'interessat, una vegada transcorregut el termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.»

Tres. S'afegeix un títol XIV al llibre I, que queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL XIV

Dels actes processals mitjançant presència telemàtica

Article 258 bis. Celebració d'actes processals mitjançant presència telemàtica.

1. Constituint l'òrgan judicial a la seva seu, els actes de judici, les vistes, les audiències, les compareixences, les declaracions i, en general, totes les actuacions processals s'han de dur a terme preferentment, llevat que el jutge o la jutgessa o el tribunal, en atenció a les circumstàncies, disposi una altra cosa, mitjançant presència telemàtica, sempre que les oficines judicials o fiscals tinguin

a la seva disposició els mitjans tècnics necessaris per a això, amb les especialitats que preveuen els articles 325, 731 *bis* i 306 de la Llei d'enjudiciament criminal, de conformitat amb el que disposen l'apartat 3 de l'article 229 i l'article 230 de la Llei orgànica del poder judicial, i supletòriament pel que disposa l'article 137 *bis* de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. La intervenció mitjançant presència telemàtica sempre s'ha de practicar a través d'un punt d'accés segur, de conformitat amb la normativa que reguli l'ús de la tecnologia a l'Administració de justícia.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, és necessària la presència física de l'acusat a la seu de l'òrgan judicial d'enjudiciament en els judicis per delictes greus i els judicis de tribunal de jurat, sense perjudici del que prevegin els tractats internacionals en què Espanya sigui part, les normes de la Unió Europea i la resta de la normativa aplicable a la cooperació amb autoritats estrangeres per a l'exercici de la funció jurisdiccional.

En els judicis per delictes menys greus, quan la pena excedeixi els dos anys de presó o, si és de naturalesa diferent, quan la seva durada no excedeixi els sis anys, l'acusat ha de comparèixer físicament davant la seu de l'òrgan d'enjudiciament si així ho sol·licita aquest o el seu lletrat, o si l'òrgan judicial ho considera necessari. La decisió s'ha d'adoptar en una interlocutòria motivada.

En la resta de judicis, quan l'acusat comparegui, ho ha de fer físicament davant la seu de l'òrgan d'enjudiciament si així ho sol·licita ell o el seu lletrat, o si l'òrgan judicial ho considera necessari. La decisió s'ha d'adoptar en una interlocutòria motivada.

En tot cas, en els processos i judicis, quan l'acusat resideixi en la mateixa demarcació de l'òrgan judicial que conegui o hagi de conèixer de la causa, la seva compareixença en judici s'ha d'efectuar de manera física a la seu de l'òrgan judicial o d'enjudiciament, llevat que concorrin causes justificades o de força major.

Quan es disposi la presència física de l'investigat o acusat, també és necessària la presència física de la seva defensa lletrada. Quan es permeti la seva declaració telemàtica, l'advocat de l'investigat o acusat ha de comparèixer juntament amb aquest o a la seu de l'òrgan judicial.

Quan l'acusat decideixi no comparèixer a la seu de l'òrgan judicial, ho ha de notificar amb, almenys, cinc dies d'antelació.

3. S'ha de garantir especialment que les declaracions o els interrogatoris de les parts acusadores, els testimonis o els pèrits s'efectuïn de manera telemàtica en els supòsits següents, llevat que el jutge o tribunal, mitjançant una resolució motivada, en atenció a les circumstàncies del cas concret, consideri necessària la seva presència física:

a) Quan siguin víctimes de violència de gènere, de violència sexual, de tràfic d'éssers humans o quan siguin víctimes menors d'edat o amb discapacitat. Totes elles poden intervenir des dels llocs on estiguin rebent oficialment assistència, atenció, assessorament o protecció, o des de qualsevol altre lloc, sempre que disposin de mitjans suficients per assegurar la seva identitat i les condicions adequades de la intervenció.

b) Quan el testimoni o pèrit comparegui en la seva condició d'autoritat o funcionari públic, cas en què ha d'efectuar la seva intervenció des d'un punt d'accés segur.

4. El que disposa aquest article és aplicable igualment a les actuacions que tinguin lloc davant dels lletrats o les lletrades de l'Administració de justícia o davant del Ministeri Fiscal.

5. En les citacions s'ha d'informar de la possibilitat de declarar de manera telemàtica en les condicions que estableix aquest article.»

Quatre. Es modifica l'article 265, que queda redactat de la manera següent:

«Article 265.

1. Les denúncies es poden fer per escrit o de paraula, personalment o per mitjà d'un mandatari amb poder especial.

2. La denúncia ha de contenir la identificació de la persona denunciant i la narració circumstanciada del fet. En cas d'una persona jurídica o un ens sense personalitat jurídica, també s'hi ha d'identificar la persona física que formula la denúncia en nom seu, amb indicació de la seva relació amb la persona jurídica o l'ens sense personalitat denunciant.

Igualment, si es coneixen, ha de contenir la identificació de les persones que l'hagin comès i dels qui l'hagin presenciat o en tinguin informació. També ha d'indicar l'existència de qualsevol font de coneixement de la qual el denunciant tingui notícia, que pugui servir per aclarir el fet denunciat.»

Cinc. Es modifica l'article 266, que queda redactat de la manera següent:

«Article 266.

La denúncia que es faci per escrit ha d'estar signada pel denunciant de manera autògrafa o manuscrita, si és presencial, i si no ho pot fer, per una altra persona a petició seva; o si s'interposa per via telemàtica, amb signatura electrònica de conformitat amb el que estableixen l'article 10 de la Llei 39/015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE. En el cas de les persones jurídiques, s'ha de signar amb certificat electrònic qualificat amb atribut de representant, o els mitjans previstos en la regulació de signatura digital que permetin identificar la persona jurídica, així com la persona física que formula la denúncia.»

Sis. Es modifica l'article 512, que queda redactat de la manera següent:

«Article 512.

Si el presumpte reu no es troba en el seu domicili i se n'ignora el parador, el jutge o la jutgessa ha d'acordar que se'l busqui per requisitòries que s'han d'enviar al Sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia (SIRAJ), i s'han de donar les ordres oportunes a les forces i cossos de seguretat de l'Estat i als cossos de la policia autonòmica de les comunitats autònomes amb competències en matèria de seguretat pública; i, en tot cas, el Sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia ha de remetre la informació perquè es publiqui al Tauler Edictal Judicial Únic, de manera que es garanteixi la interoperabilitat entre totes dues plataformes.»

Set. Es modifica l'article 514, que queda redactat de la manera següent:

«Article 514.

La requisitòria original i el justificant de l'enviament efectuat al Sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia i de la tramesa al Tauler Edictal Judicial Únic s'han d'unir a la causa.»

Vuit. Es modifica l'article 643, que queda redactat de la manera següent:

«Article 643.

Quan en el cas a què es refereix l'article anterior es desconeixi el parador dels interessats en l'exercici de l'acció penal, se'ls ha de cridar per edictes que s'han de publicar en el Tauler Edictal Judicial Únic.

Transcorregut el terme de la citació sense que els interessats hi compareguin, s'ha de procedir com preveu l'article anterior.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 743, que queden redactats de la manera següent:

«1. El desenvolupament de les sessions del judici oral i la resta d'actuacions orals s'han de documentar de conformitat amb el que preceptuen els articles 146 i 147 de la Llei d'enjudiciament civil. L'oficina judicial ha d'assegurar la incorporació correcta de la gravació a l'expedient judicial electrònic. Si els sistemes no proveeixen l'expedient judicial electrònic, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació.

Les parts poden demanar a costa seva una còpia o, si s'escau, accés electrònic a les gravacions originals.»

«2. Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, aquests han de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït. A aquest efecte, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de fer ús de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia atenent la complexitat de l'afer, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'intervinents, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin. En aquests casos, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'estendre una acta succinta en els termes previstos.»»

Deu. Es modifica l'apartat 3 de l'article 954, que queda redactat de la manera següent:

«3. Es pot sol·licitar la revisió d'una resolució judicial ferma quan el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi declarat que aquesta resolució es va dictar en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seva naturalesa i gravetat, comporti efectes que persisteixin i no puguin cessar de cap altra manera que no sigui mitjançant aquesta revisió.

En aquest supòsit, la revisió només la pot sol·licitar el qui estigui legitimat per interposar aquest recurs i hagi estat demandant davant del Tribunal Europeu de Drets Humans. La sol·licitud s'ha de formular en el termini d'un any des que adquireixi fermesa la sentència del Tribunal esmentat.

En aquests supòsits, excepte en els procediments en què alguna de les parts estigui representada i defensada per l'advocat o l'advocada de l'Estat, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar a l'Advocacia General de l'Estat la presentació de la demanda de revisió, així com la decisió sobre la seva admissió. L'Advocacia de l'Estat pot intervenir, sense tenir la condició de part, per iniciativa pròpia o a instància de l'òrgan judicial, mitjançant l'aportació d'informació o la presentació d'observacions escrites sobre qüestions relatives a l'execució de la Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans.

El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de notificar igualment la decisió de la revisió a l'Advocacia General de l'Estat. De la mateixa manera, en cas que s'estimi la revisió, els lletrats o les lletrades de l'Administració de justícia dels tribunals corresponents han d'informar l'Advocacia General de l'Estat de les principals actuacions que es portin a terme com a conseqüència de la revisió.»

Article 102. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«3. En el supòsit que preveu l'apartat anterior, si la nova demanda que es formuli davant del jutjat o tribunal competent de l'ordre jurisdiccional que indiqui la resolució esmentada es presenta en el termini d'un mes des que es va notificar, s'entén presentada en la data en què es va iniciar el termini per interposar el recurs contenciós administratiu, si aquest s'ha formulat seguint les indicacions de la notificació de l'acte o aquesta és defectuosa. Amb l'objecte d'acreditar aquests aspectes la part interessada pot sol·licitar testimoni dels particulars necessaris a l'òrgan judicial que hagi dictat la resolució a què es refereix l'apartat anterior.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«3. La declaració d'incompetència ha d'adoptar la forma d'interlocutòria i s'ha d'efectuar abans de la sentència, i les actuacions s'han de remetre a l'òrgan de la jurisdicció que es consideri competent per tal que el curs del procés segueixi davant d'aquest, amb citació a termini de les parts perquè en el termini de deu dies compareguin davant seu. Si la competència pot correspondre a un tribunal superior en grau, s'hi ha d'adjuntar una exposició raonada, i cal atènyer-se al que aquest resolgui.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 23, que queden redactats de la manera següent:

«3. No obstant això, poden comparèixer per si mateixos els funcionaris públics en defensa dels seus drets estatutaris, quan es refereixin a qüestions de personal que no impliquin separació d'empleats públics inamovibles.

En aquest cas, estan obligats a utilitzar els sistemes electrònics existents, tant per remetre escrits, iniciadors o no, i altres documents, com per rebre notificacions, de tal manera que estigui garantida la seva autenticitat i quedi constància fefaent de la tramesa i la recepció íntegres, així com de la data en què aquestes es van fer.»

“4. En tot cas, la representació que preveu aquest article es pot conferir electrònicament a través dels mitjans establerts per fer-ho.”»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 36, que queda redactat de la manera següent:

«2. Aquesta petició, que produeix la suspensió del curs del procediment, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de traslladar a les parts perquè presentin al·legacions en el termini comú de cinc dies. No obstant això, s'han de mantenir els assenyalaments ja acordats, sempre que la decisió sobre l'ampliació es produeixi abans de la celebració d'aquells actes i no interfereixi en els drets de les parts ni en l'interès de tercers.»

Cinc. Es modifica l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«Article 39.

Contra les resolucions sobre acumulació, ampliació i tramitació preferent només escau recurs de reposició.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 47, que queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada complert el que disposa l'article 45.3, el lletrat de l'Administració de justícia, el dia hàbil següent, ha d'acordar, si ho sol·licita el recurrent, que s'anuncii la interposició del recurs i ha de remetre l'ofici electrònicament per a la seva publicació per l'òrgan competent, sense perjudici que la costegi el recurrent, en el diari oficial que escaigui atenent l'àmbit territorial de competència de l'òrgan autor de l'activitat administrativa recorreguda. El lletrat de l'Administració de justícia també en pot acordar d'ofici la publicació, si ho considera convenient.»

Set. Es modifiquen els apartats 1, 4, 5, 7 i 8, i s'afegeix un nou apartat 11 a l'article 48, que queden redactats de la manera següent:

«1. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, en acordar el que preveu l'apartat 1 de l'article anterior, o mitjançant una diligència si la publicació no és necessària, ha de requerir a l'Administració que li remeti l'expedient administratiu, i li ha d'ordenar que practiqui les citacions a termini que preveu l'article 49. L'expedient s'ha de reclamar a l'òrgan autor de la disposició o l'acte impugnat o a aquell al qual s'imputi la inactivitat o via de fet.»

“4. L'expedient s'ha d'enviar complet, en suport electrònic, foliat, autènticat i acompanyat d'un índex, així mateix autènticat, dels documents que contingui. En remetre l'expedient, l'Administració ha d'identificar l'òrgan responsable del compliment de la resolució judicial.

Si l'expedient és reclamat per diversos jutjats o tribunals, l'Administració n'ha d'enviar còpies en suport electrònic, que han de complir els requisits abans expressats.”

“5. Quan el recurs contra la disposició s'hagi iniciat per demanda, el tribunal pot sol·licitar d'ofici o a petició de l'actor l'expedient d'elaboració, que s'ha de remetre en suport electrònic. Rebut l'expedient, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de lliurar a les parts per cinc dies perquè formulin al·legacions.”

“7. Transcorregut el termini de tramesa de l'expedient sense que s'hagi rebut complet, s'ha de reiterar la reclamació i, si no s'envia en el terme de deu dies comptats com disposa l'apartat 3, després de constatar-se la seva responsabilitat, amb l'advertència prèvia del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia notificada personalment per a la formulació d'al·legacions, el jutge, la jutgessa o el tribunal han d'imposar una multa coercitiva de tres-cents a mil dos-cents euros a l'autoritat o l'empleat responsable. La multa s'ha de reiterar cada vint dies, fins que es compleixi el que es requereix.

Si es dona la causa d'impossibilitat de determinació individualitzada de l'autoritat o l'empleat responsable, l'Administració és la responsable del pagament de la multa sense perjudici que es faci repercutir contra el responsable.”

“8. Contra les interlocutòries en què s'acordi la imposició de multes a les quals es refereix l'apartat anterior es pot interposar recurs de reposició en els termes que preveu l'article 79.”

“11. L'Administració ha de remetre l'expedient electrònicament, i ha d'utilitzar, a aquest efecte, els sistemes d'interoperabilitat que siguin aplicables, per tal que l'expedient administratiu en suport electrònic així remès quedi automàticament integrat en els sistemes de gestió processal corresponents.”»

Vuit. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 49, que queden redactats de la manera següent:

«3. Rebut l'expedient, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, en vista del resultat de les actuacions administratives i del contingut de l'escrit d'interposició i els documents annexos, ha de comprovar que s'han efectuat les degudes notificacions per a la citació a termini i, si adverteix que són incompletes, ha d'ordenar a l'Administració que se'n practiquin les necessàries per assegurar la defensa dels interessats que siguin identificables.»

«4. Quan no hagi estat possible citar a termini algun interessat en el domicili que consti, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'ordenar inserir l'edicte corresponent en el Tauler Edictal Judicial Únic. Els citats a termini per edictes es poden personar fins al moment en què se'ls hagi de traslladar per contestar a la demanda.»»

Nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 52, que queda redactat de la manera següent:

«1. Rebut l'expedient administratiu en suport electrònic en el jutjat o tribunal i comprovades, i si s'escau completades, les citacions a termini, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'acordar la seva incorporació a les actuacions en aquest mateix suport i el seu lliurament al recurrent perquè es dedueixi la demanda en el termini de vint dies, llevat que hi concorri algun dels supòsits de l'article 51, cas en què n'ha de donar compte al tribunal perquè resolgui el que sigui procedent. Quan els recurrents siguin diversos, i encara que no actuïn sota una mateixa direcció, la demanda l'han de formular simultàniament tots ells. El lliurament de l'expedient a les parts s'ha d'efectuar mitjançant la seva tramesa per via telemàtica en el moment de notificar la resolució en què així es disposi o a través del punt d'accés electrònic a l'expedient judicial.»

Deu. Es modifica l'apartat 3 de l'article 54, que queda redactat de la manera següent:

«3. La contestació l'ha de formular primer l'Administració demandada. Quan ho hagin de fer, a més de l'Administració, altres demandats, i encara que no actuïn sota una mateixa direcció, la contestació l'han de formular simultàniament tots ells. En tots els casos el lliurament de l'expedient s'ha d'efectuar mitjançant la seva tramesa per via telemàtica en el moment de notificar la resolució en què així es disposi o a través del punt d'accés electrònic a l'expedient judicial.»

Onze. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 55, que queden redactats de la manera següent:

«1. Si les parts consideren que l'expedient administratiu no està complet, poden sol·licitar, dins del termini per formular la demanda o la contestació, que es reclamin els antecedents per completar-lo. A aquests efectes s'entén que l'expedient administratiu està integrat pels documents i les altres actuacions que el conformen segons el que disposa l'article 70 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Els documents o elements de prova que formin part d'un expedient administratiu diferent no es poden sol·licitar a través del tràmit que preveu aquest article.»

«3. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de resoldre el que sigui pertinent en el termini de tres dies.

Si accepta la sol·licitud i aquesta s'ha formulat dins dels deu primers dies del termini per formular la demanda o la contestació, el termini s'ha de reiniciar una vegada l'expedient complet remès per l'Administració s'hagi posat a disposició de la part sol·licitant. Si rebutja la sol·licitud o si, malgrat acceptar-la, aquesta s'ha presentat una vegada transcorreguts els deu primers dies abans esmentats, el

còmput del termini simplement s'ha de reprendre, llevat que, en aquest últim cas, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia consideri oportú que el termini es reiniciï atès el volum o la importància per a la causa dels documents afegits.

En cap cas el termini no s'ha de reiniciar quan la sol·licitud de complement l'hagi formulat l'Administració demandada.

L'Administració, en remetre de nou l'expedient, ha d'indicar en l'índex a què es refereix l'article 48.4 els documents que s'hi han addicionat."»

Dotze. Es modifica l'apartat 4 de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«4. La interlocutòria estimatòria de les al·legacions prèvies ha de declarar la inadmissibilitat del recurs. Si s'ha declarat la falta de jurisdicció o de competència, cal atènyer-se al que determinen els articles 5.3 i 7.3.»

Tretze. S'afegeix l'apartat 8 a l'article 60, amb la redacció següent:

«8. La presentació de documents en el curs d'actes judicials o processals duts a terme per videoconferència s'ha d'ajustar al que estableixi la llei que reguli l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia.»

Catorze. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 63, que queden redactats de la manera següent:

«3. El desenvolupament de les sessions del judici oral i la resta d'actuacions orals s'han de documentar de conformitat amb el que preceptuen els articles 146 i 147 de la Llei d'enjudiciament civil. L'oficina judicial ha d'assegurar la incorporació correcta de la gravació a l'expedient judicial electrònic. Si els sistemes no proveeixen l'expedient judicial electrònic, el lletrat de l'Administració de justícia ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació. Les parts poden demanar a costa seva una còpia o, si s'escau, accés electrònic a les gravacions originals.»

«4. Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, aquests han de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït. A aquest efecte, el lletrat de l'Administració de justícia ha de fer ús de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del lletrat de l'Administració de justícia llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el lletrat de l'Administració de justícia atenent la complexitat de l'afer, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'intervinents, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin. En aquests casos, el lletrat de l'Administració de justícia ha d'estendre una acta sucinta en els termes que preveu l'apartat següent."»

Quinze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 74, que queda redactat de la manera següent:

«3. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de traslladar a les altres parts, i en els supòsits d'acció popular, al Ministeri Fiscal, per un termini comú de cinc dies. Si presten la seva conformitat al desistiment o no s'hi oposen, ha de dictar un decret en què declari acabat el procediment, i ordeni l'arxivament de les actuacions.»

Setze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 76, que queda redactat de la manera següent:

«2. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'ordenar oir les parts per un termini comú de cinc dies i, amb la comprovació prèvia del que s'hagi al·legat, el jutge, la jutgessa o el tribunal ha de dictar una interlocutòria en la qual declari acabat el procediment i ordeni l'arxivament del recurs, si el reconeixement no infringeix manifestament l'ordenament jurídic. En aquest últim cas ha de dictar sentència ajustada a dret.»

Disset. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 77, amb el contingut següent:

«4. En tot cas, les actuacions que preveu aquest article es poden portar a terme per mitjans electrònics.»

Divuit. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 79, que queden redactats de la manera següent:

«1. Contra les provisions i les interlocutòries no susceptibles d'apel·lació o cassació es pot interposar recurs de reposició, sense perjudici del qual s'ha de portar a efecte la resolució impugnada, llevat que l'òrgan jurisdiccional, d'ofici o a instància de part, acordi el contrari.»

«3. El recurs de reposició s'ha d'interposar en el termini de cinc dies a comptar de l'endemà del dia de la notificació de la resolució impugnada.»

Dinou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 81 per introduir-hi una nova lletra e), i queda redactat de la manera següent:

«2. Són sempre susceptibles d'apel·lació les sentències següents:

- a) Les que declarin la inadmissibilitat del recurs en el cas de la lletra a) de l'apartat anterior.
- b) Les dictades en el procediment per a la protecció dels drets fonamentals de la persona.
- c) Les que resolguin litigis entre administracions públiques.
- d) Les que resolguin impugnacions indirectes de disposicions generals.
- e) Les que, independentment de la quantia del procediment, siguin susceptibles d'extensió d'efectes.»

Vint. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 85, que queden redactats de la manera següent:

«3. En els escrits d'interposició del recurs i d'oposició a aquest les parts poden demanar la recepció a prova per a la pràctica de les que hagin estat denegades o no hagin estat degudament practicades en primera instància per causes que no els siguin imputables.»

«4. En l'escrit d'oposició, la part apel·lada, si entén admesa indegudament l'apel·lació, ho ha de fer constar, cas en què el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de donar vista a l'apel·lant, per cinc dies, d'aquesta al·legació. L'apel·lat també pot impugnar, en el mateix escrit, la sentència apel·lada en el que li sigui desfavorable, raonant els punts en què consideri que la sentència li és perjudicial, i en aquest cas el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar a l'apel·lant l'escrit d'oposició per un termini de deu dies, únicament a l'efecte que es pugui oposar a la impugnació.»

Vint-i-u. Es modifiquen els apartats 1 i 5 de l'article 92, que queden redactats de la manera següent:

«1. Admès el recurs, el lletrat de l'Administració de justícia de la Secció d'Admissió de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem ha de dictar una diligència d'ordenació en què disposi remetre les actuacions a la Secció de la Sala competent esmentada per a la seva tramitació i decisió i en què faci saber a la part recurrent que disposa d'un termini de trenta dies, a comptar de la notificació d'aquella, per presentar a la Secretaria d'aquesta Secció competent l'escrit d'interposició del recurs de cassació. Durant aquest termini, les actuacions processals i l'expedient administratiu han d'estar de manifest a l'oficina judicial o per mitjans electrònics.»

«5. Si passa altrament, ha d'acordar traslladar l'escrit d'interposició a la part o parts recorregudes i personades perquè es puguin oposar al recurs en el termini comú de trenta dies. Durant aquest termini les actuacions processals i l'expedient administratiu han d'estar de manifest a l'oficina judicial o per mitjans electrònics. En l'escrit d'oposició no es pot pretendre la inadmissió del recurs.»»

Vint-i-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 102 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«2. És procedent el recurs de revisió davant del jutge, la jutgessa o el tribunal contra el decret resolutiu de la reposició i el recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es posi fi al procediment o n'impedeixin la continuació. Aquests recursos no tenen efectes suspensius sense que, en cap cas, escaigui actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

Es pot interposar igualment recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.»

Vint-i-tres. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol IV, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL IV

Execució de sentències i altres títols executius»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 103, que queda redactat de la manera següent:

«1. La potestat de fer executar les sentències i els altres títols executius adoptats en el procés correspon exclusivament als jutjats i tribunals d'aquest ordre jurisdiccional, i el seu exercici competeix al qui hagi conegut de l'afer en primera o única instància.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 104, que queda redactat de la manera següent:

«1. Així que sigui ferma una sentència, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ho ha de comunicar en el termini de deu dies a l'òrgan prèviament identificat com a responsable del seu compliment, a fi que, rebuda la comunicació, la porti a efecte degudament i practiqui el que exigeixi el compliment de les declaracions que contingui la decisió.»

Vint-i-sis. Es modifiquen els apartats 1 i 5 de l'article 116, que queden redactats de la manera següent:

«1. El mateix dia de la presentació del recurs o l'endemà, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir amb caràcter urgent l'òrgan

administratiu corresponent, i adjuntar-hi una còpia de l'escrit d'interposició, perquè en el termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció del requeriment remeti l'expedient administratiu en suport electrònic, acompanyat dels informes i les dades que consideri procedents, que també s'han d'enviar en suport electrònic, i amb l'advertència del que estableix l'article 48.»

“5. Quan l'expedient administratiu es rebi en el jutjat o la sala una vegada transcorregut el termini que estableix l'apartat 1, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de lliurar a les parts per un termini de quaranta-vuit hores, en què poden fer al·legacions, i sense alteració del curs del procediment.”»

Vint-i-set. Es modifica l'article 119, que queda redactat de la manera següent:

«Article 119.

Formalitzada la demanda, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de traslladar, amb el lliurament de l'expedient administratiu, al Ministeri Fiscal i a les parts demandades perquè presentin les seves al·legacions en el termini comú i improrrogable de vuit dies i hi adjuntin els documents que considerin oportuns.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 122, que queda redactat de la manera següent:

«2. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, en el termini improrrogable de quatre dies, i lliurant l'expedient si s'ha rebut, ha de convocar el representant legal de l'Administració, el Ministeri Fiscal i els recurrents o la persona que aquests designin com a representant a una audiència en la qual el tribunal, de manera contradictòria, ha d'oïr tots els personats i resoldre sense cap recurs ulterior.

Pel que fa a la gravació de l'audiència i a la seva documentació, són aplicables les disposicions que conté l'article 63.»

Vint-i-nou. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 127, que queden redactats de la manera següent:

«3. Interposat el recurs o traslladat l'acord suspès, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir la corporació o l'entitat que l'hagi dictat perquè en el termini de deu dies remeti l'expedient administratiu en suport electrònic, al·legui el que consideri convenient en defensa d'aquell i notifiqui a tots els qui tinguin interès legítim en el seu manteniment o anul·lació l'existència del procediment, als efectes de la seva compareixença davant l'òrgan jurisdiccional en el termini de deu dies.”

“4. Rebut l'expedient administratiu, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de lliurar juntament amb les actuacions als compareguts en el procediment, i els ha de convocar per a la celebració de la vista, que ha de tenir lloc com a mínim al cap de deu dies del lliurament de l'expedient.”»

Trenta. Es modifica l'apartat 4 de l'article 139, que queda redactat de la manera següent:

«4. En primera o única instància, la part condemnada a costes està obligada a pagar una quantitat total que no excedeixi la tercera part de la quantia del procés, per cadascun dels afavorits per aquesta condemna; únicament a aquests efectes, les pretensions de quantia indeterminada s'han de valorar en 18.000 euros, llevat que, per raó de la complexitat de l'afer, el tribunal disposi raonadament una altra cosa.

En els recursos, i sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, la imposició de costes pot ser a la totalitat, a una part d'aquestes o fins a una xifra màxima.»

Trenta-u. Es modifica l'apartat 5 de la disposició addicional quarta, que queda redactat de la manera següent:

«5. Els actes i les disposicions dictats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, el Consell de Transparència i Bon Govern, el Consell Econòmic i Social, l'Institut Cervantes, el Consell de Seguretat Nuclear, el Consell d'Universitats, l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant, AAI, i les seccions Primera i Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual, directament, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Trenta-dos. S'afegeix la disposició addicional onzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Referències a l'expedient administratiu que conté la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Totes les referències a l'expedient administratiu que conté la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, s'entenen fetes a l'expedient administratiu en suport electrònic.»

Article 103. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 7 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7 *bis*. *Ajustos per a persones amb discapacitat i persones grans.*

1. En els processos en què participin persones amb discapacitat i persones grans que ho sol·licitin o, en tot cas, persones amb una edat de vuitanta anys o més, s'hi han de dur a terme les adaptacions i els ajustos que siguin necessaris per garantir la seva participació en condicions d'igualtat.

A aquests efectes, es consideren persones grans les persones amb una edat de seixanta-cinc anys o més.

En el cas de les persones amb discapacitat, aquestes adaptacions i ajustos s'han d'efectuar tant a petició de qualsevol de les parts o del Ministeri Fiscal com d'ofici pel mateix tribunal.

En el cas de les persones grans que no arribin a l'edat de vuitanta anys, aquestes adaptacions i ajustos s'han d'efectuar a petició de la persona interessada.

En el cas de les persones amb una edat de vuitanta anys o més, aquestes adaptacions i ajustos s'han d'efectuar tant a petició de la persona interessada com d'ofici pel mateix tribunal.

Les adaptacions s'han de dur a terme en totes les fases i actuacions processals en què sigui necessari, incloent-hi els actes de comunicació, i poden estar referides a la comunicació, la comprensió i la interacció amb l'entorn.

2. Les persones amb discapacitat, així com les persones grans, tenen el dret a entendre i ser enteses en qualsevol actuació que s'hagi de portar a terme. Amb aquesta finalitat:

a) Totes les comunicacions, orals o escrites, dirigides a persones amb discapacitat, amb una edat de vuitanta anys o més, i a persones grans que ho hagin sol·licitat s'han de fer en un llenguatge clar, senzill i accessible, d'una manera que tinguin en compte les seves característiques personals i les seves necessitats, fent ús de mitjans com la lectura fàcil. Si és necessari, la comunicació

també s'ha de fer a la persona que presti suport a la persona amb discapacitat per a l'exercici de la seva capacitat jurídica.

b) S'ha de facilitar a la persona amb discapacitat l'assistència o els suports necessaris perquè es pugui fer entendre, la qual cosa inclou la interpretació en les llengües de signes reconegudes legalment i els mitjans de suport a la comunicació oral de persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues.

c) S'ha de permetre la participació d'un professional expert que com a facilitador dugui a terme tasques d'adaptació i ajust necessàries perquè la persona amb discapacitat pugui entendre i ser entesa.

d) La persona amb discapacitat i les persones grans poden estar acompanyades d'una persona de la seva elecció des del primer contacte amb les autoritats i els funcionaris.

3. Tots els procediments, tant en fase declarativa com d'execució, en què alguna de les parts interessades sigui una persona amb una edat de vuitanta anys o més, de conformitat amb el que disposa aquest article, són de tramitació preferent.»

Dos. S'afegeix un nou article 11 *quater*, amb la redacció següent:

«Article 11 *quater*. *Legitimació per a la defensa dels drets i interessos dels treballadors per compte propi o autònoms de l'art i la cultura.*

1. Les associacions de professionals del sector artístic i cultural legalment constituïdes que tinguin com a objecte la seva defensa i protecció estan legitimades per defensar en judici els drets i interessos dels seus associats i els de l'associació, així com els interessos generals dels treballadors per compte propi o autònoms de l'art i la cultura, sempre que tinguin la seva autorització. També gaudeixen de la mateixa legitimació les federacions, confederacions i unions constituïdes per aquestes associacions.

2. Quan els treballadors per compte propi o autònoms de l'art i la cultura afectats siguin una pluralitat indeterminada o de difícil determinació, la legitimació per demandar en judici la defensa d'aquests interessos difusos correspon exclusivament a les entitats professionals que indica l'apartat anterior.

3. El Ministeri Fiscal està legitimat per exercir qualsevol acció en defensa dels interessos dels treballadors per compte propi o autònoms de l'art i la cultura.»

Tres. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els processos de desnonament de finca urbana o rústica per falta de pagament de les rendes o quantitats degudes per l'arrendatari finalitzen mitjançant un decret dictat a aquest efecte pel lletrat de l'Administració de justícia si, requerit aquell en els termes que preveu l'apartat 5 de l'article 438, paga a l'actor o posa a la seva disposició en el tribunal o notarialment, dins del termini conferit en el requeriment, l'import de les quantitats reclamades en la demanda i el de les que degui en el moment d'aquest pagament enervador del desnonament. Si el demandant s'oposa a l'enervació perquè no es compleixen els requisits anteriors, s'han de citar les parts a la vista que preveu l'article 443 d'aquesta Llei, després de la qual el jutge ha de dictar sentència per la qual declari enervada l'acció o, altrament, ha d'estimar la demanda, cas en què escau el desnonament.»

Quatre. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Apoderament del procurador.*

1. El poder en què la part atorgui la seva representació al procurador es pot conferir en alguna de les formes següents:

a) Per compareixença electrònica, a través d'una seu judicial electrònica, en el Registre electrònic d'apoderaments judicials *apud acta*.

b) Davant d'un notari o per compareixença personal, sigui presencial o per mitjans electrònics, davant del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia de qualsevol oficina judicial. En aquests casos, s'ha de procedir a la inscripció en el Registre electrònic d'apoderaments judicials dependent del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts.

2. L'atorgament *apud acta* per compareixença personal o electrònica s'ha d'efectuar al mateix temps que la presentació del primer escrit o, si s'escau, abans de la primera actuació, sense necessitat que a aquest atorgament concorri el procurador. La representació processal s'ha d'acreditar mitjançant una consulta automatitzada orientada a la dada que confirmi la inscripció d'aquesta en el Registre electrònic d'apoderaments judicials, quan el sistema ho permeti. Si passa altrament, s'ha d'acreditar mitjançant el certificat de la inscripció en el Registre electrònic d'apoderaments judicials.

3. Els apoderaments inscrits en el Registre electrònic d'apoderaments de l'Administració General de l'Estat produeixen efectes en el procediment judicial, sempre que s'ajustin al que preveu aquesta Llei i que es compleixin els requisits tècnics previstos a la Llei que reguli els usos de la tecnologia a l'Administració de justícia i el seu desplegament reglamentari o per normativa tècnica.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 34, amb la redacció següent:

«2. Presentat el compte i admès pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, aquest o aquesta ha de requerir el poderdant perquè pagui la suma esmentada o impugni el compte per ser indegut, en el termini de deu dies, sota l'advertència de constrenyiment si no paga ni formula la impugnació.

Si, dins d'aquest termini, el poderdant s'hi oposa, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ho ha de traslladar al procurador per tres dies perquè es pronunciï sobre la impugnació. A continuació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'examinar el compte i les actuacions processals, així com la documentació aportada, i ha de dictar, en el termini de deu dies, un decret en què determini la quantitat que s'hagi de satisfer al procurador, sota l'advertència de constrenyiment si el pagament no s'efectua dins dels cinc dies següents a la notificació.

Aquest decret i la interlocutòria que resolgui el recurs de revisió no prejutgen, ni tan sols parcialment, la sentència que pugui recaure en el judici declaratiu posterior.»

4. Si la reclamació s'adreça contra una persona física, el procurador ha d'aportar juntament amb el compte el contracte subscrit amb el client, i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, abans d'efectuar el requeriment, n'ha de donar compte al jutge o la jutgessa perquè pugui apreciar el possible caràcter abusiu de qualsevol clàusula que constitueixi el fonament de la petició o que hagi determinat la quantitat exigible.

El jutge o la jutgessa ha d'examinar d'ofici si alguna de les clàusules que constitueix el fonament de la petició o que hagi determinat la quantitat exigible es pot qualificar d'abusiva.

Quan apreciï que alguna clàusula pot ser qualificada de tal, ha de donar audiència per cinc dies a les parts. Escoltades aquestes, ha de resoldre el que sigui procedent mitjançant una interlocutòria dins dels cinc dies següents. Per a aquest tràmit no és preceptiva la intervenció d'un advocat ni d'un procurador.

Si s'estima el caràcter abusiu d'alguna de les clàusules contractuals, la interlocutòria que es dicti ha de determinar les conseqüències d'aquesta consideració, i acordar bé la improcedència de la pretensió, o bé la continuació del procediment sense aplicació de les considerades abusives.

Si el tribunal no estima l'existència de clàusules abusives, ho ha de declarar i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir el deutor en els termes que preveu l'apartat 2.

La interlocutòria que es dicti és directament apel·lable en tot cas. El pronunciament, una vegada ferm, té força de cosa jutjada.»»

Sis. Es modifica l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 35, amb la redacció següent:

«2. Presentada aquesta reclamació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir el deutor perquè pagui la suma esmentada o impugni el compte, en el termini de deu dies, sota l'advertència de constrenyiment si no paga ni formula la impugnació.

Si, dins del termini esmentat, els honoraris s'impugnen per indeguts, cal atènyer-se al que disposen els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 2 de l'article anterior.

Si els honoraris s'impugnen per excessius, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ho ha de traslladar a l'advocat per cinc dies perquè es pronunciï sobre la impugnació. Si no s'accepta la reducció d'honoraris que se li reclama, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de procedir prèviament a la seva regulació de conformitat amb el que preveuen els articles 241 i següents, llevat que l'advocat o advocada acrediti l'existència d'un pressupost previ en un escrit acceptat per l'impugnant, i ha de dictar un decret en què fixi la quantitat deguda, sota l'advertència de constrenyiment si no es paga dins dels cinc dies següents a la notificació, i contra el qual es pot interposar recurs directe de revisió.

Aquest decret i la interlocutòria que resolgui el recurs de revisió no prejutgen, ni tan sols parcialment, la sentència que pugui recaure en el judici declaratiu posterior.»

“4. Si la reclamació s'adreça contra una persona física, l'advocat o advocada ha d'aportar juntament amb el compte el contracte subscrit amb el client i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, abans d'efectuar el requeriment, n'ha de donar compte al jutge o la jutgessa perquè pugui apreciar el possible caràcter abusiu de qualsevol clàusula que constitueixi el fonament de la petició o que hagi determinat la quantitat exigible.

El jutge o la jutgessa ha d'examinar d'ofici si alguna de les clàusules que constitueix el fonament de la petició o que hagi determinat la quantitat exigible es pot qualificar d'abusiva.

Quan apreciï que alguna clàusula pot ser qualificada de tal, ha de donar audiència per cinc dies a les parts. Escoltades aquestes, ha de resoldre el que sigui procedent mitjançant una interlocutòria dins dels cinc dies següents. Per a aquest tràmit no és preceptiva la intervenció d'un advocat ni d'un procurador.

Si s'estima el caràcter abusiu d'alguna de les clàusules contractuals, la interlocutòria que es dicti ha de determinar les conseqüències d'aquesta consideració, i acordar bé la improcedència de la pretensió, o bé la continuació del procediment sense aplicació de les considerades abusives.

Si el tribunal no estima l'existència de clàusules abusives, ho ha de declarar i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir el deutor en els termes que preveu l'apartat 2.

La interlocutòria que es dicti és directament apel·lable en tot cas. El pronunciament, una vegada ferm, té força de cosa jutjada.»»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«2. Contra la interlocutòria que acordi la suspensió escau recurs d'apel·lació i contra les interlocutòries dictades en apel·lació que acordin o confirmen la suspensió no escau cap recurs.»

Vuit. S'afegeix un nou article 43 bis, amb la redacció següent:

«Article 43 bis. *Qüestió prejudicial europea.*

1. Quan un tribunal consideri que per poder emetre la seva decisió, en qualsevol fase del procediment, és necessària una decisió sobre la interpretació o la validesa del dret de la Unió, en els termes de l'article 267 del Tractat de funcionament de la Unió Europea, ha de dictar una provisió en la qual concreti suficientment el dubte interpretatiu o de validesa del dret de la Unió i doni audiència per un termini comú de deu dies a les parts i, en els casos en què escaigui legalment, al Ministeri Fiscal. La interlocutòria de plantejament de la qüestió prejudicial davant del Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha d'acordar la suspensió de les actuacions fins que consti en interlocutòries la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que decideixi la qüestió prejudicial o s'acordi la retirada de la qüestió prejudicial. Contra la provisió i la interlocutòria que esmenta aquest apartat no escau cap recurs.

2. Quan estigui pendent davant del Tribunal de Justícia de la Unió Europea una qüestió prejudicial directament vinculada amb l'objecte del litigi de què coneix un tribunal, ja plantejada per un altre òrgan jurisdiccional de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, si el tribunal considera necessària la decisió del Tribunal de Justícia de la Unió Europea per resoldre el litigi, pot suspendre motivadament el procediment. La suspensió s'ha d'acordar, mitjançant una interlocutòria, amb l'audiència prèvia per un termini comú de deu dies de les parts i, en els casos que escaigui legalment, del Ministeri Fiscal.

Contra la interlocutòria que denegui la petició escau recurs de reposició, i contra la interlocutòria que acordi la suspensió es pot presentar recurs d'apel·lació.

La suspensió a la qual es refereix aquest apartat l'ha d'alçar el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia una vegada acreditada la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea o, en altres supòsits, per interlocutòria del mateix tribunal que va acordar la suspensió.»

Nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«2. Quan el tribunal que conegui de l'afer en segona instància o en tràmit de recurs de cassació entengui que el tribunal davant del qual es va seguir la primera instància no tenia competència objectiva, ha de decretar la nul·litat de totes les actuacions, de manera que es deixi fora de perill el dret de les parts a exercir les seves accions davant la classe de tribunal que correspongui.»

Deu. Es modifica l'apartat 2 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«2. En els recursos d'apel·lació i de cassació només s'admeten al·legacions de falta de competència territorial quan, en el cas de què es tracti, siguin aplicables normes imperatives.»

Onze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 68, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els lletrats de l'Administració de justícia no han de permetre que es cursi cap afer subjecte a repartiment si no hi consta la diligència o l'anotació electrònica corresponent. En cas que no hi consti aquesta diligència o anotació electrònica, s'ha d'anul·lar, a instància de qualsevol de les parts, qualsevol actuació que no consisteixi a ordenar que l'afer passi a repartiment.»

Dotze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 73, que queda redactat de la manera següent:

«1. Perquè sigui admissible l'acumulació d'accions és necessari:

1r Que el tribunal que hagi d'entendre de l'acció principal tingui jurisdicció i competència per raó de la matèria o per raó de la quantia per conèixer de l'acumulada o acumulades. Tanmateix, a l'acció que s'hagi de substanciar en judici ordinari s'hi pot acumular l'acció que, per si sola, s'hauria de ventilar, per raó de la seva quantia, en judici verbal.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan s'acumulin inicialment diverses accions connexes el coneixement de les quals s'atribueixi a tribunals amb diferent competència objectiva, correspon als jutjats mercantils conèixer de totes aquestes, si aquests són competents per conèixer de la principal i les altres són connexes o prejudicials a aquesta. En cas que no es doni aquesta connexió o prejudicialitat, s'ha de procedir de conformitat amb el que estableix l'apartat 3.

Quan l'acció principal l'hagin de conèixer els jutjats de primera instància, no es permet l'acumulació inicial de qualssevol altres que no siguin de la seva competència objectiva, de conformitat amb el que preveu el paràgraf primer d'aquest número.

2n Que les accions acumulades no s'hagin de ventilar, per raó de la seva matèria, en judicis de diferent tipus. No obstant això, és procedent l'acumulació de l'acció per instar la liquidació del règim econòmic matrimonial i l'acció de divisió de l'herència en cas que la dissolució del règim econòmic matrimonial s'hagi produït com a conseqüència de la mort d'un o tots dos cònjuges i hi hagi identitat subjectiva entre els legitimats per intervenir en un procediment i en l'altre. En cas que s'acumulin totes dues accions s'han de substanciar d'acord amb els pressupòsits i tràmits del procediment de divisió judicial de l'herència.

3r Que la llei no prohibeixi l'acumulació en els casos en què s'exerceixin determinades accions per raó de la seva matèria o per raó del tipus de judici que s'hagi de seguir.»

Tretze. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 77 i l'actual apartat 4 passa a ser l'apartat 5, i queden redactats de la manera següent:

«4. Es poden acumular els procediments de divisió judicial de patrimonis quan es tracti d'acumular al procediment de divisió judicial de l'herència el procediment de liquidació de règim econòmic matrimonial promogut quan un o tots dos cònjuges hagin mort.»

«5. Perquè sigui admissible l'acumulació de processos és necessari que es trobin en primera instància, i que en cap d'aquests hagi finalitzat el judici a què es refereix l'article 433 d'aquesta Llei.»

Catorze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 85, que queda redactat de la manera següent:

«2. La interlocutòria que denegui l'acumulació ha de condemnar la part que l'hagi promogut al pagament de les costes de l'incident si ha actuat amb temeritat o mala fe.»

Quinze. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol V del llibre I, que queda amb la redacció següent:

«CAPÍTOL I

Del lloc de les actuacions judicials i dels actes processals mitjançant presència telemàtica»

Setze. Es modifica l'apartat 2 i s'introdueix un nou apartat 4 a l'article 129, que queden redactats de la manera següent:

«2. Les actuacions que s'hagin de dur a terme fora del partit judicial on radiqui la seu del tribunal que conegui del procés s'han de practicar, quan sigui procedent, mitjançant videoconferència sempre que sigui possible i, altrament, mitjançant auxili judicial.»

«4. Les actuacions judicials també es poden dur a terme a través de videoconferència, en els termes que estableix l'article 229 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.»»

Disset. S'afegeix un nou article 129 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 129 *bis*. *Celebració d'actes processals mitjançant presència telemàtica.*

1. Constituït el jutjat o tribunal a la seva seu, els actes de judici, les vistes, les audiències, les compareixences, les declaracions i, en general, tots els actes processals s'han d'efectuar preferentment mitjançant presència telemàtica, sempre que les oficines judicials tinguin a la seva disposició els mitjans tècnics necessaris per a això. La intervenció mitjançant presència telemàtica sempre s'ha de practicar a través d'un punt d'accés segur, de conformitat amb la normativa que reguli l'ús de la tecnologia a l'Administració de justícia.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, en els actes que tinguin com a objecte l'audiència, la declaració o l'interrogatori de parts, testimonis o pèrits, l'exploració de la persona menor d'edat, el reconeixement judicial personal o l'entrevista a una persona amb discapacitat, és necessària la presència física de la persona que hi hagi d'intervenir i, quan aquesta sigui una de les parts, la de la seva defensa lletrada. S'exceptuen del que preveu aquest apartat els casos següents:

a) Aquells en què el jutge o tribunal, en atenció a les circumstàncies del cas, disposi una altra cosa.

b) Quan la persona que hagi d'intervenir resideixi en un municipi diferent d'aquell en el qual tingui la seu el tribunal. En aquest cas pot intervenir, a petició seva, en un lloc segur dins del municipi en què resideixi, de conformitat amb la normativa que reguli l'ús de la tecnologia a l'Administració de justícia.

c) En els casos en què l'intervinent ho faci en la seva condició d'autoritat o funcionari públic, i llavors ha d'efectuar la seva intervenció des d'un punt d'accés segur.

3. El jutge o tribunal en tot cas pot determinar mitjançant una resolució motivada la participació física de qualsevol intervingent dels que assenyalen les lletres b) i c) de l'apartat 2 anterior, quan consideri, en atenció a causes precises i en el cas concret, que l'acte requereix la seva presència física.

4. El que disposa aquest article és aplicable a les actuacions que es duguin a terme únicament davant dels lletrats de l'Administració de justícia o els representants del Ministeri Fiscal, que en aquests casos també poden resoldre el que estableixen els apartats 2 i 3.

5. S'han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que en l'ús de mètodes electrònics es garanteixen els drets de totes les parts del procés. En especial, el dret a l'assistència lletrada efectiva, a la interpretació i traducció i a la informació i l'accés als expedients judicials.»

Divuit. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 135, que queden redactats de la manera següent:

«2. Quan la presentació d'escrits peremptoris dins de termini pels mitjans electrònics a què es refereix l'apartat anterior no sigui possible per interrupció no planificada del servei de comunicacions telemàtiques o electròniques, sempre que sigui possible s'han de disposar les mesures perquè l'usuari sigui informat d'aquesta circumstància, així com dels efectes de la suspensió, amb indicació expressa, si s'escau, de la pròrroga dels terminis de venciment imminent. El remitent pot procedir, en aquest cas, a la seva presentació a l'oficina judicial el primer dia hàbil següent i hi ha d'adjuntar el justificant de la interrupció esmentada.

En els casos d'interrupció planificada s'ha d'anunciar amb l'antelació suficient, i s'ha d'informar dels mitjans alternatius de presentació que en aquest cas siguin procedents.

Quan la presentació d'escrits peremptoris dins de termini es vegi impedida per limitacions, fins i tot horàries, en l'ús de solucions tecnològiques de l'Administració de justícia, establertes de conformitat amb la normativa que reguli l'ús de la tecnologia a l'Administració de justícia, com a regla, el remitent els pot presentar el primer dia hàbil següent, i ho ha de justificar suficientment davant l'oficina judicial. En cas que la impossibilitat de la presentació es degui a la naturalesa del document a presentar o a la mida de l'arxiu, el remitent ha de presentar l'escrit, en aquest cas, per mitjans electrònics, i ha de presentar a l'oficina judicial, dins del primer dia hàbil següent, el document o documents que no hagi pogut adjuntar.»

“5. La presentació d'escrits i documents, sigui quina sigui la forma, si està subjecta a un termini, processal o substantiu, es pot efectuar fins a les quinze hores del dia hàbil següent al del venciment del termini.

En les actuacions davant dels tribunals civils, no s'hi admet la presentació d'escrits en el jutjat que presti el servei de guàrdia.”»

Dinou. S'afegeix l'article 137 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 137 *bis*. *Realització d'actuacions judicials mitjançant el sistema de videoconferència.*

1. Les actuacions judicials efectuades per videoconferència s'han de documentar en la forma que estableix l'article 147 d'aquesta Llei. El tribunal ha de vetllar pel compliment del principi de publicitat, i ha d'acordar les mesures que siguin necessàries perquè les actuacions processals que siguin públiques i es duguin a terme per aquest mitjà siguin accessibles als ciutadans.

2. Els i les professionals, així com les parts, els pèrits i els testimonis que hagin d'intervenir en qualsevol actuació per videoconferència, ho han de fer des de l'oficina judicial corresponent al partit judicial del seu domicili o lloc de treball. En el cas de disposar de mitjans adequats, la intervenció esmentada també es pot portar a terme des del jutjat de pau del seu domicili o del seu lloc de treball.

3. Quan el jutge o la jutgessa, en atenció a les circumstàncies concurrents, ho consideri oportú, aquestes intervencions es poden fer des de qualsevol lloc, sempre que disposi dels mitjans que permetin assegurar la identitat de l'intervinent de conformitat amb el que es determini reglamentàriament. En tot cas, quan el declarant sigui menor d'edat o una persona sobre la qual versí un procediment de mesures judicials de suport de persones amb discapacitat, la declaració per

videoconferència només es pot fer des d'una oficina judicial, en els termes de l'apartat 2.

Les víctimes de violència de gènere, violència sexual, tràfic d'éssers humans i víctimes menors d'edat o amb discapacitat poden intervenir des dels llocs on estiguin rebent oficialment assistència, atenció, assessorament i protecció, o des de qualsevol altre lloc si així ho considera oportú el jutge sempre que disposin de mitjans suficients per assegurar la seva identitat i les condicions adequades de la intervenció de conformitat amb el que es determini reglamentàriament.

4. L'ús de mitjans de videoconferència s'ha de sol·licitar amb l'antelació suficient i, en tot cas, deu dies abans de l'assenyalat per a l'actuació corresponent.

5. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable a les actuacions que s'hagin de dur a terme únicament davant dels lletrats de l'Administració de justícia.

6. El que disposa aquest article s'ha de dur a terme garantint l'accessibilitat universal.»

Vint. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 146, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions processals que no consisteixin en escrits i documents s'han de documentar per mitjà d'actes i diligències.

Quan s'utilitzin mitjans tècnics de gravació o reproducció, aquests han d'assegurar l'autenticitat, la integritat i la inalterabilitat del que es grava en els termes que estableixi la normativa que reguli els usos de la tecnologia a l'Administració de justícia. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de vetllar en tot cas per l'ús adequat d'aquests mitjans, i amb les finalitats anteriors ha de fer ús de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que sigui conforme a la llei.»

«2. Quan la llei disposi que s'estengui acta, s'hi han de recollir, amb l'extensió i el detall necessaris, totes les actuacions.

Si es tracta d'actuacions que de conformitat amb aquesta Llei s'hagin d'enregistrar en un suport apte per a la gravació i reproducció, i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia disposa de signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la Llei garanteixi l'autenticitat i la integritat del que s'ha gravat, el document electrònic així generat constitueix l'acta a tots els efectes. Sense perjudici de qualssevol altres mesures d'identificació dels intervinents, aquests han d'expressar, sota la seva responsabilitat, davant l'autoritat que presideixi l'acte el seu nom i cognoms de manera que en quedi constància en la gravació.

Si els mecanismes de garantia que preveu el paràgraf anterior no es poden utilitzar, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de consignar a l'acta els aspectes següents: número i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de durada; assistents a l'acte; peticions i propostes de les parts; en cas de proposició de proves, declaració de pertinència i ordre en la pràctica d'aquestes; resolucions que adopti el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport.

En aquests casos, o quan els mitjans de registre que preveu aquest article no es puguin utilitzar per qualsevol causa, l'acta s'ha d'estendre per procediments informàtics, i només pot ser manuscrita en les ocasions en què la sala en la qual s'estigui portant a terme l'actuació no tingui mitjans informàtics.»»

Vint-i-u. Es modifica l'article 147, que queda redactat de la manera següent:

«Article 147. *Documentació de les actuacions mitjançant sistemes de gravació i reproducció de la imatge i el so.*

Les actuacions orals en vistes, audiències i compareixences celebrades davant dels jutges o magistrats o, si s'escau, davant dels lletrats de l'Administració de justícia s'han d'enregistrar en un suport apte per a la gravació i reproducció del so i la imatge.

Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, aquests han de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït. A aquest efecte, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de fer ús de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia atenent la complexitat de l'afer, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'intervinents, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin. En aquests casos, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'estendre una acta succinta en els termes que preveu l'article anterior.

Les actuacions orals i vistes gravades i documentades en suport digital no es poden transcriure, excepte en els casos en què una llei ho determini.

L'oficina judicial ha d'assegurar la incorporació correcta de la gravació a l'expedient judicial electrònic.

Si els sistemes no proveeixen l'expedient judicial electrònic, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació.

Les parts poden demanar, a costa seva, una còpia o accés electrònic a les gravacions originals.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 148, que queda redactat de la manera següent:

«Article 148. *Formació, custòdia i conservació de les actuacions.*

Els lletrats de l'Administració de justícia han de respondre de la deguda formació de les actuacions, i deixar constància de les resolucions que dictin els tribunals, o ells mateixos quan així ho autoritzi la llei. Igualment han de respondre de la seva conservació i custòdia, llevat del temps en què estiguin en poder del jutge o magistrat ponent o altres magistrats integrants del tribunal.

En els casos en què l'òrgan judicial disposi d'expedient judicial electrònic, han de respondre de la seva deguda formació, i han d'aplicar o ordenar l'aplicació, dins l'àmbit de la seva competència, de la normativa sobre arxiu judicial electrònic.»

Vint-i-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 152 i s'afegeix un nou apartat 6, amb la redacció següent:

«2. Els actes de comunicació s'han de practicar per mitjans electrònics:

a) Quan els subjectes intervinents en un procés estiguin obligats a la utilització dels sistemes electrònics existents a l'Administració de justícia de conformitat amb l'article 273.

b) Quan, sense estar compresos en el supòsit anterior, els intervinents s'hagin obligat contractualment a fer ús dels mitjans electrònics existents a l'Administració de justícia per resoldre els litigis que es derivin d'aquesta relació

jurídica concreta que els vincula, i han d'indicar els mitjans dels quals es pretenen valer. En els contractes d'adhesió en els quals intervinguin consumidors i usuaris, l'acte de comunicació s'ha de practicar de conformitat amb el que es disposa per als supòsits en què els intervinents no estiguin obligats a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, i és aquesta última forma la que té validesa als efectes de còmput de terminis.

c) Quan aquells, sense estar-hi obligats, optin per l'ús d'aquests mitjans.

En els casos que preveu aquest apartat, la notificació s'ha d'efectuar de conformitat amb les disposicions que contingui la normativa reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia.

Els actes de comunicació que s'hagin de practicar per mitjans electrònics, quan vagin acompanyats d'elements que no siguin susceptibles de conversió en format electrònic, s'han de practicar per aquest mitjà, però amb indicació de la forma per la qual es lliuraran els elements esmentats. Si aquest acte de comunicació dona lloc a l'obertura d'un termini processal, aquest comença a comptar des del moment en què constin rebuts pel destinatari tots els elements que componen l'acte.

El destinatari ha d'identificar un dispositiu electrònic, un servei de missatgeria simple o una adreça de correu electrònic que serveixin per informar-lo de la posada a la seva disposició d'un acte de comunicació, però no per a la pràctica de notificacions. En aquest cas, independentment de la manera com s'efectuï l'acte de comunicació, l'oficina judicial ha d'enviar l'avís esmentat. La falta de pràctica d'aquest avís no impedeix que la notificació efectuada correctament es consideri plenament vàlida.”

“6. Si es practica un mateix acte de comunicació dues vegades o més, té eficàcia a efectes processals la primera data en què s'hagi verificat, independentment del mitjà que s'hagi utilitzat, llevat dels casos en els quals les lleis processals prevegin expressament la possibilitat que una resolució es comuniqui més d'una vegada, cas en què té els efectes que les lleis esmentades determinin.”»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article 155, que queda redactat de la manera següent:

«Article 155. Actes de comunicació amb les parts encara no personades o no representades per un procurador o procuradora. Domicili.

1. Quan la part no representada per un procurador o una procuradora estigui obligada legalment o contractualment a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, l'acte de comunicació s'ha d'efectuar per mitjans electrònics de conformitat amb l'article 162.

No obstant això, si l'acte de comunicació té com a objecte la primera citació a termini o a dia cert, o la realització o intervenció personal de les parts en determinades actuacions processals, i transcorren tres dies sense que el destinatari accedeixi al seu contingut, s'ha de procedir a publicar-lo per la via del Tauler Edictal Judicial Únic de conformitat amb el que disposa l'article 164.

A més, en tot cas, també es pot practicar mitjançant el lliurament de la còpia de la resolució si l'obligat es persona a la seu de l'òrgan judicial, i se n'ha de deixar constància en la diligència que s'estengui.

2. Quan la part no representada per un procurador no estigui obligada legalment o contractualment a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia:

a) Si es tracta de la primera citació a termini o a dia cert al demandat, es pot practicar per tramesa al seu domicili, o de manera telemàtica en els termes que preveu l'article 162.

L'acte de comunicació practicat per mitjans electrònics produeix plens efectes processals només en cas que el seu destinatari l'accepti voluntàriament. Si posat a disposició del destinatari a la seu judicial electrònica no consta la recepció pel destinatari en un termini de tres dies, s'ha de practicar per tramesa al domicili.

En tot cas, si consta una adreça de correu electrònic o servei de missatgeria de contacte del destinatari, s'ha de passar un avís informatiu de la posada a la seva disposició de la resolució tant a l'òrgan judicial com a la seu judicial electrònica.

b) Si l'acte de comunicació, que no sigui una primera citació a termini o a dia cert, té com a objecte la realització o intervenció personal de les parts en determinades actuacions processals, s'ha de practicar en els termes del literal a), excepte si l'intervinent no obligat a això ha optat prèviament per l'ús de mitjans electrònics, cas en què cal atènyer-se al que estableix el literal c) per a aquests supòsits.

c) En el cas d'actes de comunicació diferents dels que preveuen els literals a) i b), les comunicacions efectuades tenen plens efectes així que s'acrediti la tramesa correcta del que s'hagi de comunicar a qualsevol dels llocs que s'hagin designat com a domicili encara que no en consti la recepció pel destinatari, o quan el destinatari, sense estar-hi obligat, hagi optat per l'ús de mitjans electrònics i la comunicació s'hagi remès en els termes que preveu l'article 162, i hagin transcorregut tres dies sense que el destinatari accedeixi al seu contingut.

3. El domicili del demandant és el que hagi fet constar en la demanda o en la petició o sol·licitud amb què s'iniciï el procés. Així mateix, el demandant ha de designar, com a domicili del demandat, un o diversos dels llocs següents: el que aparegui en el padró municipal o el que consti oficialment a altres efectes, així com el que aparegui en un registre oficial o en publicacions de col·legis professionals, quan es tracti, respectivament, d'empreses i altres entitats o de persones que exerceixin una professió per a la qual s'hagin de col·legiar obligatòriament. També es pot designar com a domicili, als efectes esmentats, el lloc en què s'exerceixi una activitat professional o laboral no ocasional. Quan en la demanda s'exerceixi una acció d'aquelles a les quals es refereix el numeral 1r de l'apartat 1 de l'article 250, s'entén que si les parts no han acordat assenyalar en el contracte d'arrendament un domicili en què es portin a terme els actes de comunicació, aquest és, a tots els efectes, el de l'habitatge o el local arrendat.

Si la demanda s'adreça a una persona jurídica, s'hi pot assenyalar igualment el domicili de qualsevol que aparegui com a administrador, gerent o apoderat de l'empresa mercantil, o president, membre o gestor de la junta de qualsevol associació que aparegui en un registre oficial.

Si el demandant designa diversos llocs com a domicilis, ha d'indicar l'ordre pel qual, al seu entendre, es pot efectuar amb èxit la comunicació.

Així mateix, el demandant ha d'indicar, a més dels requisits que estableix l'article 399, totes les dades que conegui del demandat i que puguin ser d'utilitat per a la localització d'aquest, com el número d'identificació fiscal o d'estrangers, números de telèfon, de fax, adreça de correu electrònic o similars, que s'han d'utilitzar amb subjecció al que disposi la llei que reguli l'ús de la tecnologia a l'Administració de justícia. La persona demandada, una vegada compareguda, pot designar, per a comunicacions successives, un domicili diferent, o un dels mitjans de comunicació electrònica dels que preveu l'article 162.

Quan les parts canviïn el seu domicili durant la substanciació del procés, ho han de comunicar immediatament a l'oficina judicial.

Així mateix, han de comunicar els canvis relatius al seu número de telèfon, fax, adreça de correu electrònic o similars, o a qualsevol altra dada identificativa que alteri la pràctica dels actes de comunicació efectuats en virtut de l'article 162 d'aquesta Llei, sempre que aquestes últimes dades s'estiguin utilitzant com a instruments de comunicació amb l'oficina judicial.

4. En el supòsit que els actes de comunicació amb les parts encara no personades o no representades per un procurador s'hagin practicat dues vegades o més, cal atènyer-se al que estableix l'apartat 6 de l'article 152.

En la cèdula de citació a termini o a dia cert, o en l'acte de comunicació de què es tracti, s'hi han de fer constar expressament aquesta previsió i també el dret a sol·licitar assistència jurídica gratuïta.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 156, que queda redactat de la manera següent:

«3. Si de les investigacions a què es refereix l'apartat 1, en resulta el coneixement d'un domicili o lloc de residència, en els casos en què sigui procedent de conformitat amb l'article 155 s'ha de practicar la comunicació de la manera que estableix l'article 152.3.2a, i és aplicable, si s'escau, el que preveu l'article 158.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 158, que queda redactat de la manera següent:

«Article 158. *Comunicació mitjançant lliurament.*

Quan el destinatari de l'acte de comunicació no estigui obligat legalment o contractualment a relacionar-se per mitjans electrònics amb l'Administració de justícia i no es pugui acreditar que ha rebut una comunicació que tingui com a finalitat la seva personació en un judici o la realització o intervenció personal en determinades actuacions processals, s'ha de lliurar de la manera que estableix l'article 161.»

Vint-i-set. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeixen els apartats 4 i 5 a l'article 160, que queden redactats de la manera següent:

«3. Quan el destinatari tingui el seu domicili en el partit on radiqui la seu del tribunal, i no es tracti de comunicacions de les quals depengui la personació o la realització o intervenció personal en les actuacions, es pot remetre, per qualsevol dels mitjans a què es refereix l'apartat 1, una cèdula de citació a termini perquè el destinatari comparegui a la seu del tribunal o a la seu judicial electrònica als efectes de ser notificat o requerit o que se li traslladi algun escrit.

La cèdula ha d'expressar amb la deguda precisió l'objecte per al qual es requereix la compareixença del citat, i ha d'indicar el procediment i l'afer a què es refereix, amb l'avertència que si el citat no hi compareix, sense cap causa justificada, dins del termini assenyalat, es considera feta la comunicació de què es tracti o efectuat el trasllat.»

«4. Per a la realització d'actes de comunicació, a elecció del ciutadà, es poden utilitzar els sistemes d'identificació que prevegi la llei reguladora de l'ús de tecnologies a l'Administració de justícia.»

«5. Independentment del mitjà pel qual s'efectuï l'acte de comunicació, els òrgans de l'Administració de justícia han d'enviar un avís al dispositiu electrònic del seu destinatari o a l'adreça de correu electrònic que els consti, per informar-lo de la posada a la seva disposició de l'acte de comunicació a la seu judicial electrònica o a l'adreça electrònica habilitada única. La falta de pràctica d'aquest avís no impedeix que l'acte de comunicació es consideri plenament vàlid.»»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 161, que queda redactat de la manera següent:

«1. El lliurament al destinatari de la comunicació de la còpia de la resolució o de la cèdula s'ha d'efectuar a la seu judicial electrònica, a la seu del tribunal o al domicili de la persona que hagi de ser notificada, requerida, o citada a dia cert o a termini, sense perjudici del que prevegi l'àmbit de l'execució.

El lliurament domiciliari s'ha de documentar per mitjà d'una diligència que han de signar el funcionari o el procurador que l'efectuï i la persona a qui es faci, les dades identificatives de la qual s'hi han de fer constar.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 162, que queda redactat de la manera següent:

«Article 162. *Actes de comunicació per mitjans electrònics, informàtics i similars.*

1. Quan les oficines judicials i les parts o els destinataris dels actes de comunicació estiguin obligats, legalment o contractualment, a enviar-los i rebre'ls per mitjans electrònics, infotelecomunicacions o d'una altra classe semblant, que permetin l'enviament i la recepció d'escrits i documents, de tal manera que estigui garantida l'autenticitat de la comunicació i del seu contingut i quedi constància fefaent de la tramesa i recepció íntegres i del moment en què es van fer, o quan els destinataris optin per aquests mitjans, així com en qualsevol altre cas que estableixi la llei, els actes de comunicació els han d'efectuar aquells, amb el resguard acreditatiu de la seva recepció que escaigui.

Els i les professionals i destinataris obligats a utilitzar aquests mitjans, així com els que optin per aquests, han de comunicar a les oficines judicials el fet de disposar dels mitjans abans indicats i l'adreça electrònica habilitada a aquest efecte.

Així mateix, en el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts s'ha de constituir un registre accessible electrònicament dels mitjans indicats i les adreces corresponents als organismes públics i professionals obligats a utilitzar-los.

2. En qualsevol dels supòsits als quals es refereix aquest article, quan consti la tramesa correcta de l'acte de comunicació pels mitjans tècnics esmentats, llevat dels practicats a través dels serveis de notificacions organitzats pels col·legis de procuradors, i transcorrin tres dies sense que el destinatari accedeixi al seu contingut, s'entén que la comunicació s'ha efectuat legalment, amb ple desplegament dels seus efectes. En aquest cas, els terminis per dur a terme actuacions processals es comencen a comptar des del dia hàbil següent al tercer.

Se n'exceptuen els supòsits en què el destinatari justifiqui que no va poder accedir al sistema de notificacions durant aquest període. Si la falta d'accés es deu a causes tècniques i aquestes persisteixen en el moment de posar-se en coneixement de l'Administració de justícia, l'acte de comunicació s'ha de practicar mitjançant el lliurament d'una còpia de la resolució. En aquest supòsit, tanmateix, en el cas que es produeixi l'accés transcorregut el termini esmentat, però abans d'efectuada la comunicació mitjançant lliurament, la comunicació s'entén vàlidament efectuada en la data que consti en el resguard acreditatiu de la recepció electrònica.

Se n'exceptuen també els supòsits de força major en què els col·legis de procuradors hagin suspès el reenviament del servei de notificacions durant el termini màxim de tres dies segons el que preveu l'article 151.2.

No s'han de practicar actes de comunicació als i les professionals per via electrònica durant els dies del mes d'agost ni durant els dies que hi ha entre el 24 de desembre i el 6 de gener de l'any següent, tots dos inclusivament, llevat que siguin hàbils per a les actuacions que corresponguin.

3. Quan l'autenticitat de les resolucions, els documents, els dictàmens o els informes presentats o transmesos pels mitjans a què es refereix l'apartat anterior només es pugui reconèixer o verificar mitjançant el seu examen directe o per altres procediments, es poden presentar, tanmateix, en suport electrònic mitjançant imatges digitalitzades d'aquests, de la manera que preveuen els articles 267 i 268, si bé, en cas que alguna de les parts, el tribunal en els processos de família, de mesures judicials de suport de persones amb discapacitat o de filiació, o el

Ministeri Fiscal ho sol·licitin, s'han d'aportar en el suport paper original, en el termini o moment processal que s'assenyali a aquest efecte.»

Trenta. Es modifica l'article 164, que queda redactat de la manera següent:

«Article 164. *Comunicació edictal.*

Quan, practicades, si s'escau, les investigacions a què es refereix l'article 156, no es pugui conèixer el domicili del destinatari de la comunicació, o quan no se'l pugui trobar ni es pugui efectuar la comunicació amb tots els seus efectes, de conformitat amb el que estableixen els articles anteriors, o quan així s'acordi en el cas a què es refereix l'apartat 2 de l'article 157, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, consignades aquestes circumstàncies, ha d'ordenar que es faci la comunicació, a través del Tauler Edictal Judicial Únic, salvaguardant en tot cas els drets i interessos dels menors, així com altres drets i llibertats que es puguin veure afectats per la publicitat d'aquests.

En tot cas en la comunicació o publicació a què es refereix el paràgraf anterior, en atenció a l'interès superior dels menors i per preservar-ne la intimitat, s'hi han d'ometre les dades personals, el noms i els cognoms, el domicili o qualsevol altra dada o circumstància que directament o indirectament pugui permetre la seva identificació.

En els processos de desnonament d'una finca urbana o rústica per falta de pagament de rendes o quantitats degudes o per expiració legal o contractual del termini i en els processos de reclamació d'aquestes rendes o quantitats degudes, quan no es pugui trobar l'arrendatari ni efectuar-li la comunicació en els domicilis designats en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 155, ni hagi comunicat de manera fefaent amb posterioritat al contracte un nou domicili a l'arrendador, al qual aquest no s'hagi oposat, s'ha de dur a terme, sense cap més tràmit, la comunicació a través del Tauler Edictal Judicial Únic.»

Trenta-u. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 169, que queden redactats de la manera següent:

«2. S'ha de sol·licitar l'auxili judicial per a les actuacions que s'hagin efectuar fora de la circumscripció del tribunal que conegui de l'afer, inclosos els actes de reconeixement judicial, quan el tribunal no consideri possible o convenient fer ús de la facultat que li concedeix aquesta Llei de desplaçar-se fora de la seva circumscripció per practicar-les i no sigui possible practicar-les per videoconferència.»

“4. L'interrogatori de les parts, la declaració dels testimonis i la ratificació dels pèrits s'han de dur a terme a la seu del jutjat o tribunal que estigui coneixent de l'afer de què es tracti, llevat que el domicili de les persones esmentades estigui fora de la circumscripció judicial corresponent, cas en què s'han de dur a terme de la manera que preveu l'article 137 *bis*.

Només quan segons el parer del jutge o de la jutgessa no sigui convenient efectuar-los per videoconferència i per raó de la distància, la dificultat del desplaçament, les circumstàncies personals de la part, del testimoni o del pèrit, o per qualsevol altra causa de característiques anàlogues sigui impossible o molt costosa la compareixença de les persones citades a la seu del jutjat o tribunal, es pot sol·licitar l'auxili judicial per practicar els actes de prova que assenyala aquest article.”»

Trenta-dos. Es modifica l'article 170, que queda redactat de la manera següent:

«Article 170. *Òrgan al qual correspon prestar l'auxili judicial.*

Correspon prestar l'auxili judicial a l'oficina del jutjat de primera instància del lloc en la circumscripció del qual s'hagi de practicar. No obstant això, si en aquest lloc té la seu un jutjat de pau, i l'auxili judicial consisteix en un acte de comunicació o la intervenció en un acte processal a través de videoconferència en els termes que regula l'article 137 *bis* d'aquesta Llei, la pràctica de l'actuació correspon a aquest jutjat.»

Trenta-tres. S'afegeixen dos nous apartats 3 i 4 a l'article 171, amb la redacció següent:

«3. Quan l'auxili judicial tingui com a objecte la petició de dades o documents que constin en expedients judicials electrònics o metadats en sistemes electrònics d'altres òrgans de l'Administració de justícia, sempre que els mitjans electrònics a disposició dels òrgans implicats ho permetin, la sol·licitud es pot transmetre i complir, sense necessitat d'exhort, pels mitjans electrònics que s'habilitin a aquest efecte que, en tot cas, han d'assegurar la identificació de l'òrgan transmissor i receptor, així com del moment i contingut de la sol·licitud i de la transmissió.»

«4. Tampoc és preceptiu l'exhort en el cas d'actuacions processals que s'hagin de dur a terme amb la participació telemàtica de tots o alguns dels intervinents des d'una oficina judicial.»»

Trenta-quatre. S'afegeix l'apartat 3 *bis* a l'article 183, amb la redacció següent:

«3. *bis*. Si una de les parts o de les persones que han d'intervenir en la vista és una persona amb una edat de vuitanta anys o més, pot sol·licitar, i així ho ha d'acordar el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, que es practiqui l'assenyalament en les primeres hores d'audiència o bé en les últimes, en funció de les necessitats de la persona afectada.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article 196, que queda redactat de la manera següent:

«Article 196. *Deliberació i votació de les resolucions en tribunals col·legiats.*

En els tribunals col·legiats s'han de discutir i votar les resolucions immediatament després de la vista, si aquesta se celebra i, altrament, el president ha d'assenyalar el dia en què s'hagin de discutir i votar, dins del termini que assenjala la Llei. En tots dos casos, la deliberació i votació poden tenir lloc per mitjans electrònics, quan se'n disposi, de conformitat amb el que estableixi la normativa que reguli els usos de la tecnologia a l'Administració de justícia.»

Trenta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 206, que queda redactat de la manera següent:

«1. Són resolucions judicials les provisions, les interlocutòries i les sentències dictades pels jutges i tribunals.

En els processos de declaració, quan la Llei no expressi la classe de resolució judicial que s'hagi d'utilitzar, s'han d'observar les regles següents:

1a S'ha de dictar provisió quan la resolució es refereixi a qüestions processals que requereixin una decisió judicial perquè així ho estableixi la Llei, sempre que en aquests casos no exigeixi expressament la forma d'interlocutòria.

2a S'han de dictar interlocutòries quan es decideixin recursos contra provisions o decrets, quan es resolgui sobre admissió o inadmissió d'una

demanda, reconvenió, acumulació d'accions, admissió o inadmissió de la prova, aprovació judicial de transaccions, acords de mediació i convenis, mesures cautelars i nul·litat o validesa de les actuacions.

També han d'adoptar la forma d'interlocutòria les resolucions que versin sobre pressupostos processals, anotacions i inscripcions registrals i qüestions incidentals, tant si tenen assenyalada una tramitació especial en aquesta Llei com si no, sempre que en aquests casos la llei exigeixi la decisió del tribunal, així com les que posin fi a les actuacions d'una instància o un recurs abans que conclougui la seva tramitació ordinària, llevat que, respecte d'aquestes últimes, la llei hagi disposat que hagin de finalitzar per decret. El recurs de cassació es pot decidir mitjançant una interlocutòria en els casos que preveu l'article 487.1.

3a S'ha de dictar sentència per posar fi al procés, en primera o segona instància, una vegada que hagi conclòs la seva tramitació ordinària que preveu la llei. També s'han de resoldre mitjançant una sentència els recursos de cassació i els procediments per a la revisió de sentències fermes, llevat del que disposa l'article 487.1.»

Trenta-set. Es modifica l'apartat 4 de l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«4. En els casos en què el tribunal no disposi d'expedient judicial electrònic, els lletrats de l'Administració de justícia han d'adjuntar a les actuacions un certificat literal de les sentències i les altres resolucions definitives.

En els casos en què el tribunal disposi d'expedient judicial electrònic, s'ha de vetllar per la incorporació i constància en aquest de la sentència, signada electrònicament en els termes que prevegi la normativa que reguli l'ús de la tecnologia a l'Administració de justícia.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article 213, que queda redactat de la manera següent:

«Article 213. *Llibre de sentències.*

En cada tribunal s'ha de portar, sota la custòdia del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, un llibre de sentències, en el qual s'han d'incloure signades totes les definitives, les interlocutòries que tinguin el mateix caràcter, així com els vots particulars que s'hagin formulat, que s'han d'ordenar correlativament segons la seva data. Quan els sistemes informàtics permetin la generació de llibres electrònics, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de vetllar per l'ús adequat dels sistemes.»

Trenta-nou. Es modifica l'article 213 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 213 bis. *Llibre de decrets.*

En cada tribunal s'ha de portar, sota la responsabilitat i custòdia del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, un llibre de decrets, en el qual s'han d'incloure signats tots els definitius, que s'han d'ordenar cronològicament. Quan els sistemes informàtics permetin la generació de llibres electrònics, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de vetllar per l'ús adequat dels sistemes.»

Quaranta. Es modifica l'apartat 3 de l'article 222, que queda redactat de la manera següent:

«3. La cosa jutjada afecta les parts del procés en què es dicti i els seus hereus i drethavents, així com els subjectes, no litigants, titulars dels drets que fonamentin la legitimació de les parts de conformitat amb el que preveuen els articles 11 i 11 bis d'aquesta Llei.

En les sentències sobre estat civil, matrimoni, filiació, paternitat, maternitat i de mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica, la cosa jutjada té efectes davant de tercers a partir de la seva inscripció o anotació en el Registre Civil.

Les sentències que es dictin sobre impugnació d'acords societaris afecten tots els socis, encara que no hagin litigat.»

Quaranta-u. Es modifica l'article 237, que queda redactat de la manera següent:

«Article 237. *Caducitat de la instància.*

1. Es consideren abandonats les instàncies i els recursos en tota classe de plets si, malgrat l'impuls d'ofici de les actuacions, no es produeix cap activitat processal en el termini de dos anys, quan el plet estigui en primera instància; i d'un, si està en segona instància o pendent de recurs de cassació.

Aquests terminis s'han de comptar des de l'última notificació a les parts.

2. Contra el decret que declari la caducitat només escau recurs de revisió.»

Quaranta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 240, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si la caducitat es produeix en la segona instància o en el recurs de cassació, es considera desistida l'apel·lació o el recurs de cassació i ferma la resolució recorreguda i les actuacions s'han de tornar al tribunal del qual procedeixin.»

Quaranta-tres. Es modifica l'article 249, que queda redactat de la manera següent:

«Article 249. *Àmbit del judici ordinari.*

1. S'han de decidir en el judici ordinari, sigui quina sigui la seva quantia:

1r Les demandes relatives a drets honorífics de la persona.

2n Les que pretenguin la tutela del dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, i les que demanin la tutela judicial civil de qualsevol altre dret fonamental, excepte les que es refereixin al dret de rectificació. En aquests processos, sempre hi és part el Ministeri Fiscal i la seva tramitació té caràcter preferent.

3r Les demandes sobre impugnació d'acords socials adoptats per juntes o assemblees generals o especials de socis o d'obligacionistes o per òrgans col·legiats d'administració en entitats mercantils.

4t Les demandes en matèria de competència deslleial, defensa de la competència, en aplicació dels articles 101 i 102 del Tractat de funcionament de la Unió Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, sempre que no versin exclusivament sobre reclamacions de quantitat, cas en què s'han de tramitar pel procediment que els correspongui en funció de la quantia que es reclami i els recursos contra les resolucions de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en matèria de propietat industrial que posin fi a la via administrativa, que s'han de tramitar pels tràmits del judici verbal de conformitat amb el que disposa l'article 250.3 d'aquesta Llei.

No obstant això, cal atènyer-se al que disposa el numeral 12è de l'apartat 1 de l'article 250 d'aquesta Llei quan es tracti de l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris en matèria de publicitat.

5è Les demandes en què s'exerceixin accions col·lectives relatives a condicions generals de contractació en els casos que prevegi la legislació sobre aquesta matèria.

6è Les que versin sobre qualssevol afers relatius a arrendaments urbans o rústics de béns immobles, llevat que es tracti de reclamacions de rendes o quantitats degudes per l'arrendatari o del desnonament per falta de pagament o per extinció del termini de la relació arrendatícia, o llevat que sigui possible fer una valoració de la quantia de l'objecte del procediment, cas en què el procés és el que correspongui segons les regles generals d'aquesta Llei.

7è Les que exerceixin una acció de retracte de qualsevol tipus.

8è Quan s'exerceixin les accions que atorga a les juntes de propietaris i a aquests la Llei 49/1960, de 21 de juliol, sobre propietat horitzontal, sempre que no versin exclusivament sobre reclamacions de quantitat, cas en què s'han de tramitar per les regles del judici verbal o pel procediment especial que correspongui.

2. S'han de decidir també en el judici ordinari les demandes la quantia de les quals excedeixi els quinze mil euros i aquelles l'interès econòmic de les quals sigui impossible de calcular, ni tan sols de manera relativa.»

Quaranta-quatre. Es modifica l'article 250, que queda redactat de la manera següent:

«Article 250. *Àmbit del judici verbal.*

1. S'han de decidir en judici verbal, sigui quina sigui la seva quantia, les demandes següents:

1r Les que versin sobre una reclamació de quantitats per impagament de rendes i quantitats degudes i les que, igualment, amb fonament en l'impagament de la renda o quantitats degudes per l'arrendatari, o en l'expiració del termini fixat contractualment o legalment, pretenguin que el propietari, l'usufructuari o qualsevol altra persona amb dret a posseir una finca rústica o urbana donada en arrendament, ordinari o financer o en parceria, recuperi la possessió d'aquesta finca.

2n Les que pretenguin la recuperació de la plena possessió d'una finca rústica o urbana, cedida en precari, pel propietari, l'usufructuari o qualsevol altra persona amb dret a posseir aquesta finca.

3r Les que pretenguin que el tribunal posi en possessió de béns el qui els hagi adquirit per herència si no els posseeix ningú a títol de propietari o usufructuari.

4t Les que pretenguin la tutela sumària de la tinença o de la possessió d'una cosa o un dret pel qui n'hagi estat desposseït o pertorbat en el seu gaudi.

Poden demanar la recuperació immediata de la plena possessió d'un habitatge o part d'aquest, sempre que n'hagin estat privats sense el seu consentiment, la persona física que en sigui propietària o posseïdora legítima per un altre títol, les entitats sense ànim de lucre amb dret a posseir-lo i les entitats públiques propietàries o posseïdores legítimes d'habitatge social.

5è Les que pretenguin que el tribunal resolgui, amb caràcter sumari, la suspensió d'una obra nova.

6è Les que pretenguin que el tribunal resolgui, amb caràcter sumari, la demolició o l'enderroc d'una obra, un edifici, un arbre, una columna o qualsevol altre objecte anàleg en estat de ruïna i que amenaci de causar danys al qui demandi.

7è Les que, instades pels titulars de drets reals inscrits en el Registre de la Propietat, demandin l'efectivitat d'aquests drets davant dels qui s'hi oposin o en pertorbin l'exercici, sense disposar d'un títol inscrit que legítimi l'oposició o la pertorbació.

8è Les que sol·licitin aliments deguts per una disposició legal o per un altre títol.

9è Les que suposin l'exercici de l'acció de rectificació de fets inexactes i perjudicials.

10è Les que pretenguin que el tribunal resolgui, amb caràcter sumari, sobre l'incompliment pel comprador de les obligacions derivades dels contractes inscrits en el Registre de venda a terminis de béns mobles i formalitzats en el model oficial establert a aquest efecte, amb l'objecte d'obtenir una sentència condemnatòria que permeti dirigir l'execució exclusivament sobre el bé o béns adquirits o finançats a terminis.

11è Les que pretenguin que el tribunal resolgui, amb caràcter sumari, sobre l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer, d'arrendament de béns mobles, o d'un contracte de venda a terminis amb reserva de domini, sempre que estiguin inscrits en el Registre de venda a terminis de béns mobles i formalitzats en el model oficial establert a aquest efecte, mitjançant l'exercici d'una acció exclusivament encaminada a obtenir el lliurament immediat del bé a l'arrendador financer, a l'arrendador o al venedor o finançador en el lloc que indiqui el contracte, amb la declaració de resolució prèvia d'aquest, si s'escau.

12è Les que suposin l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i difusos dels consumidors i usuaris.

13è Les que pretenguin l'efectivitat dels drets que reconeix l'article 160 del Codi civil. En aquests casos el judici verbal s'ha de substanciar amb les peculiaritats que disposa el capítol I del títol I del llibre IV d'aquesta Llei.

14è Les demandes en què s'exerceixin accions individuals relatives a condicions generals de contractació en els casos que prevegi la legislació sobre aquesta matèria.

15è Aquelles en les quals s'exerceixin les accions que atorga a les juntes de propietaris i a aquests la Llei 49/1960, de 21 de juliol, sobre propietat horitzontal, sempre que versin exclusivament sobre reclamacions de quantitat, sigui quina sigui aquesta quantitat.

16è Aquelles en les quals s'exerceixi l'acció de divisió de cosa comuna.

2. S'han de decidir també en el judici verbal les demandes la quantia de les quals no excedeixi els quinze mil euros i que no es refereixin a cap de les matèries que preveu l'apartat 1 de l'article anterior.

3. S'han de decidir en judici verbal, amb les especialitats que estableix l'article 447 *bis* d'aquesta Llei, els recursos contra les resolucions que exhaureixin la via administrativa dictades en matèria de propietat industrial per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.»

Quaranta-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 255, que queda redactat de la manera següent:

«1. El demandat pot impugnar la quantia de la demanda quan entengui que, si s'hagués determinat correctament, el procediment a seguir seria un altre, o seria procedent el recurs d'apel·lació.»

Quaranta-sis. Es modifica l'article 264, que queda redactat de la manera següent:

«Article 264. *Documents processals.*

Amb la demanda o la contestació s'han de presentar:

1r El certificat del Registre electrònic d'apoderaments judicials o la referència al número assignat per aquest Registre.

2n Els documents que acreditin la representació que el litigant s'atribueixi.

3r Els documents o dictàmens que acreditin el valor de la cosa litigiosa, als efectes de competència i procediment.»

Quaranta-set. Es modifica l'article 267, que queda redactat de la manera següent:

«Article 267. *Forma de presentació dels documents públics.*

Quan siguin públics els documents que s'hagin d'aportar de conformitat amb el que disposa l'article 265, es poden presentar per còpia simple, ja sigui en suport paper o, si s'escau, en suport electrònic a través d'imatge digitalitzada de conformitat amb la normativa tècnica del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica sobre imatge electrònica, i, si se n'impugna l'autenticitat, es pot adjuntar a les actuacions l'original, la còpia o el certificat del document amb els requisits necessaris perquè tingui efectes probatoris.»

Quaranta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 268, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els documents privats que s'hagin d'aportar s'han de presentar en original o mitjançant una còpia autenticada pel fedatari públic competent i s'han d'adjuntar a les actuacions o se n'ha de deixar testimoni, amb la devolució dels originals o les còpies fefaents presentades, si així ho sol·liciten els interessats. Aquests documents també es poden presentar mitjançant imatges digitalitzades de conformitat amb la normativa tècnica del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica sobre imatge electrònica i, si se n'impugna l'autenticitat, es pot adjuntar a les actuacions l'original, la còpia o el certificat del document amb els requisits necessaris perquè tingui efectes probatoris.»

Quaranta-nou. S'afegeix l'article 268 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 268 *bis*. *Presentació de documents per mitjans electrònics.*

La presentació de documents per mitjans electrònics s'ha d'ajustar en tot cas al que determini la llei que reguli l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia.»

Cinquanta. S'afegeix l'apartat 3 a l'article 270, que queda redactat de la manera següent:

«3. La presentació de documents en el curs d'actes judicials o processals duts a terme per videoconferència, en els casos en què aquesta presentació sigui possible de conformitat amb aquesta Llei, s'ha d'ajustar al que estableixi la llei que reguli l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia.»

Cinquanta-u. Es modifica l'apartat 4 de l'article 273, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els escrits i documents presentats per via telemàtica o electrònica han d'indicar el tipus i número d'expedient i l'any al qual es refereixen i han d'anar degudament referenciats mitjançant un índex electrònic que en permeti la deguda localització i consulta. L'escrit principal ha d'incorporar signatura electrònica i s'ha d'adaptar al que estableixi la llei reguladora de l'ús de les tecnologies a l'Administració de justícia.

Si es considera d'interès, l'escrit principal pot fer referència als documents addicionals, sempre que hi hagi una clau que relacioni aquesta referència de manera unívoca per cadascun dels documents, i, al seu torn, n'asseguri de manera efectiva la integritat.»

Cinquanta-dos. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 276.

Cinquanta-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 279, que queda redactat de la manera següent:

«2. No s'han de lliurar a les parts les actuacions originals en format paper, sense perjudici de la posada a disposició de l'expedient judicial electrònic en els casos en què sigui procedent, i que, en els casos en què no estiguin obligades a intervenir a través de mitjans electrònics amb l'Administració de justícia, puguin demanar i obtenir una còpia d'algun escrit o document.»

Cinquanta-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 311, que queda redactat de la manera següent:

«1. En cas que per una malaltia que ho impedeixi o per altres circumstàncies especials de la persona que hagi de contestar a les preguntes aquesta no pugui comparèixer a la seu del tribunal, o l'òrgan judicial no ho consideri convenient, a instància de part o d'ofici, l'òrgan judicial pot decidir, oïdes les parts, que la declaració es faci mitjançant videoconferència, si les circumstàncies concurrents garanteixen la validesa de la declaració, o també es pot prestar la declaració en el domicili o la residència del declarant davant del jutge, la jutgessa o el membre del tribunal que correspongui, en presència del lletrat de l'Administració de justícia.»

Cinquanta-cinc. Es modifica l'article 312, que queda redactat de la manera següent:

«Article 312. *Constància en acta de l'interrogatori domiciliari.*

En els casos de l'article anterior, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'estendre una acta suficientment circumstanciada de les preguntes i de les respostes, que pot llegir per si mateixa la persona que hagi declarat. Si no en sap o no ho vol fer, li ha de llegir el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia i el tribunal ha de preguntar a l'interrogat si té alguna cosa que hi vulgui afegir o variar, i a continuació s'ha d'estendre el que manifesti. Seguidament, han de signar el declarant i els altres assistents, sota la fe del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia.

Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris i el jutge o tribunal aprecii que és possible la gravació de l'interrogatori sense que afecti la protecció de la intimitat o dignitat de la persona, així ho ha d'ordenar, amb la possibilitat que la gravació sigui únicament d'àudio. En aquests casos, no és aplicable el que estableix el paràgraf anterior, sinó que el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'article 313, que queda redactat de la manera següent:

«Article 313. *Interrogatori domiciliari per via d'auxili judicial.*

Quan la part que hagi de respondre a l'interrogatori resideixi fora de la demarcació judicial del tribunal, s'ha d'examinar mitjançant videoconferència en els termes de l'article 137 *bis*; altrament, es pot examinar per via d'auxili judicial si hi concorre alguna de les circumstàncies a què es refereix l'apartat 5 de l'article 169.

En aquests casos, s'ha d'adjuntar al despatx una relació de preguntes formulades per la part proponent de l'interrogatori, si aquesta ho ha sol·licitat perquè no pot concórrer a l'acte de l'interrogatori. Les preguntes les ha de declarar pertinents el tribunal que conegui de l'afer.»

Cinquanta-set. Es modifica l'article 320, que queda redactat de la manera següent:

«Article 320. *Impugnació del valor probatori del document públic. Confrontació o comprovació.*

1. Si s'impugna l'autenticitat d'un document públic, perquè pugui fer prova plena s'ha de procedir de la manera següent:

1r Les còpies, els certificats o els testimonis fefaents s'han de confrontar o comprovar amb els originals, siguin on siguin, tant si s'han presentat en suport paper com electrònic, informàtic o digital.

2n Les pòlisses intervingudes per un corredor de comerç col·legiat s'han de comprovar amb els assentaments del seu llibre registre.

3r En el cas de documents electrònics s'ha de verificar la validesa de la signatura electrònica.

2. La confrontació o comprovació dels documents públics amb els seus originals l'ha de practicar el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, i a aquest efecte s'ha de constituir en l'arxiu o el local on hi hagi l'original o la matriu, en presència, si hi concorren, de les parts i dels seus defensors, que s'han de citar a aquest efecte.

Si els documents públics estan incorporats a l'expedient en suport electrònic, la confrontació amb els originals l'ha de practicar el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia a l'oficina judicial, en presència, si hi concorren, de les parts i dels seus defensors, que s'han de citar a aquest efecte.

En els casos de documents públics electrònics, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de comprovar la validesa de la signatura electrònica, si s'escau, mitjançant la seva verificació, a través del codi segur de verificació. En tot cas, es pot valer de l'assistència d'un expert que n'emeti informe, d'inici a càrrec de l'impugnant, sense perjudici del que es determini sobre la imposició de costes.

3. Quan d'una confrontació o comprovació, en resulti l'autenticitat o exactitud de la còpia o el testimoni impugnats, les costes, les despeses i els drets que origini la confrontació o comprovació són exclusivament a càrrec de qui hagi formulat la impugnació. Si, segons el parer del tribunal, la impugnació ha estat temerària, li pot imposar, a més, una multa de 120 a 600 euros.»

Cinquanta-vuit. Es modifica l'article 331, que queda redactat de la manera següent:

«Article 331. *Testimoni de documents exhibits.*

Si la persona a la qual es requereixi l'exhibició segons el que disposen els articles anteriors no està disposada a desprendre's del document per incorporar-lo a les actuacions, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia n'ha d'estendre testimoni a la seu del tribunal, si així ho sol·licita l'exhibent, o l'ha de digitalitzar un funcionari competent sota la fe del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia.»

Cinquanta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 337, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si a les parts no els és possible aportar dictàmens elaborats per pèrits designats per aquestes, juntament amb la demanda o contestació, han d'expressar en l'una o en l'altra els dictàmens de què, si s'escau, es pretenguin valer, que han d'aportar, per traslladar-los a la part contrària, així que en disposin, i en tot cas cinc dies abans que s'iniciï l'audiència prèvia al judici ordinari o en trenta dies des de la presentació de la demanda o de la contestació en el judici verbal. Aquest termini el

pot prorrogar el tribunal quan la naturalesa de la prova pericial ho exigeixi i hi hagi una causa justificada.»

Seixanta. Es modifica l'apartat 3 de l'article 342, que queda redactat de la manera següent:

«3. El perit designat pot sol·licitar, en els tres dies següents al seu nomenament i amb la presentació d'un pressupost del que seria la seva futura factura, la provisió de fons que consideri necessària, que és a compte de la liquidació final. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, mitjançant un decret, ha de decidir sobre la provisió sol·licitada, i ha d'ordenar a la part o parts que hagin proposat la prova pericial i no tinguin dret a l'assistència jurídica gratuïta que abonin la quantitat fixada en el compte de dipòsits i consignacions del tribunal, en el termini de cinc dies.

Transcorregut aquest termini, si no s'ha dipositat la quantitat establerta, el perit queda eximit d'emetre el dictamen, sense que es pugui procedir a una nova designació.

Quan el perit designat ho hagi estat de comú acord, i un dels litigants no efectui la part de la consignació que li correspongui, ha d'oferir a l'altre litigant la possibilitat de completar la quantitat que falti, amb indicació, en aquest cas, dels punts sobre els quals s'hagi de pronunciar el dictamen, o de recuperar la quantitat dipositada, cas en què s'ha d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior.

Acabada la pràctica de la prova pericial el perit ha de presentar la seva factura o minuta d'honoraris, a la qual s'ha de donar la tramitació prevista quant a les impugnacions de taxacions de costes per honoraris excessius que siguin procedents, i un cop sigui ferma la resolució que hi recaigui s'ha de procedir al seu pagament.»

Seixanta-u. Es modifica l'article 346, que queda redactat de la manera següent:

«Article 346. *Emissió i ratificació del dictamen pel perit que el tribunal designi.*

El perit que el tribunal designi ha d'emetre per escrit el seu dictamen, que ha de fer arribar per mitjans electrònics al tribunal en el termini que se li hagi assenyalat. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar aquest dictamen a les parts per si consideren necessari que el perit hagi d'intervenir en el judici o en la vista als efectes que aportí els aclariments o les explicacions que siguin oportuns. El tribunal pot acordar, en tot cas, mitjançant una provisió, que considera necessària la intervenció del perit en el judici o la vista per comprendre i valorar millor el dictamen efectuat.

Quan el perit que hagi d'intervenir en el judici o la vista resideixi fora de la demarcació judicial del tribunal, la declaració s'ha de fer preferentment a través de videoconferència.»

Seixanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 358, que queda redactat de la manera següent:

«1. Del reconeixement judicial practicat, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia n'ha d'estendre una acta detallada, en què s'han de consignar amb claredat les percepcions i apreciacions del tribunal, així com les observacions fetes per les parts i per les persones a què es refereix l'article 354.

Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, no és aplicable el que preveu el paràgraf anterior, sinó que el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties.»

Seixanta-tres. Es modifica l'article 359, que queda redactat de la manera següent:

«Article 359. *Utilització de mitjans tècnics de constància del reconeixement judicial.*

S'han d'utilitzar mitjans de gravació d'imatge i so o altres instruments semblants per deixar constància del que sigui objecte de reconeixement judicial i de les manifestacions dels qui hi intervinguin.

Sempre que sigui possible, s'han de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat.

Si no es pot garantir l'autenticitat i la integritat del que s'ha gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat, se n'ha de confeccionar una acta escrita i s'hi ha de consignar tot el que sigui necessari per identificar les gravacions, les reproduccions o els exàmens portats a terme, que s'han d'incorporar a l'expedient judicial electrònic o, si no, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia els ha de conservar, de manera que no pateixin alteracions.

Quan sigui possible la còpia, amb garanties d'autenticitat, d'allò gravat o reproduït pels mitjans o instruments abans esmentats, la part a la qual interessi, a costa seva, la pot demanar i obtenir del tribunal.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'article 364, que queda redactat de la manera següent:

«Article 364. *Declaració domiciliària del testimoni.*

1. Quan el testimoni resideixi fora de la demarcació judicial del tribunal, la declaració s'ha de fer preferentment a través de videoconferència.

2. Quan no es pugui fer per videoconferència i per malaltia o un altre motiu dels que esmenta l'apartat 4 de l'article 169 el tribunal consideri que algun testimoni no pot comparèixer a la seu d'aquell, se li pot prendre declaració en el seu domicili, bé directament o bé a través d'auxili judicial, segons si el domicili es troba a la demarcació del tribunal o no.

A la declaració hi poden assistir les parts i els seus advocats, i, si no hi poden comparèixer, se'ls ha d'autoritzar que presentin un interrogatori escrit previ amb les preguntes que volen formular al testimoni interrogat.

3. Quan, ateses les circumstàncies, el tribunal consideri prudent no permetre a les parts i als seus advocats que concorrin a la declaració domiciliària, s'ha de donar a les parts vista de les respostes obtingudes perquè puguin sol·licitar, dins del tercer dia, que es formulin al testimoni noves preguntes complementàries o que se li demanin els aclariments oportuns, de conformitat amb el que preveu l'article 372.»

Seixanta-cinc. Es modifica l'article 374, que queda redactat de la manera següent:

«Article 374. *Manera de consignar les declaracions testificals.*

Les declaracions testificals prestades en una vista o un judici s'han de documentar de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 146.

En el cas de la declaració domiciliària de testimoni de l'article 364, sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris i el jutge o tribunal apreciï que és possible la gravació de l'interrogatori sense que afecti la protecció de la intimitat o dignitat de la persona, així ho ha d'ordenar, amb la possibilitat que la gravació sigui únicament d'àudio. En aquests casos, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït mitjançant

la utilització de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties.»

Seixanta-sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 383, que queda redactat de la manera següent:

«2. El material que contingui la paraula, la imatge o el so reproduïts, l'ha de conservar el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, amb referència a les actuacions del judici, o si s'escau s'ha d'incorporar a l'expedient judicial electrònic, de manera que no pateixi alteracions.»

Seixanta-set. Es modifica l'article 398, que queda redactat de la manera següent:

«Article 398. *Costes en apel·lació i recurs de cassació.*

1. En els casos d'un recurs d'apel·lació, quant a les costes del recurs, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 394.

2. La desestimació total del recurs de cassació comporta la imposició de costes a la part recurrent, llevat que la sala apreciï circumstàncies especials que justifiquin un altre pronunciament.

3. Si el recurs de cassació és estimat totalment o parcialment, no s'han d'imposar les costes a cap de les parts.»

Seixanta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 399, que queda redactat de la manera següent:

«1. El judici comença per una demanda, en la qual, consignades de conformitat amb el que estableix l'article 155 les dades i circumstàncies d'identificació de l'actor i del demandat i el domicili o la residència en què es poden citar, s'han d'exposar numerats i separats els fets i els fonaments de dret i s'ha de fixar amb claredat i precisió el que es demani.

Igualment, per als supòsits en què legalment sigui necessari efectuar notificacions, requeriments o citacions personals directament al demandant o quan aquest actuï sense procurador, i sempre que es tracti de persones obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, o que escullin fer-ho malgrat no estar-hi obligades, s'hi ha de consignar qualsevol dels mitjans que preveu l'apartat 1 de l'article 162 o, si s'escau, un número de telèfon i una adreça de correu electrònic, i s'hi ha de fer constar el compromís del demandant de rebre a través d'aquests qualsevol comunicació que li adreci l'oficina judicial. Aquest compromís s'ha d'estendre al procés d'execució que doni lloc a la resolució que posi fi al judici.»

Seixanta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 405, que queda redactat de la manera següent:

«1. En la contestació a la demanda, que s'ha de redactar en la forma que preveu l'article 399, el demandat ha d'assumir el mateix compromís que la persona demandant als efectes de rebre notificacions, requeriments o citacions personals directament procedents de l'òrgan judicial, en els supòsits previstos legalment o quan actuï sense procurador o procuradora i sempre que es tracti de persones obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, i ha d'exposar els fonaments de la seva oposició a les pretensions de l'actor, i al·legar les excepcions materials que consideri convenient. Si considera inadmissible l'acumulació d'accions, ho ha de manifestar, i ha d'expressar les raons de la inadmissibilitat. En la contestació també pot manifestar el seu assentiment a alguna o algunes de les pretensions de l'actor, així com a una part de l'única pretensió adduïda.»

Setanta. Es modifica l'apartat 2 de l'article 414, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les parts han de comparèixer a l'audiència assistides d'un advocat.

Les parts i els seus representants processals han de comparèixer per videoconferència o mitjançant la utilització de mitjans electrònics per a la reproducció del so i, si s'escau, de la imatge, amb els requisits que estableix l'article 137 *bis*, quan el tribunal ho acordi d'ofici o a instància d'alguna de les parts.

A l'efecte de l'intent d'acord o transacció, quan les parts no hi concorrin personalment sinó a través del seu procurador o procuradora, li han d'atorgar poder per renunciar, assentir o transigir. Si no hi concorren personalment ni atorguen aquell poder, se les ha de considerar no comparegudes a l'audiència.»

Setanta-u. Es modifica l'apartat 1 de l'article 432, que queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici de la intervenció personal en l'interrogatori que s'hagi admès, les parts han de comparèixer en el judici representades per un procurador i assistides d'un advocat.

Les parts i els seus representants processals han de comparèixer per videoconferència o mitjançant la utilització de mitjans electrònics per a la reproducció del so i, si s'escau, de la imatge, quan el tribunal ho acordi d'ofici o a instància d'alguna de les parts, i es compleixin els requisits que estableix l'article 137 *bis*.»

Setanta-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 436, que queda redactat de la manera següent:

«2. El termini per dictar sentència es torna a comptar quan transcorri l'atorgat a les parts per presentar l'escrit a què es refereix l'apartat anterior.»

Setanta-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 437, que queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, en els judicis verbals en què no s'actui amb advocat i procurador, el demandant pot formular una demanda succinta, on s'han de consignar les dades i circumstàncies d'identificació de l'actor i del demandat i el domicili o els domicilis en què poden ser citats, i s'hi ha de fixar amb claredat i precisió el que es demani, i concretar els fets fonamentals en què es basa la petició.

Amb aquesta finalitat, es poden emplenar uns impresos normalitzats que han d'estar a la seva disposició a l'òrgan judicial corresponent o a la seu judicial electrònica.»

Setanta-quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 438, i s'hi afegixen els apartats 5, 6, 7 i 8, amb la redacció següent:

«1. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, examinada la demanda, l'ha d'admetre per decret o n'ha de donar compte al tribunal en els supòsits de l'article 404 perquè resolgui el que sigui procedent. Admesa la demanda, l'ha de traslladar al demandat perquè la contesti per escrit en el termini de deu dies de conformitat amb el que es disposa per al judici ordinari. Si el demandat no compareix en el termini atorgat ha de ser declarat en rebel·lia de conformitat amb l'article 496.

En els casos en què sigui possible actuar sense advocat ni procurador, s'ha d'indicar en el decret d'admissió i s'ha de comunicar al demandat que estan a la seva disposició a l'òrgan judicial corresponent o a la seu judicial electrònica uns

formularis o impresos normalitzats, que pot utilitzar per a la contestació a la demanda.”

“4. En els casos del numeral 7è de l'apartat 1 de l'article 250, en el requeriment per contestar la demanda s'ha d'advertir la persona demandada que, en cas que no contesti, es dictarà sentència en què s'acordin les actuacions que, per a l'efectivitat del dret inscrit, hagi sol·licitat l'actor. També s'ha d'advertir el demandat, si s'escau, que es dictarà la mateixa sentència si contesta, però no presta caució, en qualsevol de les formes que preveu el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 64, en la quantia que, després d'oïr-lo, el tribunal determini, dins de la sol·licitada per l'actor.”

“5. En els casos de demandes en què s'exerceixi la pretensió de desnonament per manca de pagament de rendes o quantitats degudes, que acumulin o no la pretensió de condemna al pagament d'aquestes, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, després de l'admissió, i prèviament a la vista que s'assenyali, ha de requerir la persona demandada perquè, en el termini de deu dies, desallotgi l'immoble, pagui l'actor o, en cas de pretendre l'enervació, pagui la totalitat del que degui o posi a disposició d'aquell en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda i el de les que degui en el moment d'aquest pagament enervador del desnonament; o en un altre cas comparegui davant aquest i al·legui succintament, formulant oposició, les raons per les quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada o les circumstàncies relatives a la procedència de l'enervació.

Si el demandant ha expressat en la seva demanda que assumeix el compromís a què es refereix l'apartat 3 de l'article 437, se li ha de posar de manifest en el requeriment, i l'acceptació d'aquest compromís equival a un assentiment amb els efectes de l'article 21.

A més, el requeriment ha d'expressar el dia i l'hora que s'hagin assenyalat perquè tinguin lloc l'eventual vista en cas d'oposició del demandant, per a la qual ha de servir de citació, i el dia i l'hora exactes per a la pràctica del llançament en cas que no hi hagi oposició. Així mateix, s'ha d'expressar que en cas que el demandat sol·liciti assistència jurídica gratuïta, ho ha de fer en els tres dies següents a la pràctica del requeriment, així com que la falta d'oposició al requeriment suposa la prestació del seu consentiment a la resolució del contracte d'arrendament que el vincula amb l'arrendador.

El requeriment s'ha de practicar en la forma que preveu l'article 161, tenint en compte les previsions que contenen l'apartat 3 de l'article 155 i l'últim paràgraf de l'article 164, i s'ha d'advertir el demandat que, si no porta a terme cap de les actuacions esmentades, es procedirà al llançament immediat, sense necessitat de cap notificació posterior, així com dels altres aspectes que comprèn l'apartat següent d'aquest mateix article.

Si el demandat no atén el requeriment de pagament o no compareix per oposar-s'hi o assentir-hi, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar un decret en què doni per acabat el judici de desnonament i s'ha de procedir al llançament en el dia i a l'hora fixats.

Si el demandat atén el requeriment quant al desallotjament de l'immoble sense formular oposició ni pagar la quantitat que es reclama, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ho ha de fer constar, i ha de dictar un decret en què doni per acabat el procediment i deixi sense efecte la diligència de llançament, tret que la part demandant en sol·liciti el manteniment perquè s'estengui acta sobre l'estat en què estigui la finca, i s'ha de traslladar a la part demandant perquè insti el despatx d'execució quant a la quantitat reclamada, per a la qual cosa n'hi ha prou amb la mera sol·licitud.

En els dos supòsits anteriors, el decret que doni per acabat el judici de desnonament ha d'imposar les costes al demandat i ha d'incloure les rendes degudes que es meritin després de la presentació de la demanda fins al lliurament

de la possessió efectiva de la finca, i s'ha de prendre com a base de la liquidació de les rendes futures l'import de l'última mensualitat reclamada en presentar la demanda. Si el demandat formula oposició, s'ha de celebrar la vista en la data assenyalada.”

“6. En tots els casos de desnonament, també s'ha d'advertir el demandat en el requeriment que se li faci que, si no compareix a la vista, es declararà el desnonament sense cap més tràmit i que queda citat per rebre la notificació de la sentència que es dicti el sisè dia següent a l'assenyalat per a la vista, presencialment o a través de seu electrònica. Igualment, en la resolució que es dicti en què es consideri oposat el demandat s'hi han de fixar el dia i l'hora exacta perquè tingui lloc, si s'escau, el llançament, que s'ha de verificar abans de trenta dies des de la data assenyalada per a la vista, i s'ha d'advertir el demandat que, si la sentència és condemnatòria i no s'hi recorre, es procedirà al llançament en el dia i a l'hora fixats, sense necessitat de cap notificació posterior.

En tots els casos de desnonament i en tots els decrets o les resolucions judicials que tinguin com a objecte l'assenyalament del llançament, amb independència que aquest s'hagi intentat portar a terme abans, s'hi han d'incloure el dia i l'hora exacta en què aquest tindrà lloc.”

“7. Quan es tracti d'un cas de recuperació de la possessió d'un habitatge a què es refereix el paràgraf segon del numeral 4t de l'apartat 1 de l'article 250, si el demandat o demandats no contesten a la part demanda en el termini previst legalment, s'ha de dictar sentència immediatament. La sentència estimatòria de la pretensió permet executar-la, amb la sol·licitud prèvia del demandant, sense necessitat que transcorri el termini de vint dies que preveu l'article 548.”

“8. El demandat, en el seu escrit de contestació, s'ha de pronunciar, necessàriament, sobre la pertinència de la celebració de la vista. Igualment, el demandant s'ha de pronunciar sobre això, en el termini de tres dies des del trasllat de l'escrit de contestació. Si cap de les parts la sol·licita i el tribunal no considera procedent celebrar-la, ha de dictar sentència sense cap més tràmit.

En tot cas, n'hi ha prou que una de les parts ho sol·liciti perquè el lletrat de l'Administració de justícia fixi dia i hora per celebrar-la, dins dels cinc dies següents. No obstant això, en qualsevol moment posterior, previ a la celebració de la vista, qualsevol de les parts es pot apartar de la seva sol·licitud per considerar que la discrepància afecta una qüestió o qüestions merament jurídiques. En aquest cas s'ha de traslladar a l'altra part pel termini de tres dies, transcorreguts els quals, si no s'han formulat al·legacions o s'ha manifestat oposició, les actuacions queden conculcades per dictar sentència si el tribunal així ho considera.”»

Setanta-cinc. S'afegeix un nou article 438 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 438 *bis*. *Procediment testimoni*.

1. En el cas de les demandes que esmenta l'article 250.1.14è, sense perjudici del que disposa el paràgraf primer de l'article 438.1, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia n'ha de donar compte al tribunal, amb caràcter previ a l'admissió de la demanda, quan consideri que aquesta inclou pretensions que són objecte de procediments anteriors plantejats per altres litigants, que no és necessari efectuar un control de transparència de la clàusula ni valorar l'existència de vicis en el consentiment del contractant i que les condicions generals de contractació qüestionades tenen identitat substancial.

La part actora i la part demandada poden sol·licitar en el seu escrit de demanda i contestació que el procediment se sotmeti a la regulació d'aquest article, sempre que hi concorrin els pressupòsits que assenyalen el paràgraf anterior.

2. Un cop comunicat i examinat l'afer, el tribunal ha de dictar una interlocutòria en què acordi la suspensió del curs de les actuacions fins que es

dicti sentència ferma en el procediment identificat com a testimoni o, si s'escau, ha de dictar una provisió en què acordi seguir la tramitació del procediment. En cas que s'hagi dictat la interlocutòria que n'acordi la suspensió, juntament amb la seva notificació s'ha de remetre una còpia de les actuacions que constin en el procediment testimoni i que, segons el parer del tribunal, permetin apreciar les circumstàncies que estableix l'apartat primer, de manera que quedi unit al procediment el testimoni d'aquestes actuacions. L'expedició de les còpies i del testimoni s'ha d'efectuar d'acord amb el que preveu l'article 236 *quinquies* de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

El procediment testimoni s'ha de tramitar amb caràcter preferent.

Contra la interlocutòria que acordi la suspensió escau recurs d'apel·lació, que s'ha de tramitar de manera preferent i urgent.

3. Una vegada adquireixi fermesa la sentència dictada en el procediment testimoni, el tribunal ha de dictar una provisió en què ha d'indicar si considera procedent o no la continuació del procediment suspès instat, per haver estat resoltes o no totes les qüestions que s'hi hagin plantejat en la sentència del procediment testimoni, i hi ha d'indicar les que consideri no resoltes i donar trasllat al demandant del procediment suspès per tal que en cinc dies sol·liciti:

- a) El desistiment en les seves pretensions.
- b) La continuació del procediment suspès, amb indicació de les raons o pretensions que, al seu parer, s'han de resoldre.
- c) L'extensió dels efectes de la sentència dictada en el procediment testimoni.

4. En cas de desistiment, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar un decret en què aquest s'acordi, sense condemna a costes.

5. En cas que s'insti la continuació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'alçar la suspensió i ha d'acordar la continuació del procés en els termes que la part demandant mantingui de conformitat amb l'apartat 3.b). En aquests casos, quan el tribunal hagi expressat en la provisió que indica l'apartat 3 la continuació innecessària del procediment i es dicti una sentència que estimi íntegrament la part de la demanda que coincideixi substancialment amb el que es va resoldre en el procediment testimoni, el tribunal pot disposar que cada part aboni les seves pròpies costes i les comunes per meitats, i ho ha de raonar.

6. Si el demandant sol·licita l'extensió dels efectes de la sentència del procediment testimoni, cal atènyer-se al que disposa l'article 519.»

Setanta-sis. Es modifica l'article 440, que queda redactat de la manera següent:

«Article 440. *Citació per a la vista.*

Contestada la demanda i, si s'escau, la reconvençió o el crèdit compensable, o transcorreguts els terminis corresponents, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, quan s'hagi de celebrar la vista d'acord amb el que expressa l'article 438, ha de citar les parts amb aquesta finalitat dins dels cinc dies següents.

La vista ha de tenir lloc dins del termini màxim d'un mes. En la citació s'han de fixar el dia i l'hora en què hagi de tenir lloc la vista, i s'ha d'informar les parts de la possibilitat de recórrer a una negociació per intentar solucionar el conflicte, inclòs el recurs a una mediació, cas en què aquelles han d'indicar en la vista o abans d'aquesta la seva decisió sobre la qüestió i les raons d'aquesta decisió.

En la citació s'ha de fer constar que la vista no se suspèn per inassistència del demandat i s'hi ha d'advertir els litigants que, si no hi assisteixen i s'ha admès el seu interrogatori, es poden considerar admesos els fets de l'interrogatori de conformitat amb el que disposa l'article 304. Així mateix, s'han de prevenir la part demandant i la demandada del que disposa l'article 442, per al cas que no compareguin a la vista.

La citació també ha d'indicar a les parts que, en el termini dels cinc dies següents a la recepció de la citació, han d'indicar les persones que, per no poder-les presentar elles mateixes, ha de citar el lletrat de l'Administració de justícia a la vista perquè declarin en qualitat de part, testimonis o pèrits. Amb aquesta finalitat, han de facilitar totes les dades i circumstàncies necessàries per portar a terme la citació. En el mateix termini de cinc dies les parts poden demanar respostes escrites a càrrec de persones jurídiques o entitats públiques, pels tràmits que estableix l'article 381. En cas que alguna de les parts hagi anunciat la presentació d'una prova pericial de conformitat amb l'article 337.1, aquest termini de cinc dies comença a comptar des que es consideri aportat el dictamen esmentat o hagi transcorregut el termini per presentar-lo.»

Setanta-set. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 441, que queda redactat de la manera següent:

«1. Interposada la demanda en el cas del numeral 3r de l'apartat 1 de l'article 250, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de cridar els testimonis proposats pel demandant i, segons les seves declaracions, el tribunal ha de dictar una interlocutòria en què denegui o atorgui, sense perjudici de millor dret, la possessió sol·licitada, i ha de portar a terme les actuacions que consideri conduents a aquest efecte. La interlocutòria s'ha de publicar en el Tauler Edictal Judicial Únic, i s'ha d'instar els interessats a comparèixer i reclamar mitjançant la contestació a la demanda, en el termini de quaranta dies, si consideren tenir millor dret que el demandant.»

Setanta-vuit. Es modifica l'article 444, que queda redactat de la manera següent:

«Article 444. Causes taxades d'oposició.

1. Quan en el judici verbal es pretengui la recuperació d'una finca, rústica o urbana, donada en arrendament, per impagament de la renda o una quantitat assimilada, només es permet al demandat al·legar i provar el pagament o les circumstàncies relatives a la procedència de l'enervació.

1. *bis*. Quan es tracti d'un cas de recuperació de la possessió d'un habitatge a què es refereix el paràgraf segon del numeral 4t de l'apartat 1 de l'article 250, si el demandat o demandats no contesten la demanda en el termini previst legalment, s'ha de dictar sentència immediatament. L'oposició del demandat es pot fonamentar exclusivament en l'existència d'un títol suficient davant de l'actor per posseir l'habitatge o en la falta de títol per part de l'actor. La sentència estimatòria de la pretensió permet executar-la, amb la sol·licitud prèvia del demandant, sense necessitat que transcorri el termini de vint dies que preveu l'article 548.

2. En els casos del número 7 o de l'apartat 1 de l'article 250, l'oposició del demandat únicament es pot fundar en alguna de les causes següents:

1r Falsedat del certificat del Registre o omissió en aquest de drets o condicions inscrites, que desvirtuïn l'acció exercida.

2n Que el demandat posseeixi la finca o gaudeixi del dret discutit per contracte o qualsevol altra relació jurídica directa amb l'últim titular o amb titulars anteriors o en virtut de prescripció, sempre que aquesta hagi de perjudicar el titular inscrit.

3r Que la finca o el dret estiguin inscrits a favor del demandat i així ho justifiqui presentant un certificat del Registre de la Propietat acreditatiu de la vigència de la inscripció.

4t Que la finca inscrita no sigui la que efectivament posseeixi el demandat.

3. En els casos dels números 10è i 11è de l'apartat 1 de l'article 250, l'oposició del demandat només es pot fundar en alguna de les causes següents:

1a Falta de jurisdicció o de competència del tribunal.

2a Pagament acreditat documentalment.

3a Inexistència o falta de validesa del seu consentiment, inclosa la falsedat de la signatura.

4a Falsedat del document en què aparegui formalitzat el contracte.»

Setanta-nou. Es modifica l'article 445, que queda redactat de la manera següent:

«Article 445. *Prova, diligències finals i presumpcions en els judicis verbals.*

En matèria de prova, i de presumpcions, és aplicable als judicis verbals el que estableixen els capítols V i VI del títol I d'aquest llibre, així com els articles 435 i 436 d'aquest text legal.»

Vuitanta. Es modifica l'article 446, que queda redactat de la manera següent:

«Article 446. *Resolucions sobre la prova i recursos.*

Contra les resolucions del tribunal sobre admissió o inadmissió de proves en l'acte de la vista només escau recurs de reposició, que s'ha de substanciar i resoldre en l'acte i, si es desestima, la part pot formular protesta a l'efecte de fer valer els seus drets, si s'escau, en la segona instància.»

Vuitanta-u. Es modifica l'article 449, que queda redactat de la manera següent:

«Article 449. *Dret a recórrer en casos especials.*

1. En els processos que comportin el llançament, no s'admeten al demandat els recursos d'apel·lació o cassació si, en interposar-los, no manifesta, i ho acredita per escrit, tenir satisfetes les rendes vençudes i les que d'acord amb el contracte hagi de pagar avançades.

2. Els recursos d'apel·lació o cassació a què es refereix l'apartat anterior s'han de declarar deserts, sigui quin sigui l'estat en què estiguin, si durant la seva substanciació el demandat recurrent deixa de pagar els terminis que vencin o els que hagi d'avançar. L'arrendatari pot avançar o consignar el pagament de diversos períodes no vençuts, els quals s'han de subjectar a liquidació una vegada ferma la sentència. En tot cas, l'abonament d'aquests imports no es considera novació del contracte.

3. En els processos en què es pretengui la condemna a indemnitzar els danys i perjudicis derivats de la circulació de vehicles de motor, no s'admeten al condemnat a pagar la indemnització els recursos d'apel·lació o cassació si, en interposar-los, no acredita haver constituït un dipòsit de l'import de la condemna més els interessos i recàrrecs exigibles a l'establiment destinat a aquest efecte. Aquest dipòsit no impedeix, si s'escau, l'execució provisional de la resolució dictada.

4. En els processos en què es pretengui la condemna al pagament de les quantitats degudes per un propietari a la comunitat de veïns, no s'admet al condemnat el recurs d'apel·lació o cassació si, en interposar-los, no acredita tenir satisfeta o consignada la quantitat líquida a què es contreu la sentència condemnatòria. La consignació de la quantitat no impedeix, si s'escau, l'execució provisional de la resolució dictada.

5. El dipòsit o la consignació que exigeixen els apartats anteriors també es pot fer mitjançant un aval solidari de durada indefinida i pagador a primer requeriment emès per una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o per qualsevol altre mitjà que, segons el parer del tribunal, garanteixi la disponibilitat immediata, si s'escau, de la quantitat consignada o dipositada.

6. En els casos dels apartats anteriors, abans que es rebutgin o declarin deserts els recursos, cal atènyer-se al que disposa l'article 231 perquè es puguin esmenar els defectes en què hagin incorregut els actes processals de les parts.»

Vuitanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 450, que queda redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol recurrent pot desistir del recurs abans que hi recaigui resolució, excepte del recurs de cassació una vegada assenyalat el dia per a la seva deliberació, votació i decisió.»

Vuitanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 454 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«1. És procedent el recurs de revisió davant del tribunal contra el decret resolutiu de la reposició i el recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es posi fi al procediment o n'impedeixin la continuació. Aquests recursos no tenen efectes suspensius sense que, en cap cas, escaigui actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

Es pot interposar igualment recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.»

Vuitanta-quatre. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 455, amb la redacció següent:

«4. També s'han de tramitar preferentment els recursos d'apel·lació legalment previstos contra resolucions definitives dictades en la tramitació dels procediments testimoni, així com contra les interlocutòries en què s'acordi la suspensió del curs de les actuacions fins que es dicti sentència ferma en el procediment identificat com a testimoni.»

Vuitanta-cinc. Es modifica l'article 458, que queda redactat de la manera següent:

«Article 458. *Interposició del recurs.*

1. El recurs d'apel·lació s'ha d'interposar, en compliment, si s'escau, del que disposa l'article 276, davant del tribunal que sigui competent per conèixer-ne, en el termini de vint dies des de la notificació de la resolució impugnada, i s'hi ha d'adjuntar una còpia d'aquesta resolució.

2. En la interposició del recurs l'apel·lant ha d'exposar les al·legacions en què es basi la impugnació, a més d'esmentar-hi la resolució apel·lada i els pronunciaments que impugna.

3. Una vegada interposat, i amb caràcter previ a la decisió d'admissió o inadmissió a tràmit del recurs, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar en el termini de tres dies una diligència d'ordenació en què requereixi a l'òrgan que hagi dictat la resolució objecte de recurs l'elevació de les actuacions i en què li indiqui la part o parts apel·lants. Sense perjudici d'això, el mateix dia en què es rebí l'escrit en què s'interposi recurs d'apel·lació, s'ha d'informar d'aquesta circumstància l'òrgan que hagi dictat la resolució objecte de recurs.

Rebut el requeriment anterior, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia de l'òrgan que hagi dictat la resolució objecte de recurs ha d'acordar la tramesa de les actuacions, amb la citació a termini de les parts no recurrents a l'efecte que compareguin davant del tribunal competent per conèixer del recurs en el termini de deu dies.

4. Rebudes les actuacions, si la resolució impugnada és apel·lable i el recurs s'ha formulat dins del termini escaient, en el termini de tres dies el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de considerar interposat el recurs. En cas contrari ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre la seva admissió.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits d'admissió, ha de dictar una provisió en què consideri interposat el recurs; en cas contrari, ha de dictar una

interlocutòria en què n'acordi la inadmissió i la tramesa de les actuacions a l'òrgan que hagi dictat la resolució objecte de recurs.

Contra la resolució per la qual es consideri interposat el recurs d'apel·lació no escau cap recurs, però la part objecte del recurs pot al·legar la inadmissibilitat de l'apel·lació en el tràmit d'oposició al recurs a què es refereix l'article 461 d'aquesta Llei.»

Vuitanta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 461, que queda redactat de la manera següent:

«1. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar l'escrit d'interposició del recurs d'apel·lació a les altres parts, i les ha de citar a termini per deu dies perquè presentin escrit d'oposició al recurs o, si s'escau, d'impugnació de la resolució apel·lada en el que li sigui desfavorable.»

Vuitanta-set. Es modifica l'article 463, que queda redactat de la manera següent:

«Article 463. *Execució provisional de la resolució recorreguda.*

Si s'ha sol·licitat l'execució provisional, ha de quedar en el tribunal de primera instància testimoni del que sigui necessari per a aquesta execució.

Quan s'hagi sol·licitat després que s'hagin remès les actuacions al tribunal competent per resoldre l'apel·lació, el sol·licitant n'ha d'obtenir prèviament testimoni del que sigui necessari per a l'execució.»

Vuitanta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 464, que queda redactat de la manera següent:

«1. El tribunal que hagi de resoldre sobre l'apel·lació, si s'han aportat nous documents o s'ha proposat prova, ha d'acordar el que escaigui sobre la seva admissió en el termini de deu dies. Si s'ha de practicar prova, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'assenyalar un dia per a la vista, que ha de tenir lloc, dins del mes següent, d'acord amb el que es preveu per al judici verbal.»

Vuitanta-nou. Es modifica l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 7 a l'article 465, que queden redactats de la manera següent:

«2. La resolució s'ha de dictar dins dels deu dies següents a la terminació de la vista. Si no s'ha celebrat cap vista, la interlocutòria o la sentència s'han de dictar en el termini d'un mes a comptar de l'endemà del dia en què s'hagin evacuat els tràmits de l'article 461.»

“7. Ferma la resolució que hagi resolt el recurs d'apel·lació, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'acordar la tramesa de les actuacions a l'òrgan que hagi dictat la resolució objecte d'aquest.”»

Noranta. Es modifica l'article 466, que queda redactat de la manera següent:

«Article 466. *Recursos contra la sentència de segona instància.*

Contra les sentències dictades per les audiències provincials en la segona instància de qualsevol tipus de procés civil les parts legitimades poden interposar el recurs de cassació.»

Noranta-u. Es deixa sense contingut l'article 467.

Noranta-dos. Se suprimeix el capítol IV del títol IV del llibre II, i es deixen sense contingut els articles 468 a 476.

Noranta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 477, que queda redactat de la manera següent:

«1. Són recurribles en cassació les sentències que posin fi a la segona instància dictades per les audiències provincials quan, de conformitat amb la llei, hagin d'actuar com a òrgan col·legiat i les interlocutòries i sentències dictades en apel·lació en processos sobre reconeixement i execució de sentències estrangeres en matèria civil i mercantil a l'empara dels tractats i convenis internacionals, així com de reglaments de la Unió Europea o altres normes internacionals, quan la facultat de recórrer es reconegui en l'instrument corresponent.

També són recurribles en cassació les sentències dictades per les audiències provincials en els recursos contra les resolucions que exhaureixen la via administrativa dictades en matèria de propietat industrial per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.»

Noranta-quatre. Es modifica l'article 494, que queda redactat de la manera següent:

«Article 494. *Resolucions recurribles en queixa.*

Contra les interlocutòries en què el tribunal que hagi dictat la resolució denegui la tramitació d'un recurs de cassació, es pot interposar recurs de queixa davant l'òrgan al qual correspongui resoldre del recurs no tramitat. Els recursos de queixa s'han de tramitar i resoldre amb caràcter preferent.

No és procedent el recurs de queixa en els processos de desnonaments de finca urbana i rústica, quan la sentència que escaigui dictar, si s'escau, no tingui la consideració de cosa jutjada.»

Noranta-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 495, que queda redactat de la manera següent:

«1. El recurs de queixa s'ha d'interposar davant l'òrgan al qual correspongui resoldre el recurs no tramitat, en el termini de deu dies des de la notificació de la resolució que denega la tramitació del recurs de cassació. Al recurs s'hi ha d'adjuntar una còpia de la resolució recorreguda.»

Noranta-sis. Es modifica l'article 497, que queda redactat de la manera següent:

«Article 497. *Règim de notificacions.*

1. La resolució que declari la rebel·lia s'ha de notificar al demandat en forma electrònica quan tingui l'obligació legal o contractual de relacionar-se amb l'Administració de justícia per aquests mitjans. En els altres casos, per correu, si el seu domicili és conegut i, si no ho és, mitjançant edictes. Feta aquesta notificació, no se n'ha de portar a terme cap altra, excepte la de la resolució que posi fi al procés.

2. La sentència o resolució que posi fi al procés s'ha de notificar al demandat personalment, en la forma que preveu l'article 161 d'aquesta Llei. Però si el demandat està en parador desconegut, la notificació s'ha de fer publicant-ne un extracte en el Tauler Edictal Judicial Únic.

El mateix és aplicable per a les sentències dictades en apel·lació o en cassació.»

Noranta-set. Es modifica l'article 500, que queda redactat de la manera següent:

«Article 500. *Exercici pel demandat rebel dels recursos ordinaris.*

El demandat rebel a qui s'hagi notificat personalment la sentència només pot utilitzar contra aquesta el recurs d'apel·lació i el de cassació, quan siguin procedents, si els interposa dins del termini legal.

Pot utilitzar els mateixos recursos el demandat rebel a qui no s'hagi notificat personalment la sentència, però en aquest cas el termini per interposar-los es compta des de l'endemà de la publicació de l'edict de notificació de la sentència en el Tauler Edictal Judicial Únic o, si s'escau, pels mitjans electrònics a què es refereix l'apartat 2 de l'article 497.»

Noranta-vuit. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 514, amb la redacció següent:

«5. Excepte en els procediments en què alguna de les parts estigui representada i defensada per l'advocat de l'Estat, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar a l'Advocacia General de l'Estat la presentació de la demanda de revisió, així com la decisió sobre la seva admissió, en els supòsits de l'apartat 2 de l'article 510. En aquests supòsits l'Advocacia de l'Estat pot intervenir, sense tenir la condició de part, per iniciativa pròpia o a instància de l'òrgan judicial, mitjançant l'aportació d'informació o la presentació d'observacions escrites sobre qüestions relatives a l'execució de la Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans.»

Noranta-nou. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 516, amb la redacció següent:

«4. En el supòsit de l'apartat 2 de l'article 510, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de notificar igualment la decisió a l'Advocacia General de l'Estat. Tornades les actuacions al tribunal del qual procedeixin de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 del present article, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia del tribunal esmentat ha d'informar l'Advocacia de l'Estat de les principals actuacions que es portin a terme com a conseqüència de la revisió.»

Cent. Es modifica l'article 519, que queda redactat de la manera següent:

«Article 519. *Acció executiva de consumidors i usuaris fundada en una sentència de condemna sense determinació individual dels beneficiats. Extensió d'efectes de sentències dictades en procediments en què s'hagin exercit accions individuals relatives a condicions generals de la contractació.*

1. Quan les sentències de condemna a què es refereix la regla primera de l'article 221 no hagin determinat els consumidors o usuaris individuals beneficiats per aquella, el tribunal competent per a l'execució, a sol·licitud d'un o diversos interessats i amb audiència del condemnat, ha de dictar una interlocutòria en què resolgui si, segons les dades, les característiques i els requisits establerts en la sentència, reconeix els sol·licitants com a beneficiaris de la condemna. Amb testimoni d'aquesta interlocutòria, els subjectes reconeguts poden instar l'execució. El Ministeri Fiscal pot instar l'execució de la sentència en benefici dels consumidors i usuaris afectats.

2. Sense perjudici que es pugui optar per acudir a un procediment declaratiu, en el cas de les demandes que esmenta l'article 250.1.14è, els efectes d'una sentència que reconegui una situació jurídica individualitzada i que, si s'ha dictat en primera instància, hagi adquirit fermesa després d'haver estat recorreguda

davant l'audiència provincial, es poden estendre a altres quan hi concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que els interessats estiguin en la mateixa situació jurídica que els afavorits per la sentència.
- b) Que es tracti del mateix demandat, o el qui el succeeixi en la seva posició.
- c) Que no sigui necessari efectuar un control de transparència de la clàusula ni valorar l'existència de vicis en el consentiment del contractant.
- d) Que les condicions generals de contractació tinguin identitat substancial amb les conegudes en la sentència els efectes de la qual es pretenen estendre.
- e) Que l'òrgan jurisdiccional sentenciador o competent per a l'execució de la sentència els efectes de la qual es pretenen estendre també sigui competent, per raó del territori, per conèixer de la pretensió.

En aquests casos, la sol·licitud s'ha de plantejar per mitjà d'un escrit en el qual s'han d'indicar el número de procediment en què s'hagi dictat la sentència els efectes de la qual es pretenen estendre, la pretensió concreta que pot ser d'anul·lació, de quantitat o totes dues, la identitat de la situació jurídica i un número de compte bancari en el qual, eventualment, es puguin efectuar ingressos, i s'hi ha d'adjuntar, si s'escau, la documentació en què fonamenti la seva petició. Aquesta sol·licitud s'ha de formular en el termini màxim d'un any des de la fermesa de la sentència els efectes de la qual es pretenen estendre.

3. La sol·licitud i els seus documents s'han de traslladar per deu dies a la part condemnada en el procediment previ en què s'hagi dictat la sentència l'extensió d'efectes de la qual es pretén, que hi pot assentir o s'hi pot oposar. A l'escrit esmentat hi ha d'adjuntar la documentació en què fonamenti la seva oposició o identificar-la si ja consta en les actuacions. Si no es respon en el termini escaient, s'entén que mostra conformitat amb la sol·licitud.

4. Sense cap més tràmit, en els cinc dies següents s'ha de dictar una interlocutòria en què s'accedeixi en tot o en part a la sol·licitud d'extensió d'efectes, i s'ha de fixar, si s'escau, la quantitat deguda, o rebutjar-la, sense que es pugui reconèixer una situació jurídica diferent de la definida en la sentència ferma de què es tracti. Si la interlocutòria hi accedeix totalment o parcialment i hi ha hagut oposició, cal atènyer-se a la regulació sobre imposició de costes processals que preveu l'article 394. Si es rebutja la sol·licitud d'extensió d'efectes no s'ha de fer pronunciament condemnatori sobre les costes, sense perjudici de poder acudir al judici declaratiu que correspongui.

5. La interlocutòria que resolgui estendre efectes en tot o en part, o que en denegui l'extensió, és susceptible de recurs d'apel·lació, el qual és de tramitació preferent.

6. Si en el terme que preveu l'article 548 no es compleix voluntàriament fent l'ingrés en el compte designat pel sol·licitant, la part interessada pot instar l'execució de la interlocutòria que acordi l'extensió d'efectes, per a la qual cosa serveix de títol executiu el testimoni de la interlocutòria que acordi l'extensió d'efectes.»

Cent u. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 527, que té la redacció següent:

«5. No són a càrrec de l'executat les costes del procés d'execució provisional sempre que hagi complert el que disposi la interlocutòria que va despatxar l'execució dins del termini de vint dies des que se li va notificar.»

Cent dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 535, que queda redactat de la manera següent:

«2. En els casos als quals es refereix l'apartat anterior l'execució provisional es pot sol·licitar en qualsevol moment des de la notificació de la resolució que

consideri interposat el recurs de cassació i sempre abans que hagi recaigut sentència en aquest recurs.

La sol·licitud s'ha de presentar davant del tribunal que hagi conegut del procés en primera instància, i s'hi ha d'adjuntar el certificat de la sentència l'execució provisional de la qual es pretengui, així com el testimoni de tots els particulars que es considerin necessaris, certificat i testimoni que s'han d'obtenir del tribunal que hagi dictat la sentència d'apel·lació o, si s'escau, de l'òrgan competent per conèixer del recurs que s'hagi interposat contra aquesta.»

Cent tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 549, que queda redactat de la manera següent:

«3. En la sentència condemnatòria de tots els tipus de desnonament, o en els decrets que posin fi a aquest desnonament si no hi ha oposició al requeriment, la sol·licitud de la seva execució en la demanda de desnonament és suficient per a l'execució directa de les resolucions esmentades, sense necessitat de cap altre tràmit per procedir al llançament en el dia i l'hora exacta assenyalats en la mateixa sentència o en el dia i l'hora exacta que s'hagin fixat en ordenar la realització del requeriment al demandat.»

Cent quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 550, que queda redactat de la manera següent:

«1. A la demanda executiva s'han d'adjuntar:

1r El títol executiu, llevat que l'execució es fonamenti en una sentència, un decret, un acord o una transacció que consti en les actuacions.

Quan el títol sigui un laude, s'hi han d'adjuntar, a més, el conveni arbitral i els documents acreditatius de la notificació d'aquell a les parts.

Quan el títol sigui un acord de mediació elevat a escriptura pública, s'hi ha d'adjuntar, a més, una còpia de les actes de la sessió constitutiva i final del procediment.

2n El certificat del Registre electrònic d'apoderaments judicials o referència al número assignat per aquest Registre, sempre que no consti ja en les actuacions, quan es demani l'execució de sentències, transaccions o acords aprovats judicialment.

3r Els documents que acreditin els preus o les cotitzacions aplicats per al còmput en diners de deutes no dineraris, quan no es tracti de dades oficials o de coneixement públic.

4t Els altres documents que la llei exigeixi per al despatx de l'execució.»

Cent cinc. Es modifica l'article 551, que queda redactat de la manera següent:

«Article 551. *Ordre general d'execució i despatx de l'execució.*

1. Presentada la demanda executiva, el tribunal, sempre que hi concorrin els pressupòsits i requisits processals, el títol executiu no presenti cap irregularitat formal, no consideri abusives les clàusules contingudes en els títols extrajudicials que serveixen de fonament a l'execució o que determinen la quantitat exigible, i els actes d'execució que se sol·liciten siguin conformes amb la naturalesa i el contingut del títol, ha de dictar una interlocutòria que contingui l'ordre general d'execució i la despatxi.

Amb caràcter previ el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de portar a terme la consulta oportuna al Registre públic concursal als efectes que preveuen els articles 600 i següents del text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig.

2. La interlocutòria esmentada ha d'expressar:

1r La persona o persones a favor de les quals es despatxa l'execució i la persona o persones contra les quals es despatxa.

2n Si l'execució es despatxa en forma mancomunada o solidària.

3r La quantitat, si s'escau, per la qual es despatxa l'execució, per tots els conceptes.

4t Les precisions que sigui necessari efectuar respecte de les parts o del contingut de l'execució, segons el que disposi el títol executiu, i així mateix respecte dels responsables personals del deute o propietaris de béns especialment afectes al seu pagament o als quals s'ha d'estendre l'execució, segons el que estableix l'article 538 d'aquesta Llei.

5è Quan l'execució es fonamenti en un contracte subscrit entre un empresari o professional i un consumidor o usuari, que les clàusules que serveixen de fonament a l'execució i que determinen la quantitat exigible inserides en els títols executius extrajudicials no són abusives.

3. Dictada la interlocutòria pel jutge o la jutgessa, magistrat o magistrada, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució, el mateix dia o el dia hàbil següent a aquell en què s'hagi dictat la interlocutòria que despatxi l'execució, ha de dictar un decret que contingui:

1r Les mesures executives concretes que siguin procedents, inclòs si és possible l'embargament de béns.

2n Les mesures de localització i esbrinament dels béns de l'executat que siguin procedents, d'acord amb el que preveuen els articles 589 i 590.

3r El contingut del requeriment de pagament que s'hagi de fer al deutor, en els casos en què la llei estableixi aquest requeriment, i si l'efectuaran funcionaris del cos d'auxili judicial o el procurador de la part executant, si ho ha sol·licitat.

El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de posar en coneixement del Registre públic concursal l'existència de la interlocutòria per la qual es despatxa l'execució amb especificació expressa del número d'identificació fiscal del deutor, persona física o jurídica, contra el qual es despatxi l'execució. El Registre públic concursal ha de notificar al jutjat que estigui coneixent de l'execució la pràctica de qualsevol assentament que es dugui a terme associat al número d'identificació fiscal notificat als efectes que preveu la legislació concursal. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de posar en coneixement del Registre públic concursal la finalització del procediment d'execució quan aquesta es produeixi.

4. Contra la interlocutòria que autoritzi i despatxi l'execució no escau cap recurs, sense perjudici de l'oposició que pugui formular l'executat. Quan s'inclougui en la interlocutòria l'examen d'abusivitat que preveu el numeral 5è de l'apartat 2 s'ha d'indicar expressament al deutor que es pot oposar a aquesta valoració i se l'ha d'advertir que en cas que no ho faci dins del termini establert i en la forma pertinent no la podrà impugnar en un moment ulterior.

5. Contra el decret dictat pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia es pot interposar recurs directe de revisió, sense cap efecte suspensiu, davant del tribunal que hagi dictat l'ordre general d'execució.»

Cent sis. Es modifica la rúbrica i s'introdueix un nou apartat 4 a l'article 552, en els termes següents:

«Article 552. *Denegació del despatx de l'execució. Control d'ofici. Recursos.*»

«4. Quan l'execució es fonamenti en un contracte subscrit entre un empresari o professional i un consumidor o usuari, i el tribunal en el seu examen d'ofici

apreciï que alguna de les clàusules que constitueixen el fonament de l'execució o que hagin determinat la quantitat exigible, incloses en el títol executiu dels que esmenta l'article 557.1, es pot qualificar d'abusiva, ha de donar audiència per quinze dies a les parts. Oïdes aquestes, ha d'acordar el que sigui procedent en el termini de cinc dies hàbils de conformitat amb el que preveu l'article 561.1.3a. Una vegada ferma la interlocutòria que resolgui la controvèrsia, el pronunciament sobre l'abusivitat té eficàcia de cosa jutjada.»

Cent set. Es modifica l'article 561, que queda redactat de la manera següent:

«Article 561. *Interlocutòria resolutòria de l'oposició per motius de fons.*

1. Oïdes les parts sobre l'oposició a l'execució no fundada en defectes processals i, si s'escau, celebrada la vista, el tribunal ha d'adoptar, mitjançant una interlocutòria, només als efectes de l'execució, alguna de les resolucions següents:

1a Declarar procedent que l'execució segueixi endavant per la quantitat que s'hagi despatxat, quan l'oposició es desestimi totalment. En cas que l'oposició s'hagi fundat en pluspetició i aquesta es desestimi parcialment, l'execució s'ha de declarar procedent només per la quantitat que correspongui.

La interlocutòria que desestimi totalment l'oposició ha de condemnar l'executat a les costes d'aquesta, de conformitat amb el que disposa l'article 394 per a la condemna a costes en primera instància.

2a Declarar que no escau l'execució, quan s'estimi algun dels motius d'oposició que enumeren els articles 556 i 557 o es consideri enterament fundada la pluspetició que s'hagi admès de conformitat amb l'article 558.

2. Quan s'apreciï el caràcter abusiu d'una o diverses clàusules, la interlocutòria que es dicti ha de determinar les conseqüències d'aquest caràcter, i ha de decretar la improcedència de l'execució o bé l'ha de despatxar sense aplicació de les considerades abusives. Una vegada ferma la interlocutòria, el pronunciament sobre l'abusivitat té eficàcia de cosa jutjada.

3. Si s'estima l'oposició a l'execució, aquesta s'ha de deixar sense efecte i s'ha d'ordenar alçar els embargaments i les mesures de garantia de l'afecció que s'hagin adoptat, i s'ha de reintegrar l'executat a la situació anterior al despatx de l'execució, de conformitat amb el que disposen els articles 533 i 534. També s'ha de condemnar l'executant a pagar les costes de l'oposició.

4. Contra la interlocutòria que resolgui l'oposició es pot interposar recurs d'apel·lació, que no suspèn el curs de l'execució si la resolució recorreguda és desestimatòria de l'oposició.

Quan la resolució recorreguda sigui estimatòria de l'oposició l'executant pot sol·licitar que es mantinguin els embargaments i les mesures de garantia adoptades i que s'adoptin les que corresponguin de conformitat amb el que disposa l'article 700, i el tribunal així ho ha d'acordar, mitjançant una provisió, sempre que l'executant presti caució suficient, que s'ha de fixar en la mateixa resolució, per assegurar la indemnització que pugui correspondre a l'executat en cas que l'estimació de l'oposició es confirmi.»

Cent vuit. Es modifica l'article 581, que queda redactat de la manera següent:

«Article 581. *Casos en què és procedent el requeriment de pagament.*

1. Quan l'execució per al lliurament de quantitats determinades de diners no es fonamenti en resolucions processals o arbitral, despatxada l'execució, s'ha de requerir el pagament a l'executat per la quantitat reclamada en concepte de principal i interessos meritats, si s'escau, fins a la data de la demanda i, si no paga a l'acte, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'embargar els seus

béns en la mesura suficient per respondre de la quantitat per la qual s'hagi despatxat l'execució i les costes d'aquesta.

2. No s'ha de practicar el requeriment que estableix l'apartat anterior quan a la demanda executiva s'hi hagi acompanyat una acta notarial que acrediti que s'ha requerit el pagament a l'executat amb almenys deu dies d'antelació.»

Cent nou. Es modifica l'article 582, que queda redactat de la manera següent:

«Article 582. *Lloc del requeriment de pagament.*

El requeriment de pagament s'ha d'efectuar en el domicili que consti en el títol executiu. També es pot fer a través de la seu judicial electrònica en cas que l'executat estigui obligat a intervenir amb l'Administració de justícia a través de mitjans electrònics. Però, a petició de l'executant, el requeriment es pot fer, a més, en qualsevol lloc en què, fins i tot de manera accidental, l'executat pugui ser trobat.

Si l'executat no és en el domicili que consti en el títol executiu, es pot practicar l'embargament si l'executant el sol·licita, sense perjudici d'intentar de nou el requeriment d'acord amb el que disposa aquesta Llei per als actes de comunicació mitjançant el lliurament de la resolució o d'una cèdula i, si s'escau, per a la comunicació edictal.»

Cent deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 612, que queda redactat de la manera següent:

«1. A més del que disposen els articles 598 i 604 per als casos d'admissió i estimació, respectivament, d'una terceria de domini, l'executant pot demanar la millora o la modificació de l'embargament o de les mesures de garantia adoptades quan un canvi de les circumstàncies permeti dubtar de la suficiència dels béns embargats en relació amb l'exacció de la responsabilitat de l'executat. L'executat també pot sol·licitar la reducció o la modificació de l'embargament i de les seves garanties, quan aquell o aquestes poden ser variades sense perill per als fins de l'execució, de conformitat amb els criteris que estableix l'article 584.»

Cent onze. Es modifica l'article 634, que queda redactat de la manera següent:

«Article 634. *Lliurament directe a l'executant.*

1. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia responsable de l'execució ha de lliurar directament a l'executant, pel seu valor nominal, els béns embargats que siguin:

- 1r Diner en efectiu.
- 2n Saldos de comptes corrents i d'altres de disposició immediata.
- 3r Divises convertibles, amb la conversió prèvia, si s'escau.
- 4t Qualsevol altre bé el valor nominal del qual coincideixi amb el seu valor de mercat, o que, encara que sigui inferior, el creditor accepti el lliurament del bé pel seu valor nominal.

2. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia pot acordar el lliurament de les quantitats embargades, quan tinguin caràcter periòdic, mitjançant el dictat d'una resolució que empari els lliuraments posteriors fins al pagament complet del principal. Una vegada cobert el principal i, si s'escau, liquidats els interessos i taxades les costes, també es pot acordar el lliurament de les quantitats embargades en la forma indicada i per aquests conceptes mitjançant el dictat d'una sola resolució.

3. Quan es tracti de saldos favorables en compte, amb venciment diferit, el mateix lletrat o lletrada de l'Administració de justícia ha d'adoptar les mesures

oportunes per aconseguir-ne el cobrament, i pot designar un administrador quan sigui convenient o necessari per a la seva realització.

4. En l'execució de sentències que condemnin al pagament de les quantitats degudes per incompliment de contractes de venda a terminis de béns mobles, si l'executant ho sol·licita, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia li ha de lliurar immediatament el bé o béns mobles venuts o finançats a terminis pel valor que resulti de les taules o els índexs referencials de depreciació que s'hagin establert en el contracte.»

Cent dotze. Es modifica l'article 635, que queda redactat de la manera següent:

«Article 635. *Accions i altres formes de participació socials.*

1. Si els béns embargats són accions, obligacions o altres valors admesos a negociació en un mercat secundari, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'ordenar que s'alienin d'acord amb les lleis que regeixen aquests mercats.

S'ha de fer el mateix si el bé embargat cotitza en qualsevol mercat reglat o pot accedir a un mercat amb preu oficial.

2. Si el que s'ha embargat són accions o participacions societàries de qualsevol classe, que no cotitzin en borsa, la realització s'ha de fer atenent les disposicions estatutàries i legals sobre alienació de les accions o participacions i, en especial, els drets d'adquisició preferent.

A falta de disposicions especials, la realització s'ha de fer a través d'una subhasta judicial.»

Cent tretze. Es modifica l'article 639, que queda redactat de la manera següent:

«Article 639. *Actuació del pèrit designat i intervenció de les parts i dels creditors posteriors en la taxació.*

1. El nomenament s'ha de notificar al pèrit designat, que l'ha d'acceptar l'endemà, si no es dona cap causa d'abstenció que li ho impedeixi. L'acceptació es pot comunicar telemàticament a l'òrgan judicial encarregat de l'execució.

2. El pèrit ha de lliurar la valoració dels béns embargats simultàniament al tribunal i a les parts personades en el termini de vuit dies a comptar de l'acceptació de l'encàrrec. Només per causes justificades, que el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'assenyalar mitjançant un decret, es pot ampliar aquest termini en funció de la quantia o complexitat de la valoració.

3. La taxació de béns o drets s'ha de fer pel seu valor de mercat, sense tenir en compte, en cas de béns immobles, les càrregues i els gravàmens que pesin sobre aquests, respecte dels quals cal atènyer-se al que disposa l'article 666.

4. Fins a transcorreguts cinc dies des que el pèrit designat hagi lliurat la valoració dels béns, les parts i els creditors a què es refereix l'article 659 poden presentar al·legacions a aquesta valoració, així com informes, subscrits per un pèrit taxador, en els quals s'expressi la valoració econòmica del bé o béns objecte de l'avaluació. En aquest cas, el lletrat de l'Administració de justícia, en vista de les al·legacions formulades i apreciant tots els informes segons les regles de la sana crítica, ha de determinar, mitjançant un decret, la valoració definitiva als efectes de l'execució.»

Cent catorze. *Es modifica l'apartat 2 de l'article 682, que queda redactat de la manera següent:*

«2. Quan es persegueixin béns hipotecats, les disposicions d'aquest capítol s'han d'aplicar sempre que, a més del que disposa l'apartat anterior, es compleixin els requisits següents:

1r Que en l'escriptura de constitució de la hipoteca es determini el preu en què els interessats taxen la finca o el bé hipotecat, perquè serveixi de tipus en la subhasta, que no pot ser inferior, en cap cas, al 75 per cent del valor assenyalat en la taxació que, si s'escau, s'hagi efectuat en virtut del que preveu l'article 18 del Reial decret llei 24/2021, de 2 de novembre, de transposició de directives de la Unió Europea en les matèries de bons garantits, distribució transfronterera d'organismes d'inversió col·lectiva, dades obertes i reutilització de la informació del sector públic, exercici de drets d'autor i drets afins aplicables a determinades transmissions en línia i a les retransmissions de programes de ràdio i televisió, exempcions temporals a determinades importacions i subministraments, de persones consumidores i per a la promoció de vehicles de transport per carretera nets i energèticament eficients.

2n Que, en la mateixa escriptura, consti un domicili, que ha de fixar el deutor, per a la pràctica dels requeriments i de les notificacions.

Els actes de comunicació sempre s'han de practicar per mitjans electrònics quan els seus destinataris tinguin l'obligació, legal o contractual, de relacionar-se amb l'Administració de justícia per aquests mitjans.

En la hipoteca sobre establiments mercantils s'ha de considerar necessàriament domicili el local en què estigui instal·lat l'establiment que s'hipoteca.»

Cent quinze. *Es modifica l'apartat 3 de l'article 695, que queda redactat de la manera següent:*

«3. La interlocutòria que estimi l'oposició basada en les causes 1a i 3a de l'apartat 1 d'aquest article ha d'ordenar sobreseure l'execució; la que estimi l'oposició basada en la causa 2a ha de fixar la quantitat per la qual s'hagi de seguir l'execució.

Si s'estima la causa 4a, s'ha d'acordar el sobreseïment de l'execució quan la clàusula contractual fonamenti l'execució. Altrament, l'execució ha de continuar amb la inaplicació de la clàusula abusiva. La interlocutòria s'ha de pronunciar expressament sobre el caràcter abusiu de les clàusules examinades, i una vegada ferm, aquest pronunciament té eficàcia de cosa jutjada.»

Cent setze. *Es modifica l'apartat 2 de l'article 721 i s'hi afegeix un nou apartat 3, amb la redacció següent:*

«2. Les mesures cautelars que preveu aquest títol no les pot acordar d'ofici el tribunal, sense perjudici del que es disposi per als processos especials o per al que preveu l'apartat 3. El tribunal tampoc pot acordar mesures més costoses que les sol·licitades.»

3. Si, en aplicació del que preveu l'article 43, el tribunal acorda la suspensió del procés en què s'exerceix l'acció individual d'un consumidor dirigida a obtenir que es declari el caràcter abusiu d'una clàusula contractual, pot acordar d'ofici, sense necessitat de prestar caució, les mesures cautelars que consideri necessàries per assegurar l'eficàcia d'un eventual pronunciament estimatori.»

Cent disset. Es modifica l'apartat 2 de l'article 723, que queda redactat de la manera següent:

«2. Per conèixer de les sol·licituds relatives a mesures cautelars que es formulin durant la substanciació de la segona instància o d'un recurs de cassació, és competent el tribunal que conegui de la segona instància o del recurs esmentat.»

Cent divuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 752, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els processos a què es refereix aquest títol s'han de decidir d'acord amb els fets que hagin estat objecte de debat i siguin provats, independentment del moment en què s'hagin al·legat o introduït d'una altra manera en el procediment.

Sense perjudici de les proves que es practiquin a instància del Ministeri Fiscal i de les altres parts, el tribunal pot decretar d'ofici totes les que consideri pertinents.

Les parts poden proposar o el tribunal pot acordar d'ofici la pràctica de qualsevol prova anticipada que es consideri pertinent i útil per a l'objecte del procediment. En aquest cas, s'ha de procurar que el resultat d'aquesta prova admesa o acordada consti en les actuacions abans de la celebració de la vista, i que estigui a disposició de les parts.»

Cent dinou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 753, que queda redactat de la manera següent:

«1. Llevat que expressament es disposi una altra cosa, els processos a què es refereix aquest títol s'han de substanciar pels tràmits del judici verbal. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar la demanda al Ministeri Fiscal, quan sigui procedent, i a la resta de persones que, de conformitat amb la llei, hagin de ser part en el procediment, tant si han estat demandats com si no, i els ha d'instar perquè la contestin en el termini de vint dies, de conformitat amb el que estableix l'article 405.

Quan es presenti davant d'un jutjat civil una demanda relativa als processos a què es refereix aquest títol, de la qual pugui ser competent per raó de la matèria un jutjat de violència sobre la dona de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, s'ha de sol·licitar la consulta oportuna al sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia, així com al sistema de gestió processal corresponent a fi de verificar la competència de conformitat amb l'article 49 *bis* d'aquesta Llei.

La consulta al sistema de registres administratius de suport a l'Administració de justícia i al sistema de gestió processal corresponent s'ha de reiterar abans de la celebració de la vista o compareixença del procediment contenciós o de jurisdicció voluntària o de l'acte de ratificació dels procediments de mutu acord.

De la mateixa manera, en el decret d'admissió s'ha de requerir a les parts que comuniquin, en el termini de cinc dies, si hi ha o hi ha hagut procediments de violència sobre la dona entre els cònjuges o progenitors, el seu estat processal actual, i si consten adoptades mesures civils o penals. Igualment s'han d'advertir totes dues parts de l'obligació de comunicar immediatament qualsevol procediment que iniciïn davant d'un jutjat de violència sobre la dona durant la tramitació del procediment civil, així com qualsevol incident de violència sobre la dona que es produeixi.»

Cent vint. Es modifica la regla 1a de l'article 770, que queda redactada de la manera següent:

«1a A la demanda s'hi ha d'adjuntar un certificat de la inscripció del matrimoni, i si s'escau, els d'inscripció de naixement dels fills en el Registre Civil,

així com els documents en què el cònjuge fonamenti el seu dret. Si se sol·liciten mesures de caràcter patrimonial, tant la part actora com la part demandada han d'aportar els documents de què disposin que permetin avaluar la situació econòmica dels cònjuges i, si s'escau, dels fills, com ara declaracions tributàries, nòmines, certificats bancaris, títols de propietat o certificats registrals. De la mateixa manera s'ha d'acreditar, si n'hi ha, la resolució judicial o l'acord en virtut del qual correspon l'ús de l'habitatge familiar.»

Cent vint-i-u. Es modifica l'article 776, que queda redactat de la manera següent:

«Article 776. *Execució forçosa dels pronunciaments de mesures.*

Els pronunciaments sobre mesures s'han d'executar d'acord amb el que disposa el llibre III d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1a Al cònjuge o progenitor que incompleixi de manera reiterada les obligacions de pagament de quantitat que li corresponguin, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia li pot imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa l'article 711 i sense perjudici de fer efectives sobre el seu patrimoni les quantitats degudes i no satisfetes.

2a En cas d'incompliment d'obligacions no pecuniàries de caràcter personalíssim, no és procedent la substitució automàtica per l'equivalent pecuniari que preveu l'apartat tercer de l'article 709 i es poden mantenir, si ho considera convenient el tribunal, les multes coercitives mensuals tot el temps que sigui necessari més enllà del termini d'un any que estableix el precepte esmentat.

3a L'incompliment reiterat de les obligacions derivades del règim de visites, tant per part del progenitor guardador com del no guardador, pot donar lloc a la modificació pel tribunal del règim de guarda i visites sempre que sigui conforme a l'avaluació de l'interès superior del menor efectuada prèviament.

4a Quan hagin de ser objecte d'execució forçosa despeses extraordinàries, no previstes expressament en les mesures definitives o provisionals, s'ha de sol·licitar prèviament al despatx de l'execució la declaració del fet que la quantitat reclamada té la consideració de despesa extraordinària. L'escrit en què se sol·liciti la declaració de despesa extraordinària s'ha de sotmetre a vista a la contrària i, en cas d'oposició dins dels cinc dies següents, el tribunal ha de convocar les parts a una vista que s'ha de substanciar d'acord amb el que disposen els articles 440 i següents i que ha de resoldre mitjançant una interlocutòria.»

Cent vint-i-dos. Es modifica l'apartat 11 de l'article 778 *quinquies*, que queda redactat de la manera següent:

«11. Contra la resolució que es dicti només es pot interposar recurs d'apel·lació amb efectes suspensius, que té tramitació preferent, i que s'ha de resoldre en el termini improrrogable de trenta dies.

En la tramitació del recurs d'apel·lació s'han de seguir les especialitats següents:

a) S'ha d'interposar davant del tribunal que hagi de resoldre el recurs en el termini de deu dies comptats des de l'endemà de la notificació de la resolució, i l'òrgan judicial n'ha d'acordar l'admissió o no dins les vint-i-quatre hores següents a la presentació.

b) Admès el recurs, les altres parts tenen tres dies per presentar un escrit d'oposició al recurs o, si s'escau, d'impugnació. En aquest últim supòsit, igualment l'apel·lant principal disposa del termini de tres dies per manifestar el que consideri convenient.

c) Si s'ha de practicar prova o si s'acorda la celebració d'una vista, el lletrat de l'Administració de justícia ha d'assenyalar un dia per a dins dels tres dies següents.

d) La resolució s'ha de dictar dins dels tres dies següents a la terminació de la vista o, si no n'hi ha, a comptar de l'endemà del dia en què s'hagin rebut les actuacions en el tribunal competent per a l'apel·lació.»

Cent vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 780, que queden redactats de la manera següent:

«3. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de reclamar a l'entitat administrativa un testimoni complet o una còpia autèntica de l'expedient, que s'ha d'aportar en el termini de deu dies.

Es pot requerir a l'entitat administrativa que porti al tribunal abans de la vista les actualitzacions que s'hagin produït en l'expedient del menor.»

4. Rebut el testimoni o la còpia autèntica de l'expedient administratiu, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, en el termini màxim de cinc dies, ha de citar a termini l'actor per deu dies perquè presenti la demanda, que s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753.

El tribunal ha de dictar sentència dins dels deu dies següents a la terminació del judici.»

Cent vint-i-quatre. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 781 *bis*, que queden redactats de la manera següent:

«3. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de reclamar a la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública un testimoni complet o una còpia autèntica de l'expedient, que s'ha d'aportar en el termini de vint dies.»

4. Rebut el testimoni o la còpia autèntica de l'expedient administratiu, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de citar a termini l'actor per vint dies perquè presenti la demanda, que s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753.»

Cent vint-i-cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 797, que queda redactat de la manera següent:

«2. Perquè pugui acreditar la seva representació el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia li ha de donar testimoni o còpia autèntica, en què consti el seu nomenament i que està en possessió del càrrec.»

Cent vint-i-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 814, que queda redactat de la manera següent:

«1. El procediment monitori comença per petició del creditor en la qual s'han d'expressar la identitat del deutor, el domicili o domicilis del creditor i del deutor o el lloc en què resideixin o puguin ser trobats i l'origen i la quantia del deute, i s'hi ha d'adjuntar el document o documents a què es refereix l'article 812.

La petició es pot estendre en un imprès o formulari obtingut en paper o a través de la seu electrònica, que faciliti l'expressió dels aspectes a què es refereix l'apartat anterior.»

Cent vint-i-set. Es modifica l'article 815, que queda redactat de la manera següent:

«Article 815. *Admissió de la petició i requeriment de pagament.*

1. Si els documents aportats amb la petició són dels que preveu l'apartat 2 de l'article 812 o constitueixen un principi de prova del dret del peticionari, confirmat pel que s'exposi en aquella, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha

de requerir el deutor perquè, en el termini de vint dies, pagui al peticionari, i ho acrediti davant del tribunal, o comparegui davant d'aquest i al·legui de manera fundada i motivada, en un escrit d'oposició, les raons per les quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada. En cas contrari n'ha de donar compte al jutge o la jutgessa perquè resolgui el que correspongui sobre l'admissió a tràmit de la petició inicial.

El requeriment s'ha de notificar en la forma que preveu l'article 161, amb l'avertència que, si no paga ni compareix al·legant raons de la negativa al pagament, es despatxarà contra ell l'execució segons el que preveu l'article següent. Només s'admet el requeriment al demandat per mitjà d'edictes en el supòsit que regula l'apartat següent d'aquest article.

2. En les reclamacions de deute a què es refereix el numeral 2n de l'apartat 2 de l'article 812, la notificació s'ha d'efectuar en el domicili prèviament designat pel deutor per a les notificacions i citacions de qualsevol índole relacionades amb els afers de la comunitat de propietaris. Si no s'ha designat aquest domicili, s'ha d'intentar la comunicació en el pis o local, i si tampoc es pot fer efectiva d'aquesta manera, se li ha de notificar de conformitat amb el que disposa l'article 164 d'aquesta Llei.

3. Si de la documentació aportada amb la petició es desprèn que la quantitat reclamada no és correcta, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de traslladar al jutge o la jutgessa, qui, si s'escau, mitjançant una interlocutòria pot plantejar al peticionari acceptar o rebutjar una proposta de requeriment de pagament per l'import inferior al sol·licitat inicialment que especifiqui.

Igualment, si es considera que el deute es basa en un contracte subscrit entre un empresari o professional i un consumidor o usuari, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, abans d'efectuar el requeriment de pagament, n'ha de donar compte al jutge o la jutgessa, qui, si considera que alguna de les clàusules que constitueix el fonament de la petició o que hagi determinat la quantitat exigible es pot qualificar d'abusiva, pot plantejar mitjançant una interlocutòria una proposta de requeriment de pagament per l'import que resulti d'excloure de la quantitat reclamada la quantia derivada de l'aplicació de la clàusula.

En tots dos casos, el demandant ha d'acceptar o rebutjar la proposta formulada en el termini de deu dies, i s'entén acceptada si deixa transcórrer el termini sense fer cap manifestació. L'acceptació del demandant en cap cas no s'entén com una renúncia parcial a la seva pretensió, i pot exercir la part no satisfeta únicament en el procediment declaratiu que correspongui.

Si la proposta s'accepta s'ha de requerir el pagament al demandat per la quantitat esmentada.

Altrament s'ha de donar el demandant per desistit, i únicament pot fer valer la seva pretensió en el procediment declaratiu que correspongui.

La interlocutòria que es dicti en aquest últim cas és directament apel·lable per la part personada en el procediment.

4. Si el tribunal no aprecia cap motiu per reduir la quantitat per la qual es demana el requeriment de pagament, ho ha de declarar i el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir el deutor en els termes que preveu l'apartat 1.»

Cent vint-i-vuit. S'afegeix una nova disposició addicional vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Tramesa d'antecedents per mitjans electrònics.*

La tramesa per part d'un tribunal, una oficina judicial o una oficina fiscal a un altre de tot o part d'un expedient judicial electrònic s'ha de dur a terme, si els sistemes electrònics ho permeten, facilitant un accés segur i controlat a aquests elements.»

Cent vint-i-nou. S'afegeix una nova disposició addicional novena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Funcions processals portades a terme per sistemes electrònics.*

En els casos en què els sistemes de gestió processal o altres d'electrònics a disposició dels òrgans judicials possibilitin la realització automatitzada de funcions informatives, de certificació, de les que comprèn l'article 145 d'aquesta Llei, de generació de llibres, així com processals de constància, dació de compte i impuls que aquesta o una altra llei processal atribueixi al lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia o a l'oficina judicial, és responsabilitat de l'administració competent la formació adequada dels funcionaris per al compliment de la seva obligació d'ús correcte d'aquests sistemes. És responsabilitat del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia vetllar pel seu ús correcte i adequat per a l'eficàcia d'aquestes funcionalitats, així com la supervisió del servei.

Les referències que aquesta Llei o d'altres facin a la seu de l'oficina judicial, o del jutjat o tribunal, s'entenen efectuades també a la seu judicial electrònica i a la Carpeta Justícia, quan aquesta o aquella disposin dels serveis o les aplicacions que permetin dur a terme el tràmit, la presentació o l'actuació telemàticament.»

Cent trenta. S'afegeix una nova disposició addicional desena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Disponibilitat de solucions tecnològiques segures.*

El Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica pot definir condicions de seguretat que les solucions tecnològiques hagin de complir per assegurar el compliment de les finalitats preteses en les normes processals.»

Cent trenta-u. Se suprimeix la disposició final setzena.

Cent trenta-dos. Es modifica l'apartat 2 de la disposició final vint-i-tresena, que queda redactat de la manera següent:

«2. La petició de requeriment europeu de pagament s'ha de presentar a través del formulari que consta a l'annex I del Reglament (CE) núm. 1896/2006, sense necessitat d'aportar cap documentació, que si s'escau s'ha d'inadmetre, a excepció de les peticions de requeriment europeu de pagament que es basin en un contracte entre un empresari o professional i un consumidor o usuari, quan el jutge ho sol·liciti a fi de poder exercir d'ofici el control d'abusivitat de les clàusules.»

Cent trenta-tres. Es modifica la regla 6a de l'apartat 4 de la disposició final vint-i-cinquena, que queda redactada de la manera següent:

«6a Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació. Contra la sentència dictada en segona instància es pot interposar, si s'escau, recurs de cassació en els termes que preveu aquesta Llei. L'òrgan judicial que conegui d'algun d'aquests recursos pot suspendre el procediment si s'ha presentat un recurs ordinari contra la resolució a l'Estat membre d'origen o si encara no ha expirat el termini per interposar-lo, de conformitat amb l'article 51 del Reglament (UE) núm. 1215/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2012, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil. A aquests efectes, quan la resolució s'hagi dictat a Irlanda, Xipre o el Regne Unit, qualsevol recurs previst en algun d'aquests estats membres d'origen es considera recurs ordinari.»

Cent trenta-quatre. Es modifica la regla 3a de l'apartat 5 de la disposició final vint-i-sisena, que queda redactada de la manera següent:

«3a Contra la sentència dictada en segona instància es pot interposar, si s'escau, recurs de cassació en els termes que preveu aquesta Llei.»

Article 104. *Modificació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.*

La Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifiquen els literals n) i o) de l'article 2, que queden redactats de la manera següent:

«n) En impugnació de resolucions administratives de l'autoritat laboral recaigudes en els procediments que preveuen l'apartat 5 de l'article 47, l'article 47 bis) i l'apartat 7 de l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, així com les recaigudes en l'exercici de la potestat sancionadora en matèria laboral i sindical, i respecte de la resta d'impugnacions d'altres actes de les administracions públiques subjectes al dret administratiu en l'exercici de les seves potestats i funcions en matèria laboral i sindical que posin fi a la via administrativa, sempre que en aquest cas el seu coneixement no estigui atribuït a un altre ordre jurisdiccional.»

«o) En matèria de prestacions de Seguretat Social, incloses la protecció per desocupació i la protecció per cessament d'activitat dels treballadors per compte propi, així com sobre la imputació de responsabilitats a empresaris o tercers respecte de les prestacions de Seguretat Social en els casos legalment establerts. També, les qüestions referides a les prestacions de protecció social que estableixin les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, dirigides a garantir els recursos econòmics suficients per a la cobertura de les necessitats bàsiques i a prevenir el risc d'exclusió social de les persones beneficiàries. Igualment, les qüestions litigioses relatives a la valoració, el reconeixement i la qualificació del grau de discapacitat, així com sobre el reconeixement de la situació de dependència i les prestacions econòmiques i els serveis derivats de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, i tenen a tots els efectes d'aquesta Llei la mateixa consideració que les relatives a les prestacions i els beneficiaris de la Seguretat Social.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les parts poden comparèixer per si mateixes o conferir la seva representació a un advocat, procurador, graduat social col·legiat o qualsevol persona que estigui en el ple exercici dels seus drets civils. La representació es pot conferir mitjançant poder atorgat per compareixença davant del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, a través del registre electrònic d'apoderaments *apud acta* o per escriptura pública.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«2. En els processos en els quals demandin de manera conjunta més de deu actors, aquests han de designar un representant comú, amb el qual s'han d'entendre les successives diligències del litigi. Aquest representant ha de ser necessàriament un advocat, procurador, graduat social col·legiat, un dels demandants o un sindicat. Aquesta representació es pot conferir mitjançant poder

atorgat per compareixença davant del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, a través del registre electrònic d'apoderaments *apud acta*, per escriptura pública o mitjançant compareixença davant del servei administratiu que tingui atribuïdes les competències de conciliació, mediació o arbitratge o l'òrgan que assumeixi aquestes funcions. Juntament amb la demanda s'ha d'aportar el document corresponent d'atorgament d'aquesta representació.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 21, que queda redactat de la manera següent:

«2. Si el demandant pretén comparèixer en el judici assistit d'un advocat, representat tècnicament per un graduat social o representat per un procurador, ho ha de fer constar en la demanda, i hi ha d'indicar les dades de contacte del professional. Així mateix, sense perjudici del que estableix l'apartat 5 de l'article 81, el demandat ha de posar aquesta circumstància en coneixement del jutjat o tribunal per escrit, i hi ha d'indicar també les dades de contacte del seu professional, dins dels dos dies següents al de la seva citació per al judici, per tal que, traslladada aquesta intenció a l'actor, aquest pugui estar representat tècnicament per un graduat social o representat per un procurador, designar un advocat en un altre termini igual o sol·licitar-ne la designació a través del torn d'ofici. En aquest cas, l'actor que no hagi efectuat la designació esmentada ho pot fer, i ha de comunicar aquesta circumstància al jutjat o tribunal dins dels dos dies següents a la notificació. La falta de compliment d'aquests requisits comporta la renúncia de la part al dret de valer-se a l'acte de judici d'un advocat, procurador o graduat social.»

Cinc. Es modifiquen els apartats 3, 5 i 7 de l'article 25, que queden redactats de la manera següent:

«3. També es poden acumular, i exercir-se simultàniament, les accions que un o diversos actors tinguin contra un o diversos demandats, sempre que entre aquestes accions hi hagi un nexa per raó del títol o la causa de demanar. S'entén que el títol o la causa de demanar és idèntic o connex quan les accions es fonamentin en els mateixos fets o en una mateixa o anàloga decisió empresarial o en diverses decisions empresarials anàlogues.

Si en aquests casos l'actor o els actors no exerceixen conjuntament les accions, el jutjat ha d'acordar l'acumulació dels processos, de conformitat amb el que disposa l'article 28, excepte quan apreciï, de manera motivada, que l'acumulació podria ocasionar perjudicis desproporcionats a la tutela judicial efectiva de la resta d'intervinents.»

«5. En demandes derivades del mateix accident de treball o malaltia professional, quan hi hagi més d'un jutjat o secció de la mateixa sala i tribunal, en el moment de la seva presentació s'han de repartir al jutjat o la secció que conegui o hagi conegut del primer d'aquests processos les demandes ulteriors relatives a l'accident de treball o la malaltia professional esmentats. Si no, les parts han d'informar d'aquesta circumstància el jutjat o la secció al qual s'hagi repartit la primera demanda o recurs, en el termini de cinc dies des de la notificació de l'admissió de la segona o ulteriors demandes o recursos o, si s'escau, des que la part tingui coneixement del jutjat o la secció amb el qual s'hagi alternat la primera demanda o recurs.»

«7. Quan l'acte administratiu impugnat afecti una pluralitat de destinataris, si hi ha més d'un jutjat o secció de la mateixa sala i tribunal, les demandes o els recursos ulteriors relatius a aquest acte s'han de repartir al jutjat o la secció que conegui o hagi conegut del primer d'aquests processos, sempre que consti aquesta circumstància o es posi de manifest en la demanda o en el recurs. Amb aquesta finalitat, l'administració autora de l'acte impugnat ha de comunicar al jutjat

o tribunal, tan aviat com li consti, si té coneixement de l'existència d'altres demandes o recursos en què puguin concórrer els supòsits d'acumulació que preveu aquesta Llei. Si no, la resta de parts han d'informar d'aquesta circumstància el jutjat o la secció al qual s'hagi repartit la primera demanda o recurs, en el termini de cinc dies des de la notificació de l'admissió de la segona o ulteriors demandes o recursos.“»

Sis. Es modifiquen els apartats 1 i 3 i s'afegeix un apartat 8 a l'article 26, en els termes següents:

«1. Sense perjudici del que disposen els apartats 3, 5 i 8 d'aquest article, l'apartat 3 de l'article 25, l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 33, no es poden acumular a d'altres en un mateix judici, excepte la de responsabilitat per danys derivats, ni tan sols per via de reconvenió, les accions d'acomiadament i les altres causes d'extinció del contracte de treball, les de modificacions substancials de condicions de treball, les de gaudi de vacances, les de matèria electoral, les d'impugnació d'estatuts dels sindicats o de la seva modificació, les de mobilitat geogràfica, les de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a les quals es refereix l'article 139, les d'impugnació de convenis col·lectius, les d'impugnació de sancions imposades pels empresaris als treballadors i les de tutela de drets fonamentals i llibertats públiques. Tampoc es poden acumular les accions en reclamació sobre accés, reversió i modificació del treball a distància a les quals es refereix l'article 138 *bis*.”

“3. Es poden acumular en una mateixa demanda les accions d'acomiadament i extinció del contracte sempre que l'acció d'acomiadament acumulada s'exerceixi dins del termini establert per a la modalitat processal d'acomiadament. Quan per a l'acció d'extinció del contracte de treball de l'article 50 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors s'invoqui la falta de pagament del salari pactat, prevista a la lletra b) de l'apartat 1 d'aquell precepte, la reclamació salarial es pot acumular a l'acció amb la sol·licitud de l'extinció indemnitzada del vincle, i, si s'escau, es pot ampliar la demanda per incloure-hi les quantitats degudes posteriorment.

El treballador pot acumular a l'acció d'acomiadament la reclamació de les quantitats vençudes, exigibles i d'una quantia determinada degudes fins a aquesta data, sense que per això s'alteri l'ordre d'intervenció de l'apartat 1 de l'article 105 d'aquesta Llei.”

“8. Així mateix, es poden acumular en una mateixa demanda accions de modificacions substancials de condicions de treball per part de diferents actors contra un mateix demandat sempre que derivin dels mateixos fets o d'una mateixa decisió empresarial.

També es poden acumular en una mateixa demanda accions d'acomiadament per causes objectives derivades de l'apartat l) de l'article 49 del text refós de l'Estatut dels treballadors, per part de diferents actors contra un mateix demandat sempre que derivin de cartes d'acomiadament amb la mateixa causa.“»

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si en el mateix jutjat o tribunal es tramiten diverses demandes contra un mateix demandat, encara que els actors siguin diferents, i s'hi exerceixin accions idèntiques o susceptibles d'haver estat acumulades en una mateixa demanda, s'ha d'acordar obligatòriament l'acumulació dels processos, llevat quan el jutjat o tribunal aprecii, de manera motivada, que l'acumulació podria ocasionar perjudicis desproporcionats a la tutela judicial efectiva de la resta d'intervinents.»

Vuit. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Acumulació de processos seguits davant de diferents jutjats.*

Si en el cas de l'article anterior les demandes penen en diferents processos davant dos o més jutjats socials d'una mateixa circumscripció, també s'ha d'acordar obligatòriament l'acumulació de totes aquestes, d'ofici o a petició de part. A aquest efecte, les parts han de comunicar aquesta circumstància davant del jutjat o tribunal que conegui de la demanda que hagi tingut entrada abans en el Registre.»

Nou. Es modifica l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Moment de l'acumulació. Separació d'un o diversos processos d'una acumulació acordada.*

1. L'acumulació d'accions i processos s'ha de formular i acordar abans de la celebració dels actes de conciliació, si s'escau, o de judici, llevat que es proposi per via de reconvenció.

2. Plantejada l'acumulació, es poden suspendre durant el temps imprescindible les actuacions la realització de les quals pugui privar d'efectivitat la decisió que es pugui dictar sobre la procedència de l'acumulació.

3. Acordada l'acumulació de processos, el jutge, la jutgessa o el tribunal no la poden deixar sense efecte, respecte d'un o diversos d'aquests, llevat que no s'hagin complert les prescripcions legals sobre l'acumulació o quan el jutge o la jutgessa justifiqui, de manera motivada, que l'acumulació efectuada podria ocasionar perjudicis desproporcionats a la tutela judicial efectiva de la resta d'intervinents.»

Deu. Es modifica l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Forma de presentació d'escrits i documents.*

Les parts han de presentar tots els escrits i documents en la forma que estableix l'article 135 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, i els treballadors poden escollir en tot moment si actuen davant l'Administració de justícia a través de mitjans electrònics o no.»

Onze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 53, que queda redactat de la manera següent:

«2. En el primer escrit o compareixença davant l'òrgan judicial, les parts o els interessats, i si s'escau els i les professionals designats, hi han d'assenyalar el domicili físic, el telèfon i l'adreça electrònica, en el cas de les persones obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia, per a la pràctica d'actes de comunicació.

El domicili i les dades de localització facilitades amb aquesta finalitat tenen plens efectes i les notificacions que s'hi intentin sense efecte són vàlides fins que no es facilitin altres dades alternatives, i és una càrrega processal de les parts i dels seus representants mantenir-les actualitzades. Així mateix, han de comunicar els canvis relatius al seu número de telèfon, fax, adreça electrònica o similars, sempre que aquests últims s'estiguin utilitzant com a instruments de comunicació amb el tribunal.»

Dotze. Es modifica l'article 55, que queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Lloc de les comunicacions.*

Les citacions, les notificacions, les citacions a termini i els requeriments a les parts que no actuïn representades en els termes de l'article 18 d'aquesta Llei s'han de fer en el local de l'oficina judicial, si hi compareixen per iniciativa pròpia els interessats, o perquè se'ls hagi citat a termini per a això i, altrament, en el domicili assenyalat a aquests efectes. Quan es tracti de persones que estiguin legalment obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia o que hagin optat per la utilització d'aquests mitjans, s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 162 de la Llei 1/2000, de 7 de gener.

No obstant això, si la comunicació té com a objecte la personació en un judici o la realització o intervenció personal de les parts en determinades actuacions processals, cal atènyer-se al que estableix l'apartat 2 de l'article 155 de la Llei 1/2000, de 7 de gener.»

Tretze. Es modifica l'apartat 5 de l'article 56, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan es tracti de persones que estiguin legalment obligades a relacionar-se electrònicament amb l'Administració de justícia o que hagin optat per la utilització d'aquests mitjans, la comunicació s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 162 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, sense que hi hagi en l'ordre jurisdiccional social la possibilitat d'obligar contractualment el treballador a aquesta relació electrònica.»

Catorze. Es modifica l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Comunicació edictal.*

1. Quan una vegada intentat l'acte de comunicació i havent utilitzat els mitjans oportuns per a la investigació del domicili, inclòs, si s'escau, l'esbrinament a través dels registres, organismes, col·legis professionals, entitats i empreses, aquests hagin estat infructuosos i no consti el domicili de l'interessat o se'n ignori el parador, s'ha de consignar per diligència.

2. Si els esbrinaments efectuats són infructuosos, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia es pot adreçar al Registre central de rebels civils per comprovar si el demandat consta en aquest Registre i si les dades que hi apareixen són les mateixes de què disposa. En aquest cas el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar una diligència d'ordenació en què acordi directament la comunicació edictal de l'interessat.

3. La comunicació edictal s'ha de portar a terme de conformitat amb l'article 164 de la Llei 1/2000, de 7 de gener.»

Quinze. Es modifica l'article 62, que queda redactat de la manera següent:

«Article 62. *Competència del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia per a la tramesa d'oficis, manaments i exhortos.*

El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'expedir oficis, manaments, exhortos i qualssevol altres actes de comunicació que s'acordin per sol·licitar la pràctica d'actuacions.

La tramesa d'oficis, manaments, exhortos i qualssevol altres actes de comunicació pel lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia s'ha d'efectuar de manera electrònica, si és possible.»

Setze. Es modifiquen l'apartat 1 i la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 64, que queden redactats de la manera següent:

«1. S'exceptuen del requisit de l'intent de conciliació o, si s'escau, de mediació els processos que exigeixin l'esgotament de la via administrativa, si s'escau, els que versin sobre Seguretat Social, els relatius a la impugnació de l'acomiadament col·lectiu pels representants dels treballadors, gaudi de vacances i a matèria electoral, mobilitat geogràfica, modificació substancial de les condicions de treball, suspensió del contracte i reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció o derivades de força major, processos monitoris, drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es refereix l'article 139, els iniciats d'ofici, els d'impugnació de convenis col·lectius, els d'impugnació dels estatuts dels sindicats o de la seva modificació, els de tutela dels drets fonamentals i les llibertats públiques, els processos d'anul·lació de laudes arbitral, els d'impugnació d'acords de conciliacions, de mediacions i de transaccions, els de reclamació sobre accés, reversió i modificació del treball a distància als quals es refereix l'article 138 *bis*, així com aquells en què s'exerceixin accions laborals de protecció contra la violència de gènere.»

“a) Els processos en què la representació correspongui a l'advocat de l'Estat, al lletrat o la lletrada de l'Administració de la Seguretat Social, als representants processals de les comunitats autònomes o de les administracions locals o al lletrat o la lletrada de les Corts Generals.”»

Disset. Es modifica l'apartat 1 de l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'assistència a l'acte de conciliació o de mediació és obligatòria per als litigants.

Als efectes d'actuacions judicials ulteriors, les parts que hi hagin comparegut sense professionals designats han d'aportar el seu número de telèfon, adreça de correu electrònic o qualsevol altre mitjà idoni que permeti la seva comunicació telemàtica, i des d'aquest moment les notificacions s'han d'efectuar en la direcció telemàtica facilitada, sempre que es compleixin els requisits establerts de la llei que reguli l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia.»

Divuit. Es modifica l'article 81, que queda redactat de la manera següent:

«Article 81. *Admissió de la demanda.*

1. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, dins dels tres dies següents a la recepció de la demanda, ha de requerir les parts i el Ministeri Fiscal de conformitat amb l'article 5, si entén que hi concorren els supòsits de falta de jurisdicció o competència. Complert el tràmit n'ha de donar compte immediatament al jutge, la jutgessa o el tribunal perquè resolgui el que consideri oportú. Altrament, sense perjudici dels procediments d'assenyalament immediat que es puguin establir, ha de resoldre sobre l'admissió a tràmit d'aquella, amb assenyalament de judici en la forma que preveu l'article següent, o ha d'advertir la part dels defectes o les omissions en què hagi incorregut en redactar la demanda en relació amb els pressupòsits processals necessaris que puguin impedir la vàlida prossecució i terme del procés, així com en relació amb els documents d'aportació preceptiva amb aquesta, llevat del que disposa l'apartat 3 per a la conciliació o mediació prèvia, a fi que els esmeni dins del termini de quatre dies.

2. Efectuada l'esmena, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'admetre la demanda. Altrament, n'ha de donar compte al jutge, la jutgessa o el tribunal perquè resolgui, dins dels tres dies següents, sobre la seva admissibilitat.

3. Si a la demanda no s'hi adjunta el certificat de l'acte de conciliació o mediació prèvia, o de la papereta de conciliació o de la sol·licitud de mediació, si no ha tingut lloc en el termini legal, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, sense perjudici de resoldre sobre l'admissió i procedir a l'assenyalament, ha d'advertir el demandant que ha d'acreditar la celebració o l'intent de l'acte expressat en el termini de quinze dies, comptats a partir de l'endemà de la recepció de la notificació, amb advertència d'arxivament de les actuacions en cas contrari, de manera que quedaria sense efecte l'assenyalament efectuat.

4. Si la demanda és directament admissible, o una vegada esmenada, i s'hi sol·liciten diligències de preparació de la prova a practicar en el judici, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, en el decret d'admissió de la demanda, hi ha d'acordar el que correspongui per possibilitar-ne la pràctica, sense perjudici del que el jutge, la jutgessa o el tribunal decideixi sobre la seva admissió o inadmissió en l'acte del judici.

Si en la demanda se sol·liciten diligències d'anticipació o assegurement de la prova, se n'ha de donar compte al jutge, la jutgessa o el tribunal perquè resolgui el que sigui procedent, dins dels tres dies següents, i la resolució corresponent s'ha de notificar juntament amb la d'admissió a tràmit de la demanda i la notificació de l'assenyalament.

5. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir la part demandada perquè, en el termini de dos dies des de la notificació de la demanda, designi un lletrat o lletrada, un graduat o graduada social o un procurador o procuradora, llevat que litigui per si mateixa.»

Dinou. S'afegeix l'article 86 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 86 *bis*. *Procediment testimoni*.

1. Quan davant d'un jutge, una jutgessa o un tribunal estigui pendent una pluralitat de processos amb el mateix objecte i la mateixa part demandada, l'òrgan jurisdiccional, sempre que de conformitat amb aquesta Llei no siguin susceptibles d'acumulació o no s'hagin pogut acumular, n'ha de tramitar preceptivament un o diversos amb caràcter preferent, atenent l'ordre de presentació de les respectives demandes, amb l'audiència prèvia de les parts per un termini comú de cinc dies i amb la suspensió del curs dels altres fins que es dicti sentència en els primers.

2. Una vegada ferma la sentència, se n'ha de deixar constància en els processos suspesos i s'ha de notificar a les parts d'aquests a fi que, en el termini de cinc dies, els demandants puguin sol·licitar l'extensió dels seus efectes en els termes que preveu l'article 247 *ter*, la continuació del procediment o bé desistir de la demanda.»

Vint. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 89, que queden redactats de la manera següent:

«1. El desenvolupament de les sessions del judici oral i la resta d'actuacions orals s'han de documentar de conformitat amb el que preceptuen els articles 146 i 147 de la Llei 1/2000, de 7 de gener. L'oficina judicial ha d'assegurar la incorporació correcta de la gravació a l'expedient judicial electrònic. Si els sistemes no proveeixen l'expedient judicial electrònic, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació. Les parts poden demanar, a costa seva, una còpia o, si s'escau, accés electrònic a les gravacions originals.»

«2. Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, aquests han de garantir l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït. A aquest efecte, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de fer ús de la signatura electrònica o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la Llei ofereixi

aquestes garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia atenent la complexitat de l'afer, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'intervinents, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin. En aquests casos, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'estendre una acta succinta en els termes que preveu l'apartat següent.»

Vint-i-u. Es modifica l'apartat 3 de l'article 97, que queda redactat de la manera següent:

«3. La sentència, motivadament, pot imposar una sanció pecuniària, dins dels límits que fixa l'apartat 4 de l'article 75, al litigant que no va acudir injustificadament a l'acte de conciliació davant del servei administratiu corresponent o a mediació, d'acord amb el que estableix l'article 83.3, així com al litigant que va actuar de mala fe o amb temeritat. També motivadament pot imposar una sanció pecuniària quan la sentència condemnatòria coincideixi essencialment amb la pretensió continguda en la papereta de conciliació o en la sol·licitud de mediació. En aquests casos, i quan el condemnat sigui l'empresari, ha d'abonar també els honoraris dels advocats i graduats socials de la part contrària que hi hagin intervingut, fins al límit de sis-cents euros.

La imposició de les mesures anteriors s'ha d'efectuar a sol·licitud de part o d'ofici, amb l'audiència prèvia a l'acte de la vista de les parts personades. Si es considera d'ofici la possibilitat d'imposar la sanció pecuniària una vegada conclòs l'acte de judici, s'ha de concedir a les parts un terme de dos dies perquè puguin formular al·legacions escrites. En el cas d'incompareixença als actes de conciliació o de mediació, inclosa la conciliació davant del lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, sense cap causa justificada, el jutge, la jutgessa o el tribunal ha d'aplicar les mesures que preveu l'apartat 3 de l'article 66.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101. *Procés monitori.*

En reclamacions davant d'empresaris que no estiguin en situació de concurs, referides a quantitats vençudes, exigibles i d'una quantia determinada, derivades de la seva relació laboral, excloent-ne les reclamacions de caràcter col·lectiu que es puguin formular per la representació dels treballadors, així com les que s'interposin contra les entitats gestores o col·laboradores de la Seguretat Social, que no excedeixin els quinze mil euros, el treballador hi pot formular la seva pretensió de la manera següent:

a) El procés monitori comença per una petició inicial en la qual s'han d'expressar la identitat completa i precisa de l'empresari deutor, les dades d'identificació fiscal, el domicili complet i les altres dades de localització, i si s'escau de comunicació, per mitjans informàtics i telefònics, tant del demandant com del demandat, així com el detall i desglossament dels conceptes, les quanties i els períodes concrets reclamats. S'hi ha d'adjuntar una còpia del contracte, rebuts de salaris, una comunicació empresarial o reconeixement de deute, un certificat o document de cotització o l'informe de vida laboral, o altres documents anàlegs dels quals resulti un principi de prova de la relació laboral i de la quantia del deute. La sol·licitud s'ha de presentar, preferentment, per mitjans informàtics, si se'n disposa, i es pot estendre en el model o formulari que es faciliti a aquest efecte.

El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de comprovar els requisits anteriors, i ha de completar, si s'escau, els indicats en la sol·licitud amb altres domicilis, dades d'identificació o que afectin la situació empresarial; amb aquesta finalitat ha d'utilitzar els mitjans de què disposi el jutjat, i ha de concedir un tràmit d'esmena per quatre dies de qualsevol defecte que hi apreciï, llevat que siguin inesmenables. En cas que hi apreciï defectes inesmenables, o si no s'esmenen en el termini escaient els apreciats, n'ha de donar compte al jutge o la jutgessa perquè resolgui sobre l'admissió o inadmissió de la petició.

Si la petició és admissible, ha de requerir l'empresari perquè, en el termini de deu dies, pagui directament al treballador, i ho acrediti davant del jutjat, o comparegui davant d'aquest i al·legui succintament, en un escrit d'oposició, les raons per les quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada, amb l'avertència que si no paga la quantitat reclamada ni compareix per al·legar les raons de la negativa al pagament, es despatxarà execució contra ell.

El requeriment s'ha de traslladar pel mateix termini al Fons de Garantia Salarial, termini que s'ha d'ampliar respecte d'aquest per deu dies més, si manifesta que necessita efectuar esbrinaments sobre els fets de la sol·licitud, en especial sobre la solvència empresarial.

b) Transcorregut el termini conferit en el requeriment, si s'ha abonat l'import total, s'ha d'arxivar el procés.

Si en aquest termini no hi ha hagut oposició, per escrit i de manera motivada, de l'empresari o del Fons de Garantia Salarial, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de dictar un decret en què doni per acabat el procés monitori i l'ha de traslladar al demandant perquè insti el despatx d'execució, per a la qual cosa n'hi ha prou amb la mera sol·licitud.

Des de la data d'aquest decret merita l'interès processal de l'apartat 2 de l'article 251.

Contra la interlocutòria de despatx de l'execució, que contingui l'ordre general d'execució, correspon oposició segons el que preveu l'apartat 4 de l'article 239 d'aquesta Llei i amb la possibilitat d'al·legar a aquest efecte la falta de notificació del requeriment. Contra la interlocutòria resolutòria de l'oposició no escau recurs de suplicació.

c) En cas d'insolvència o concurs posteriors, la interlocutòria de despatx de l'execució serveix de títol bastant, a les finalitats de la garantia salarial que sigui procedent segons la naturalesa originària del deute; si bé no té eficàcia de cosa jutjada, encara que exclou un litigi ulterior entre l'empresari i el treballador amb el mateix objecte i sense perjudici de la determinació de la naturalesa salarial o indemnitzatòria del deute i els altres requisits en l'expedient administratiu oportú davant la institució de garantia, si s'escau.

d) Si es formula oposició en el termini i la forma que expressa la lletra a), s'ha de traslladar a la part demandant perquè manifesti en tres dies el que convingui al seu dret respecte a l'oposició. Si les parts no sol·liciten cap vista, han de passar les actuacions al jutge o la jutgessa perquè dicti una resolució en què fixi la quantitat concreta per la qual s'ha de despatxar l'execució. Si se sol·licita una vista, aquesta s'ha de convocar seguint la tramitació del procediment ordinari.

e) Si no ha estat possible notificar personalment en la forma exigida el requeriment de pagament s'ha de dictar una resolució en què es convoqui una vista seguint la tramitació del procediment ordinari.

f) Si es formula oposició només quant a una part de la quantitat reclamada, el demandant pot sol·licitar al jutjat que es dicti una interlocutòria en què s'aculli la reclamació quant a les quantitats reconegudes o no impugnades. Aquesta interlocutòria serveix de títol d'execució, que el demandant pot sol·licitar mitjançant un simple escrit sense necessitat d'esperar a la resolució que recaigui respecte de les quantitats controvertides.»

Vint-i-tres. S'afegeixen els apartats 4 i 5 a l'article 103, amb la redacció següent:

«4. Quan el treballador manifesti que l'empresa no ha tramitat la seva baixa per acomiadament a la Tresoreria General de la Seguretat Social, el procediment és urgent i se li ha de donar tramitació preferent. L'acte de la vista s'ha d'assenyalar dins dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda. La sentència s'ha de dictar en el termini de cinc dies.»

«5. La tramitació processal que estableix l'apartat anterior és aplicable a les demandes en les quals se sol·liciti l'extinció de la relació laboral amb invocació de la causa que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 50 del text refós de l'Estatut dels treballadors.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 143, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan s'admeti a tràmit la demanda s'ha de reclamar a l'entitat gestora o a l'organisme gestor o col·laborador la tramesa de l'expedient o de les actuacions administratives practicades en relació amb l'objecte d'aquesta, en original o còpia, en suport escrit o preferentment informàtic, i, si s'escau, un informe dels antecedents que tingui en relació amb el contingut de la demanda, en un termini de deu dies. L'expedient s'ha d'enviar complet, foliat i, si s'escau, autènticat i acompanyat d'un índex dels documents que contingui. Si es remet l'expedient original, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia l'ha de tornar a l'entitat de procedència, quan la sentència sigui ferma, i n'ha de deixar una nota en les actuacions.

La tramesa de l'expedient pot tenir lloc en forma electrònica, i se n'ha de facilitar la posada a disposició en els termes que preveu l'article 63 del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, aprovat pel Reial decret 203/2021, de 30 de març.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 188, que queda redactat de la manera següent:

«1. Contra el decret resolutiu de la reposició escau recurs de revisió. També escau recurs directe de revisió contra els decrets que posin fi al procediment o n'impedeixin la continuació. Aquests recursos no tenen efectes suspensius sense que, en cap cas, escaigui actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

Es pot interposar igualment recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.»

Vint-i-sis. Es modifica la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 191, que queda redactada de la manera següent:

«b) En reclamacions, acumulades o no, quan la qüestió debatuda afecti tots o un gran nombre de treballadors o de beneficiaris de la Seguretat Social, sempre que aquesta circumstància d'afectació general sigui notòria o s'hagi al·legat i provat en judici o tingui clarament un contingut de generalitat no posat en dubte per cap de les parts; així com quan la sentència d'instància sigui susceptible d'extensió d'efectes.»

Vint-i-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 234, que queda redactat de la manera següent:

«1. La sala ha d'acordar en una resolució motivada i sense cap recurs ulterior, d'ofici o a instància de part, abans de l'assenyalament per a la votació i decisió o per a la vista, si s'escau, l'acumulació dels recursos en tràmit en els quals hi hagi identitat d'objecte i d'alguna de les parts. L'acumulació es pot acordar directament d'ofici, amb el trasllat previ a les parts perquè manifestin el que

convingui al seu dret en un termini de cinc dies. Acordada l'acumulació de recursos, el tribunal no la pot deixar sense efecte, llevat que no s'hagin complert les prescripcions legals sobre acumulació o quan la sala justifiqui, de manera motivada, que l'acumulació efectuada podria ocasionar perjudicis desproporcionats a la tutela judicial efectiva de la resta d'intervinents.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 236, que queda redactat de la manera següent:

«1. Contra qualsevol sentència ferma dictada pels òrgans de l'ordre jurisdiccional social i contra els laudes arbitrals fermes sobre matèries objecte de coneixement de l'ordre social, és procedent la revisió que preveu la Llei 1/2000, de 7 de gener, pels motius del seu article 510 i pel que regula l'apartat 3 de l'article 86 de la present Llei. La revisió s'ha de sol·licitar davant la Sala Social del Tribunal Suprem.

En la revisió no ha de tenir lloc cap vista, llevat que ho acordi el tribunal o quan s'hagi de practicar prova. En cas d'una condemna a costes cal atènyer-se al que preveu l'article anterior i el dipòsit per recórrer té la quantia que assenyalava aquesta Llei per als recursos de cassació.

La revisió s'ha d'inadmetre si no hi concorren els requisits i pressupòsits processals exigibles o si no s'han esgotat prèviament els recursos jurisdiccionals que la llei preveu perquè la sentència es pugui considerar ferma; així com, si es formula pels mateixos motius que s'hagin pogut plantejar, si hi concorren els pressupòsits per a això, en l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 241 de la Llei orgànica del poder judicial o mitjançant l'audiència al demandat rebel que estableix l'article 185 d'aquesta Llei, o quan, plantejats aquells, els motius esmentats s'hagin desestimat per una resolució ferma.

En els supòsits de l'apartat 2 de l'article 510 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, excepte en els procediments en què alguna de les parts estigui representada i defensada per l'advocat de l'Estat, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar a l'Advocacia General de l'Estat la presentació de la demanda de revisió, així com la decisió sobre la seva admissió. L'Advocacia de l'Estat pot intervenir, sense tenir la condició de part, per iniciativa pròpia o a instància de l'òrgan judicial, mitjançant l'aportació d'informació o la presentació d'observacions escrites sobre qüestions relatives a l'execució de la Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de notificar igualment la decisió de la revisió a l'Advocacia General de l'Estat. De la mateixa manera, en cas que s'estimi la revisió, els lletrats i les lletrades de l'Administració de justícia dels tribunals corresponents han d'informar l'Advocacia General de l'Estat de les principals actuacions que es portin a terme com a conseqüència de la revisió.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 244, que queda redactat de la manera següent:

«Article 244. *Supòsits de suspensió i ajornament de l'execució.*

1. L'execució únicament es pot suspendre en els casos següents:

- a) Quan ho estableixi la llei.
- b) A petició de l'executant o de totes dues parts per un màxim de tres mesos, llevat que l'execució derivi d'un procediment d'ofici.

2. Les parts poden sol·licitar de mutu acord la suspensió de l'execució, per un temps que no pot excedir els quinze dies, per sotmetre les discrepàncies que se suscitin en l'àmbit de l'execució als procediments de mediació que puguin estar constituïts d'acord amb el que disposa l'article 63. Si s'arriba a un acord s'ha de sotmetre a homologació judicial en la forma i amb els efectes que l'article 246

estableix per a la transacció. En cas contrari, s'ha d'aixecar la suspensió i ha de continuar la tramitació.

3. Suspès o paralitzat el procés a petició de l'executant o per una causa imputable a ell i transcorregut un mes sense que n'hagi instat la continuació o arribat el termini a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir aquell a fi que manifesti, en el termini de cinc dies, si l'execució ha de seguir endavant i sol·liciti el que convingui al seu dret, amb l'advertència que transcorregut aquest últim termini s'arxivaran les actuacions.

4. Si el compliment immediat de l'obligació que s'executa pot ocasionar a treballadors dependents de l'executat perjudicis desproporcionats en relació amb els que es derivarien a l'executant del no compliment exacte, per posar en perill cert la continuïtat de les relacions laborals subsistents a l'empresa deutora, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia, mitjançant un decret recurrible directament en revisió, pot concedir, amb l'audiència prèvia dels interessats i en les condicions que estableixi, un ajornament pel temps imprescindible.

5. L'incompliment de les condicions que s'estableixin comporta, sense necessitat de declaració expressa ni de requeriment previ, la pèrdua del benefici concedit.»

Trenta. S'afegeix un nou article 247 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 247 *bis*. *Extensió d'efectes*.

1. Els efectes d'una sentència ferma que hagi reconegut una situació jurídica individualitzada a favor d'una o diverses persones es poden estendre a d'altres, en execució de la sentència, quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Que els interessats estiguin en la mateixa situació jurídica que els afavorits per la sentència.

b) Que el jutge, la jutgessa o el tribunal sentenciador sigui també competent, per raó del territori, per conèixer de les seves pretensions de reconeixement de la situació individualitzada esmentada.

c) Que els interessats sol·licitin l'extensió dels efectes de la sentència en el termini d'un any des de l'última notificació d'aquesta als qui van ser part en el procés.

2. La sol·licitud s'ha d'adreçar a l'òrgan jurisdiccional competent que hagi dictat la resolució els efectes de la qual es pretén que s'estenguin.

3. La petició a l'òrgan jurisdiccional s'ha de formular en un escrit raonat al qual s'ha d'adjuntar el document o documents que acreditin la identitat de situacions o la no concurrència d'alguna de les circumstàncies de l'apartat 5.

4. Abans de resoldre-la, s'ha de traslladar a la part condemnada en la sentència i als possibles responsables subsidiaris perquè en el termini màxim de quinze dies puguin efectuar al·legacions i aportar els antecedents que considerin oportuns i, si es tracta d'una entitat del sector públic, perquè aporti, si s'escau, a través del seu representant processal, un informe detallat sobre la viabilitat de l'extensió sol·licitada.

Si no s'accepta, en tot o en part, l'extensió sol·licitada, s'ha de posar de manifest el resultat d'aquestes actuacions a les parts perquè al·leguin per un termini comú de cinc dies, amb la citació a termini, si s'escau, dels interessats directament afectats pels efectes de l'extensió, llevat que l'òrgan jurisdiccional, en atenció a les qüestions plantejades o perquè afecti fets necessitats de prova, acordi seguir el tràmit incidental de l'article 238.

El jutge, la jutgessa o el tribunal ha de dictar una interlocutòria en què resolgui si estima l'extensió d'efectes sol·licitada, sense que es pugui reconèixer una

situació jurídica diferent de la definida en la sentència ferma de què es tracti. Amb testimoni d'aquesta interlocutòria, els subjectes reconeguts poden instar l'execució.

5. L'incident s'ha de desestimar, en tot cas, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Si hi ha cosa jutjada.
- b) Quan la doctrina determinant de la decisió l'extensió de la qual es postuli sigui contrària a la jurisprudència del Tribunal Suprem o, si no, a la doctrina reiterada de la sala social del tribunal superior de justícia territorialment competent.
- c) Si per a l'interessat s'ha dictat una resolució que hagi causat estat en via administrativa i sigui consentida i ferma per no haver-la impugnat jurisdiccionalment.

6. Si la sentència ferma l'extensió de la qual es pretén està pendent d'un recurs de revisió o d'un incident de nul·litat, ha de quedar en suspens la decisió de l'incident d'extensió d'efectes fins que aquells es resolguin.

Igualment, ha de quedar en suspens fins a la seva resolució quan estigui pendent un recurs de cassació per a la unificació de doctrina la resolució del qual pugui ser contrària a la doctrina determinant de la sentència ferma l'extensió de la qual es pretén.

7. El règim de recurs de la interlocutòria dictada s'ha d'ajustar a les regles generals previstes per a les interlocutòries dictades en execució d'una sentència que contenen els articles 191.4.d) i 206.4. En tot cas és procedent el recurs de suplicació, atenent la pretensió instada en l'incident d'extensió d'efectes, quan aquesta sigui susceptible de recurs de conformitat amb el que preveu l'article 191.1, 2 i 3.»

Trenta-u. S'afegeix un nou article 247 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 247 *ter*. *Extensió d'efectes en cas de procediment testimoni*.

Quan s'hagi acordat suspendre la tramitació d'un o més processos, d'acord amb el que preveu l'article 86 *bis*, una vegada declarada la fermesa de la sentència dictada en el procediment que s'hagi tramitat amb caràcter preferent, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de requerir els demandants afectats per la suspensió perquè, en el termini de cinc dies, sol·licitin l'extensió dels efectes de la sentència o la continuació del plet suspès, o bé manifestin si desisteixen del procés.

Si se sol·licita l'extensió d'efectes d'aquella sentència, el jutge, la jutgessa o el tribunal l'ha d'acordar, llevat que hi concorrin les circumstàncies que preveu l'article 247 *bis* 5, o alguna causa d'inadmissibilitat pròpia del procés suspès que impedeixi el reconeixement de la situació jurídica individualitzada.

Igualment ha de quedar en suspens fins a la seva resolució quan estigui pendent un recurs de cassació per a la unificació de doctrina la resolució del qual pugui ser contrària a la doctrina determinant de la sentència ferma l'extensió de la qual es pretengui.»

Trenta-dos. Se suprimeixen l'apartat 2 i la numeració de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quarta. *Competència de l'ordre jurisdiccional social*.

L'ordre jurisdiccional social coneix dels processos d'impugnació d'actes administratius dictats a partir de la vigència d'aquesta Llei en matèria laboral, sindical i de Seguretat Social, el coneixement dels quals aquesta atribueix a l'ordre jurisdiccional social.»

Trenta-tres. Se suprimeixen l'apartat 2 i la numeració de l'apartat 1 de la disposició final setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de dos mesos de la seva publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

LLIBRE SEGON

Mesures legislatives urgents en matèria de funció pública

Article 105. *Objecte, àmbit i principis d'actuació.*

1. L'Administració de l'Estat serveix amb objectivitat els interessos generals i actua d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb submissió plena a la llei i al dret, i es constitueix com una organització el centre d'actuació de la qual és la ciutadania, així com la satisfacció de les necessitats fonamentals de la societat.

2. Per a la consecució de les seves finalitats, l'Administració de l'Estat necessita una ocupació pública, que es defineix com el conjunt de persones que presten, en el seu àmbit, serveis professionals retribuïts d'interès general, retribuïts i en règim estatutari o laboral.

3. Aquest llibre té com a objecte ordenar i definir un model que assenti la base d'una reforma de la funció pública per a l'Administració del segle XXI, que ha de pivotar sobre quatre elements fonamentals, que són la planificació estratègica, l'accés a l'ocupació pública i selecció del personal, l'avaluació de l'acompliment i la carrera professional, així com la figura del directiu públic professional.

4. En el conjunt de la seva actuació, l'Administració de l'Estat ha de garantir el diàleg social i la negociació col·lectiva amb les organitzacions representatives de les empleades i els empleats públics en la determinació de les condicions de treball, així com la col·laboració i lleialtat institucional entre les administracions públiques.

5. Als efectes del que disposa aquest text, s'entén per Administració de l'Estat l'Administració General de l'Estat, els seus organismes i entitats vinculats o dependents segons l'article 2.1.d) del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, així com qualssevol altres entitats d'àmbit estatal previstes en el seu àmbit d'aplicació.

TÍTOL I

Planificació estratègica dels recursos humans

Article 106. *La planificació com a principi d'organització.*

L'Administració de l'Estat actua de conformitat amb plans d'actuació o instruments de planificació estratègica equivalents, d'acord amb els principis d'actuació que contingui la normativa en vigor.

Article 107. *La planificació estratègica dels recursos humans.*

1. La planificació estratègica dels recursos humans és el fonament d'actuació en matèria de funció pública a través de la qual l'Administració de l'Estat estableix l'escenari plurianual d'ocupació pública, que proporciona coneixement sobre els recursos humans necessaris dins del marc de les previsions pressupostàries. Aquesta planificació és revisable periòdicament.

2. A través de la planificació estratègica dels recursos humans l'Administració de l'Estat optimitza el seu capital humà, assegura que les empleades i els empleats públics

siguin els més adequats en els seus perfils tècnics i competències professionals per a l'exercici dels llocs de treball, gestiona el talent i el reté a través de la carrera professional, fomenta l'aprenentatge, la formació contínua i la motivació, i busca en tot moment el bon clima laboral, el desenvolupament professional de les empleades i els empleats públics i l'orientació al servei públic.

3. La planificació estratègica dels recursos humans ha de contenir, almenys, els criteris i les mesures necessàries per articular l'oferta d'ocupació pública, per orientar els mecanismes de mobilitat, les convocatòries de provisió de llocs i els processos de promoció interna, per proposar els itineraris formatius requerits i per establir objectius d'acompliment i així fomentar, en tot moment, el talent intern.

4. La planificació estratègica dels recursos humans s'estructura a través de plans d'àmbit general i plans específics dels departaments ministerials o organismes públics, sense perjudici de plans de reestructuració de sectors concrets.

El departament ministerial amb competències en matèria de funció pública ha de dictar normes i directrius per a l'elaboració d'aquests instruments de planificació estratègica.

5. Tots aquests instruments de planificació han de ser objecte d'una negociació col·lectiva prèvia en els àmbits corresponents i d'una avaluació posterior, amb l'objecte de portar a terme un seguiment adequat del compliment dels objectius i, si s'escau, introduir les mesures correctores oportunes.

Article 108. *Oferta d'ocupació pública.*

1. En el marc de la planificació estratègica que preveu aquest títol, l'oferta d'ocupació pública és l'acte pel qual defineixen i quantifiquen els efectius en funció de les necessitats dels departaments ministerials i de les polítiques públiques prioritàries del Govern.

2. L'oferta d'ocupació pública ha d'incloure les necessitats de recursos humans, amb assignació pressupostària, que s'hagin de proveir mitjançant la incorporació de personal de nou ingrés. Pot contenir, així mateix, mesures derivades de la planificació estratègica que descriuen els articles anteriors.

Les convocatòries s'han de publicar el mateix any natural de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'oferta d'ocupació pública en la qual s'incloguin les places esmentades. Les convocatòries s'han d'executar en el termini màxim de dos anys des de la seva publicació, i les respectives fases d'oposició, en un any, llevat de causa justificada.

Les places no cobertes en l'execució d'una convocatòria es poden convocar novament sempre que no hagin transcorregut més de tres anys des de la publicació de l'oferta, amb l'informe previ del departament amb competències en matèria de funció pública, que pot assignar aquestes places a altres cossos o escales, preferentment del mateix grup o subgrup professional, o categoria en el cas del personal laboral, en funció de les necessitats. La nova convocatòria ha d'identificar les places que procedeixen de convocatòries anteriors i l'oferta a la qual corresponen.

3. L'oferta d'ocupació pública ha d'incloure un percentatge no inferior al trenta per cent de les places d'accés lliure per a promoció interna.

4. En l'oferta d'ocupació pública s'ha de reservar un percentatge no inferior al deu per cent de les places convocades per ser cobertes entre persones amb discapacitat, sempre que superin les proves selectives i acreditin la seva discapacitat i la compatibilitat amb l'acompliment de les tasques, de manera que progressivament s'assoleixi el dos per cent dels efectius totals de l'Administració de l'Estat inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquest llibre.

La reserva del mínim del deu per cent s'ha d'efectuar de manera que almenys el dos per cent de les places ofertes ho siguin per ser cobertes per persones que acreditin discapacitat intel·lectual, i la resta de les places ofertes ho siguin per a persones que acreditin qualsevol altre tipus de discapacitat.

La reserva s'ha de fer sobre el nombre total de les places incloses en la respectiva oferta d'ocupació pública, i es poden concentrar les places reservades per a persones amb discapacitat en les convocatòries que es refereixin a cossos, escales o categories que s'adaptin millor a les seves capacitats i competències.

Article 109. *Les relacions de llocs de treball.*

1. Les relacions de llocs de treball són instruments tècnics de planificació a través dels quals l'Administració de l'Estat organitza, racionalitza i ordena el seu personal per a una prestació eficaç del servei públic.

Les relacions de llocs de treball són públiques i han d'incloure, de manera conjunta o separada, tots els llocs de treball de naturalesa funcional, laboral i eventual existents.

2. Els llocs de treball inclosos en la relació de llocs de treball s'han d'ordenar atenent denominacions tipus i característiques anàlogues. Les denominacions dels llocs han d'emprar llenguatge no sexista.

3. En àmbits específics hi pot haver altres instruments d'ordenació del personal que substitueixin les relacions de llocs de treball, sempre que possibilitin la seva assimilació a la classificació orgànica i funcional, quan sigui necessari.

Article 110. *Estructuració de llocs.*

1. Als efectes de l'ordenació dels llocs de treball, aquests s'estructuren en els nivells determinats tenint en compte el grau de responsabilitat exigida per al seu acompliment.

2. Per crear, modificar o suprimir un lloc de treball s'ha d'efectuar una anàlisi sobre el perfil de competències necessari per al seu acompliment, d'acord amb criteris d'objectivitat i interoperabilitat.

3. Amb caràcter general, els llocs de treball estan adscrits a una o diverses àrees funcionals, a fi de facilitar la gestió eficaç dels recursos humans, les competències per al seu acompliment i la formació més adequada.

Reglamentàriament s'han de determinar les àrees funcionals en què s'han d'estructurar els llocs de treball, així com els cossos o les escales associats a aquestes àrees.

4. Els llocs de treball d'una mateixa àrea funcional es poden agrupar en funció de les seves característiques comunes. Aquestes agrupacions han de servir per detectar necessitats de personal, l'ordenació de la provisió de llocs de treball, la formació i, si s'escau, la carrera professional.

5. Els llocs de personal laboral s'han d'estructurar d'acord amb les regles que disposa la seva normativa específica.

Article 111. *Concurs obert i permanent.*

La Secretaria d'Estat de Funció Pública, en col·laboració amb els departaments ministerials i organismes públics, ha de convocar concursos unitaris, de caràcter obert i permanent, en els quals es poden incloure llocs de treball vacants adscrits a aquests, amb la finalitat de fomentar una ocupació més alta de les places de cobertura necessària i d'afavorir una mobilitat ordenada i coordinada.

TÍTOL II

Accés a l'ocupació pública

Article 112. *Principis rectors d'accés a l'ocupació pública.*

1. L'Administració de l'Estat ha de seleccionar el seu personal d'acord amb els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat i els principis que recull l'article 55 del

text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, així com la resta de l'ordenament jurídic.

El model de selecció ha de ser adaptable, en funció de les competències, les capacitats i els coneixements necessaris per a l'accés als diferents cossos, escales o categories, mixt, basat tant en l'avaluació de coneixements com de competències i habilitats, i social, identificat amb la diversitat social i territorial en l'accés a l'ocupació pública.

2. En l'accés a l'ocupació pública, l'actuació de l'Administració de l'Estat ha de garantir:

a) La publicitat de les convocatòries i de les seves bases, així com de la planificació i el seguiment dels processos selectius i de la transparència en la seva gestió.

b) L'adequació entre el contingut dels processos selectius i les funcions a exercir, valorades al voltant de les competències professionals, tot això tenint en compte les característiques del nostre sistema educatiu.

c) L'agilitat i eficiència, sense perjudici de l'objectivitat, en els processos de selecció, amb la promoció de l'ús de mitjans electrònics.

d) L'accessibilitat, per garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a la funció pública.

e) La imparcialitat i professionalitat dels membres dels òrgans de selecció, així com la independència, discrecionalitat tècnica i confidencialitat en la seva actuació.

f) La promoció de la igualtat d'accés independentment de la situació socioeconòmica de les persones aspirants.

Article 113. *Accés a l'ocupació pública de persones amb discapacitat.*

1. L'accés de les persones amb discapacitat a l'ocupació pública, tant com a personal funcionari com laboral, s'ha d'inspirar en els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal.

2. A aquest efecte, les persones amb discapacitat poden participar en els processos selectius en igualtat de condicions que la resta de les persones aspirants, i han d'acreditar el grau de discapacitat, així com la compatibilitat amb l'acompliment de les funcions i tasques genèriques consubstancials a aquestes.

3. L'accés a places reservades a persones amb discapacitat intel·lectual, sempre que aquestes tinguin reconegut un grau de discapacitat igual o superior al trenta-tres per cent, s'ha de portar a terme mitjançant la convocatòria de proves selectives específiques i independents.

4. L'Administració de l'Estat ha d'adoptar les mesures adequades per establir les adaptacions i els ajustos raonables de temps i mitjans en els processos selectius que es portin a terme, i es permet l'ús de pròtesis, incloses les auditives, durant la realització dels processos selectius pels qui les necessitin i ho acreditin. Una vegada superats aquests processos, l'Administració de l'Estat ha d'efectuar les adaptacions necessàries, incloses mesures d'accessibilitat, ajustos raonables i altres suports, en els llocs de treball per tal que les persones amb discapacitat puguin exercir adequadament les seves tasques professionals.

Article 114. *Sistemes i processos de selecció.*

1. Els sistemes selectius s'han de desenvolupar, en totes les seves actuacions, de conformitat amb els principis que recull l'article 112. Han de tenir caràcter obert i garantir la concurrència lliure, sense perjudici del que s'estableix per a la promoció interna i de les mesures de discriminació positiva que preveu la normativa aplicable.

2. Els processos de selecció s'han de desenvolupar de manera que la realització de les proves, excepte per raons justificades, es porti a terme de manera territorialitzada, tenint especialment en compte els territoris no peninsulars, i s'han de guiar pels principis d'agilitat i eficiència.

3. Els processos de selecció s'han de dissenyar tenint en compte especialment la connexió entre les competències professionals directament relacionades amb l'acompliment de funcions en els corresponents cossos, escales o categories i el tipus de proves objectives a superar.

Les proves han de consistir en la comprovació dels coneixements, les habilitats i les competències de les persones aspirants a través d'exercicis teòrics i pràctics.

Es poden utilitzar tant proves orals com escrites. Així mateix, en els processos selectius es pot incloure la superació de proves físiques o de comprovació del domini de llengües estrangeres o d'eines i solucions de les tecnologies de la informació i les comunicacions informàtiques.

Així mateix, quan la naturalesa de les comeses a exercir ho requereixi, els processos selectius es poden completar amb una exposició curricular, amb proves psicotècniques, amb proves psicomètriques o amb la realització d'entrevistes. Igualment es poden exigir reconeixements mèdics.

En la convocatòria de cada procés selectiu s'ha de justificar la selecció d'uns tipus de proves o uns altres.

4. Els sistemes aplicables a la selecció de personal són els d'oposició, concurs oposició i, excepcionalment, el de concurs.

5. El sistema d'oposició consisteix en la realització d'una o més proves de coneixements, competències o habilitats per determinar la capacitat de les persones aspirants i fixar-ne l'ordre de prelatió.

6. El concurs consisteix exclusivament en la valoració dels mèrits, de conformitat amb el barem aprovat prèviament, i determina l'ordre de prelatió de les persones aspirants.

Aquest sistema només s'ha d'aplicar, amb caràcter excepcional, per a la selecció de personal funcionari, quan així s'estableixi per llei.

7. El concurs oposició consisteix en l'execució successiva dels sistemes anteriors dins del procés de selecció. La valoració de la fase de concurs ha de ser proporcionada i, en cap cas, la seva puntuació no determina per si sola el resultat del procés selectiu. Per a la valoració de la fase de concurs és necessari haver superat la fase d'oposició.

8. Els sistemes de selecció de personal funcionari de carrera poden incorporar, com una fase d'aquests, un curs selectiu consistent en la realització d'un període formatiu o de pràctiques avaluable, el contingut i desenvolupament del qual ha de diferir del que s'hagi valorat en les fases prèvies. Durant aquesta fase la persona aspirant té la condició de personal funcionari en pràctiques.

Es pot determinar l'execució conjunta d'una part del període formatiu esmentat entre personal funcionari en pràctiques de diferents cossos o escales, quan l'eficiència, l'oportunitat i la interacció entre aquests ho aconsellin.

9. L'Administració pot negociar les formes de col·laboració que, en el marc dels convenis col·lectius, fixin l'actuació de les organitzacions sindicals en el desenvolupament dels processos selectius per a la selecció de personal laboral.

10. Els òrgans de selecció no poden proposar l'accés a la condició de personal funcionari de carrera d'un nombre superior de persones aprovades al de places convocades, excepte quan ho prevegi la mateixa convocatòria.

L'òrgan convocant, amb la finalitat d'assegurar-ne la cobertura, pot requerir a l'òrgan de selecció una relació complementària de les persones aspirants que hagin obtingut la puntuació mínima exigida en la convocatòria i segueixin en ordre de prelatió a les persones proposades, per al seu possible nomenament com a personal funcionari de carrera quan es produeixin renúncies de les persones aspirants seleccionades. En tot cas, s'ha d'efectuar abans de la de presa de possessió.

No és procedent el requeriment esmentat en el supòsit que els òrgans de selecció no hagin proposat el nomenament del mateix nombre d'aspirants que el de places convocades.

Igualment, l'òrgan de selecció, en els termes que determini l'òrgan convocant, amb l'informe previ del departament ministerial amb competències en matèria de funció

pública i d'acord amb el que prevegi l'oferta d'ocupació pública, ha d'elaborar relacions de possibles persones candidates per al nomenament com a personal funcionari interí o personal laboral temporal del cos, l'escala o la categoria a què correspongui la convocatòria.

11. Els processos de selecció s'han d'iniciar mitjançant una convocatòria pública, que ha d'incloure les bases. Les bases de la convocatòria han de vincular l'òrgan convocant, els òrgans de selecció i els qui hi participin.

Com a mínim, han de contenir:

- a) El nombre de places i l'oferta d'ocupació pública de la seva autorització, la classificació professional, el cos, l'escala o la categoria.
- b) Els requisits d'accés.
- c) El sistema selectiu aplicable, amb indicació del tipus de proves concretes, el programa de matèries sobre les quals versin i, si s'escau, la relació dels mèrits, així com els criteris i les normes de valoració.
- d) La composició de l'òrgan tècnic de selecció.
- e) La determinació, si s'escau, de les característiques del curs selectiu o període de pràctiques.
- f) El percentatge de places reservades per a la promoció interna i per a persones amb discapacitat, si escau.

S'habilita el departament ministerial amb competències en matèria de funció pública per elaborar un model de bases comunes.

12. L'adquisició de la condició d'empleada o empleat públic s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposen el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic i la resta de normes en vigor.

En tot cas, la presa de possessió per al personal funcionari de carrera s'ha d'efectuar dins del termini de quinze dies naturals a partir de la publicació del nomenament, que és d'un mes quan comporti un canvi de localitat de residència. En el cas del personal funcionari interí i eventual, la presa de possessió ha de tenir lloc l'endemà del dia del nomenament.

Article 115. Òrgans de selecció.

1. Els òrgans de selecció, com a òrgans col·legiats, han d'actuar de conformitat amb els principis que recull l'article 112 i amb subjecció al que disposen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre; la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, i les altres disposicions vigents.

2. La composició i el funcionament dels òrgans esmentats han de garantir els principis d'imparcialitat, professionalitat i especialització dels seus integrants, els principis d'agilitat i celeritat en la realització de les proves, així com la presència equilibrada entre dones i homes.

S'ha de promoure, igualment, la participació en aquests òrgans de persones amb discapacitat, en particular en els processos en què hi hagi torn de reserva per a aquest col·lectiu.

No poden formar part dels òrgans de selecció els qui tinguin la consideració d'alt càrrec, d'acord amb el que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, el personal d'elecció o designació política, el personal funcionari interí, el personal laboral no fix i el personal eventual.

3. La pertinença als òrgans de selecció sempre és a títol individual, i aquesta no es pot exercir en representació o per compte de ningú.

4. Es poden crear òrgans o comitès especialitzats, permanents i renovables per a l'organització dels processos selectius.

5. L'Institut Nacional d'Administració Pública i la resta de centres o instituts de selecció, en els seus àmbits corresponents, han d'organitzar o homologar, si s'escau, activitats formatives per a les persones que integrin els òrgans de selecció, dirigides a obtenir o actualitzar coneixements i competències en tècniques de selecció.

Aquesta formació s'ha de valorar en la conformació dels òrgans de selecció que recull aquest article.

TÍTOL III

Avaluació de l'acompliment i carrera professional

CAPÍTOL I

Avaluació de l'acompliment

Article 116. *L'avaluació de l'acompliment. Concepte i finalitats.*

1. L'avaluació de l'acompliment és el procediment mitjançant el qual anualment es valora la conducta professional i es mesura el rendiment o l'assoliment de resultats de les empleades i els empleats públics, amb la finalitat de millorar la productivitat de les diferents unitats i la qualitat dels serveis públics.

Aquesta avaluació ha de partir de la planificació estratègica i ha de tenir en compte els recursos, objectius i resultats de cada unitat o centre directiu com a marc de valoració objectiva i objectivable.

2. L'avaluació de l'acompliment ha de contribuir necessàriament a:

a) La consecució dels objectius estratègics de cada unitat i la motivació de les persones mitjançant la seva implicació en la consecució d'aquests objectius.

b) El foment del treball en equip i les relacions transversals i interorgàniques.

c) El desenvolupament i la promoció professional de les empleades i els empleats públics.

d) La millora de la comunicació i l'intercanvi d'informació.

e) L'adquisició de noves competències professionals, mitjançant la identificació de les necessitats de formació i capacitació de les empleades i els empleats públics.

f) La innovació i millora contínua dels procediments.

3. Són objecte de negociació col·lectiva les normes que fixin els criteris i mecanismes generals en matèria d'avaluació de l'acompliment.

Article 117. *Àmbit d'aplicació de l'avaluació de l'acompliment.*

La participació en els procediments d'avaluació de l'acompliment és obligatòria per a tot el personal que estigui en situació de servei actiu o assimilada.

Article 118. *Principis i criteris orientadors de l'avaluació de l'acompliment.*

1. Reglamentàriament s'han de determinar el model general i el procediment per a l'avaluació de l'acompliment a l'Administració de l'Estat, d'acord amb les finalitats que fixa l'article 116.2, fonamentat en el compliment d'objectius de compliment de caràcter col·lectiu i individual.

2. Els models d'avaluació de l'acompliment, que han de ser transparents i participats, s'han d'adequar a criteris d'objectivitat, imparcialitat i no-discriminació i s'han d'aplicar sense detriment dels drets de les empleades i els empleats públics, d'acord amb els criteris orientadors següents:

a) Planificació: l'avaluació de l'acompliment ha de quedar integrada en el marc de la planificació estratègica del departament ministerial o l'organisme públic, amb l'alineació dels objectius de l'organització amb els del treball del personal.

b) Participació: s'han d'articular mecanismes per a la participació de les empleades i els empleats públics en la definició dels objectius.

c) Fiabilitat: s'han de fixar els mecanismes necessaris per comprovar periòdicament la fiabilitat i l'objectivitat dels instruments d'avaluació.

d) Millora contínua i mesurabilitat dels objectius: s'han de revisar, amb la participació de les organitzacions sindicals, els models d'avaluació per assegurar-ne la rellevància i la utilitat per a la consecució de les finalitats que estableix l'article 116.2.

e) Revisió: s'han de fixar garanties suficients per a la revisió del resultat de l'avaluació, en cas que sorgeixin discrepàncies respecte a aquesta.

3. La conducta professional s'ha de valorar de conformitat amb el codi de conducta que estableix el capítol VI del títol III del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic i s'ha de presumir positiva llevat de valoració negativa expressa i motivada.

S'han de tenir en compte igualment les adaptacions del lloc de treball i capacitats del personal amb discapacitat, especialment els llocs adaptats per a persones amb discapacitat intel·lectual.

4. Igualment, s'ha de regular la creació de comissions de seguiment, amb participació de l'Administració i les organitzacions sindicals més representatives, per a la valoració global dels processos efectuats i els resultats obtinguts, així com per a la formulació de propostes de millora en atenció a aquests resultats.

Article 119. *Efectes de l'avaluació de l'acompliment.*

1. Els resultats de l'avaluació de l'acompliment tenen efectes en les matèries següents:

a) Percepció de retribucions complementàries de caràcter variable, en els termes que preveu aquest Reial decret llei o el conveni col·lectiu aplicable.

b) Progressió en la carrera professional.

c) Criteris per a la provisió de llocs de treball.

d) Continuitat en el lloc de treball.

e) Valoració de les necessitats formatives, incloent-hi les que s'hagin d'oferir a les empleades i els empleats públics amb caràcter obligatori, i amb la incentivació de la participació en accions formatives voluntàries.

2. L'avaluació de l'acompliment positiva de cada període avaluat s'ha de tenir en compte en la valoració del mèrit d'experiència en els processos de selecció i provisió i per a la seva aplicació en la progressió en els trams de la carrera professional horitzontal.

Així mateix, ha de servir per a la identificació de necessitats formatives o la promoció de la participació en aquestes.

3. Els resultats de l'avaluació de l'acompliment els ha de conèixer la persona avaluada, se n'ha d'informar els representants sindicals en l'àmbit corresponent, i han de tenir la protecció corresponent, d'acord amb el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

4. En l'àmbit d'aplicació del llibre segon d'aquest Reial decret llei i d'acord amb l'article 24.c) del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, el complement d'acompliment és el que retribueix el rendiment o els resultats obtinguts pel personal funcionari d'acord amb el que disposa aquest capítol.

Per al personal laboral, aquest complement s'ha de regular de conformitat amb el que estableixin els convenis col·lectius i la normativa específica aplicable.

En tot cas, les quantitats que percebi el personal empleat públic per aquest concepte les ha de conèixer la resta del personal del seu àmbit, així com els representants sindicals.

Article 120. *Requisits per a l'establiment d'un model d'avaluació de l'acompliment.*

1. Perquè un model d'avaluació de l'acompliment entri en funcionament i tingui efectes en els termes que preveu aquest Reial decret llei, és necessari que els departaments ministerials i els seus organismes i entitats vinculades o dependents implementin, amb caràcter previ i de manera efectiva, el seu instrument de planificació estratègica.

2. Sense perjudici d'això i, en tot cas, amb l'objecte del perfeccionament del model i de la formació del personal, una vegada la Comissió de Coordinació de l'Avaluació de l'Acompliment el validi, les avaluacions efectuades mitjançant aquest model no tindran conseqüències en les dues primeres anualitats després de la seva implementació.

Article 121. *La Comissió de Coordinació de l'Avaluació de l'Acompliment.*

A fi de coordinar la implementació de l'avaluació de l'acompliment en l'àmbit de l'Administració de l'Estat, es crea la Comissió de Coordinació de l'Avaluació de l'Acompliment, la composició i les funcions de la qual ha de determinar la persona titular del departament ministerial amb competències en matèria de funció pública.

CAPÍTOL II

Carrera professional

Article 122. *Carrera horitzontal.*

1. La carrera horitzontal consisteix en el reconeixement del desenvolupament professional del personal funcionari de carrera mitjançant la seva progressió a través de l'ascens en un sistema de trams, definits com les etapes successives de reconeixement del desenvolupament professional que són resultat d'una avaluació objectiva i reglada, sense necessitat de canviar de lloc de treball.

2. La carrera professional horitzontal té caràcter voluntari i s'ordena de conformitat amb les regles següents:

a) En cada grup o subgrup de personal funcionari hi ha 4 trams.
b) Als qui hi accedeixin pel sistema de promoció interna se'ls reconeix l'experiència professional en el grup o subgrup d'origen, en els termes que preveu l'apartat quart d'aquest article.

c) Els ascensos de tram es produeixen de manera consecutiva i exigeixen, per poder ascendir al tram superior, un període mínim de cinc anys de serveis efectius en el cas del primer tram i de sis anys en els següents.

3. Els ascensos de tram es produeixen amb la sol·licitud prèvia de la persona interessada a través de l'aplicació d'un sistema objectiu d'acreditació de mèrits, que és objecte de desplegament reglamentari i que ha de tenir en compte, almenys, els elements següents:

a) La trajectòria professional i el resultat de l'avaluació de l'acompliment.
b) El compliment d'un itinerari de formació especialitzada i, si s'escau, la participació en activitats de gestió del coneixement, docència o recerca en línies d'interès per a l'organització.
c) L'adquisició de competències i qualificacions professionals que es considerin necessàries per raó de l'especificitat de la funció exercida i de l'experiència adquirida.

4. Als efectes del compliment dels períodes mínims de permanència en un tram de carrera, s'ha de comptar el temps que el personal funcionari romanguí en les situacions de serveis especials, excedència per cura de familiars, per raó de violència de gènere, per raó de violència terrorista, sense perjudici de la necessitat de donar compliment a la resta dels requisits exigits per a l'ascens de tram.

En el cas que es consolidi un o diversos trams per la prestació de serveis successivament en diferents cossos, escales o categories de diferent grup o subgrup de classificació, té dret a mantenir els trams consolidats en els grups o subgrups anteriors.

Quan una persona canviï d'adscripció a un grup o subgrup de classificació a través de promoció interna abans de consolidar un tram de carrera horitzontal, la fracció de temps transcorregut es considera temps de serveis prestats en el nou grup als efectes de poder consolidar el tram de carrera horitzontal corresponent al nou grup o subgrup en què presti serveis.

5. El personal funcionari de carrera d'altres administracions públiques que ocupi llocs de treball a l'Administració de l'Estat, des del moment definitiu d'aquesta ocupació, té dret a la carrera professional en els mateixos termes que el personal funcionari d'aquesta i durant el temps que hi romanguin vinculats.

6. El procediment per a l'aplicació de la carrera professional horitzontal ha de seguir les regles següents:

a) Amb caràcter anual s'ha de dur a terme una convocatòria per a l'accés als diferents trams de la carrera horitzontal, en la qual el personal funcionari de carrera pot sol·licitar, amb caràcter voluntari, l'avaluació de la seva activitat professional.

b) En tot cas, els efectes econòmics del reconeixement de cada tram de carrera horitzontal s'han de produir a partir de l'1 de gener de l'any següent.

7. La progressió assolida en el sistema de carrera professional que recull aquest article s'ha de retribuir mitjançant un complement de carrera, la quantia del qual ha de ser la mateixa per a tot el personal funcionari del mateix grup o subgrup de classificació professional que tingui reconegut el mateix tram.

8. La carrera horitzontal del personal laboral s'ha de fer efectiva de conformitat amb el que estableixin els convenis col·lectius que siguin aplicables o, si no n'hi ha, l'acord col·lectiu, en el marc dels criteris que estableix aquest llibre i el que disposa el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

TÍTOL IV

El personal directiu públic professional

Article 123. *Concepte de personal directiu públic professional.*

1. En l'àmbit de l'Administració de l'Estat tenen la consideració de personal directiu públic professional les persones que exerceixin funcions directives per al desenvolupament de polítiques i programes públics, amb marge d'autonomia, d'acord amb els criteris i les instruccions directes dels seus superiors i amb responsabilitat en la seva gestió i el control del compliment dels objectius proposats en desenvolupament dels plans d'actuació de l'organització en la qual exerceixin les seves funcions.

2. L'Administració de l'Estat ha de vetllar per la representació equilibrada entre dones i homes en els llocs de personal directiu públic professional, i ha d'avaluar periòdicament l'aplicació efectiva d'aquest principi.

3. Tenen la consideració de personal directiu públic professional les persones titulars de les subdireccions generals, d'acord amb el que disposa l'article 67 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre.

4. En l'àmbit de l'Administració perifèrica, tenen la consideració de personal directiu públic professional les persones titulars d'unitats que compleixin els requisits de l'apartat 1 i puguin ser assimilades pel departament ministerial amb competències en matèria de funció pública.

5. Els llocs corresponents a subdireccions generals adjuntes i els que s'assimilin expressament als anteriors tenen la consideració de llocs predirectius i els és aplicable el que disposa l'article 124.2 d'aquest Reial decret llei.

6. El personal directiu públic professional del sector públic institucional estatal, inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest llibre, es regula per la seva normativa específica i supletòriament pel que preveu aquest títol.

Així, els llocs de personal directiu són els que, d'acord amb el que prevegin els seus estatuts, constin amb aquest caràcter en els instruments d'ordenació corresponents.

Article 124. Funció directiva pública professional i principis d'actuació del personal directiu públic professional.

1. La funció directiva pública professional és la que, en l'exercici de competències pròpies o delegades, comporta l'exigència d'especial responsabilitat i competència tècnica, així com l'acompliment de totes o algunes de les actuacions de rellevància següents:

- a) Establir objectius i impulsar les decisions adoptades pels òrgans superiors i directius.
- b) Assessorar, planificar i coordinar l'execució del treball per a la consecució dels objectius assignats.
- c) Avaluar els objectius i impulsar la innovació i millora dels serveis i projectes del seu àmbit competencial.
- d) Gestionar, amb aquestes finalitats, personal i mitjans materials o econòmics.
- e) Dirigir o coordinar unitats administratives.

2. El personal directiu públic professional ha d'exercir les seves funcions d'acord amb els principis d'actuació següents:

- a) Objectivitat, imparcialitat, integritat i dedicació al servei de l'interès general.
- b) Aprenentatge al llarg de la carrera professional, d'acord amb els marcs de competències professionals existents.
- c) Transparència en la presa de decisions i responsabilitat per la gestió duta a terme.
- d) Eficàcia en la consecució dels objectius de l'organització, amb subjecció al control i l'avaluació de resultats.
- e) Eficiència en l'ús de recursos públics.
- f) Igualtat de tracte i oportunitats entre dones i homes.

Article 125. Règim jurídic del personal directiu públic professional.

1. La naturalesa jurídica de la relació d'ocupació del personal directiu públic professional amb caràcter general és la de dret administratiu.

En els casos de personal directiu que, d'acord amb el que disposa l'article 123.6, compleixi la condició de personal laboral, està sotmès a la relació laboral de caràcter especial d'alta direcció.

2. En l'àmbit de l'Administració de l'Estat, el departament ministerial competent en matèria de funció pública ha de dictar les normes necessàries per adaptar els procediments de provisió al nomenament de personal directiu.

3. En l'àmbit de l'Administració de l'Estat s'han de relacionar en el repertori de llocs de personal directiu públic professional els llocs de treball de naturalesa directiva als efectes d'aquest Reial decret llei. Aquest repertori és independent de les relacions de llocs de treball que preveu l'article 109 d'aquest Reial decret llei.

Per a cada lloc de treball s'ha de determinar en el repertori esmentat el perfil requerit per al seu acompliment, i s'hi han de referenciar els requeriments de competències i qualificacions professionals, entre aquestes, la de direcció de persones, l'experiència professional aplicable i la formació requerida.

Correspon al departament ministerial amb competències en matèria de funció pública gestionar el repertori de llocs del personal directiu públic professional, i fixar els criteris

comuns per a la classificació de llocs de treball amb funcions directives públiques professionals.

4. Igualment s'ha de crear un directori dependent del departament ministerial amb competències en matèria de funció pública, com a eina de gestió que permeti identificar les necessitats de formació i contribueixi a la generació d'informació estadística per a la gestió del talent. La inscripció en aquest directori té caràcter voluntari.

5. El personal directiu i predirectiu ha de participar en les activitats formatives que l'Administració de l'Estat defineixi com a obligatòries, dirigides específicament per a aquest personal, bé sigui per perfeccionar o actualitzar les seves competències o bé per adquirir-ne altres de noves en el marc de la professionalització de la funció pública directiva.

Article 126. Requisits per a la designació de personal directiu públic professional.

Per al nomenament com a personal directiu públic professional és necessària l'acreditació dels requisits següents:

- a) Ser personal funcionari de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals pertanyent al subgrup A1. Per als llocs de personal directiu públic professional el règim jurídic dels quals pugui ser laboral, d'acord amb el que disposa l'article 125, no és necessari complir aquest requisit, si bé ha d'acreditar el mateix nivell de titulació.
- b) Disposar de l'experiència i l'antiguitat suficients que es requereixin.
- c) Tenir la formació requerida en funció del perfil del lloc.

Article 127. Nomenament, durada del nomenament i cessament del personal directiu públic.

1. El nomenament i el cessament en llocs de personal directiu públic professional a l'Administració de l'Estat s'han d'efectuar en tot cas pel procediment de lliure designació, amb les especialitats que preveuen aquest article i les normes d'adaptació a què es refereix l'article 125.2, sense que correspongui la cobertura de caràcter provisional.

El termini màxim de presentació de sol·licituds és de deu dies naturals des de la publicació de la convocatòria i no és necessari evacuar els informes a què es refereix l'article 20 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Les convocatòries han d'incloure els requisits i les competències a valorar, i les sol·licituds han d'anar acompanyades, en tot cas, d'una justificació per escrit de la idoneïtat de la persona candidata.

En els casos de personal directiu que, segons el que disposa l'article 125, compleixi la condició de personal laboral, és aplicable la legislació laboral, d'acord amb les regles que preveu aquest article.

2. El nomenament del personal directiu públic té una durada màxima de cinc anys, que pot ser renovable per períodes idèntics, a proposta de l'òrgan competent per a la designació, sempre que la persona designada mantingui els requisits per al nomenament i no obtingui avaluacions negatives en l'acompliment de la seva funció.

3. El cessament del personal directiu públic professional correspon al mateix òrgan competent per nomenar-lo i té lloc per la concurrència d'alguna de les causes següents, que han de ser motivades:

- a) Per finalització del termini màxim del seu nomenament.
- b) A petició pròpia.
- c) Per l'existència d'una avaluació negativa de la seva gestió, en els termes que estableixin les normes que desenvolupin l'avaluació d'aquest personal.
- d) Per supressió o modificació del lloc, amb motiu d'una reorganització administrativa.
- e) Com a conseqüència de la separació del servei o acomiadament disciplinari.

- f) Per pèrdua d'algun dels requisits per a la designació previstos en la convocatòria.
 - g) De manera excepcional, per pèrdua de la confiança.
4. Les garanties després del cessament en el cas del personal funcionari de carrera són les que preveu amb caràcter general la normativa de funció pública en els supòsits de cessament en els llocs de treball obtinguts per lliure designació.

LLIBRE TERCER

Reforma de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local

Article 128. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, queda modificada de la manera següent:

- U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 13, que passa a tenir la redacció següent:
- «La creació de nous municipis només es pot fer sobre la base de nuclis de població territorialment diferenciats, d'almenys 4.000 habitants i sempre que els municipis resultants siguin financerament sostenibles, disposin de recursos suficients per al compliment de les competències municipals i no suposi una disminució en la qualitat dels serveis que es prestaven.»

Dos. Es modifica l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«Article 16.

1. El padró municipal és el registre administratiu on consten els veïns d'un municipi. Les seves dades constitueixen prova de la residència al municipi i del domicili habitual en aquest. Els certificats que s'expedeixin d'aquestes dades tenen caràcter de document públic i fefaent per a tots els efectes administratius.

La inscripció en el padró municipal només té efecte de conformitat amb el que disposa l'article 15 pel temps que subsisteixi el fet que la va motivar i, en tot cas, ha de ser objecte de renovació periòdica cada dos anys quan es tracti de la inscripció d'estrangers sense autorització de residència de llarga durada, no pertanyents a un Estat membre de la Unió Europea, a estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o a altres estats als quals, en virtut d'un conveni internacional, s'estengui el règim jurídic previst per als ciutadans dels estats abans esmentats.

El transcurs del termini que assenyalava el paràgraf anterior és causa per acordar la caducitat de les inscripcions que hagin de ser objecte de renovació periòdica, sempre que l'interessat no hagi dut a terme aquesta renovació. En aquest cas, la caducitat es pot declarar sense necessitat d'audiència prèvia de l'interessat.

2. La inscripció en el padró municipal ha de contenir com a obligatòries només les dades següents:

- a) Nom i cognoms.
- b) Sexe.
- c) Domicili habitual, amb especificació de la referència cadastral, en el territori fiscal comú o el codi equivalent en els territoris forals, sempre que el domicili disposi de referència cadastral o codi equivalent.
- d) Nacionalitat.
- e) Lloc i data de naixement.
- f) Número de document nacional d'identitat, o si es tracta d'estrangers:

1r Número d'identitat d'estranger que consti en el certificat d'inscripció en el Registre central d'estrangers expedit per les autoritats espanyoles o, quan no se'n

tingui, número del document acreditatiu de la identitat o del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o d'estats als quals, en virtut d'un conveni internacional, s'estengui el règim jurídic previst per als ciutadans dels estats esmentats.

2n Número d'identitat d'estranger que consti en un document, en vigor, expedit per les autoritats espanyoles o, quan no se'n tingui, perquè no en siguin titulars, el número del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats no compresos en el paràgraf anterior, llevat que, en virtut d'un tractat o acord internacional, gaudeixin d'un règim específic d'exempció de visat en matèria de petit trànsit fronterer amb el municipi en el qual es pretengui l'empadronament, cas en què s'exigeix el visat corresponent.

g) Certificat o títol escolar o acadèmic de què es disposi.

h) Totes les altres dades que puguin ser necessàries per a l'elaboració del cens electoral, sempre que es garanteixi el respecte als drets fonamentals que reconeix la Constitució espanyola.

Així mateix, de conformitat amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la inscripció en el padró municipal pot recollir l'aportació voluntària de les dades relatives a la designació de les persones que poden representar cada veí davant l'administració municipal a efectes padronals, el número de telèfon de contacte i l'adreça de correu electrònic.

3. Les dades obligatòries del padró municipal s'han de cedir a altres administracions públiques que ho sol·licitin sense el consentiment previ de l'afectat només quan els siguin necessàries per exercir les seves competències respectives, i exclusivament per a afers en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants. També poden servir per elaborar estadístiques oficials sotmeses al secret estadístic, en els termes que preveuen la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, i les lleis d'estadística de les comunitats autònomes amb competència en la matèria. Les dades d'aportació voluntària no són susceptibles de cessió en cap cas.»

Tres. Es modifiquen el tercer paràgraf de l'apartat 1, el tercer i quart paràgraf de l'apartat 3 i el paràgraf a) de l'apartat 4 de l'article 17, que passen a tenir la redacció següent:

«La gestió del padró municipal l'han de portar els ajuntaments amb mitjans informàtics. Les diputacions provincials o entitats equivalents, els cabildos i els consells insulars han d'assumir la gestió informatitzada dels padrons dels municipis que, per la seva insuficient capacitat econòmica i de gestió, no puguin mantenir les dades de manera automatitzada.»

«Correspon a la persona que exerceixi la Presidència de l'Institut Nacional d'Estadística la resolució de les discrepàncies que, en matèria d'empadronament, sorgeixen entre els ajuntaments, les diputacions provincials o entitats equivalents, els cabildos i consells insulars o entre aquests ens i l'Institut Nacional d'Estadística, així com elevar al Govern de la Nació la proposta de xifres oficials de població dels municipis espanyols, amb la comunicació, en els termes que es determinen reglamentàriament, a l'ajuntament interessat.

L'Institut Nacional d'Estadística pot cedir les dades de la seva base padronal a altres administracions públiques en les mateixes condicions que assenyala l'article 16.3. Així mateix, l'Institut Nacional d'Estadística ha de facilitar als instituts estadístics de les comunitats autònomes, o òrgans competents en la matèria, les dades relatives als padrons dels municipis del seu àmbit territorial en les condicions que preveu l'article 16.3, i amb la periodicitat que s'acordi entre les parts.»

“A) Elevar a la decisió de la persona que exerceixi la Presidència de l'Institut Nacional d'Estadística una proposta vinculant de resolució de les discrepàncies que sorgeixin en matèria d'empadronament entre ajuntaments, diputacions provincials o entitats equivalents, cabildos, consells insulars o entre aquests ens i l'Institut Nacional d'Estadística.”»

Quatre. S'addiciona un nou apartat 6 a l'article 25, amb la redacció següent:

«6. Amb caràcter previ a l'atribució de competències als municipis, d'acord amb el principi de diferenciació, s'ha de dur a terme una ponderació específica de la capacitat de gestió de l'entitat local, i s'ha de deixar constància d'aquesta ponderació en la motivació de l'instrument jurídic que efectui l'atribució competencial, ja sigui en la seva part expositiva o en la memòria justificativa corresponent.»

Cinc. Es dota de contingut l'article 28, amb la redacció següent:

«Article 28.

Es poden establir, en municipis determinats de menys de 20.000 habitants, sistemes de gestió col·laborativa dirigits a garantir els recursos suficients per al compliment de les competències municipals i, en particular, per a una prestació de qualitat, finançament sostenible, dels serveis públics mínims obligatoris, mitjançant mesures de racionalització organitzativa i de funcionament; de garantia de la prestació d'aquests serveis mitjançant fórmules de gestió comunes o associatives; de sosteniment del personal en comú amb un altre o altres municipis; i, en general, de foment del desenvolupament econòmic i social dels municipis.

L'aplicació efectiva a un municipi de la gestió col·laborativa requereix la decisió en aquest sentit de la comunitat autònoma respectiva, adoptada de conformitat amb la seva legislació de règim local pròpia, i en tot cas, amb la conformitat prèvia del municipi afectat i l'informe de les entitats locals afectades.»

Sis. S'addiciona un nou article 70 *quater*, amb la redacció següent:

«Article 70 quater.

1. Les entitats locals han d'adoptar les mesures necessàries per facilitar l'accessibilitat dels serveis públics als veïns, i han de promoure la utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació en la prestació d'aquests serveis. Per fer-ho, han d'elaborar plans que tinguin com a objecte la implementació de mecanismes digitals que facilitin l'accessibilitat dels veïns i de les empreses als serveis públics.

2. Les entitats locals han de crear i mantenir un portal d'internet d'informació als veïns i d'accés als serveis públics digitalitzats per als quals es determini, que operi com a plataforma tecnològica de comunicació entre aquells i l'Administració local destinada a promoure la digitalització progressiva dels serveis públics.

3. En aquest portal han de publicar la informació que les administracions locals considerin adequada a aquest efecte i, si s'escau, la relació de serveis públics als quals es pugui accedir pel portal o els vincles a la informació sobre l'accés als serveis públics disponibles en el territori, en els termes que disposi la normativa autonòmica.

4. En el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants, els serveis que preveu aquest article s'han de prestar amb les adaptacions i els terminis d'implementació corresponents a les seves especialitats en els termes que determini la legislació autonòmica.»

Set. Es modifica l'apartat 7 de la disposició addicional segona, que queda redactat de la manera següent:

«7. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, la normativa bàsica reguladora dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional s'ha d'aplicar de conformitat amb la disposició addicional primera de la Constitució, amb el seu article 149.1.18a i amb la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia per al País Basc, tenint en compte que totes les facultats previstes respecte al personal esmentat s'han d'assumir en els termes que estableixi la normativa autonòmica, incloent-hi la facultat de selecció, l'aprovació de l'oferta pública d'ocupació per cobrir les vacants existents de les places corresponents a aquestes en el seu àmbit territorial, convocar exclusivament per al seu territori els processos de provisió per a les places vacants en aquest, la facultat de nomenament del personal funcionari en els processos de provisió esmentats, l'assignació de la primera destinació i les situacions administratives.»

Vuit. Es modifica el paràgraf tercer de la disposició addicional setena, que queda redactat de la manera següent:

«Amb la finalitat de mantenir actualitzades les dades d'inscripció padronal d'estrangers en els padrons municipals, la Direcció General de la Policia ha de comunicar, almenys mensualment, a l'Institut Nacional d'Estadística, per a l'exercici de les seves competències, les dades dels estrangers anotats en el Registre central d'estrangers.»

Nou. S'afegeix una nova disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional dissetena. *Drets històrics de Catalunya.*

Les previsions d'aquesta Llei s'han d'aplicar respectant en tot cas la posició singular en matèria de sistema institucional que recull l'article 5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, així com les competències exclusives i compartides en matèria de règim local i organització territorial que preveu aquest Estatut, d'acord amb el marc competencial que estableixen la Constitució i en especial l'Estatut d'autonomia de Catalunya.»

LLIBRE QUART

Modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge

Article 129. *Modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.*

La Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Requisits de les entitats sense finalitats lucratives.*

Les entitats a què es refereix l'article anterior que compleixin els requisits següents es consideren, als efectes d'aquesta Llei, entitats sense finalitats lucratives:

1r Que persegueixin finalitats d'interès general, com poden ser, entre d'altres, les de defensa dels drets humans, de les víctimes del terrorisme i actes violents,

les d'assistència social i inclusió social, cíviques, educatives, culturals, científiques, esportives, sanitàries, laborals, d'enfortiment institucional, de cooperació per al desenvolupament, de promoció del voluntariat, de promoció de l'acció social, de defensa del medi ambient, de defensa dels animals, de promoció i atenció a les persones en risc d'exclusió per raons físiques, econòmiques o culturals, de promoció dels valors constitucionals i defensa dels principis democràtics, de foment de la tolerància, de foment de l'economia social, de desenvolupament de la societat de la informació, de recerca científica, desenvolupament o innovació tecnològica i de transferència d'aquesta cap al teixit productiu com a element impulsor de la productivitat i competitivitat empresarial.

2n Que destinin, directament o indirectament, a la realització de les finalitats esmentades almenys el 70 per cent de les rendes i els ingressos següents:

- a) Les rendes de les explotacions econòmiques que desenvolupin.
- b) Les rendes derivades de la transmissió de béns o drets de la seva titularitat. En el càlcul d'aquestes rendes no s'han d'incloure les obtingudes en la transmissió onerosa de béns immobles en els quals l'entitat dugui a terme l'activitat pròpia del seu objecte o finalitat específica, sempre que l'import d'aquesta transmissió es reinverteixi en béns i drets en els quals concorri la circumstància esmentada.
- c) Els ingressos que obtinguin per qualsevol altre concepte, deduïdes les despeses efectuades per obtenir aquests ingressos. Les despeses efectuades per obtenir aquests ingressos poden estar integrades, si s'escau, per la part proporcional de les despeses per serveis exteriors, de les despeses de personal, d'altres despeses de gestió, de les despeses financeres i dels tributs, quan contribueixin a l'obtenció dels ingressos, i s'han d'excloure d'aquest càlcul les despeses efectuades per complir les finalitats estatutàries o l'objecte de l'entitat sense finalitats lucratives. En el càlcul dels ingressos no s'han d'incloure les aportacions o donacions rebudes en concepte de dotació patrimonial en el moment de la seva constitució o en un moment posterior.

Les entitats sense finalitats lucratives han de destinar la resta de les rendes i els ingressos a incrementar la dotació patrimonial o les reserves.

El termini per complir aquest requisit és el comprès entre l'inici de l'exercici en què s'hagin obtingut les rendes i els ingressos respectius i els quatre anys següents al tancament de l'exercici esmentat.

3r Que l'activitat duta a terme no consisteixi en el desenvolupament d'explotacions econòmiques alienes al seu objecte o finalitat estatutària. S'entén complert aquest requisit si l'import net de la xifra de negocis de l'exercici corresponent al conjunt de les explotacions econòmiques no exemptes alienes al seu objecte o finalitat estatutària no excedeix el 40% dels ingressos totals de l'entitat, sempre que el desenvolupament d'aquestes explotacions econòmiques no exemptes no vulneri les normes reguladores de defensa de la competència en relació amb empreses que exerceixin la mateixa activitat.

Als efectes d'aquesta Llei, es considera que les entitats sense finalitats lucratives desenvolupen una explotació econòmica quan efectuïn l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans, o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis. L'arrendament o altres formes de cessió d'ús del patrimoni immobiliari de l'entitat no constitueix, a aquests efectes, una explotació econòmica.

4t Que els fundadors, associats, patrons, representants estatutaris, membres dels òrgans de govern i els cònjuges o parents fins al quart grau inclusivament de qualsevol d'aquests no siguin els destinataris principals de les activitats que exerceixin les entitats, ni es beneficiïn de condicions especials per utilitzar els seus serveis.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica a les activitats de recerca científica i desenvolupament tecnològic, ni a les activitats d'assistència social o esportives a què es refereix l'article 20, apartat u, en els números 8è i 13è, respectivament, de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, ni a les fundacions la finalitat de les quals sigui la conservació i restauració de béns del patrimoni històric espanyol que compleixin les exigències de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, o de la llei de la respectiva comunitat autònoma que li sigui aplicable, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns esmentats.

El que disposa el primer paràgraf d'aquest número no és aplicable a les entitats a què es refereix la lletra e) de l'article anterior.

5è Que els càrrecs de patró, representant estatutari i membre de l'òrgan de govern siguin gratuïts, sense perjudici del dret a ser reemborsats de les despeses degudament justificades que l'exercici de la seva funció els ocasioni, sense que les quantitats percebudes per aquest concepte puguin excedir els límits que preveu la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques per ser considerades dietes exceptuades de gravamen.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les entitats a què es refereix la lletra e) de l'article anterior i ha de respectar el règim específic establert per a les associacions que, d'acord amb la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, hagin estat declarades d'utilitat pública.

No tenen la consideració de remuneració dels càrrecs les assegurances de responsabilitat civil contractades per l'entitat sense finalitats lucratives en benefici dels patrons, representants estatutaris i membres de l'òrgan del govern, sempre que només cobreixin riscos derivats de l'exercici d'aquests càrrecs a l'entitat.

Els patrons, representants estatutaris i membres de l'òrgan de govern poden percebre de l'entitat retribucions per la prestació de serveis, inclosos els prestats en el marc d'una relació de caràcter laboral, diferents dels que implica l'exercici de les funcions que els corresponen com a membres del patronat o l'òrgan de representació, sempre que es compleixin les condicions que preveuen les normes per les quals es regeix l'entitat. Aquestes persones no poden participar en els resultats econòmics de l'entitat, ni per si mateixes, ni a través d'una persona o entitat interposada.

El que disposa aquest número és aplicable igualment als administradors que representin l'entitat en les societats mercantils en què participi, llevat que les retribucions percebudes per la condició d'administrador es reintegrin a l'entitat que representin.

En aquest cas, la retribució percebuda per l'administrador està exempta de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i no hi ha obligació de practicar una retenció a compte d'aquest impost.

6è Que, en cas de dissolució, el seu patrimoni es destini en la seva totalitat a alguna de les entitats considerades entitats beneficiàries del mecenatge als efectes que preveuen els articles 16 a 25, tots dos inclusivament, d'aquesta Llei, o a entitats públiques de naturalesa no fundacional que persegueixin finalitats d'interès general, i aquesta circumstància es prevegi expressament en el negoci fundacional o en els estatuts de l'entitat dissolta; a aquestes entitats sense finalitats lucratives els és aplicable el que disposa la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 97 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

En cap cas no tenen la condició d'entitats sense finalitats lucratives, als efectes d'aquesta Llei, les entitats el règim jurídic de les quals permeti, en els supòsits d'extinció, la reversió del seu patrimoni a l'aportant d'aquest o als seus hereus o legataris, llevat que la reversió estigui prevista a favor d'alguna entitat beneficiària del mecenatge als efectes que preveuen els articles 16 a 25, tots dos inclusivament, d'aquesta Llei.

7è Que estiguin inscrites en el registre corresponent.

8è Que compleixin les obligacions comptables previstes en les normes per les quals es regeixen o, si no, en el Codi de comerç i disposicions complementàries.

9è Que compleixin les obligacions de rendició de comptes que estableixi la seva legislació específica. En absència d'una previsió legal específica, han de retre comptes abans que transcorrin sis mesos des del tancament del seu exercici davant l'organisme públic encarregat del registre corresponent.

10è Que elaborin anualment una memòria econòmica en la qual s'especifiquin els ingressos i les despeses de l'exercici, de manera que es puguin identificar per categories i per projectes, així com el percentatge de participació que mantinguin en entitats mercantils.

Les entitats que estiguin obligades, en virtut de la normativa comptable que els sigui aplicable, a l'elaboració anual d'una memòria han d'incloure en aquesta memòria la informació a què es refereix aquest número.

Reglamentàriament, s'han d'establir el contingut d'aquesta memòria econòmica, el seu termini de presentació i l'òrgan davant del qual s'ha de presentar.»

Dos. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Explotacions econòmiques exemptes.*

Estan exemptes de l'impost sobre societats les rendes obtingudes per entitats sense finalitats lucratives que procedeixin de les explotacions econòmiques següents, sempre que es desenvolupin en compliment del seu objecte o finalitat específica:

1r Les explotacions econòmiques de prestació de serveis de promoció i gestió de l'acció social, així com els d'assistència social i inclusió social que s'indiquen a continuació, incloent-hi les activitats auxiliars o complementàries d'aquells, com són els serveis accessoris d'alimentació, allotjament o transport:

- a) Protecció de la infància i de la joventut.
- b) Assistència a la tercera edat.
- c) Assistència a persones en risc d'exclusió o dificultat social o víctimes de maltractaments.
- d) Assistència a persones amb discapacitat, inclosa la formació ocupacional, la inserció laboral i l'explotació de granges, tallers i centres especials en què duguin a terme el seu treball.
- e) Assistència a minories ètniques.
- f) Assistència a refugiats i asilats.
- g) Assistència a emigrants, immigrants i transeünts.
- h) Assistència a persones amb càrregues familiars no compartides.
- i) Acció social comunitària i familiar.
- j) Assistència a exreclusos.
- k) Reinserció social i prevenció de la delinqüència.
- l) Assistència a alcoholòlics i toxicòmans.
- m) Cooperació per al desenvolupament.
- n) Inclusió social de les persones a què es refereixen els paràgrafs anteriors.
- ñ) Accions d'inserció sociolaboral de persones en risc d'exclusió social.

2n Les explotacions econòmiques de prestació de serveis d'hospitalització o assistència sanitària, incloent-hi les activitats auxiliars o complementàries d'aquests, com són el lliurament de medicaments o els serveis accessoris d'alimentació, allotjament i transport.

3r Les explotacions econòmiques de recerca, desenvolupament i innovació, sempre que es tracti d'activitats definides d'acord amb el que disposa l'article 35 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

4t Les explotacions econòmiques dels béns declarats d'interès cultural de conformitat amb la normativa del patrimoni històric de l'Estat i de les comunitats autònomes, així com de museus, biblioteques, arxius i centres de documentació, sempre que es compleixin les exigències que estableix la normativa esmentada, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública d'aquests béns.

5è Les explotacions econòmiques consistents en l'organització de representacions musicals, coreogràfiques, teatrals, cinematogràfiques o circenses.

6è Les explotacions econòmiques de parcs i altres espais naturals protegits de característiques similars.

7è Les explotacions econòmiques d'ensenyament i de formació professional, en tots els nivells i graus del sistema educatiu, així com les d'educació d'altres capacitats, les d'educació infantil fins als tres anys, inclosa la guarda i custòdia d'infants fins a aquesta edat, les d'educació especial, les d'educació compensatòria i les d'educació permanent i d'adults, quan estiguin exemptes de l'impost sobre el valor afegit, així com les explotacions econòmiques d'alimentació, allotjament o transport efectuades per centres docents i col·legis majors pertanyents a entitats sense finalitats lucratives.

8è Les explotacions econòmiques consistents en l'organització d'exposicions, conferències, col·loquis, cursos o seminaris.

9è Les explotacions econòmiques d'elaboració, edició, publicació i venda de llibres, revistes, fullets, material audiovisual i material multimèdia.

10è Les explotacions econòmiques de prestació de serveis de caràcter esportiu a persones físiques que practiquin l'esport o l'educació física, sempre que aquests serveis estiguin directament relacionats amb les pràctiques esmentades i a excepció dels serveis relacionats amb espectacles esportius i dels prestats a esportistes professionals.

11è Les explotacions econòmiques que tinguin un caràcter merament auxiliar o complementari de les explotacions econòmiques exemptes o de les activitats encaminades a complir les finalitats estatutàries o l'objecte de l'entitat sense finalitats lucratives.

No es considera que les explotacions econòmiques tenen un caràcter merament auxiliar o complementari quan l'import net de la xifra de negocis de l'exercici corresponent al conjunt d'aquestes excedeixi el 20% dels ingressos totals de l'entitat.

12è Les explotacions econòmiques d'escassa rellevància. Es consideren com a tals aquelles amb un import net de la xifra de negocis de l'exercici que no superi en conjunt els 20.000 euros.»

Tres. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Tributs locals.*

1. Estan exemptes de l'impost sobre béns immobles els béns dels quals siguin titulars, en els termes que preveu la normativa reguladora de les hisendes locals, les entitats sense finalitats lucratives, excepte els afectes a explotacions econòmiques no exemptes de l'impost sobre societats.

2. Les entitats sense finalitats lucratives estan exemptes de l'impost sobre activitats econòmiques per les explotacions econòmiques a què es refereix l'article 7 d'aquesta Llei. No obstant això, aquestes entitats han de presentar la declaració d'alta en la matrícula d'aquest impost i la declaració de baixa en cas de cessament en l'activitat.

3. Estan exempts de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana els increments corresponents quan l'obligació legal de satisfer aquest impost recaigui sobre una entitat sense finalitats lucratives.

En el supòsit de transmissions de terrenys o de constitució o transmissió de drets reals de gaudi limitadors del domini sobre aquests, efectuades a títol oneros per una entitat sense finalitats lucratives, l'exempció en l'impost esmentat està condicionada al fet que aquests terrenys compleixin, en el moment de la meritació de l'impost i independentment de la destinació a la qual els adscriu l'adquirent, els requisits establerts per aplicar l'exempció en l'impost sobre béns immobles.

4. L'aplicació de les exempcions que preveu aquest article està condicionada al fet que les entitats sense finalitats lucratives comuniquin a l'ajuntament corresponent l'exercici de l'opció que regula l'apartat 1 de l'article anterior i al compliment dels requisits i supòsits relatius al règim fiscal especial que regula aquest títol.

5. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les exempcions que preveu el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.»

Quatre. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Donatius, donacions i aportacions deduïbles.*

1. Donen dret a practicar les deduccions que preveu aquest títol els següents donatius, donacions i aportacions irrevocables, purs i simples, efectuats a favor de les entitats a les quals es refereix l'article anterior:

- a) Donatius i donacions dineràries, de béns o de drets.
- b) Quotes d'afiliació a associacions que no es corresponguin amb el dret a percebre una prestació present o futura.
- c) La constitució d'un dret real d'usdefruit sobre béns, drets o valors, efectuada sense contraprestació.
- d) Donatius o donacions de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'Inventari general a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.
- e) Donatius o donacions de béns culturals de qualitat garantida a favor d'entitats que persegueixin entre les seves finalitats la realització d'activitats museístiques i el foment i la difusió del patrimoni històric artístic.
- f) La cessió d'ús d'un bé moble o immoble, per un temps determinat, efectuada sense contraprestació.

2. També donen dret a deducció els donatius, les donacions i les aportacions encara que el donant o l'aportant pugui rebre béns o serveis, lliurats o prestats pel donatari o beneficiari, de caràcter simbòlic, sempre que el valor dels béns o serveis rebuts no representi més del 15% del valor del donatiu, la donació o l'aportació i, en tot cas, no superi l'import de 25.000 euros.

3. En el cas de revocació de la donació per algun dels supòsits que preveu el Codi civil, el donant ha d'ingressar, en el període impositiu en què tingui lloc aquesta revocació, les quotes corresponents a les deduccions aplicades, sense perjudici dels interessos de demora que siguin procedents.

El que estableix el paràgraf anterior s'ha d'aplicar en els supòsits als quals es refereix l'apartat 2 de l'article 23 de la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació.»

Cinc. L'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Base de les deduccions per donatius, donacions i aportacions.*

1. La base de les deduccions per donatius, donacions i aportacions efectuats a favor de les entitats a les quals es refereix l'article 16 és:

- a) En els donatius dineraris, el seu import.
- b) En els donatius o les donacions de béns o drets, el valor comptable que tinguin en el moment de la transmissió i, si no, el valor determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre el patrimoni.
- c) En la constitució d'un dret real d'usdefruit sobre béns immobles, l'import anual que resulti d'aplicar, en cadascun dels períodes impositius de durada de l'usdefruit, el 2% al valor cadastral, que s'ha de determinar proporcionalment al nombre de dies que correspongui en cada període impositiu.
- d) En la constitució d'un dret real d'usdefruit sobre valors, l'import anual dels dividends o interessos percebuts per l'usufructuari en cadascun dels períodes impositius de durada de l'usdefruit.
- e) En la constitució d'un dret real d'usdefruit sobre altres béns i drets, l'import anual resultant d'aplicar l'interès legal del diner de cada exercici al valor de l'usdefruit determinat en el moment de la seva constitució de conformitat amb les normes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- f) En els donatius o les donacions d'obres d'art de qualitat garantida i dels béns que formin part del patrimoni històric espanyol a què es refereixen les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 17 d'aquesta Llei, la valoració efectuada per la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació. En el cas dels béns culturals que no formin part del patrimoni històric espanyol, la Junta ha de valorar, així mateix, la suficiència de la qualitat de l'obra.
- g) En la cessió d'ús d'un bé moble o immoble a què es refereix la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 17, l'import de les despeses suportades pel cedent en relació amb aquests béns durant el període de cessió, sempre que tinguin la consideració de despeses fiscalment deduïbles si s'han cedit de manera onerosa i siguin diferents de tributs i dels interessos dels capitals aliens i les altres despeses de finançament, i estiguin degudament comptabilitzades quan el cedent estigui obligat a portar comptabilitat d'acord amb el Codi de comerç o la legislació equivalent.

2. El valor determinat d'acord amb el que disposa l'apartat anterior té com a límit màxim el valor normal en el mercat del bé o dret transmès en el moment de la seva transmissió.»

Sis. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Deducció de la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques tenen dret a deduir de la quota íntegra el resultat d'aplicar a la base de la deducció corresponent al conjunt de donatius, donacions i aportacions amb dret a deducció, determinada segons el que disposa l'article 18 d'aquesta Llei, l'escala següent:

Base de deducció import fins a	Percentatge de deducció
250 euros.	80
Resta base de deducció.	40

Si en els dos períodes impositius immediats anteriors s'han efectuat donatius, donacions o aportacions amb dret a deducció a favor d'una mateixa entitat, i l'import del donatiu, la donació o l'aportació d'aquest exercici i el del període impositiu anterior és igual o superior, en cadascun d'aquests, al de l'exercici immediatament anterior, el percentatge de deducció aplicable a la base de la deducció a favor d'aquesta mateixa entitat que excedeixi els 250 euros és el 45 per cent.

2. La base d'aquesta deducció s'ha de computar als efectes del límit que preveu l'apartat 1 de l'article 69 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.»

Set. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Article 20. *Deducció de la quota de l'impost sobre societats.*

1. Els subjectes passius de l'impost sobre societats tenen dret a deduir de la quota íntegra, minorada en les deduccions i bonificacions que preveuen els capítols II, III i IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, el 40% de la base de la deducció determinada segons el que disposa l'article 18. Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els 10 anys immediats i successius.

Si en els dos períodes impositius immediats anteriors s'han efectuat donatius, donacions o aportacions amb dret a deducció a favor d'una mateixa entitat, i l'import del donatiu, la donació o l'aportació d'aquest període impositiu i el del període impositiu anterior és per un import igual o superior, en cadascun d'aquests, al del període impositiu immediatament anterior, el percentatge de deducció aplicable a la base de la deducció a favor d'aquesta mateixa entitat és el 50%.

2. La base d'aquesta deducció no pot excedir el 15% de la base imposable del període impositiu. Les quantitats que excedeixin aquest límit es poden aplicar en els períodes impositius que concloguin en els deu anys immediats i successius.»

Vuit. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Deducció de la quota de l'impost sobre la renda de no residents.*

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que operin en territori espanyol sense establiment permanent poden aplicar la deducció que estableix l'apartat 1 de l'article 19 d'aquesta Llei en les declaracions que per aquest impost presentin per fets imposables esdevinguts en el termini d'un any des de la data del donatiu, la donació o l'aportació. La base d'aquesta deducció no pot excedir el 15% de la base imposable del conjunt de les declaracions presentades en aquest termini.

2. Els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que operin en territori espanyol mitjançant establiment permanent poden aplicar la deducció que estableix l'article anterior.»

Nou. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Convenis de col·laboració empresarial en activitats d'interès general.*

1. S'entén per conveni de col·laboració empresarial en activitats d'interès general, als efectes que preveu aquesta Llei, aquell pel qual les entitats a què es refereix l'article 16, a canvi d'una ajuda econòmica per a la realització de les

activitats que efectuïn en compliment de l'objecte o la finalitat específica de l'entitat, ja sigui dinerària, en espècie o consisteixi en una prestació de serveis efectuada en l'exercici de l'activitat econòmica pròpia del col·laborador, es comprometen per escrit a difondre, per qualsevol mitjà, la participació del col·laborador en les activitats esmentades. Aquesta difusió la pot dur a terme, així mateix, el col·laborador.

La difusió a què es refereix el paràgraf anterior, en el marc dels convenis de col·laboració que defineix aquest article, no constitueix una prestació de serveis.

2. Les quantitats satisfetes o les despeses efectuades tenen la consideració de despeses deduïbles per determinar la base imposable de l'impost sobre societats de l'entitat col·laboradora o de l'impost sobre la renda de no residents dels contribuents que operin en territori espanyol mitjançant establiment permanent o el rendiment net de l'activitat econòmica dels contribuents acollits al règim d'estimació directa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Les rendes positives que, si s'escau, es puguin posar de manifest en ocasió de les ajudes econòmiques a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article estan exemptes dels impostos que gravin la renda del col·laborador.

3. El règim fiscal aplicable a les ajudes econòmiques en compliment d'aquests convenis de col·laboració és incompatible amb els altres incentius fiscals que preveu aquesta Llei.»

Disposició addicional primera. *Interoperabilitat entre les aplicacions de l'Administració de justícia.*

En el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor del llibre primer d'aquest Reial decret llei, les administracions públiques amb competències en mitjans materials i personals de l'Administració de justícia han de garantir la interoperabilitat entre els sistemes al servei de l'Administració de justícia, d'acord amb el que preveu aquest Reial decret llei, en els seus desplegaments reglamentaris i en les especificacions que estableixi el Comitè Tècnic Estatal d'Administració Judicial Electrònica en el marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

Disposició addicional segona. *Accessibilitat als serveis electrònics en l'àmbit de l'Administració de justícia.*

Les administracions amb competències en matèria de justícia han de garantir que tots els ciutadans i les ciutadanes, amb especial atenció a les persones grans o les persones amb algun tipus de discapacitat, que es relacionen amb l'Administració de justícia puguin accedir als serveis electrònics en igualtat de condicions independentment de les seves circumstàncies personals, mitjans o coneixements.

Amb aquesta finalitat, s'han d'ajustar en el que sigui aplicable al Reial decret 1112/2018, de 7 de setembre, sobre accessibilitat dels llocs web i aplicacions per a dispositius mòbils del sector públic, i la resta de regulació estatal i autonòmica en matèria d'igualtat i no-discriminació.

Disposició addicional tercera. *Dotació de mitjans i instruments electrònics a l'Administració de justícia.*

Les administracions públiques competents en matèria de justícia han de dotar tots els òrgans judicials, les oficines judicials i les oficines fiscals dels mitjans i instruments electrònics necessaris i suficients per poder exercir la seva funció eficientment. Així mateix, han de formar els seus integrants en l'ús i la utilització d'aquests mitjans i instruments.

Disposició addicional quarta. *Aplicació en l'àmbit de la jurisdicció militar del llibre primer del Reial decret llei.*

Les disposicions que conté el llibre primer d'aquest Reial decret llei són aplicables en l'àmbit de la jurisdicció militar sense perjudici de les especialitats pròpies de les seves normes reguladores.

Disposició addicional cinquena. *Declaració de requeriments tecnològics de les reformes en les lleis processals.*

Qualsevol avantprojecte de llei de reformes de lleis processals ha d'anar acompanyat, quan sigui procedent, d'una declaració de requeriments tecnològics per a la seva implantació i aplicació correctes.

Disposició addicional sisena. *Instruments de desplegament normatiu aprovats pel Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica.*

Les guies d'interoperabilitat i seguretat de les tecnologies de la informació i les comunicacions que s'aprovin en el si del Comitè Tècnic Estatal de l'Administració Judicial Electrònica són obligatòries per a cadascuna de les institucions i administracions amb competències en matèria de justícia a través dels seus instruments normatius, de conformitat amb les seves competències, i s'han de publicar en els seus butlletins o diaris oficials corresponents per a la seva plena eficàcia jurídica.

Disposició addicional setena. *Sistemes d'identificació i signatura no criptogràfics admesos amb anterioritat en l'àmbit de l'Administració de justícia.*

1. Segueixen sent vàlids els sistemes d'identificació i sistemes de signatura no criptogràfics que hagin admès el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts i les comunitats autònomes amb competències transferides, i s'hagin establert d'acord amb la legislació bàsica estatal, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, o de conformitat amb aquesta. Així mateix, segueixen sent vàlids els sistemes establerts de conformitat amb l'article 14.2 c) de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia, sempre que s'hagin regulat i publicat en els respectius butlletins o diaris oficials.

2. És aplicable el que estableix la disposició addicional sisena de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Disposició addicional vuitena. *Solucions tecnològiques per garantir l'efectivitat dels serveis i sistemes que preveu el llibre primer d'aquest Reial decret llei.*

El Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, les altres administracions públiques amb competències transferides de mitjans materials i personals de l'Administració de justícia, el Consell General del Poder Judicial, la Fiscalia General de l'Estat, els consells dels col·legis professionals, i qualsevol altres administracions o institucions han d'adoptar totes les mesures necessàries a fi de garantir la posada en marxa, perquè siguin efectius els serveis i sistemes que preveu el llibre primer d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional novena. *Personal dels cossos generals i especials de l'Administració de justícia.*

En atenció a la implicació imprescindible dels professionals dels cossos generals i especials de l'Administració de justícia en el procés de transformació compromès en el Pla estratègic «Justícia 2030» i en el Pla de recuperació, transformació i resiliència, i amb l'objectiu d'aconseguir una millora de l'eficiència organitzativa, processal i digital en nom d'una administració més àgil, eficient, adaptada a la ciutadania, sostenible i

transparent, i atès que aquest procés de transformació té una incidència especial en l'adaptació de les funcions que exerceixen aquests professionals, el Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts ha de portar a terme les actuacions necessàries per reconèixer i identificar aquesta incidència.

Disposició addicional desena. *Aplicació del llibre segon del Reial decret llei al personal docent, estatutari dels serveis de salut i de recerca.*

1. El personal docent i el personal estatutari dels serveis de salut que presti serveis en àmbits d'aplicació del llibre segon d'aquest Reial decret llei es regeix per la seva legislació específica, per la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, amb les excepcions que assenyala el seu article 2.3, i pel que preveu el present Reial decret llei, excepte la regulació que correspongui a les matèries a les quals es refereixen els articles 119 i 122, sobre retribucions complementàries i carrera professional.

2. Les peculiaritats del personal de recerca les ha de regular la seva normativa específica.

Disposició addicional onzena. *Personal funcionari de les ciutats de Ceuta i Melilla.*

El que estableix el llibre segon d'aquest Reial decret llei és aplicable al personal funcionari propi de les ciutats de Ceuta i Melilla, en els termes que preveu la disposició addicional tercera del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Disposició addicional dotzena. *Regles específiques aplicables al personal dels ens de dret públic del sector públic estatal.*

Els ens de dret públic del sector públic estatal amb legislació pròpia i autonomia especial en matèria organitzativa inclosos en l'àmbit d'aplicació del llibre segon d'aquest Reial decret llei, poden mantenir i actualitzar les excepcions que reculli la seva legislació específica o la seva llei de creació, així com els sistemes de carrera, mobilitat i avaluació de l'acompliment que ja tinguin implementats i en funcionament, que es continuen regint per les seves normes o acords específics, amb una adaptació, que en respecte l'especificitat, a les normes o els acords relatius a aquesta matèria que s'aprovin en el marc d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional tretzena. *Transformació en agència estatal de l'Institut Nacional d'Administració Pública.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 87.3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, s'autoritza la transformació en agència estatal de l'Institut Nacional d'Administració Pública, i se'n manté la denominació. Aquesta agència es configura com un organisme públic amb personalitat jurídica pública i patrimoni propis i plena capacitat d'actuar, adscrita a través de la Secretaria d'Estat de Funció Pública. En l'exercici de les seves funcions l'agència ha d'actuar amb independència i autonomia.

2. L'actuació de l'agència respon a les finalitats següents:

a) Desenvolupar i executar les polítiques de selecció i de formació de les empleades i els empleats públics en l'àmbit de les seves competències.

b) Promoure i efectuar estudis, publicacions i recerques en matèries relacionades amb l'Administració pública.

c) Mantenir relacions de cooperació i col·laboració amb altres administracions i centres de formació d'empleades i empleats públics, nacionals i internacionals.

3. L'Institut Nacional d'Administració Pública es regeix pel que estableix el seu Estatut orgànic i pel que disposa la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, i, per tant, el seu règim jurídic de personal, el seu règim econòmic i de contractació i el seu règim pressupostari,

de comptabilitat i control economicofinancer queden regulats pel que estableix la Llei esmentada.

4. L'assistència jurídica de l'Institut Nacional d'Administració Pública, consistent en l'assessorament jurídic i en la representació i defensa en judici, correspon a l'Advocacia General de l'Estat, mitjançant la formalització del conveni oportú en els termes que preveu la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques, i la seva normativa de desplegament.

5. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor del llibre segon d'aquest Reial decret llei s'han d'aprovar els estatuts de l'agència estatal.

6. Fins que no entri en funcionament efectiu com a agència estatal, l'Institut Nacional d'Administració Pública ha de seguir assumint l'exercici de les funcions que recull el seu Estatut.

Disposició addicional catorzena. Catàlegs de llocs de treball del sector públic institucional estatal.

1. Les entitats del sector públic institucional estatal que no disposin de relacions de llocs de treball o altres instruments organitzatius similars han d'estructurar la seva organització mitjançant l'elaboració d'un catàleg de llocs de treball que sigui públic. En aquest catàleg s'han d'identificar els llocs, les funcions o les categories que, d'acord amb les seves estructures salarials, percebin un complement que retribueixi el factor d'incompatibilitat.

2. El catàleg de llocs de treball s'ha d'elaborar en el termini d'un any des de l'entrada en vigor del llibre segon d'aquest Reial decret llei i per confeccionar-lo s'ha de partir dels efectius existents, inclòs el personal directiu, destinats a cobrir les necessitats de recursos humans de caràcter permanent de l'entitat.

S'ha de comunicar al departament ministerial competent en matèria de funció pública.

3. De la mateixa manera, les entitats i els consorcis que ja disposin d'un instrument organitzatiu dels seus recursos humans l'han d'adaptar al que disposa el primer apartat d'aquesta disposició addicional, i comunicar-ho al departament ministerial competent en matèria de funció pública, excepte els que ja formin part de la relació de llocs de treball de l'Administració de l'Estat.

Disposició addicional quinzena. Unitats d'inclusió del personal amb discapacitat.

1. A cadascun dels departaments ministerials s'ha de constituir una unitat d'inclusió del personal amb discapacitat.

2. Les unitats d'inclusió del personal amb discapacitat s'han d'integrar en l'estructura orgànica de cada departament ministerial i queden adscrites a la subsecretaria a través d'algun dels seus òrgans directius dependents, d'acord amb el que disposi el reial decret pel qual es desenvolupa l'estructura orgànica bàsica del departament ministerial.

3. Correspon a les unitats esmentades prestar a l'òrgan directiu del qual depenguin el suport administratiu especialitzat que necessiti en matèria d'inclusió del personal amb discapacitat, així com assegurar les mesures d'adaptació del lloc de treball i vetllar per la plena incorporació i desenvolupament professional d'aquest personal en el seu àmbit laboral, el seguiment i l'avaluació de les mesures a favor de les persones amb discapacitat en les ofertes d'ocupació pública, així com l'elaboració d'estadístiques relatives a l'ocupació efectiva de places en el seu àmbit corresponent.

Disposició addicional setzena. *Informe d'avaluació de l'impacte de les mesures que preveu el llibre quart.*

Transcorreguts tres anys des de l'aprovació d'aquest Reial decret llei, el Govern ha de presentar un informe al Congrés dels Diputats en què avaluï l'impacte de les mesures que preveu el llibre quart i valori l'oportunitat de mantenir-les o modificar-les.

Als efectes de la presentació d'aquest informe, les administracions competents de les comunitats autònomes han de remetre al Govern l'efecte de les polítiques públiques de promoció, foment i desenvolupament del mecenatge amb especificació de les xifres i les dades de la seva gestió, així com les propostes de millora que considerin convenients per al foment de la filantropia i el mecenatge.

Disposició transitòria primera. *Coexistència de procediments judicials tramitats en suport paper i en format electrònic.*

1. Durant el temps en què coexisteixin procediments tramitats en suport paper amb procediments tramitats exclusivament en format electrònic, els serveis electrònics d'informació de l'estat de la tramitació a què es refereix el llibre primer d'aquest Reial decret llei han d'incloure respecte als primers, almenys, la fase en què està el procediment i l'òrgan o la unitat responsable de la seva tramitació.

2. Els registres electrònics existents a l'entrada en vigor del llibre primer d'aquest Reial decret llei es consideren registres judicials electrònics i s'han de regular pel que s'hi disposa.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori aplicable als procediments judicials.*

Les previsions que recull el llibre primer d'aquest Reial decret llei són aplicables exclusivament als procediments judicials incoats després de la seva entrada en vigor, llevat que s'hi disposi una altra cosa.

Disposició transitòria tercera. *Expedient electrònic amb valor de còpia simple.*

Si l'estat de la tècnica no fa possible remetre l'expedient administratiu electrònic amb els requisits que estableixen aquest Reial decret llei i la normativa tècnica aplicable, i, en tot cas, fins al termini màxim dels cinc anys següents a l'entrada en vigor del llibre primer d'aquest Reial decret llei, és admissible la tramesa de l'expedient en un altre format digital que en possibiliti la descàrrega i reutilització pel tribunal, l'oficina judicial o l'oficina fiscal. L'expedient així remès té valor de còpia simple.

Disposició transitòria quarta. *Aplicació del llibre segon del Reial decret llei a l'accés a l'ocupació pública.*

Els terminis de presa de possessió que preveu el llibre segon d'aquest Reial decret llei són directament aplicables als processos que estiguin en tramitació a la seva entrada en vigor.

Disposició transitòria cinquena. *Implantació de l'avaluació de l'acompliment.*

Els sistemes d'avaluació de l'acompliment preexistents a l'entrada en vigor del llibre segon d'aquest Reial decret llei es mantenen en vigor, sense perjudici de la seva revisió necessària per la Comissió de Coordinació de l'Avaluació de l'Acompliment a l'Administració de l'Estat.

Disposició transitòria sisena. *Intervals de nivells.*

Fins que no s'aprovi la normativa reglamentària corresponent, els intervals dels nivells que corresponen a cada grup o subgrup de classificació són els següents:

Grup o subgrup	Nivell mínim	Nivell màxim
Grup A1.	24	30
Grup A2.	20	26
Grup B.	18	24
Grup C1.	16	22
Grup C2.	14	18

Disposició transitòria setena. *Règim transitori de retribucions.*

Fins que no s'implementi l'avaluació de l'acompliment que preveu el títol III del llibre segon d'aquest Reial decret llei, el complement d'acompliment es regeix d'acord amb els mateixos models, criteris o barems que estiguin autoritzats i en vigor per a l'assignació del complement de productivitat.

Una vegada s'implementi l'avaluació de l'acompliment, el complement d'acompliment ha de substituir a tots els efectes el complement de productivitat.

Disposició transitòria vuitena. *Aplicació de les regles del llibre segon als càrrecs directius ocupats a l'entrada en vigor del Reial decret llei.*

A les persones que ocupin llocs considerats de personal directiu públic professional a la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei no els són aplicables les regles que estableixen els articles 126 i 127 mentre romanguin en aquests llocs.

Aquest Reial decret llei no és aplicable als procediments de provisió ja iniciats abans de la seva entrada en vigor, que es regeixen per la normativa anterior.

Disposició transitòria novena. *Aplicació de l'obligació d'incloure la referència cadastral en el padró municipal.*

En relació amb la nova redacció feta de l'article 16.2.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, l'obligació del fet que s'especifiqui la referència cadastral en el territori fiscal comú o el codi equivalent en els territoris forals, sempre que el domicili disposi de referència cadastral o un codi equivalent, és aplicable a partir del moment que es determini reglamentàriament.

Disposició transitòria desena. *Procediments o actuacions iniciats o en tramitació en matèria de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.*

La modificació de l'apartat 7 de la disposició addicional segona de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, introduïda per aquest Reial decret llei, s'ha d'aplicar també als procediments o les actuacions iniciats o en tramitació abans de l'entrada en vigor d'aquest.

Disposició transitòria onzena. *Procediments de desannexió de municipis iniciats o en tramitació.*

La nova redacció de l'article 13 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, introduïda per aquest Reial decret llei, s'ha d'aplicar també als procediments de desannexió iniciats o en tramitació que encara no s'hagin inscrit en el Registre d'entitats locals que preveu l'article 14 de la Llei esmentada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia, així com totes les normes del mateix rang o inferior quan contradiguin el que disposa aquest Reial decret llei o s'hi oposin.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar.*

L'apartat 2 de l'article 328 de la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar, queda redactat en els termes següents:

«2. Així mateix, es pot interposar recurs de revisió contra una resolució judicial ferma quan el Tribunal Europeu de Drets Humans hagi declarat que aquesta resolució s'ha dictat en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seva naturalesa i gravetat, comporti efectes que persisteixin i no puguin cessar de cap altra manera que no sigui mitjançant aquesta revisió.

En aquests casos, els processos de revisió s'han de substanciar de conformitat amb les normes sobre aquesta matèria que conté la Llei d'enjudiciament criminal i no és aplicable el que preveuen els articles 329 a 333, 335 i 336. S'han d'aplicar les regles sobre legitimació que preveu la Llei esmentada per a aquest tipus de processos.

Igualment, les sentències que es dictin en aquests processos tenen els efectes que preveu per a aquest cas la Llei d'enjudiciament criminal.

En aquests supòsits, excepte en els procediments en què alguna de les parts estigui representada i defensada per l'advocat de l'Estat, el lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de traslladar a l'Advocacia General de l'Estat la presentació de la demanda de revisió, així com la decisió sobre la seva admissió. L'Advocacia de l'Estat pot intervenir, sense tenir la condició de part, per iniciativa pròpia o a instància de l'òrgan judicial, mitjançant l'aportació d'informació o la presentació d'observacions escrites sobre qüestions relatives a l'execució de la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans.

El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha de notificar igualment la decisió de la revisió a l'Advocacia General de l'Estat. De la mateixa manera, en cas que s'estimi la revisió, els lletrats o les lletrades de l'Administració de justícia dels tribunals corresponents han d'informar l'Advocacia General de l'Estat de les principals actuacions que es portin a terme com a conseqüència de la revisió.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

La Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 108, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108. *Adequació als principis rectors de la signatura electrònica.*

1. La prestació de serveis de certificació s'ha de fer de conformitat amb el que disposi la normativa vigent en cada moment sobre la prestació de serveis electrònics de confiança.

2. L'emissió, la transmissió, la comunicació i la recepció d'informació que en permetin la presentació des de les notaries en els diferents registres de la propietat, mercantils i de béns mobles, així com l'enviament de qualsevol

notificació, qualificació i comunicació que s'hagin d'adreçar entre si, d'una banda, les notàries i els notaris, i de l'altra, les registradores i els registradors, s'han de dur a terme de manera electrònica d'acord amb les mesures de seguretat establertes i d'acord amb les condicions d'autenticitat, traçabilitat, confidencialitat i integritat necessàries d'acord amb la normativa vigent d'interoperabilitat i seguretat, mitjançant els sistemes d'informació corporatius de cada organització degudament connectats.

El Col·legi de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles d'Espanya i el Consell General del Notariat, a través dels seus mitjans corresponents, han de garantir als prestadors del servei de certificació que ho sol·licitin, incloses les respectives organitzacions corporatives, la condició de registradora o registrador o notària o notari en actiu en el moment de la signatura de la qualificació o comunicació notificada o de l'instrument públic remès, la vigència, revocació i suspensió del certificat electrònic, mitjançant el manteniment d'un directori actualitzat de certificats degudament protegit, així com un servei de consulta permanent, ràpid i segur.

Així mateix, totes dues organitzacions corporatives han d'aplicar el mecanisme de segellament de temps en el moment en què es practiquin l'enviament i la recepció d'informació, en els termes que es disposin reglamentàriament. Amb aquesta finalitat, han de disposar de sistemes horaris homogenis i han de sincronitzar els seus respectius sistemes de segellament de temps amb l'hora oficial definida en la normativa d'interoperabilitat.

En tot cas, el Col·legi de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles d'Espanya, per al compliment adequat del principi de prioritat registral, ha d'establir en cada registre de la propietat, mercantil i de béns mobles una sola font de segellament de temps sincronitzada en els termes que exposa el paràgraf precedent per a tots els títols que puguin causar inscripció de conformitat amb el que disposen els articles 3 de la Llei hipotecària i 18 del Codi de comerç, aquest últim aprovat pel Reial decret de 22 d'agost de 1885. Aquesta font única de segellament de temps ha de garantir que els títols presentats telemàticament, independentment del seu origen, s'assentin correlativament amb expressió de la unitat de temps necessària amb aquesta finalitat. El sistema de segellament anterior és igualment aplicable a qualsevol notificació o comunicació que s'emeti des dels registres de la propietat, mercantils i de béns mobles, així com a qualsevol document que hagi de signar la registradora o el registrador i als assentaments electrònics.

En el compliment de les obligacions que preveu aquest apartat, el Col·legi de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles d'Espanya i el Consell General del Notariat han d'actuar amb autonomia i respecte als diferents sistemes utilitzats per cada organització corporativa; no obstant això, han de col·laborar per garantir el funcionament adequat del sistema, i són obligatòries per als seus membres respectius les mesures internes d'unificació tècnica i procediment que adoptin per aconseguir la coordinació esmentada a totes les oficines públiques, registrals i notariales.

Corresponen a la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública la inspecció i el control del compliment del que preveu aquest apartat i, especialment, el que fa referència a l'examen i la verificació tècnica dels requisits que han de complir les diferents xarxes telemàtiques, sistemes d'acreditació i verificació de la vigència dels certificats electrònics i sistemes de segellament de temps. En l'exercici d'aquesta competència pot requerir la col·laboració dels òrgans tècnics que consideri oportú, així com ordenar, mitjançant instruccions, a les diferents organitzacions corporatives que adoptin les mesures necessàries per al funcionament del sistema.»

Dos. Es modifica l'article 109, que queda redactat de la manera següent:

«Article 109. *Règim especial de la signatura electrònica de notàries i notaris i de registradores i registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.*

1. Als efectes indicats, la signatura electrònica per a notàries i notaris i registradores i registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles, que ha de tenir el caràcter de qualificada, ha de complir, a més, els requisits següents:

a) Estar emparada per un certificat electrònic qualificat emès per un prestador qualificat de serveis de confiança, de conformitat amb el que disposi la normativa vigent en cada moment sobre identificació i serveis electrònics de confiança i signatura electrònica.

b) Vincular unes dades de verificació de signatura a la identitat del titular, la seva condició de notària o notari o registradora o registrador de la propietat, mercantil o de béns mobles en servei actiu i la plaça de destinació.

c) Expressar que l'ús de la signatura electrònica està limitat exclusivament a la subscripció de documents públics o oficials propis de l'ofici de la persona signatària.

d) Correspondre's amb un dispositiu qualificat de creació de signatura ajustat al que disposa l'article anterior i generat de conformitat amb aquest.

2. Les notàries i els notaris i les registradores i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles han d'obtenir, en el moment de la presa de possessió d'una plaça, una signatura electrònica qualificada, basada en un certificat reconegut, amb un dispositiu segur de creació de signatura, de conformitat amb el que preveu aquest article. S'ha de procedir de la mateixa manera quan es produeixi la revocació o l'expiració del període de validesa del certificat precedent.

3. Amb aquesta finalitat, en aquell moment s'han de generar les dades de verificació de la signatura, amb la intervenció personal de la persona signatària, en presència de l'autoritat corporativa competent i auxiliada pels mecanismes tècnics corresponents. Els prestadors de serveis de certificació en cap cas no poden emmagatzemar ni copiar les dades de creació de la signatura.

4. Els prestadors qualificats de serveis de confiança no poden emetre els certificats que emparen les signatures electròniques professionals de les notàries i els notaris i les registradores i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles fins que no hagin rebut una notificació electrònica, signada pel titular de l'òrgan corporatiu competent, expressiva de les dades de verificació de la signatura de la persona signatària i acreditativa de la condició de notària o notari o registradora o registrador de la propietat, mercantil i de béns mobles, de la seva situació de servei actiu, de la seva plaça de destinació, i d'haver-se complert els requisits d'assumpció de la signatura electrònica que s'estableixin reglamentàriament.

5. Les notàries i els notaris i les registradores i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles estan obligats a custodiar personalment, amb l'adopció de les mesures de seguretat adequades, les dades de creació de signatura electrònica que els corresponguin, no poden cedir el seu ús a cap altra persona en cap supòsit, i han de denunciar immediatament al col·legi respectiu la seva pèrdua, extraviament o deteriorament, així com qualsevol situació o esdeveniment que pugui posar en perill el secret o la unicitat del mecanisme, perquè ho comuniqui al prestador de serveis de certificació que hagi expedit el certificat o a qui se li hagi transferit, per tal que el suspengui o revoqui immediatament.

6. En tot cas, els prestadors qualificats de serveis de confiança han de procedir a la revocació immediata dels seus certificats a instància de l'autoritat

corporativa competent, que així ho ha d'ordenar a sol·licitud del mateix signatari de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior, i quan es produeixi el seu cessament en la plaça de destinació, suspensió, jubilació o mort. En els supòsits de la interrupció temporal de les funcions del signatari que preveu la legislació notarial o hipotecària, o a requeriment d'aquest, s'ha de suspendre el certificat corresponent.»

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

La Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 63, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els subsecretaris són nomenats i separats per un reial decret del Consell de Ministres a proposta del titular del ministeri.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents al subgrup A1, a què es refereix l'article 76 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, o entre persones que hagin perdut aquesta condició com a conseqüència de la seva jubilació. En tot cas, han de complir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 66, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els directors generals són nomenats i separats per un reial decret del Consell de Ministres, a proposta del titular del departament o del president del Govern.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, pertanyents al subgrup A1, a què es refereix l'article 76 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, o entre persones que hagin perdut aquesta condició com a conseqüència de la seva jubilació, llevat que el reial decret d'estructura permeti que, tenint en compte les característiques específiques de les funcions de la direcció general, el seu titular no compleixi la condició esmentada de funcionari, i s'ha de motivar mitjançant una memòria raonada la concurrència de les característiques especials que justifiquin aquesta circumstància excepcional. En tot cas, han de complir els requisits d'idoneïtat que estableix la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària.*

La Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la jurisdicció voluntària, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Iniciació de l'expedient.*

1. Els expedients s'han d'iniciar d'ofici, a instància del Ministeri Fiscal o per sol·licitud formulada per una persona legitimada, en què s'han de consignar les dades i circumstàncies d'identificació del sol·licitant, amb indicació d'un domicili als efectes de notificacions. S'hi ha d'incloure una adreça de correu electrònic en els

casos de les persones que estan obligades a intervenir amb l'Administració de justícia per mitjans electrònics, i en els altres casos aquesta aportació és voluntària.

A continuació s'ha d'exposar amb claredat i precisió el que es demani, així com una exposició dels fets i els fonaments jurídics en què fonamenta la seva pretensió. També s'hi han d'adjuntar, si s'escau, els documents i dictàmens que el sol·licitant consideri d'interès per a l'expedient.

2. En la sol·licitud s'han de consignar les dades i les circumstàncies d'identificació de les persones que puguin estar interessades en l'expedient, així com el domicili o domicilis en què puguin ser citades o qualsevol altre dada que en permeti la identificació.

3. Quan per llei no sigui preceptiva la intervenció d'un advocat i procurador, s'ha de facilitar a l'interessat, a l'oficina judicial o a través de seu electrònica, un imprès normalitzat o formulari per portar a terme la sol·licitud, i en aquest cas no és necessari que es concreti la fonamentació jurídica del que se sol·licita.

La sol·licitud es pot presentar per qualsevol mitjà, inclosos els que preveu la normativa d'accés electrònic dels ciutadans a l'Administració de justícia. Si es presenta en paper, s'hi han d'adjuntar tantes còpies com interessats hi hagi.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 70, que queda redactat de la manera següent:

«2. El lletrat o la lletrada de l'Administració de justícia ha d'admetre la sol·licitud i ha de fixar dia i hora per a la compareixença, que ha de tenir lloc en el termini màxim d'un mes, a la qual ha de citar el sol·licitant i el Ministeri Fiscal, així com els parents indicats en la sol·licitud inicial i els qui constin a l'expedient com a interessats, i ha d'ordenar publicar dues vegades la resolució d'admissió mitjançant edictes, amb un interval mínim de vuit dies, en la forma que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, en el Tauler Judicial Edictal Únic i en el tauler de l'ajuntament de la localitat en què l'absent hagi tingut el seu últim domicili. A l'edecte s'ha de fer constar que pot intervenir en la compareixença qualsevol que pugui tenir interès en la declaració d'absència.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 134, que queda redactat de la manera següent:

«2. La societat rectora del mercat secundari oficial corresponent ho ha de comunicar a la resta de societats rectores, que ho han de publicar en el tauler d'anuncis per impedir la transmissió del títol o títols afectats. Igualment, la denúncia s'ha de publicar en el Tauler Judicial Edictal Únic i, si el denunciant ho sol·licita, en un diari de gran circulació a elecció seva.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, sobre requisits per garantir la seguretat de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques de cinquena generació.*

El Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, sobre requisits per garantir la seguretat de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques de cinquena generació, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 3 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«3. En particular, els operadors 5G que siguin titulars o explotin elements crítics d'una xarxa pública 5G tenen, a més, les obligacions següents:

a) Han de dissenyar una estratègia de diversificació en la cadena de subministrament dels equips de telecomunicació, sistemes de transmissió, equips de commutació o encaminament i els altres recursos que permetin el transport de

senyals en una xarxa pública 5G, de manera que aquests equips, sistemes o recursos els proporcionin, com a mínim, dos subministradors diferents en la xarxa d'accés. En el nucli de la xarxa i en els sistemes de control i gestió i els serveis de suport, el subministrador pot ser únic.

A aquests efectes, es considera que els subministradors no són diferents si tots pertanyen al mateix grup d'empreses, de conformitat amb els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç.

b) No poden utilitzar en els elements crítics de xarxa equips de telecomunicació, sistemes de transmissió, equips de commutació o encaminament i els altres recursos que permetin el transport de senyals, maquinari, programari o serveis auxiliars de subministradors que hagin estat qualificats d'alt risc.

c) No poden utilitzar en la xarxa d'accés d'una xarxa pública 5G equips de telecomunicació, sistemes de transmissió, equips de commutació o encaminament i els altres recursos que permetin el transport de senyals, maquinari, programari o serveis auxiliars de subministradors que hagin estat qualificats d'alt risc, a les estacions radioelèctriques amb les quals es proporcionin cobertura a centrals nuclears, centres vinculats a la defensa nacional i les ubicacions, les àrees i els centres que, per la seva vinculació a la seguretat nacional o al manteniment de determinats serveis essencials per a la comunitat o sectors estratègics, determini el Consell de Seguretat Nacional, amb l'informe previ del Ministeri de Transformació Digital. La determinació i difusió d'aquestes ubicacions s'han de tractar com a matèries classificades de conformitat amb la regulació que estableix la Llei 9/1968, de 5 d'abril, sobre secrets oficials.

d) Han de sol·licitar i obtenir del Ministeri de Transformació Digital l'autorització per a la instal·lació, la modificació o l'adaptació d'estacions radioelèctriques que proporcionin cobertura a aquestes ubicacions, àrees i centres prèviament determinats de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, tenint en compte la seva vinculació amb la seguretat nacional o el manteniment de determinats serveis essencials per a la comunitat o sectors estratègics. En l'atorgament d'aquesta autorització, el Ministeri de Transformació Digital ha de tenir en compte els equips de telecomunicació, sistemes de transmissió, equips de commutació o encaminament i els altres recursos que permetin el transport de senyals, maquinari, programari o serveis auxiliars a instal·lar, les condicions tècniques en l'ús del domini públic radioelèctric i les característiques intrínseques i fins a protegir en aquestes ubicacions, àrees i centres prèviament determinats.

El termini per a l'atorgament d'aquestes autoritzacions és de tres mesos, i la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada en cas d'absència de resolució expressa. La resolució, expressa o presumpta, posa fi a la via administrativa i és directament recurrible davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici que potestativament es pugui interposar contra aquesta un recurs de reposició amb caràcter previ al recurs contenciós administratiu.

e) Han d'ubicar els elements crítics d'una xarxa pública 5G dins del territori nacional. No obstant això, determinats elements, funcions i sistemes tant del nucli de la xarxa com dels sistemes de control i gestió i els serveis de suport es poden ubicar fora del territori nacional, sempre que el Ministeri de Transformació Digital pugui exercir les facultats que li atribueix aquest Reial decret llei, en particular, les facultats d'inspecció i règim sancionador que preveu el capítol V, de manera que pugui efectuar una verificació integral sobre el funcionament, l'operativitat i les condicions d'ús dels elements crítics esmentats d'una xarxa 5G i, si s'escau, pugui adoptar mesures, cautelars o definitives, sobre aquests elements, funcions i sistemes o l'equipament utilitzat en l'exercici d'aquestes facultats.»

Dos. L'apartat 6 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«6. El Ministeri de Transformació Digital, si considera que no queda garantida la continuïtat en la prestació dels serveis 5G, la integritat física o lògica de la

xarxa 5G, que hi ha una àmplia exposició a l'equipament instal·lat per un subministrador que en determinades circumstàncies pot posar en perill la funcionalitat i l'operativitat de la xarxa 5G o per garantir la seguretat en la provisió de serveis utilitzats pels serveis de seguretat nacional, defensa nacional o per diferents administracions públiques, i tenint en compte si hi ha una qualificació de subministradors d'alt risc, les alternatives de subministrament d'equips i productes substitutius viables, la implantació d'aquests equips i productes en la xarxa 5G de l'operador, especialment en els elements crítics de la xarxa 5G, i els cicles d'actualització d'equips, pot modificar l'estratègia de diversificació en la cadena de subministrament d'un operador 5G.

Abans d'aprovar la modificació, s'ha d'efectuar un tràmit d'audiència amb l'operador 5G i subministrador o subministradors 5G afectats per un termini de 15 dies hàbils. La resolució posa fi a la via administrativa i és directament recurrible davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici que potestativament es pugui interposar contra aquesta un recurs de reposició amb caràcter previ al recurs contenciós administratiu.»

Tres. L'anterior apartat 6 de l'article 12 passa a ser el nou apartat 7 de l'article 12.

Quatre. Totes les referències que el Reial decret llei 7/2022, de 29 de març, sobre requisits per garantir la seguretat de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques de cinquena generació, efectua al Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital s'entenen efectuades al Ministeri de Transformació Digital.

Disposició final sisena. *Teletreball i lloc de treball deslocalitzat.*

Després de l'entrada en vigor del llibre primer d'aquest Reial decret llei, en el termini de dotze mesos, amb una negociació col·lectiva prèvia, s'han de regular el teletreball i el lloc de treball deslocalitzat com a modalitats de prestació de serveis a distància en l'àmbit de l'Administració de justícia. El desplegament reglamentari d'aquesta modalitat de treball l'han d'efectuar les administracions competents en matèria de mitjans personals i materials.

Disposició final setena. *Títols competencials.*

1. El llibre primer, les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, cinquena, sisena, setena, vuitena i novena, les disposicions transitòries primera, segona i tercera, i les disposicions finals primera i sisena d'aquest Reial decret llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; l'article 149.1.5a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'Administració de justícia; i l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació processal.

2. El llibre segon, les disposicions addicionals desena, onzena, dotzena, tretzena, catorzena i quinzena, i les disposicions transitòries quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena d'aquest Reial decret llei no tenen caràcter bàsic, i s'apliquen exclusivament a l'Administració de l'Estat com a norma de desplegament del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

3. El llibre tercer i les disposicions transitòries novena, desena i onzena d'aquest Reial decret llei es dicten a l'empara del que preveu l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

4. El llibre quart i la disposició addicional setzena d'aquest Reial decret llei es dicten a l'empara del que preveu l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final vuitena. *Desplegament normatiu.*

Correspon al Govern i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El llibre primer, les disposicions addicionals primera a novena i les disposicions transitòries primera a tercera entren en vigor al cap de vint dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, les previsions que contenen el títol VIII del llibre primer i les disposicions finals primera, segona i quarta entren en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. El llibre quart entra en vigor l'1 de gener de l'any 2024.

4. Des de l'entrada en vigor del llibre primer d'aquest Reial decret llei, els serveis i sistemes tecnològics que s'hi preveuen o que siguin necessaris per a la plena operativitat dels seus preceptes són plenament aplicables a totes les comunitats autònomes que ja en disposin.

5. Les comunitats autònomes que encara no disposin d'aquests sistemes o serveis, o que, malgrat disposar-ne, encara no hagin efectuat la seva plena integració amb els nodes, serveis o sistemes comuns del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, han de portar a terme, en tot cas, la seva plena aplicació i integració el 30 de novembre de 2025.

Amb aquesta finalitat, han de dur a terme totes les actuacions necessàries per disposar-ne i la seva integració plena, en els terminis convinguts en el marc de la Conferència Sectorial de Justícia per a la distribució i el repartiment del crèdit assignat en el Mecanisme de recuperació i resiliència.

En concret, han de dur a terme aquestes actuacions de conformitat amb els acords publicats per la Resolució de 14 de juny de 2022, de la Secretaria d'Estat de Justícia, per la qual es publica l'Acord de la Conferència Sectorial d'Administració de Justícia pel qual es formalitzen els criteris de distribució i el repartiment resultant per a les comunitats autònomes del crèdit assignat l'any 2022 i l'any 2023 pel Mecanisme de recuperació i resiliència, i es formalitzen els compromisos financers resultants, i per la Resolució de 27 de març de 2023, de la Secretaria d'Estat de Justícia, per la qual es publica l'Acord de la Conferència Sectorial d'Administració de Justícia pel qual es modifica el repartiment resultant per a les comunitats autònomes del crèdit assignat per a l'any 2023 del Mecanisme de recuperació i resiliència i es formalitzen els compromisos financers resultants.

Madrid, 19 de desembre de 2023.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN

ANNEX**Definicions**

Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per:

Aplicació: programa o conjunt de programes l'objecte del qual és la resolució d'un problema mitjançant l'ús de la informàtica.

Aplicació de fonts obertes: la que es distribueix amb una llicència que permet la llibertat d'executar-la, de conèixer-ne el codi font, de modificar-la o millorar-la i de redistribuir còpies a altres usuaris.

Autenticació: acreditació per mitjans electrònics de la identitat d'una persona o ens, del contingut de la voluntat expressada en les seves operacions, transaccions i documents i de la integritat i l'autoria d'aquests últims.

Autenticació de l'intervinent: acte efectuat pel tribunal, l'oficina judicial o l'oficina fiscal que té com a objectiu reforçar la identificació de les actuacions que es portin a terme per mitjans electrònics.

Autenticitat: propietat o característica que consisteix en el fet que una entitat és qui diu ser o bé que garanteix la font de la qual procedeixen les dades.

Canals: estructures o mitjans de difusió dels continguts i serveis; incloent-hi el canal presencial, el telefònic i l'electrònic, així com d'altres que hi hagi en l'actualitat o hi pugui haver en el futur.

Certificat de signatura electrònica: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, una declaració electrònica que vincula les dades de validació d'una signatura amb una persona física i confirma, almenys, el nom o el pseudònim d'aquesta persona.

Certificat qualificat de signatura electrònica: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, un certificat de signatura electrònica expedit per un prestador qualificat de serveis de confiança i que compleix els requisits que estableix l'annex I de la norma esmentada.

Ciberseguretat (seguretat dels sistemes d'informació): de conformitat amb el Reial decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguretat, és la capacitat de les xarxes i els sistemes d'informació de resistir, amb un nivell determinat de fiabilitat, qualsevol acció que comprometi la disponibilitat, l'autenticitat, la integritat o la confidencialitat de les dades emmagatzemades, transmeses o tractades, o els serveis corresponents oferts per aquestes xarxes i sistemes d'informació o accessibles a través d'aquests.

Confidencialitat: propietat o característica que consisteix en el fet que la informació ni es posa a disposició, ni es revela a individus, entitats o processos no autoritzats.

Dades obertes: de conformitat amb l'annex de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic, són les dades que qualsevol és lliure d'utilitzar, reutilitzar i redistribuir, amb l'únic límit, si s'escau, del requisit d'atribució de la seva font o reconeixement de la seva autoria.

Disponibilitat: propietat o característica dels actius que consisteix en el fet que les entitats o els processos autoritzats hi tenen accés quan ho requereixen.

Dispositiu electrònic: aparell format per la combinació de diferents elements electrònics amb capacitat de processament i connexió a una xarxa que permet l'enviament i la recepció d'informació entre usuaris.

Adreça electrònica: identificador d'un equip o sistema electrònic des del qual es proveeix d'informació o serveis en una xarxa de comunicacions.

Document electrònic: informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en un suport electrònic segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat.

Estàndard obert: el que compleixi les condicions següents: que sigui públic i la seva utilització sigui disponible de manera gratuïta o a un cost que no comporti una dificultat d'accés i l'ús i l'aplicació del qual no estiguin condicionats al pagament d'un dret de propietat intel·lectual o industrial.

Signatura electrònica: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, dades en format electrònic annexes a altres dades electròniques o associades de manera lògica amb aquestes que utilitza el signant per signar.

Signatura electrònica avançada: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, la signatura electrònica que compleix els requisits que preveu l'article 26.

Signatura electrònica reconeguda: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, una signatura electrònica avançada que es crea mitjançant un dispositiu qualificat de creació de signatures electròniques i que es basa en un certificat qualificat de signatura electrònica.

Índex electrònic: relació de documents electrònics d'un expedient electrònic, signada per l'Administració, l'òrgan o l'entitat actuant, segons que correspongui, i la finalitat de la qual és garantir la integritat de l'expedient electrònic i permetre'n la recuperació sempre que sigui necessari.

Infraestructures i serveis comuns: instruments operatius que faciliten el desenvolupament i desplegament de nous serveis, així com la interoperabilitat dels existents, i creen escenaris de relació multilateral que satisfan les necessitats comunes en els diferents àmbits administratius; en són exemples la Xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles, la Xarxa transeuropea-TESTA i la plataforma de verificació de certificats electrònics.

Integritat: propietat o característica consistent en el fet que l'actiu d'informació no ha estat alterat de manera no autoritzada.

Interoperabilitat: capacitat dels sistemes d'informació, i per tant dels procediments als quals aquests donen suport, de compartir dades i possibilitar l'intercanvi d'informació i coneixement entre si.

Llicència pública de la Unió Europea («European Union Public Licence-EUPL»): llicència adoptada oficialment per la Comissió Europea en les vint-i-tres llengües oficials comunitàries per reforçar la interoperabilitat de caràcter legal mitjançant un marc col·lectiu per a la posada en comú de les aplicacions del sector públic.

Mesures de seguretat: conjunt de disposicions encaminades a protegir-se dels riscos possibles sobre el sistema d'informació, amb la finalitat d'assegurar-ne els objectius de seguretat. Es pot tractar de mesures de prevenció, de dissuasió, de protecció, de detecció i reacció o de recuperació.

Mitjà electrònic: mecanisme, instal·lació, equip o sistema que permet produir, emmagatzemar o transmetre documents, dades i informacions; incloent-hi qualssevol xarxes de comunicació obertes o restringides com Internet, telefonia fixa i mòbil o d'altres.

Metadada: dada que defineix i descriu altres dades; hi ha diferents tipus de metadades segons la seva aplicació.

Metadada de gestió de documents: informació estructurada o semiestructurada que fa possible la creació, la gestió i l'ús de documents al llarg del temps en el context de la seva creació. Les metadades de gestió de documents serveixen per identificar, autenticar i contextualitzar documents, i de la mateixa manera, les persones, els processos i els sistemes que els creen, gestionen, mantenen i utilitzen.

Professionals que es relacionin amb l'Administració de justícia: operadors jurídics que tinguin funcions de defensa, representació, peritatge, interpretació o qualssevol altres que determinin les lleis processals, sense que hi pertanyin per vincles funcionaris o laborals, i es relacionin de manera habitual amb l'Administració de justícia.

Punt d'accés electrònic: conjunt de pàgines web agrupades en un domini d'Internet que té com a objectiu oferir a l'usuari, de manera fàcil i integrada, l'accés a una sèrie de

recursos i de serveis dirigits a resoldre necessitats específiques d'un grup de persones o l'accés a la informació i els serveis d'una institució pública.

Requisits mínims de seguretat: exigències necessàries per assegurar la informació i els serveis.

Sistema de signatura electrònica: conjunt d'elements intervinents en la creació d'una signatura electrònica. En el cas de la signatura electrònica basada en certificat electrònic, componen el sistema, almenys, el certificat electrònic, el suport, el lector, l'aplicació de signatura utilitzada i el sistema d'interpretació i verificació utilitzat pel receptor del document signat.

Segell electrònic: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, dades en format electrònic annexes a altres dades en format electrònic, o associades de manera lògica amb aquestes, per garantir l'origen i la integritat d'aquestes últimes.

Segell electrònic avançat: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, un segell electrònic que compleix els requisits que preveu l'article 36 del Reglament esmentat.

Segell electrònic reconegut: segons el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i els serveis de confiança per a les transaccions electròniques en el mercat interior i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE, un segell electrònic avançat que es crea mitjançant un dispositiu qualificat de creació de segells electrònics i que es basa en un certificat qualificat de segell electrònic.

Segellament de temps: acreditació a càrrec d'un tercer de confiança de la data i l'hora de realització de qualsevol operació o transacció per mitjans electrònics.

Segell de temps: l'assignació per mitjans electrònics d'una data i hora a un document electrònic amb la intervenció d'un prestador de serveis de certificació que assegurï l'exactitud i la integritat de la marca de temps del document.

Sistema d'informació: conjunt organitzat de recursos perquè la informació es pugui recollir, emmagatzemar, processar o tractar, mantenir, utilitzar, compartir, distribuir, posar a disposició, presentar o transmetre.

Sistemes de codi segur de verificació: procediments basats en un codi que identifica un document electrònic i la finalitat del qual és garantir l'origen i la integritat dels documents mitjançant l'accés a la seu electrònica corresponent; el caràcter únic del codi generat per a cada document; la seva vinculació amb el document generat, de manera que qualsevol modificació del document generat doni lloc a un nou document amb un codi segur de verificació diferent; la possibilitat de verificar el document a la seu electrònica com a mínim pel temps que estableixi la resolució que autoritzi l'aplicació d'aquest procediment; així com un accés al document restringit a qui disposi del codi segur de verificació.

Traçabilitat: propietat o característica consistent en el fet que les actuacions d'una entitat es poden imputar exclusivament a aquesta entitat.